

கலைபுத்தகம்

கலை இலக்கிய சமூக இதழ்

இதழ் 62

ஏப்பிரல் - ஜூன் 2017

100/=

Reg. No. DS 882

சசிகா

L

லேனார்ஸ்

அரச அங்கீகாரம் பெற்ற சாரதி பயிற்சிப் பாடசாலை

முறைமையான சாரத்தியத்தைக் கற்றுக்கொள்ள எம்முடன் இணைந்து கொள்ளுங்கள்

- விண்ணப்பதாரி கட்டணங்களை தவணை முறை அடிப்படையில் செலுத்த முடியும்.
- எழுத்துப் பரீட்சைக்கான வகுப்புக்களும், வாகன தொழில்நுட்ப வகுப்புக்களும் நடைபெறும்.
- எழுத்துப் பரீட்சைக்கான வீதி ஒழுங்கு நூல் , பரீட்சை மாதிரி வினாத்தாள், செய்முறைப் பரீட்சைக்கு வாகன சாரத்தியம் சம்பந்தமான குறிப்புக்கள் என்பனவும் வழங்கப்படும்.
- எழுத, வாசிக்கத் தெரியாதவர்களுக்கு வாய்மொழி மூலப்பரீட்சையில் தோற்றுவதற்கு ஒழுங்குகள் செய்து தரப்படும்.
- விரைவில் எழுத்துப் பரீட்சைக்கு ஒழுங்கு செய்து Learners Permit பெற்றுத் தரப்படும்.
- காணொளி மூலமும் (வீடியோ மூலம்) கற்பிக்கப்படும்.

THE SASIKA LEARNERS

தலைமைக் காரியாலயம்

இல. 57 வேம்படி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

077 722 6247

021 221 7678

077 614 0361

sasikaLearners

sasikadrivingschool@gmail.com

சாரதி அனுமதிப் பத்திரம் பெறுவதற்குத்
தேவையான ஆவனங்கள்

- தேசிய அடையாள அட்டை
- பிறப்பு அத்தாட்சிப் பத்திரம் (மூலப்பிரதி)
- திருமண அத்தாட்சிப் பத்திரம் (மூலப்பிரதி - பெண்களுக்கு மட்டும்)
- மருத்துவச் சான்றிதழ் (தேசிய போக்குவரத்து வைத்திய நிறுவகம்)
- சாரதி அனுமதிப்பத்திரம் (வைத்திருந்தால்)

கிளைக் காரியாலயங்கள்:

வேலணை 021 221 5472

வங்கலாவடிச் சந்தி 070 301 3012

மல்லாகம் 021 224 3393

கே.கே. எஸ் வீதி 070 301 3014

சங்கானை 021 225 1664

ஓடக்கரை வீதி 070 301 3016

இப்பொழுது

யாழ். நகரின் மத்தியில்

இல. 821 C மணிக்கூட்டு கோபுர வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

070 301 5004

021 222 8004

வாகன பயிற்சியாளர்களுக்கு நேர தாமதமின்றி பயிற்சி வழங்கப்படும்.
(கிளை நிறுவனங்களிலும் வாகனப்பயிற்சிபினை மேற்கொள்ளலாம்)

வாகன விபத்தைத் தவிர்ப்போம் உயிர்களைக் காப்போம்.

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aayanaham.org

ACKME WORLD WIDE EXPRESS

வெளிநாடுகளுக்கான துரித கடிதங்கள், பொதிகள் சேவை

72

மணி நேரத்தில்
உலகின் எந்த
முகவரியிலும்
ஒப்படைக்கப்
படும்

பெரிய சரக்கு பொதிகள்

முக்கிய ஆவணங்கள்

அச்சிடப்பட்ட வியாபார காகிதங்கள்

திருமண அழைப்பிதழ் மற்றும்

புகைப்பட ஆவணங்கள்

உலர் மற்றும் கடலுணவு பொதிகள்

இவற்றுக்கான சிறந்த சேவையை விசேட விலைக்கழிவுடன் எம்மிடம் பெற்றுக் கொள்ள முடியும்.

📍 No:40 A, Temple Road, Jaffna 📞 021 222 8088, 077 8785 477

✉️ ackme006@gmail.com 🌐 www.ackmecouriers.com

MAHA MINI

MULTI CENTRE

- > Speaker Sales & Repairing > Amplifier Sales & Repairing
- > Lights Sales & Repairing > Electronics Parts Sales
- > Musical Instruments Sales & Repairing
- > Carrom Board Sales > Wedding Gifts
- > All Fitting Facilities

📍 No: 1006, Nachchimar Koviladi,
Arasady Junction, K.K.S Road, Jaffna.

📞 021 312 6465, 021 222 5237

📞 077 929 3573, 075 738 6332

✉️ mahaminimultycenter@gmail.com 🌐 mahaminimultycenter

ALLEN & HEATH

Roland

TOA

AHUJA

SHURE

CERWIN-VEGA!

Soundking

JBL

BOSS

QSC

crown

Pioneer

MACKIE

FRAL

YAMAHA

SENNHEISER

Soundcraft

JBL

U.S. HOTEL

RESTAURANT

WEDDING HALL

ROOMS

BICYCLE RENT

CAR PARKING

LAUNDRY SERVICES

MEETING FACILITIES

U.S Hotel (Pvt) Ltd,

853 Hospital Road, Jaffna, Sri Lanka.

T.p: 021 222 1017, 021 221 2627,

Fax: 021 222 7029, Mobile: 077 008 3000

E-mail: ushoteljaffna@gmail.com, web: www.ushoteljaffna.com

கலைமுகம்

கலை, இலக்கிய, சமூக இதழ்

ISSN 1391-0191

இதழ் 62

கட்டுரைகள்

கோ. கைலாசநாதன்	03
சோ. பத்மநாதன்	16
கைலாசன்	32
யோ. யோன்சன் ராஜ்குமார்	34
குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம்	45
சி. மெளனகுரு	49
ந. அனந்தராஜ்	53
சாந்தன்	63
வேல்நந்தகுமார்	67

தொடர் கட்டுரை

பி. எஸ் அல்பிரட்	24
------------------	----

கவிதைகள்

அனார்	09
த. மலர்ச்செல்வன்	14
நா. நவராஜ்	21
சோலைக்கிளி	23

கருணாகரன்	30
மு. யாழ்வன்	31

சிறுகதைகள்

இராகவன்	10
சத்யானந்தன்	28

நூல் மதிப்பீடுகள்

உடுவில் அரவிந்தன்	59
இ. ஜெயகாந்தன்	60
நேசன்	62

பத்தி

நிஜன்	22
-------	----

மற்றும்

தலையங்கம்	02
எதிர்வினை	79
பதிவுகள்	
அஞ்சலிகள்	

கலைமுகம்

கலை, இலக்கிய, சமூக இதழ்

கலை 28 முகம் 02
ஏப்பிரல் - ஜூன் 2017

பிரதம ஆசிரியர்
நீ. மரியசேவியர் அடிகள்

பொறுப்பாசிரியர்
கி. செல்மர் எமில்

முகப்புப் படம்
யோ. ஜெறோமி மார்க்

அடையாள கணினி வடிவமைப்பு
அ. ஜூட்ஸன்

இணையத்தளத்தில் இருந்து
கவிதைகளுக்கான ஒளிப்படங்கள்
பி. சே. கலீஸ்

இதழ் வடிவமைப்பு
கி. செல்மர் எமில்

கணினி அச்சுக்கோர்ப்பும், பக்க அமைப்பும்.
ஜெயந்த் சென்ரர்
165, வேம்படி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

வெளியீடு

திருமறைக் கலாமன்றம்
238, பிரதான வீதி,
யாழ்ப்பாணம், இலங்கை.
Tel. & Fax : 021-222 2393
E-Mail: cpajaffna@yahoo.co.uk

வணக்கம்!

தெற்கிலே, அடைமழையும் அதனால் ஏற்பட்ட பெருவெள்ளமும், மண் சரிவுகளும் அதில் சிக்குண்ட பல மாவட்டங்களும்! எதிர்பாராத நேரத்தில், எதிர்பாராத விதமாக இயற்கை தனது இயல்பான ஒரு பக்கத்தை வெளிப்படுத்தி உள்ளது. பல்லாயிரம் மக்கள் தமது வீடு வாசல்களையும், சொத்துக்களையும் இழந்துள்ளனர். இருநூறுக்கும் மேற்பட்ட உயிர்கள் பலியாகி உள்ளன. பலர் காணாமலும் போயுள்ளனர். முகாங்களிலும், பாடசாலைகளிலும், சமய வழிபாட்டு மையங்களிலும் வாழவேண்டிய அவல நிலைக்கு பலர் தள்ளப்பட்டுள்ளனர். இம்மக்களின் துயர் துடைக்கும் பணியில் உள்நாட்டிலும், வெளிநாட்டிலும் அரசுகளும், சமய, சமூக, அரசியல் அமைப்புகளும் துரிதகதியில் போற்றத்தக்க முறையில் ஈடுபட்டன. இலங்கை அரசின் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் போட்டிபோட்டு ஒருவரை ஒருவர் முந்திக்கொண்டு செயற்பட்டனர். இன்னும் குறிப்பாக, இவ் அனர்த்த வேளையில் இலங்கையின் முப்படைகளும் வியத்தகு முறையிலும், பாராட்டப்படவேண்டிய வகையிலும் களம் இறங்கி, உதவிக்கரம் நீட்டி மக்களைக் காத்தும், ஆதரவளித்தும் நின்றனர். இவர்களின் பயனுள்ள பணி பற்றி மனிதத்தைப் போற்றும் அனைவரும் பெருமைப்படலாம். இதேவேளை, போரினாலும், போரின் பின்னரான சூழ்நிலைகளாலும் பாதிக்கப்பட்டு வடக்கிலும், கிழக்கிலும் வாழும் மக்கள், குறிப்பாக வன்னி மக்கள், தம்மால் இயன்ற நிவாரணப் பொருட்களை பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு அனுப்பிவைத்தனர்.

சீரற்ற காலநிலையால் ஏற்பட்ட இவ் அவலத்தின் காரணிகளைப் பற்றிய பலதரப் பட்ட கருத்துக்கள் வெளியிடப்பட்டன. அவைகளுள் ஒன்று, சூழல் பாதிக்கப்படும் வகையில் மரம், செடிகள் அழிக்கப்பட்டன. மற்றொன்று, இத்தகைய இயற்கையின் பாதிப்புக்கு முகங்கொடுக்கக்கூடிய நிலையில் அரசு இருக்கவில்லை. இவை ஆராயப்பட்டு, தீர்வு காணப்பட வேண்டியது என்பதில் மாற்றுக் கருத்து இருக்க முடியாது. இச்சந்தர்ப்பத்தில், போரின் போதும் அதற்குப் பின்னும் வடக்கிலும் கிழக்கிலும் சில பகுதிகளில் காடு கரம்பைகள் அழிக்கப்பட்டன என்பதையும் புதிது செய்தாகவேண்டும்.

வடக்கும் கிழக்கும் இன்று வரட்சியினால் வாடிப்போயுள்ளன. இம் மாகாணங்களில் உள்ள ஈட்டு மாவட்டங்களில் ஏறத்தாழ இரண்டு இலட்சம் குடும்பங்கள் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளதாக செய்திகள் கூறுகின்றன. ஆயின், இயற்கையின் பாதிப்பிலும் மேலாக, போரின் ஆறாத காயங்களால் இன்னும் ஆயிரமாயிரம் குடும்பங்கள் கண்ணீரும், கம்பலையுமாகவே கதியற்று நிற்கின்றன. தமது இல்லங்களை இழந்து முகாங்களிலும், பொது வெளிகளிலும் வாழும் தெற்கு மக்களுக்கு, வடக்கிலும் கிழக்கிலும் ஒருசில வாரங்களாக அல்ல, பல ஆண்டுகளாக காணி பூமியை இழந்து, சொந்த வீடுகள் இருந்தும் அங்கு அரசியல் காரணமாக குடியேற முடியாத நிலையில் உள்ள மக்களின் வேதனையை ஓரளவு புரிந்துகொள்ள முடியும். சொந்த பந்தங்களை பெரு வெள்ளத்திற்கும், மண் சரிவிற்கும் பலிகொடுத்து கவலையில் ஆழ்ந்துள்ள தெற்கு மக்களுக்கு, வடக்கிலும் கிழக்கிலும் தமது சொந்தங்களின் இழப்பை எண்ணி ஆயிரக்கணக்கான குடும்பங்கள் இன்றும் ஆறாத துயரில் மூழ்கி உள்ளதைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். இன்றும் வடக்கிலும் கிழக்கிலும் காணாமல் போனோர், காணாமல் ஆக்கப்பட்டோர், அரசியல் கைதிகளாக சிறை வைக்கப்பட்டோர் போன்றவர்களின் உறவுகள் மீளாத துயரில் வாழ்ந்துகொண்டிருப்பதை தெற்கு ஏனோ இன்னும் புரிந்துகொள்ளவில்லை!

இயற்கையால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு உதவி புரிய இலங்கை அரசும், அரச அமைப்புகளும் காட்டிய ஆர்வமும், வேகமும் ஏன் வடக்கு கிழக்கு மக்களுக்கு போரின் தாக்கத்தால் ஏற்பட்ட காயங்களை அகற்றுவதில் காட்டப்படவில்லை? உண்மையான புத்தரை வழிபடாததுதான் தெற்கின் அவலத்திற்கு காரணமென ஒரு புத்த பிக்கு கூறியதாக செய்தி வந்தது. உண்மையில், அசோகச் சக்கரவர்த்தி போற்றிய புத்த அறத்திற்கு புத்துயிர் அளிக்கப்பட வேண்டியதுதான் அவசியம். அதுவே உண்மையான இணக்கப்பாடும் அமைதியும் இந்நாட்டில் தோன்றுவதற்கு வழிகோலும்.

நீ. மரியசேவியர் அடிகள்

“

தன்னைச் சூழவுள்ள காட்சிகளைப் பதிவு செய்வதை விடுத்துத் தனக்குள் இருந்து காட்சிகளைத் தருவரே நவீன ஓவியர். உணர்வு மேலோங்கிய நிலையில், யதார்த்தமானது உடைக்கப்பட்ட வேளையில் அகவயக் காட்சி ஒன்றினைக் கண்டுபிடித்து, அதன்வழி துலங்குபவர் நவீன ஓவியரே எனக் குறிப்பிட்டுக் கூறவும்முடியும். உருக்களில் எளிமையும், தங்குதடையற்ற இரேகை ஓட்டங்களும், குறியீடுகளும், உருக்களில் நீட்சியும், விதிகளினதும் சூத்திரங்களினதும் கைவிடுகையும், வழமையான உருக்களில் உள்ள மூலகங்களின் அகற்றுகையும் அல்லது புதிய மூலகங்களைச் சேர்த்தலும் என நீண்டுகொண்டே செல்லும் முடிவுறா அம்சங்களை யெல்லாம் தன்னகத்தே கொண்டதே நவீன ஓவியம்.

”

உள்நோக்கிய கட்புல தரிசன வீச்சுக்களின் பதிவுகளாக வெளிவந்த

நவீன ஓவியக்கலை

கோ. கைலாசநாதன்

Number 28- Pollock

“கோண வழித்துண்ட வடிவமைவுகள் என்ற புதிய கண்டத்தைக் கண்டுபிடித்த கிறிஸ்தோபர் கொலம்பஸ், போல்சிசானே”

உணர்வானது மேலோங்கும்போது அல்லது அகக்காட்சியொன்று ஒளிர்வுற்று உருவாகும்போது யதார்த்தமானது மாறுதலுக்கு உட்படுகின்றது அல்லது திரிபு நிலைக்குள் வருகின்றது. ஓவியரின் படைப்பாற்றற் புல வீச்சானது மேற்குறிப்பிட்ட ஊற்றின் உற்பத்தியில் இருந்தே உருக்கொள்கின்றது என்பதுடன் அதன் கனதியையும் செறிவையும் அவையே தீர்மானித்தும் விடுகின்றன. மரபானது கைவிடப்படும்போது நவீனம் என்பது உருவாகின்றது. வழமையில் இருந்து வித்தியாசப்பட்டது அல்லது வழமையில் இருந்தும் மாறுதல் அடைந்தது என்பதெல்லாம் நவீனத்துக்குள் அடங்கும்.

தன்னைச் சூழவுள்ள காட்சிகளைப் பதிவு செய்வதை விடுத்துத் தனக்குள் இருந்து காட்சிகளைத் தருவரே நவீன ஓவியர். உணர்வு மேலோங்கிய நிலையில், யதார்த்தமானது உடைக்கப்பட்ட வேளையில் அகவயக் காட்சி ஒன்றினைக் கண்டுபிடித்து, அதன்வழி துலங்குபவர் நவீன ஓவியரே எனக் குறிப்பிட்டுக் கூறவும்முடியும். உருக்களில் எளிமையும், தங்குதடையற்ற இரேகை ஓட்டங்களும், குறியீடுகளும், உருக்களில் நீட்சியும், விதிகளினதும் சூத்திரங்களினதும்

கைவிடுகையும், வழமையான உருக்களில் உள்ள மூலகங்களின் அகற்றுக்கையும் அல்லது புதிய மூலகங்களைச் சேர்த்தலும் என நீண்டுகொண்டே செல்லும் முடிவுறா அம்சங்களை யெல்லாம் தன்னகத்தே கொண்டதே நவீன ஓவியம்.

மஞ்ச் எட்வேட்டின் 'ஓலம்' என்ற ஓவியமும் டீ கூனிங்கின் 'பெண்' என்ற ஓவியமும் பிக்காஸோவின் 'சுவர் ணிக்கா' ஓவியமும் இன்னும் இவைபோன்ற வேறு ஓவியங் களும், ஓவியர்களின் 'அகதரிசன' வெளிப்பாடுகள் எனக் குறிப்பிட்டுக் கூறக்கூடியவற்றுக்கான வகை மாதிரிகளுட் சிலவாகும். உணர்வானது மேலோங்கி வெடிப்புக்குள்ளாகும் நிலையில் இவ்வாறான தரிசனங்கள் கிடைக்கின்றன எனச்

ஒளிபடும்போது அப்பொருளை முடிவுறாத சிறு சிறு துகள்களாக ஒளியானது முறிவுக்கு உட்படுத்துகிறது" - விஞ்ஞானிகளால் கண்டறியப்பட்ட இவ்வுண்மையைப் பயன்படுத்திப் பொருள் ஒன்றினை இலேசான தூய நிறங்கள் வழியாகத் துகள் துக ளாக்கிக் காட்சிக்குள் கொண்டுவந்தார். முழுத் திண்ம உலகும் தனது திண்மத் தன்மையை இழந்து, ஒளியில் கரையும் நிலை என இதைக் குறிப்பிட்டுக் கூறவும் முடியும். பொருளின் கூர்மையும் தெளிவும் கொண்ட விளிம்புகள் ஒளிமுறிவுக்கு உட்பட்டு அவை தெரியாதவாறு ஒளிர்பரப்புகளாக மாற்றம் டைந்து இவரின் ஓவியங்களில் வெளிப்படுவதையும் உன்னிப் பான கவனிப்பால் கண்டும் கொள்ளலாம். இவரால் தீட்டப்பட்டு,

Starynight-vangogh

சொல்லலாம். உணர்வின் தீவிரத்தில் அறிவின் தாக்கமானது குறைவுறுவதுடன் சித்திரக் கலையின் சூத்திரங்கள், விதிகள் யாவும் கைவிடப்பட்டுப் புதிய வடிவமைவு ஒன்று பிரசவிக்கவும் படுகிறது.

புகழ்பெற்ற பிரெஞ்சு ஓவியரும் ஒளியியற் கலைஞ ருமான மொனே (1840 - 1926) என்பவர் காலை, நண்பகல், மாலை ஆகிய நேரங்களில் பொருள்களின் மீது சூரிய ஒளியானது படும்போது அப்பொருள்கள் எவ்வாறு தோற்றமளிக்கின்றன என்பதைத் தொடர் அவதானிப்பின் வழியாக கற்றுக் கண்டறிந்தார். "பொருள் ஒன்றின் மீது

1872 இல் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்ட 'Impression - Sunrise' என்ற ஓவியமானது பொதுமக்களால் வரவேற்கப்படாத படைப்பாகவும் விமர்சகரின் நையாண்டிக்குட்பட்ட தொன்றாகவும் இருந்துள்ளது என்பதை அறியமுடிகிறது. உண்மையில் ஓவியத்தைப் புரிந்துகொள்ள முடியாத நிலையிலேயே மேற்குறிப்பிட்ட அவலம் அப்படைப்புக்கு உண்டாயிற்று. அந்தப் படைப்பில் இருந்து சில அடிகள் நகர்ந்த பின்பு மீண்டும் அதனைப் பார்ப்போமானால் உண்மையில் சூரிய உதயமானது உணர்வுக்குள் உதயமாகும். ஓவிய மரபுகளில் இருந்து மாற்றமுற்ற அதேவேளை ஓவியப் போக்கானது புதியதொரு நுழைவாயிலைத் தொட்டதொன்றாகவும் இங்கு கொள்ளவும்

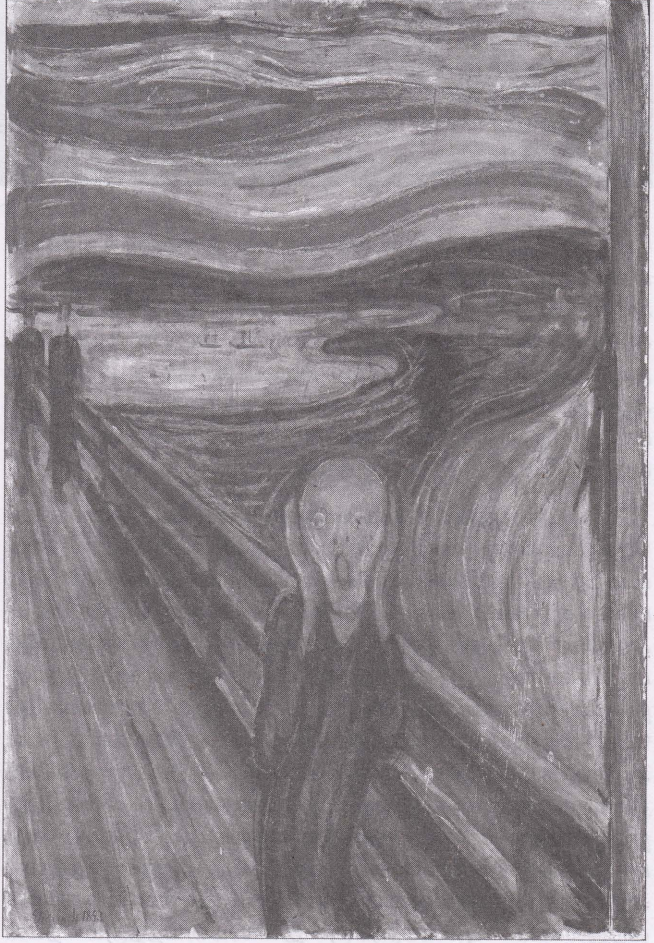
படுகிறது. மனப்பதிவு ஓவியரான மொனேயின் குழுவில் இருந்த 'ஓவியர் போல் சிசான்' அக்குழுவினரிடமிருந்தும் நிறையவே கற்றுள்ளார். இவர்களிடமிருந்து பலவற்றைக் கற்றபோதிலும் ஓவியத்தில் 'திண்ம நிலை'யொன்று வேண்டுமென வலியுறுத்தியதன் காரணத்தால் மனப்பதிவு ஓவியர்களின் கொள்கையை நிராகரித்த 'பின் மனப்பதிவு' ஓவியர் ஆகின்றார்.

ஓவியத்தில் சித்திர எறியம், முற்குறுக்கம் இவற்றை நிராகரித்ததுடன் வடிவமைவுகளில் திண்ம நிலைப்பாட்டைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்பதில் முற்றுமுழுதாக ஈடுபாட்டுடன் இருந்தவர் ஓவியர் போல் சிசான். இதன் காரணமாக கேத்திரகணிதத் திண்ம உருக்களின் வடிவமைவுகளின் மீது கவனத்தைச் செறிவாக்கினார். பொருள்களின் நுண்மையான அம்சங்களிலும், பொருள்களின் இயல்பான நிறங்களிலும், அழுத்தமான நிறப்பிரயோகத்திலும் கவனத்தைக் குவிக்காது வடிவமைவுகளிலேயே கவனத்தை ஊடுபோக விட்டார். மூன்றாம் பரிமாணத்தைக் காட்டுவதற்கு மேலே கூறியவாறு சித்திர எறியம், முற்குறுக்கம் ஆகியவற்றைத் தவிர்ந்து, அதற்குப் பதிலீடாக, அதிசிறப்பான மிகவும் சூக்குமமாகவே துலங்கும் நிற பேதங்களைப் பயன்படுத்தி அதனைக் காட்டினார். வடிவமைப்புகளில் 'புதுமை' செய்தமையால் நவீன ஓவியத்தின் தந்தை என இவர் அழைக்கவும் படுவதுடன் கியூபிசத்தின் ஆரம்பகர்த்தாவாகவும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டார்.

தட்டையான நிறப்பிரயோகத்துடன் கோடுகளைப் பயன்படுத்தி ஓவியத்தில் ஓவிய மாந்தர்களை உலாவவிட்டவர் 'போல் கொகையின்' (1848 - 1903) என்ற பிரெஞ்சு ஓவியர். பிரகாசமான நிறப் பயன்பாடும், தூரபேதத்தைக் காட்டுவதற்குப் படிப்படியாக மங்கிச் செல்லும் நிற அடுக்குகளையும் பயன்படுத்தியதுடன் சித்திர எறியத்தைக் கைவிட்டவருமாகின்றார். மிகவும் சுயாதீனமாக எதுவித கடினமும் இன்றிக் கருத்து வெளிப்பாடு அமையவேண்டுமென்பதை வலியுறுத்தியவர். மனப்பதிவு ஓவியத்தைக் கற்றபோதிலும் ஐப்பானிய அச்சப்பதிப்புகளிலும், எனாமல் வேலைப்பாடுகளிலும் அவருக்குத் தாடனம் இருந்துமுள்ளது. கன்வஸ்மீது இவரது தூரிகை வேலைப்பாடுகளைப் பார்க்கும்போது, அவை, மனப்பதிவு ஓவியக் கற்கையில் வெளிப்பாடு அடைந்த நிலையிலிருந்தும் மாற்றத்துக்குள்ளானதொன்றாவே இருக்கிறது. சற்றுக் கூடியளவு நிறத்தைத் தூரிகையில் எடுத்துக் குமிழ் குமிழ்களாக எங்கும் பரவும்வகை செய்தது போலவும், ஏகலும் தீட்டுத் தீட்டான நிற வைப்புகளை அவதானிக்கும்போது மிகத் தரமான திரைச் சீலைகளை ரூபகப்படுத்துவது போலவும் அவை அமைந்துமுள்ளன.

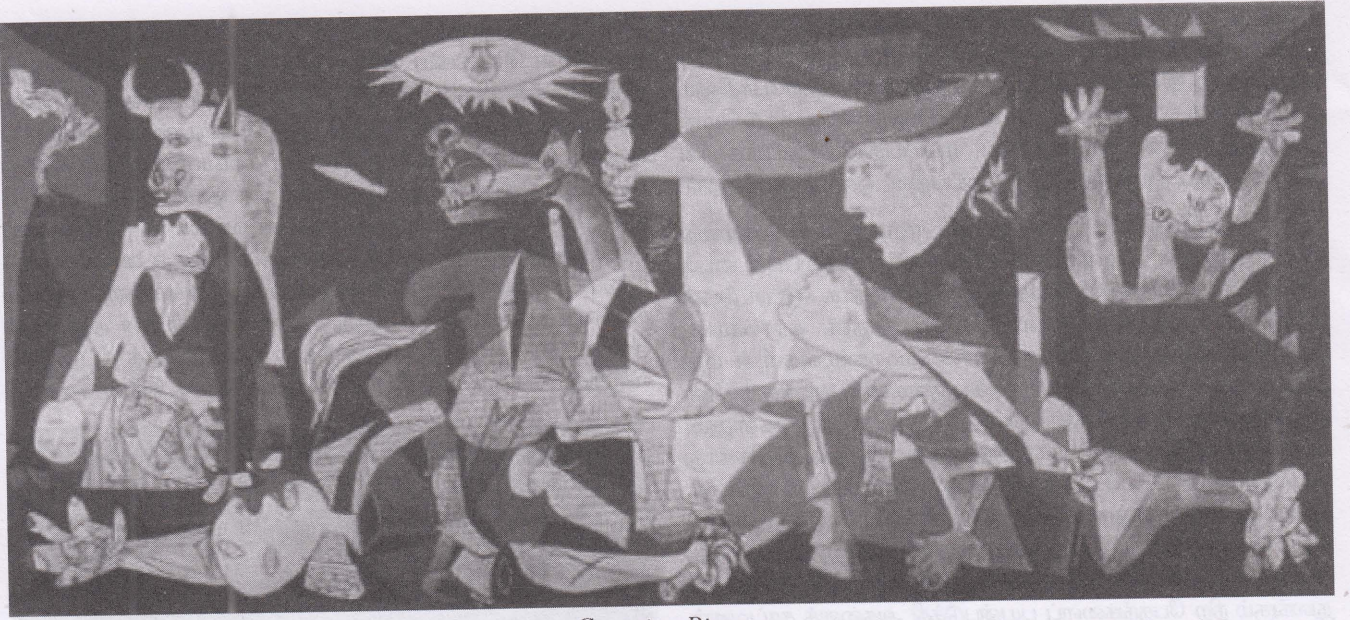
உள்ளதை உள்ளவாறே காட்டும் மரபு வழிகளில் இருந்தும் விலகித், தத்தமக்குரிய மன ஓட்டங்களுக்கு ஏற்றவாறு புதுப்புது வழிகளில் தமது படைப்புகளை முன்வைத்த மொனே, போல் சிசான், போல் கொகையின் ஆகியோர்களது 'படைப்புலகுகள் நவீனமானவை. இவர்களுடன் நவீன ஓவிய உலகுக்குள் நுழையும்போது றினோயர், சுரே, வான்கோ, எட்கா டேகாஸ் பிறேக், பிக்காலோ, கன்டனிஸ்கி, ஐக்சன் போலவுக் இவர்களுடன் இன்னும் பல ஓவியர்களை நாம் நுழைவுவாசலில் சந்திக்கவும் முடியும். மனப்பதிவு ஓவியரான றினோயர் அழகியல் உணர்வு மிக்கவராகவும், பிரதானமாகப் பெண்களை வரைவதில் ஆத்மார்த்தமான ஈடுபாடு கொண்டவராகவும், மனதில் புத்துணர்வை ஏற்படுத்தும் வகையில் நிறப் பிரயோகக்

செய்பவராகவும் இருந்துள்ளார். மனித வச்சீகரங்கள், மனிதர்க்கிடையான நெருங்கிய தொடர்புகள் இவற்றை வெளிப்படுத்தும் திறன் மிக்க கலைஞர் இவர் என்பதுடன் பச்சை, ரோஸ், வெள்ளை, நீலம் ஆகிய நிறத் தெரிவுகளுடன் புத்துணர்ச்சிப் பரவுகையொன்று மென் ஒளிர்வுடன் கன்வஸ் மீது வியாபித்து இருப்பதை இவரின் ஓவியங்களில் அவதானிக்கவும் முடியும். மனப்பதிவு ஓவியர்கள் அனுபவத்தின் வாயிலாக நிறங்களைப் பற்றியும் ஒளியைப் பற்றியும் அறிவியல் சார்ந்த உண்மைகளைக் கற்றனர். ஓவியர் சுரே ஒளியைப் பற்றியும் நிறங்களைப் பற்றியும் கட்டுரைகள் வாயிலாகக் கற்று, அவை தொடர்பான அறிவியல் அம்சங்களை வெளிக்கொணர்ந்தார். ஓவியத்தைத் தீட்டுவதை விடுத்து உருக்களின் மீது நிறப் புள்ளிகளை இடும் தொழில்

The Scream-Munch

நுட்ப உத்தியைக் கண்டறிந்தார். தூய நிறங்களைப் பயன்படுத்திச் சிறு சிறு புள்ளிகளை எண்ணற்ற எண்ணிக்கையில், ஒரு நிறப் புள்ளிக்கு அருகாமையில் அதனுடன் சேராதவாறு வேறு ஒரு நிறப் புள்ளியையும் இட்டார். இவ்வாறு கன்வஸ் எங்கும் எல்லையற்ற எண்ணிக்கையில் ஒன்றுடன் ஒன்று சேராத நிலையில் பற்பல நிறப் புள்ளிகள் பரம்பல் அடைந்து காணப்படும் ஓவியமொன்றைச் சற்றுத் தூரத்தில் நின்று பார்க்கும் போது உண்மையில் கன்வஸ் மீது சேராத கோடிக்கணக்கான பல நிறப் புள்ளிகள் கண்ணின் விழித்திரையில் சேர்ந்து புதிய நிறங்களைத் தருவதை நாம் உணர்ந்து கொள்ள முடியும். இவ்வாறான புள்ளிகள் பொருளின் நிறத்தை மட்டும் காட்டாது

Guernica-Picasso

பொருள் மீது நிற ஒளியையும் ஒருங்கே தருகின்றன என்பதே உண்மையுமாகும். நவமனப்பதிவு ஓவியரான Chevreul, Blanc, Superville, Delacroix ஆகியோர்களால் எழுதப்பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரைகளின்பால் ஈர்க்கப்பட்டமையே மேற்படி 'புள்ளிகள்' இட்டு ஓவியப் படைப்பை மேற்கொண்டமைக்கான காரணமும் ஆகிறது. மரபுவழி ஓவியங்களில் இருந்து இம்முறையானது மாற்றமுற்று வெளிப்பட்டபோதும், நீண்டு நிலைக்கவில்லை என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

ஓவியத்தில் உருவங்களுக்கு இடையே சமநிலையைப் பேணவேண்டும் என்ற ஐரோப்பிய ஓவியக் கலை விதியை உடைத்தவர்கள் அமெரிக்க ஓவியரான James Whistler, பிரெஞ்சு ஓவியர்களான Toulouse - Lautrec, Edgar Degas ஆகியோர்கள் எனக் குறிப்பிட்டுக் கூறலாம். 'பலர்' நடனமாடும் மாதர்களையும், 'பலர்' நடன ஒத்திகைகளையும், 'பலர்' நடனத்தின் பின்னர் பெண்கள் உடை மாற்றும் காட்சிகளையும் டேகால் தனது படைப்புக்களில் கொண்டுவந்தார். நடன ஆற்றுகையின் 'ஒரு கணநிலை' என்பதே இங்கு முக்கியத் துவமான அம்சமாக இருக்கிறது. இக்கணத்தில் மேடைமீது நடன மாதர்கள் ஒரு பக்கத்தில் ஒதுங்கிய நிலையில் மறு பக்கமானது வெளியாகவும் விடப்பட்ட அந்தச் சமநிலை அற்றதொரு சமநிலையை அவர் ஓவியத்துக்குள் கொண்டு வந்துள்ளார். புலன்களுக்கு இனிமையைத்தரும் நடன மாதர்களின் உடலும் உடல் அசைவுகளும், மேடை ஒளியின் கீழ் காட்சியாகும் அதேவேளை பின்னணி இருட்டில் நடன மாதர்களின் நடன உடைகள் 'பொஸ்பரஸ்' போன்றும் ஒளிர் கின்றன. ஜப்பானிய அச்சப் பதிப்பு வேலைகளே, சமநிலை தொடர்பாக இவரின் கொள்கையை மாற்றக் காரணிகளாக இருந்துமுள்ளன.

சாதாரணமாக எமது கண்களால் புறத்தே இருக்கும் காட்சிகளை நாம் பார்க்கின்றோம். இக்காட்சிகள் மனதுக்குள் பதிவுற்றதன் பின்னர் அவற்றினை அக்ககண் கொண்டும் நாம் பார்க்கவும் முடியும். வான்கோவின் ஓவியங்கள் அக்க கண்களால் ஆக்கப் பதிவுகள் ஆனவையே. கட்டுக்கடங்காத உணர்வு நிலையுடன் கூடியதொரு ஆனந்த நிலையே,

அவருடைய படைப்புக்கள் வெளிவருகின்ற பிற்புலமாக இருந்துமுள்ளது. அவருடைய வடிவமைவுகளிலும் அவருடைய நிற வைப்புகளிலும் உணர்வின் தடங்களைக் காணமுடியும். வீச்சுடன் நகரும் அவரது தூரிகைத் தடங்கள் அவற்றைப் பார்ப்பவரை லயிப்புக்கு உள்ளாக்குகின்றன. "ஓவியமொன்றைப் படைப்பதற்கு, நிறத் தெரிவுகளுக்குள் அலையாது, கிடைக்கும் நிறங்களை வைத்தே நான் ஓவியத்தை ஆக்குகின்றேன்." - என அவர் குறிப்பிட்டமையை இங்கு குறிப்பிடுவதுடன் இக் கூற்றானது அவரின் அறிவு நிலையை விட அவரின் உணர்வு நிலையே மேலோங்கி இருக்கின்றது என்பதைக் காட்டும் ஒரு காட்டியாகவும் இருக்கிறது.

கியூபிசத்தின் ஆரம்பகர்த்தாவான சிசானின் வடிவமைப்புகள் பிக்காலோவால் கவரப்பட்டதுடன் கியூபிசத்தை வளர்ச்சியுறும் நிலைக்குள் கொண்டுவந்தவர்களுள் பிக்காலோவும் பிறேக்கும் மிகவும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்பட வேண்டியவர்கள் ஆகின்றனர். ஆபிரிக்க முகமுடிகளும் சிசானின் வடிவமைப்புகளும் 'அவிக்நோவின் நங்கையர்கள்' என்ற ஓவியத்தைத் தீட்டுவதற்குப் பிக்காலோவுக்குத் தூண்டுதல்களாக அமைந்தன. பொருள் ஒன்றை ஒரு கோணத்தில் இதுவரை பார்த்து வந்தவர்களுக்கு 'கியூபிசம்' படவாக்கத்தில் புதிய மொழி ஒன்றைத் தோற்றுவித்தது. பொருளைப் பல கோணங்களில் தரிசிக்கும் வாய்ப்பு இதிற் கிடைக்கின்றது. சித்திர எறியம் (perspective), முற்குறுக்கம் (Foreshortening) இவற்றைக் கைவிட்ட கியூபிச ஓவியர்கள், நீள, அகல, உயர பரிமாணங்களைக் கொண்ட பொருளை, இரு பரிமாணத் தளமான கன்வஸ் மீது காட்டும்போது நீளத்தையும் உயரத்தையும் காட்டியதுடன் அகலமானது குறிக்கின்ற ஆழம் என்பதைக் கைவிட்டனர். உண்மையில் அகலத்தைக் காட்டுதல் என்பது ஒரு மாயத் தோற்றமே என்பது அவர்களின் முன்வைப்பாகவும் இருக்கிறது. விஞ்ஞானமும் கேத்திரகணிதமும் இணையும் இவ்விடத்தில் இவர்களின் கருத்தானது 'கட்புல மனப்பதிவு யதார்த்தமாக இல்லாது அது கருத்தியல் யதார்த்தமாகவே' இருக்கின்றது.

ஏராளமான படைப்புகளைச் செய்தவராகவும், பல

துறைகளில் திறமை மிக்கவராகவும், 20 ஆம் நூற்றாண்டின், குறிப்பிடத்தக்க ஓவியருமான பிக்காஸோ கட்டிலக் கலைகளின் விருத்தியில், 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முதல் அரைப் பகுதியில் பெருஞ் செல்வாக்கைச் செலுத்திய ஆளுமையாகவும் காணப்படுகிறார். மரபு வழியில் அழகு எனக் கருதப்பட்டு வந்தவற்றைச் சிதைத்துப் புதிய வடிவமைவுகளைத் தந்துமுள்ளார். இவருடைய பாணி இதுதான் என நிச்சயப்படுத்திக் கூறாதவாறு பல வகைகளில் எல்லாம் தனது மாற்றமுறும் படைப்புகளை வெளிப்படுத்தியவருமாகின்றார். இவருக்கெனப் படிமுறையான வளர்ச்சி ஒன்றினைக் குறிப்பிட முடியாது. "ஏதாவது ஒன்றினை வரைய வேண்டுமெனில், அங்கு வரையப்படுவது அந்த நேரத்துக்கானதாகவே இருப்பதுடன் அதற்கு இறந்தகாலமும் இல்லை, எதிர்காலமும் இல்லை" எனவும் குறிப்பிடுகின்றார்.

ஓவியமொன்றை வரையும்போது ஓவியக் கலைஞரானவர் இருந்துகொண்டு அல்லது நின்றுகொண்டே வரைவார். ஆனால், அமெரிக்க ஓவியர் ஐக்சன் போலக் இவை இரண்டு நிலைகளையும் விடுத்து, ஓவியத்தைத் தீட்டும் கன்வலை நிலத்தில் விரித்துவிட்டு அதன்மேல் நிலைக்குத்தாக ஓடி, ஓடி நிறங்களை ஊற்றியும் தெளித்தும் ஓவியப் படைப்பாக்கத்தைச் செய்வார். சுயாதீனமும் தற்செயலும் ஒன்றுகூடும் போது அந்த ஆக்கமானது எவ்வாறு அமையவுள்ளது என்ற எதிர்பார்ப்பு இங்கு மிகவும் பிரதானமாக இருக்கிறது. ஓடி, ஓடி நிறங்களை. ஊற்றும்போது இங்கு சக்தி ஒன்று உருவாகின்றமையையும் நாம் கவனிக்கவும் முடியும். இங்கும் மனதின் அகப் பார்வையே முக்கியத்துவப் படுத்தப் படுவதுடன், இரண்டாம் உலக மகா யுத்தத்தின் பின், அமெரிக்காவில் உதயமான அருப் வெளிப்பாட்டு வாதம் (*Abstract Expressionism*) ஓவிய இரசிகர்கள் மத்தியில் பெரும் பரபரப்பான மனக் கிளர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது எனலாம்.

'அகத்துள் இருந்து வெளிப்படும் இன்றியமையாத கொந்தளிக்கும் உணர்வு' - வழி ஓவியங்களைப் படைத்தவர் ரஷிய ஓவியர் கன்டநிஸ்கி. சுயாதீனமும் தற்செயலும் என்பது இங்கு தவிர்க்கவும்படுகிறது. வடிவமைவுகளுக்குள் சஞ்சரிக்கும் ஓவியர்களிலிருந்து இவர் வேறுபடுவதுடன் உள்ளூர்வுடன் கூடிய ஆன்மீகத்தைக் கலை வழியாகத் தேடுபவர் என இவரைக் குறிப்பிட்டுக் கூறுவதுடன் 'கலையின் இயல்பு' என்பதனை தத்துவார்த்த ரீதியில் அணுகியவர் எனவும் குறிப்பிடலாம். முற்றுமுழுதாகவே இவர் வடிவமைப்புகளை நிராகரிக் காவிட்டாலும் 'தூய கலையென்பது அக உணர்வினையே குவிவு மையப்படுத்தும்' என்ற கருத்தின் தெளிவு இவரிடமிருந்தது.

மறுமலர்ச்சிக் காலத்தில் இருந்தே இயற்கையை நகல் எடுப்பதையே குறிக்கோளாகக் கடைப்பிடித்துவந்த ஐரோப்பிய ஓவிய, சிற்பக் கலை வரலாற்றில் கியூபிசத்தின் வருகையானது பாரிய மாற்றங்களையெல்லாம் கொண்டுவந்தது. உலக மகா யுத்தம், ஒளி, நிறம் இவை தொடர்பான விஞ்ஞான ஆய்வுகள், உளவியலில் சிக்மன்ட் பிராய்டின் உள்பகுப்பாய்வுகள், புகைப்படக் கருவியின் வருகை இவற்றின் காரணமாக மரபு வழியானது மாற்றமுறவேண்டிய தேவைக்கு உள்ளானது. கூறவரும் விடயத்துக்கு மரபானது தடையாக இருந்த போதெல்லாம் அது உடைக்கப்பட்டது அல்லது கைவிடப்பட்டது. நிபந்தனைகள், கட்டுப்பாடுகள் தளர்வுற்றமையால் புதியன பிறந்தன. ஒளி சார்ந்த நோக்கங் கருதித் தனது படைப்புகளை முன்னிலைப்படுத்திய காரணத்தால் ஓவியரொருவர் திண்ம நிலையைக் கருத்தில் எடுக்காது விட்டார். இன்னொரு ஓவியர் திண்மநிலையே பிரதானமானது; இயற்கையான நிறங்கள், விபரிப்புகள் மிகவும் பிரதானமானவை அல்ல எனத் தனது படைப்பாக்க முயற்சிகளை முன்னெடுத்தார். தட்டையான நிறப்

The-large-bathers-Cezanne

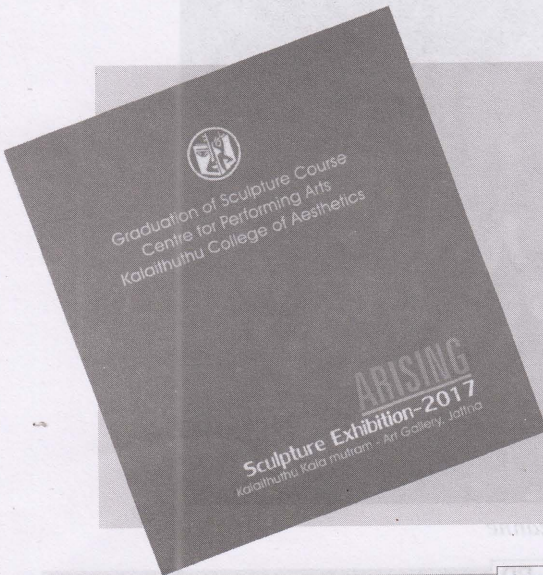

Sunrise - Monet

பிரயோகத்துடன் கோடுகளையும் குறியீடுகளையும் ஓவியத்தில் கொண்டுவரவேண்டுமென்று வேறு ஓவியரொருவர் குறிப்பிட்டார். உள் மனக்கண் வழியான பார்வையுடன் தூரிகையின் தடங்கள் காட்டப்படவேண்டும் எனவும் கலைஞர் ஒருவர் தனது கருத்தை முன்வைத்தார். தூரிகையால் நிறந்தீட்டுவதை விடுத்துச் சிறு, சிறு புள்ளிகளாகக் கன்வல்மீது கோடிக்கணக்கான நிறப் புள்ளிகளை ஓவியரொருவர் இட்டார். தற்செயலையும் சுயாதீனத்தையும் ஒருங்கிணைத்து நிறங்களைத் தெளித்து ஓவியத்தை ஒருவர் படைத்தார். அழகின் முக்கியத்துவமே கலைக்குத் தடையென, உருவங்களைச் சிதைத்துப் புதுமைகளைச்

செய்தார் இன்னொருவர். உருவங்கள் அற்ற ஓவிய வெளியில் ஆன்மாவைக் கண்டுகொண்டார் வேறொருவர். இவ்வாறே பற்பல ஓவியர்கள் தமது படைப்புலகுகளைப் படிப்படியாக உருவாக்கினார்கள்.

Chagall, Chirico, Dali, Delaunay, Matisse, Feininger என்றவாறே நீண்டுகொண்டே செல்லும் ஓவியர்கள் நவீன ஓவிய உலகை உருவாக்கியவர்கள் ஆகின்றனர். “எனக்கு முன் இருந்தவர்களின் தோள்களின் மீது ஏறியே நான் சிந்தித்தேன்” என நியூட்டன் கூறியது இங்கும் பொருத்தமாக அமைகிறது. ■

திரமறைக் கலாமன்றம்

கலைத்தூது அழகியல் கல்லூரி

ஓராண்டு கால களிமண் சிற்ப சான்றிதழ்
கற்கைநெறியை டூர்த்தி செய்த மாணவர்களின்

சிற்பக் கண்காட்சி

காலம் : 27.05.2017 - 27.06.2017 வரை
நேரம் : காலை 10.00 மணி - மாலை 4.00 மணி
இடம் : ஓவியக் கூடம்
கலைத்தூது கலாமன்றம்
இல. 15, றக்கா வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

வீரகர்கை
சுறையெழுத்து
மேய்க்கொத்தி

அனார்

எரிவேள்ளிப் பொறி நான்
மழையால் மூடப்பட்டிருந்தேன்
பால்யங்களின் அலைகள்
சத்தமெழுப்பும் கர்வப் பெருங்கடல்
விரகத்தை துளையிடுகின்ற மரங்கொத்தி
தாபமேறி மஞ்சள் பாரித்திடும்
இலையுதிர் கால மர நிழலின்
பாழில் பரவுகின்ற மெல்லிய வெளிச்சம்
மோகம் தன்னுள்
சாம்பல் சிறுத்தையை வரைகிறது
வெம்மையின் மலையடிவாரத்தில்
எலுமிச்சை வாசனைக்குள்
பச்சை வண்ணத்துப்புச்சி
தன்னை விரித்துப் பறக்கிறது
மேனி தன் ரகசியக் கோதுகளை உடைத்து
சிறகு சிலிர்த்தி தலை நீட்டும்
நீ அப்போது கூடை நிறைந்த காடும்
கண்கள் நிறைந்த வானமுமாய்
முத்தமிடுவாய்...

தேவதாசனம்

ச. இராகவன்

இப்பெல்லோ உந்த அற்றாஜ் பாற்றாம் கொமட்டெல்லாம் வந்தது. முந்தி ஆண், பெண் எல்லாம் பத்தைக் காணியருக்குள்ளதானே புறம்புக்குப் போறது. அந்த மூட்டத்தில் ஒருநாள் மைம்மல் பொழுது வயித்தக் கலக்குதெண்டாப்போல தவமணிதேவி அடிவளவுக்கையோடிப்போய் மறைவிடம் பாத்து குந்தின நேரம்தான் அவளுக்குத் தெய்வம் கூரையைப் பிச்சுக்கொண்டு குடுக்கிறதெண்டு முடிவெடுத்திருக்கவேணும். அப்ப உந்த இயக்கங்களெல்லாம் போட்டிக்கு வங்கியளைக் கொள்ளையடிச்சுக் கொண்டிருந்த சீசன். இதுகும் எந்த இயக்கமெண்டு சரியாகத் தெரியாது. ரெலோ அல்லது எல்லிரியாய் இருக்கவேணும். கொள்ளையடிச்சுக் கொண்டுவந்த காச, நகைநட்டுகளையெல்லாம் தேவி குந்தியிருந்த அடிவளவுக்கு அடுத்த காணிக்வுள்ள கொண்டுவந்து தாட்டுப்போட்டுப் போறதைத் தேவி நசுக்கிடாமலிருந்து பாத்திட்டாள். பிறகு வீட்டை வந்தும் ஒருத்தருக்கும் மூச்சுக் காட்டேல்ல. தேவியினர் புரியன் பொன்னையன் விளக்குமாறு, தும்புக்கட்டை செய்து விக்கிறவன். எப்ப பாத்தாலும் அவன்ர வாயில ஆர்.வி.ஜி. பீடி புகைஞ்சு கொண்டிருக்கும். பீடிக் கொம்பனிக்காரருக்கு இந்தச் சங்கதி தெரிஞ்சிருந்தால் பொன்னையனை விளம்பர மொடலாய் எடுத்திருப்பாங்கள். விலாசங்காட்டுறதிலயும் ஆள் விண்ணன். மற்றது ஆள் ஒரு வடிகட்டின ஓட்டைவாயன். வீட்டில நடக்கிறதையெல்லாம் ஆதியோடந்தமாய்க் கள்ளடிக்கப்போற இடத்தில் சொல்லிப் பெருமையடிப்பான். அதால்தான் தேவி இந்தச் சங்கதியைப் பற்றி வீட்டில மூச்சும் விடேல்ல. இயக்கக்காரர் நகைநட்டைத் தாட்டுப்போட்டுப் போறதைப் பாத்தோண்ண தேவிக்கு வைரமுத்துவினர் முகம்தான் கண்ணுக்குள்ள வந்து நிண்டுது. வைரமுத்து பொன்னையனோட கள்ளடிக்கிற சிநேகிதம். இருந்திருந்திட்டு பொன்னையன்

முக்குமுட்டக் குடிச்ச மட்டையானால் அவனை வீட்டில கொண்டேக் கிடத்திப்போட்டு போறது வைரமுத்தன்தான். உப்பிடயே பொன்னையன் வீட்டை போய்ப் போய்த்தான் தேவியோட வைரமுத்தன் தேனும் பாலுமாகிட்டான். தேவியினர் மூன்று பொடியளும் வைரமுத்தனை மாமா! மாமா! எண்டு கொஞ்சத் தொடங்கிட்டுதுகள். வைரமுத்தனும் மருமக்களுக்கு பிஸ்கற், ரொபி, எள்ளறுண்டை எண்டு ஒவ்வொருக்காலும் போகேக்குள்ள பெரிய பெரிய சரையாய்க் கட்டிக்கொண்டேக் குடுப்பான். “என்ன நீங்கள் நெடுகலும் கள்ளத்தீன் கொண்டுது குடுத்திப் பொடியளப் பழுதாக்கிறியன்” எண்டு தேவி பொய்க் கோபம் காட்ட, வைரமுத்தன் அவளைப் பாத்துக் கண்ணடிக்க அவள் கள்ளச் சிரிப்புச் சிரிப்பான். இது தொடர்ந்து நடந்துகொண்டிருந்தது. ஊர்ச் சனங்களும் அரசல் புரசலாகக் கதைக்கத் தொடங்கிட்டுதுகள். பொன்னையன்ர காதுக்கும் இந்தக் கதை போச்சது. “உந்தச் சனங்களுக்கு வேறவேலையில்லை. தங்கட குடும்பங்களுக்குள்ள இருக்கிற பொட்டுக்கேடுகளைத் தெரியாமல் அடுத்தவன் குடும்பத்தைப் பற்றி கதைக்க வெளிக்கிட்டுடுங்கள்” எண்டு சொல்லிப்போட்டு விட்டுட்டான். வைரமுத்தன் பெரிய பொம்பிளைக் கள்ளன் எண்டு ஊருக்குத் தெரியும். அதுக்குள்ள அவன் பெரிய சண்டியனும் எண்டதால ஊர்ச்சனங்களும் கொஞ்சம் அடக்கித்தான் வாசிச்சதுகள். மற்றது பொன்னையனுக்கு தொழில் கையைக் கடிக்கேக்குள்ளையெல்லாம் வைரமுத்தன் பாத்துப் பாராமல் காசைக் குடுப்பான். அதால பொன்னையன் தன்ர வீட்டை வைரமுத்தன் எந்தநேரம் வந்துபோனாலும் பறவாய்ப்படுத்திறேல்ல. அந்தக் காணிக்வுள்ள இயக்கம் நகைநட்டுகளைத் தாட்டுப்போட்டுப்போய் ஒரு மூண்டு நாலு நாளைக்குப் பிறகு பொன்னையன் வீட்டில இல்லாத நேரம் பாத்து வைரமுத்தன் தேவியிட்ட வரேக்குள்ள அவள் நடந்த சங்கதியெல்லாம் ஆதியோடந்தமாய்ச் சொல்ல, வைரமுத்தன் தலையை ஆட்டி ஆட்டிக் கேட்டுக்கொண்டிருந்திட்டு, “உனக்கும் பிள்ளையருக்கும் பாஸ்போட்டுகள் இருக்கோ?” எண்டு கேட்டான். “இல்லை அதெல்லாம் என்னத்துக்கு?” எண்டு தேவி திருப்பிக்கேட்க “அப்ப முதல் உங்கள் மூண்டு பேருக்கும் பாஸ்போட்டுகள் எடுக்கவேணும்.” எண்டு வைரமுத்தன் சொல்லிப்போட்டுப் போனான். தேவிக்கு ஒண்டும் விளங்காமல் சிதம்பரசக்கரத்தைப்

பேய் பாத்தமாதிரி நிண்டாள்.

ஊருக்குள்ள இருக்கிற
ஒரேயொரு கடை சபாபதியினர் கடைதான்.
அந்தக் கடையில் துணி முதற்கொண்டு
மண்ணெண்ணெய் வரைக்கும் எல்லாச்
சாமானும் கிடைக்கும். சபாபதியினர்
தகப்பன் சின்னப்பு மதவாச்சியில்
கடைவைச்சிருந்தவர். சபாபதி பிறந்தது
வளர்ந்ததெல்லாம் மதவாச்சியில்தான்.
சபாபதி மதவாச்சியில் சிங்களப்
பள்ளிக்கூடத்தில்தான் படிச்சதும். அதுவும்
சிங்களம் படிச்சது ஒரு புத்தபிக்குவிட்ட.
சிங்களப் பேச்சுப்போட்டியில் பங்குபற்றிச்
சபாபதி முதற்பரிசும் வாங்கியிருக்கிறார்.
அதால் ஒறிஜினல் சிங்களவர் மாதிரி
ஆள்ச்சிங்களம் கதைக்கும். அம்பத்தெட்டுக்
கலவரத்துக்குப் பிறகு சின்னப்பு
மதவாச்சியிலிருந்து குடும்பத்தோட வந்து
ஊரில் கடையைப் போட்டார். அவருக்குப்
பிறகு சபாபதி கடையை நடத்திக்கொண்டு
வாறார். பொன்னையனுக்கும் சபாபதிக்கும்
ஒரு சின்னக் கொழுவல். பொன்னையன்
செய்யிற விளக்குமாறு தும்புக்கட்டைகள்
சரியில்லையெண்டுசொல்லிச் சபாபதி தன்
கடைக்கு எடுக்கிறேல். அதால்
பொன்னையன் சபாபதியோட
கதைக்கிறேல். கள்ளடிச்சிட்டு
வரேக்குள்ள மட்டும் சபாபதியினர்
கடையடியில் நிண்டு “கண்டறியாத கடை
நடத்தினம். விக்கிறதெல்லாம் உக்கல்
சாமானுகள்.” என்று சத்தம் போட்டுட்டுப்
போவான். சபாபதி செவிடன்
மாதிரியிருப்பார்.

பொன்னையன் மத்தியானத்தில
ஒருக்காக் கள்ளடிக்கப்போவான். பிறகு
வந்து தேவி போட்டுவைக்கிறதைச்
சப்பிப்போட்டு ஒருகண்
நித்திரைகொண்டெழும்பிப்
பொழுதுபடேக்குள்ள திரும்பவும்
கள்ளடிக்கப்போவான். அப்பிடப் போனால்
விழுந்தெழும்பி வீடுவந்துசேர
இராப்பத்துமணியாய்ப்போம். அப்பிடயே
படுத்திடுவான். தேவியும் சவம்விழுவான்
கிடந்துதொலையட்டுமெண்டு விட்டுடுவான்.
எழுப்பிச் சாப்பாடு குடுக்கிறேல்லை. மற்றது
பொன்னையனுக்கு வெறியேறினால்
தெருநீளம் சத்தம் போட்டுக்கொண்டு
வருவான். வீட்டுப் படலையடிக்கு வந்தால்
கறண்ட் கட்டான பல்ப் மாதிரி
கப்பிப்பாகிவிடுவான். உப்பிடத்தான்
கலியாணங் கட்டின புதிசில கள்ளடிச்சிட்டு
வந்து தேவியோட சண்டித்தனம்
செய்யவெளிக்கிட்டான். “டிபேய் வாடி
இஞ்சால். பெஞ்சாதியெண்டா புரிசனைக்

கேட்டுத்தான் மூச்சம் விடவேணும்.
விளங்கிச்சுதோ. வாடி! வந்து அத்தாணை
விழுந்து கும்பிடடி” எண்டொரு உறுக்கல்
உறுக்க தேவி ஒண்டும் பறையாமல்
தும்புக்கட்டைய எடுத்துவந்து ஆளைக்
கண்மண் தெரியாமல் விளாசத்
தொடங்கிட்டாள். “ஐயோ! என்ற ராசாத்தி
தெரியாமல் சொல்லிப்போட்டன். அத்தாணை
மன்னிச்ச விடடி” என்று கெஞ்சி
மண்டாடினாப்போலதான் அவளடிக்கிறதை
நிப்பாட்டினவள். அதுக்குப்பிறகு
கள்ளடிச்சாலென்ன அடிக்காட்டியென்ன
மனிசிக்காறிக்கு வலு மரியாதை.

பொன்னையன் கள்ளடிக்க
வெளிக்கிடேக்குள்ள போய்த்
தைலாப்பெட்டியைத் திறந்து பத்துருபா
எடுத்துக்கொண்டு போனால் இரண்டு
போத்தல் கள்ளுக்கு வடிவாய்க்காணும்.
அப்பயென்ன ஒரு போத்தல் கள்ளு
அஞ்சுருபாதானே. அண்டைக்கும்
மத்தியானம் பொன்னையன் கள்ளடிக்க
வெளிக்கிடேக்குள்ள போய்த்
தைலாப்பெட்டியைத் திறந்தவன் ஒருகணம்
திகைச்சுத்தான்போனான். காசு, நகை
நட்டெண்டு தைலாப்பெட்டி நிரம்பிப்போய்க்
கிடந்தது. வீட்டில ஒருத்தரையும் காணேல்லை.
இதெல்லாம் எப்பிடடி வந்தது? கொஞ்சநாளா
உவள் தேவியினர் போக்கும் சரியில்லை.
ஏதோ நடக்குது. ஆரைக் கேக்கிறது?
கேட்டாலும் உள்ளதைச்
சொல்லப்போகுதுகளோ? ஏதோ நடக்கிறது
நடக்கட்டும். எனக்குக் கள்ளுக்குக்
காசிருந்தால் காணும். மற்றதைப்
பிறகுபாப்பம். எண்டுட்டு கொஞ்சக்
கர்சையள்ளி அப்பிடயே சேர்ட்
பொக்கற்றுக்குள்ள தள்ளினான். பிறகு
உவர் சபாபதிப்பிள்ளைக்கு நான் ஆரெண்டு
காட்டவேணும் எண்டுட்டு கிடந்த நகையளில்
கொஞ்சத்தை எடுத்துப் பனியனுக்குள்ள
போட்டுட்டு தைலாப்பெட்டியைப்
பூட்டிக்கொண்டு வெளிக்கிட்டான்.

இரண்டு முண்டுநாளாய்
ஊருக்குள்ள பச்சைச்சாறம் கட்டிக் கோடன்

இரண்டு முண்டுநாளாய் ஊருக்குள்ள பச்சைச்சாறம் கட்டிக்
கோடன் சேர்ட் போட்ட ஒரு பொடியன் சைக்கிள்
சுத்திக்கொண்டு திரிஞ்சான். வழிதெருவில் காணுற
ஆக்களையெல்லாம் மறிச்சு மறிச்சு “நான்
துன்னாலையிலிருந்து வாறன். எங்கட செங்காரிப்
பசுவாண்டக் காணேல்லை. இங்கால எங்கையுப்
கண்டனீங்களோ?” என்று கேட்டுக்கொண்டிருந்தான்.

சேர்ட் போட்ட ஒரு பொடியன் சைக்கிள் சத்திக்கொண்டு திரிஞ்சான். வழிதெருவில் காணுற ஆக்களையெல்லாம் மறிச்ச மறிச்ச “நான் துன்னாலையிலயிருந்து வாறன். எங்கட செங்காரிப் பசவொண்டக் காணேல்ல. இங்கால எங்கையும் கண்டனீங்களோ?” எண்டு கேட்டுக்கொண்டிருந்தான். அவன் கேட்ட ஆக்களெல்லாம் சொண்டைப் பிதுக்கிச்சினம். அவன் கடைசியில் சபாபதியினர் கடைக்கு வந்தான். கடைக்குள்ள மூண்டடி உயரத்தில் ஒரு சிவப்பு மரத் தபால்பெட்டியிருக்கு. ஊராக்களெல்லாம் அதுக்குள்ளதான் போஸ்காட், தபால் எல்லாம் கொண்டுபோய் போடுவினம். தபால்காரன் வந்து காலம பத்து மணிக்கும், பின்னேரம் இரண்டு மணிக்கும் கட்டு எடுத்துக்கொண்டு போவான். மற்றும்படி சபாபதியினர் கடைக்கு வாறாக்கள் சிலர் அந்தத் தபால்பெட்டியில் இருந்துதான் அவரோடு பறைஞ்சுபோட்டுப் போவினம். இப்ப அந்த மாடு தேடிவந்த பொடியன் அந்தத் தபால்பெட்டியில்தான் சைக்கிளக் கம்பிவேலியோட சாத்திப்போட்டு வந்திருந்தான். கடையில் இரண்டொரு சனம் சாமான் வாங்கிக்கொண்டு நிண்டுதுகள். சபாபதியார் இடைக்கிடை தபால்பெட்டியில் இருக்கிற பொடியனை மூக்குக்கண்ணாடிக்குள்ளால நோட்டம் விட்டுக்கொண்டு நிண்ட சனங்களுக்கு என்னென்ன சாமானுகள் எண்டு கேட்டு நிறுத்துக் கிறுத்துக் குடுத்தனுப்பிப்போட்டு அந்தப் பொடியனைப் பாத்துத் “தம்பிக்கு என்னப்பு வேணும்?” எண்டுகேட்டார். அவன் எழும்பிச் சபாபதியருக்குக் கிட்டப்போனான். அவருக்குப் பொடியனைக் கிட்டத்தில பாத்தோண்ண ஏதோ பொறி தட்டிச்சது. “ஐயா! இந்த ஏரியாவில இருக்கிற ஆக்களெல்லாம் உங்கட கடையிலதானே வந்து சாமான்கள் வாங்கிறவை?” எண்டவன் கேட்டான். “ஓமப்பு! ஏன் என்ன விசயம்?” சபாபதியருக்கு ஏதோ விளங்கியும் விளங்காமலுமிருக்கத் திருப்பிக் கேட்டார்.

“அதொண்டுமில்லை ஐயா! இனிமேல் உங்களட்டச் சாமான்கள் வாங்கவாற ஆக்களில் ஏதும் வித்தியாசமாய்த் தெரிஞ்சால் எனக்குத் தகவல் தரவேணும். நான் அடிக்கடி இந்தப் பக்கம் வருவன். மறக்காதேங்கோ” எண்டு சொல்லிப்போட்டு அவன் கம்பிவேலியோட சாத்திவிட்டிருந்த சைக்கிளை எடுத்து ஏறி வேகமாய் உதைஞ்சுகொண்டுபோனான். இது நடந்து ஒரு பத்து நிமிசத்தால பொன்னையன் மத்தியானக் கள்ளடிச்சிட்டுக் “காசேதான் கடவுளடா அந்தக் கடவுளுக்குமதுதெரியுமடா” எண்டு பாடிக்கொண்டு வந்தவன் சபாபதியினர் கடை திறந்திருக்கிறதைப் பாத்திட்டு சைக்கிளைக் கொண்டுபோய் கம்பிவேலியோட சாத்திப்போட்டுக் கடைக்குள்ள வந்தான். “இதென்ன கோதாரி கீலாப் பொன்னையன் கடைக்குள்ள வாறான்” எண்டு படபடப்போடு அதை வெளியில் காட்டிக்கொள்ளாமல் கதிரைய இழுத்துப்போட்டு ஏதோ தீவிரமாய்க் கணக்குப் பாக்கிறமாதிரிப் பேணையை எடுத்து எழுதிக்கொண்டிருக்கப் பொன்னையன் முதல்ல வந்து தபால்பெட்டியில் இருந்தான். “அறுவான் போய்த்துலையட்டும்” எண்டு சபாபதியர் குளிஞ்ச தலை நிமிராமல் கணக்கெழுதிக்கொண்டிருந்தார். அவனும் அசையாமல் தபால்பெட்டியில் இருந்து கொஞ்சநேரம் சபாபதியையே பாத்துக்கொண்டிருந்தான். அவரும் குளிஞ்ச தலை நிமிராமல் தன்ர வேலையில கண்ணும் கருத்துமாயிருந்தார். பொன்னையன் பொறுத்துப் பொறுத்துப் பார்த்தான். அவரும் குளிஞ்ச தலை நிமிராமல் எழுதிக்கொண்டேயிருக்கிறார். பொன்னையன் தபால்பெட்டியைவிட்டு எழும்பினான். ‘காடாத்துவான் போப்போறானாக்கும்’ எண்டு சபாபதியர் நினைக்க, அவன் எழும்பிச் சபாபதியருக்குக்கிட்ட வந்திட்டான். “மிஸ்டர் சபாபதி!” எண்டு ஒரு தோரணையில் கூப்பிட்டான். ‘இதென்ன கோதாரி! இண்டைக்கு எனக்கு நாளுங்கோளும் சரியில்லையாக்கும்’ எண்டு அவனை நிமிர்ந்து பாத்தவர் திகைச்சப்போனார். கழுத்தில் நாலைஞ்ச சங்கிலி, பத்து விரலிலும் மோதிரம் எண்டு ஒருமார்க்கமாய் நிண்டான். “இந்த ஊருக்குள்ள இனி நீ மட்டும் பணக்காறனில்லை. இஞ்சைபார் எவ்வளவு நகை போட்டிருக்கிறன் எண்டு” என நெஞ்சை நிமித்திக் கையளத் தூக்கி ஆட்டிக்காட்டினான். சபாபதியருக்குப் பத்திக்கொண்டு வந்திட்டுது. “சரியப்பு

பொன்னையன் வீட்டுக்குள்ள போய்ப்பாத்தால் - அப்பவும் தேவி. பிள்ளையள் ஒருத்தரையும் காணோல்ல. சுகந்தன். சேந்தன். சாந்தி எண்டு பிள்ளையள மாறிமாறிக் கூப்பிட்டுப் பாத்தான். பிறகு பிள்ளை பிள்ளை எண்டு தேவியைக் கூப்பிட்டுப் பாத்தான். ஒரு சிலமனுமில்லை. நகையளக் கழட்டிக்கொண்டுபோய் வைக்கிறதுக்குத் தைலாப்பெட்டியைத் திறந்தவன் விறைச்சப்போனான்.

சந்தோஷம். ஆனால் நீ புதுப்பணக்காரன் என்று எனக்கு மட்டும் தெரிஞ்சால் காணாமே. இந்த ஊரில் இருக்கிற ஆக்களுக்குத் தெரியவேண்டாமே? உண்ணான ஒருக்கால் இப்ப எனக்குக் காட்டினமாதிரி ஒவ்வொரு வீடுவீடாய்க் கொண்டுபோய்க் காட்டப்ப. அப்பதானே உனக்குக் கௌரவமாயிருக்கும்” என்று நைலாச் சொன்னார். “ஓமோம்! நீர் சொல்லுறதும் சரிதான்” என்று சொல்லிப் போட்டுக் கடைக்குள்ளால் வெளிக்கிட்டுக் கம்பிவேலியோட விழுந்துபோய்க்கிடந்த சைக்கிள் எடுத்து உருட்டிக்கொண்டு ‘பணம் பந்தியிலே குணம் குப்பையிலே’ என்று பாடிக்கொண்டு போனான்.

பொன்னையன் வீட்டுக்குள்ள போய்ப் பாத்தால் - அப்பவும் தேவி, பிள்ளையன் ஒருத்தரையும் காணவில்லை. சுகந்தன், சேந்தன், சாந்தி என்று பிள்ளையன் மாறிமாறிக் கூப்பிட்டுப் பாத்தான். பிறகு பிள்ளை பிள்ளை என்று தேவியைக் கூப்பிட்டுப் பாத்தான். ஒரு சிலமனுமில்லை. நகையளக் கழட்டிக் கொண்டுபோய் வைக்கிறதற்குத் தைலாப் பெட்டியைத் திறந்தவன் விறைச்சுப் போனான். அவன் கள்ளாடிக்க வெளிக்கிட்டுக் குள்ள தைலாப்பெட்டிக்குள்ள கிடந்த நகை நட்டுக் காசொண்டுமில்லை. கழுவித் துடைச்ச விட்டமாதிரி தைலாப்பெட்டி வெறுமையாய்க் கிடந்தது. கழட்டின நகையள அதுக்குள்ளபோட்டு மூடிப்போட்டு சாப்பிடலாமெண்டு போனால் காலமையான் தோசையும் சம்பலும்தான் கிடந்தது. பசியும் வயித்தைப் புடுங்குது. “எல்லாம் பிறகு பாப்பம். இண்டைக்குவள் வரட்டும் இரண்டில ஒண்டு பாக்கிறதூதான். உவள் என்னைப்பற்றி என்ன நினைச்சுக் கொண்டிருக்கிறாள்” என்று நினைச்சுக் கொண்டு மளமளவெண்டு தோசையைத் திண்டு தண்ணியைக் குடிச்சிட்டுக் கட்டிலிலை படுத்தான். மத்தியானம் மதியற் திரும்ப ஆளுக்கு முழிப்புத் தட்டிச்சுது. எழும்பிப் பாத்தான். அப்பவும் வீட்டில ஒருத்தருமில்லை. “இந்த நாயள் எங்கை போய்த் துலைஞ்சுதுகள்” என்று எழும்பி மனிசியையும் பிள்ளையளையும் திரும்பவும் மாறிமாறிக் கூப்பிட்டுப் பாத்திட்டு கிணத்தடியில போய் முகத்தைக் கழுவிப் போட்டுப் பின்நேரக் கள்ளுக்கு வெளிக்கிடுவம் என்று ஆயத்தமாக, இரண்டு மூண்டு பொடியள் சைக்கிளுகள்ள வந்து இறங்கி வீட்டுக்குள்ள வந்தாங்கள். “ஆர் தம்பி நீங்கள்? உங்களுக்கு என்ன வேணும்?” என்று பொன்னையன்

பிறகு பொன்னையனுக்கு என்ன நடந்ததெண்டு தெரியாது. தேவி வைரமுத்தனோட ஓடிட்டாள் எண்டும் பொன்னையன் வேற ஒரு பெம்பிளையோட போயிட்டான் எண்டும் சனங் கொஞ்சக்காலமாக் கதைச்சுதுகள். வீடு பாழடைஞ்சு கிடந்தது. பிறகு கதவுகள், நிலையன், கோப்பியமெண்டு ஆராரோ கழட்டிக்கொண்டுபோக இப்ப வீட்டுச் சுவருகள் மட்டும் கறையான் பிடிச்சப்போய்க் கிடக்கு.

கேட்டோண்ண ஒருத்தன் பொன்னையனுக்குக் கன்னத்தைப் பொத்தி ஒண்டு குடுத்தான். பொன்னையனுக்கு தலை விறைச்சுது. அடுத்த கேள்வி கேக்கிறதூக்கிடையில மற்றவன் பொன்னையனைப் பிடரியில பிடிச்சு வீட்டுக்குள்ள கொண்டுபோய் நெற்றியில பிஸ்ரலை வைச்சு “ராஸ்கல்! செய்யிறதையும் செய்துபோட்டுக் கேள்வியா கேக்கிறாய்? எங்கையடா நாயே எடுத்த சாமான்? என்று கேட்டான். பொன்னையனுக்கு அப்பதான் ஏதோ பொறித்தடினமாதிரியிருந்தது. “எனக்கொண்டும் தெரியாதையா. நான் அப்பாவி” என்று அழத்தொடங்கிட்டான். அதுக்கிடையில வீட்டுக்குள்ள செக்பண்ணிக் கொண்டிருந்த பொடியன் தைலாப் பெட்டியைத் திறந்து அதுக்குள்ளை கிடந்த நகையளை எடுத்து மற்றவனிட்டத் “தோழர் இங்க கொஞ்சம் இருக்கு” எண்டான். பொன்னையனைப் பிடிச்சு வைச்சிருந்தவன் “எங்கையடா மிச்சச்சாமான்?” என்று கேட்டுக்கேட்டுக் காலாலையும் கையாலையும் உழக்கினான். “ஐயோ! ஐயோ! எனக்கொண்டும் தெரியாதையா” என்று அழத்தொடங்க எடுத்த நகையளைக் காட்டி “அப்ப இதென்னடா? எங்களை யென்ன விசரங்கள் என்று நினைச்சியோ?” என்று திரும்பவும் அடிவிழுந்தது. நகைகள் எடுத்தவன் “தோழர்! ஆளைக் கூட்டிக் கொண்டு வாங்கோ! மெயினில வைச்சு விசாரிப்பம்” எண்டான். பிறகு ஆளைக் கூட்டிக்கொண்டு போய்ச் சைக்கிள்ள ஏத்திக் கொண்டுபோனாங்கள்.

பிறகு பொன்னையனுக்கு என்ன நடந்ததெண்டு தெரியாது. தேவி வைரமுத்தனோட ஓடிட்டாள் எண்டும் பொன்னையன் வேற ஒரு பெம்பிளையோட போயிட்டான் எண்டும் சனங் கொஞ்சக்காலமாக் கதைச்சுதுகள். வீடு பாழடைஞ்சு கிடந்தது. பிறகு கதவுகள், நிலையன், கோப்பியமெண்டு ஆராரோ கழட்டிக்கொண்டுபோக இப்ப வீட்டுச் சுவருகள் மட்டும் கறையான் பிடிச்சப்போய்க் கிடக்கு. ■

மாவோ

உரையாற்றினார்

ஓராயிரம் துயரங்களைச்
சுமந்து நிற்கும்
காலத்தின் முன்

அவனை
செருப்பால் அடித்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

புரிந்து கொள்ள முடியாத
மனத்தின் வெம்மையை
நம்பிக்கொண்ட மானுடன்
எல்லாம் முடிந்தபின்
செருப்பைத்தாக்கி அலைவதைப் பார்த்து
மாவோ அழுதார்.

விடுதலை
சந்தர்ப்பத்தின் வாசல்

தருணங்களைக் கைவிட்டு
நரிகளின் ஊளைகளை
நம்பிக்கொண்டு
புரட்சியை வெல்ல முடியுமென
நினைத்தது...
காலத்துயர்.

பூச்சியங்களைப் பெருக்கிக்கொண்டு
.....

துயரங்களைச் சுமந்து நிற்கும்
மாந்தர்கள் முன்
'மாவோ'
உரையாற்றத் தொடங்கினார்
'புரட்சி' ஆயுதங்களை நம்புவதில்லை
அதிகாரங்கள்
ஆயுத முனையில் பிறப்பதில்லை.

அதிகாரங்களைக்
கையிலெடுக்கும் புரட்சியாளன்
மாண்டுபோவான்.

ஆடம்பரங்களைத்
துறக்கின்ற தலைவன்
மக்களை வெல்வான்

பின்
பெருவெளியை நோக்கி
மாவோ
நடந்துபோனார்.

நெருடா கண்ணீர் விட்டாரா?

துக்கமுற்ற முகத்துடன்
இரு மனிதர்கள்
கால்களற்றுப் பறப்பதாக
போர்ஹோ சொன்னான்
நான்
மனம் ஒப்பாமலே
அவர்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்.

கண்கள் பூத்து
வெறுப்படைந்த
கணங்களை கழிக்கத் தொடங்கிய நான்,
சிதிலங்களாய் போன இதயத்தை
வைத்துக் கொண்டிருந்தேன்.
மூன்றாம் சாமம் கழிந்துபோயின
அவர்கள் வந்தபாடில்லை.
போர்ஹோ
அற்பப் பிறப்பாய்
என்னைப் பார்த்தான்.

கவிதைகளை அடுக்கி
நெருப்பிடத் தொடங்கினேன்.
அவை சுவாலையிடத் தொடங்கின

அக்கணம் அவர்கள்
என் முன் நின்றனர்.

உயிர்,
மயிர்க் கூச்செறிந்த
காலங்களின் பாடல்களை
அவர்களுக்கு,
அணைத்தெடுத்த ஏட்டிலிருந்து
காண்பிக்கத் தொடங்கினேன்

நெருடா
கண்ணீர் விட்டார்.

மறுநாள் நெருடா
மாளிகையின்
தங்கரதத்தில்
மிகச்சரியென அவர்
கணித்த
புழுகினை
உடைத்தார்.
“எல்லாம் பொய்
அப்படி நடக்கவில்லை”

....
....
நெருடாவின் கழுத்திற்காய்
பல கழுக்குகள் வட்ட மடிக்க
நெருடா
அக்கணமிருந்து
செய்தியற்றுப்போனார்.

கால்மாக்ஸ்சை வாசித்த இரவு

இரவு முழுவதும் ஒலிபெருக்கியில்
அரசன் உளறிக்கொண்டிருந்தான்.

....
....
“எங்களைக் காப்பார்”

....
....
பழகிப்போன வார்த்தைகளைக் கேட்டு
நான் எனது படுக்கையில் உறங்கிக் கிடந்தேன்.

முன்பும்
இப்படித்தான் ஊர் முழுவதும் ஒலித்தன

ராணியும் வந்தாள்
ஏதும் நடந்ததா?

காற்று ஒவ்வொரு காலமும்
மாறி மாறி வீசுகின்றது.
இம்முறை -
புழுதி படிந்த தெருக்களில்
அம்மணமாய் -
காத்திருக்கும் என்னை
எந்தக் காற்றும் அடித்துச் செல்லவில்லை.

பொழுது ஒன்றை உருவாக்க
பல சூரியன்களைச் சூடியிருந்தேன்.
ஆனால் அவை அஸ்தமித்துப் போயின.
அஸ்தமித்துப்போன ஒளியினை
மீட்கும் எனது பயணத்தில்
ஒவ்வொரு சிற்றெறும்பாய் நீங்களும்
என்னோடு வாருங்கள்
நான் அழைத்தேன்.

அவன் நீண்ட காலத்திற்குப் பின் வந்தான்
கரும் இருட்டுச் சூழ்ந்த ராத்திரியில்...
நான் கால்மாக்ஸ்சை வாசித்துக் கொண்டிருந்தேன்
அவன் ஏதும்
பேசவில்லை
மௌனங்களை நிரப்பி
அறைகளை உருவாக்கினான்
நூறு அறைகள் உருவாகின.

சில தினங்களாய்
அவன் என்னோடு இருந்தான்
கால்மாக்ஸ் அன்றிரவு வந்தார்
புதிய கதையைத் தொடங்கினார்,
நூறு அறைகளிலும் -
அவர் குரல் ஒலித்தது.

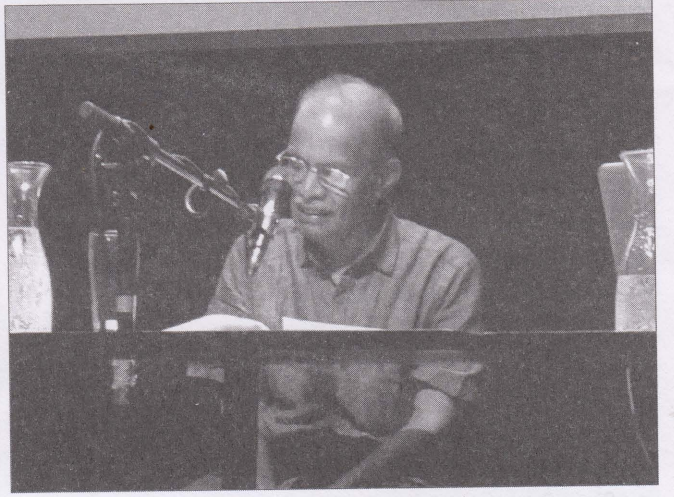
26.12.14

2015 நொவெம்பர் முற்பகுதியில் ஜேர்மனிய Goethe Institute இல் இருந்து ராதிகா என்ற பெண் என்னோடு தொடர்புகொண்டு தாங்கள் முன்னெடுக்கும் 'கவிஞர்களை மொழிபெயர்க்கும் கவிஞர்கள்' என்ற செயற்திட்டத்தில் இணைய சம்மதமா என உசாவினார். தென்னாசியாவின் ஐந்து நாடுகளைச் சேர்ந்த இருபது மொழிகள் பேசும் 51 கவிஞர்கள் இதில் பங்குபற்றுவார்கள் எனவும் தத்தம் மொழிகளில் அவர்கள் புனைந்த (சில) கவிதைகள் ஜேர்மன் மொழியில் பெயர்க்கப்படுமென்றும் ஜேர்மன் கவிதைகள் தென்னாசிய மொழிகளில் பெயர்க்கப்படுமென்றும் விளக்கம் தந்தார். கவியரங்குகள் கொழும்பு, மும்பாய், சென்னை, டாக்கா, திருவனந்தபுரம், கராச்சி, கொல்கத்தா, ஹைதராபாத் ஆகிய நகரங்களில் ஒழுங்குசெய்யப்பட்டன.

இக்கவிதைத் திருவிழா Goethe பெயரால் நடைபெறுகிறதே, யார் இந்த Goethe? 1749 - 1832 காலப்பகுதியில் வாழ்ந்த ஜேர்மன் கவிஞர், நாடகாசிரியர், நாவலாசிரியர், ஓவியர், விமர்சகர், ராஜதந்திரி எனப் புகழ்பெற்றவர் கேர்ற். ஒரு கவிஞன் எவ்வாறு மேனாடுகளில் கொண்டாடப்படுகிறான் என்பதை அவர் நினைவாலயத்தைப் பார்த்துப் புரிந்துகொள்ளலாம்.

இலங்கையிலிருந்து சிங்களக் கவிஞர் ஆரியவன்ஸ நணவீராவும் நானும் தெரிவு செய்யப்பட்டிருந்தோம். எங்கள் இருவருக்குமான பட்டறை, கொழும்பிலுள்ள ஹவ்லொக் பங்களாவில் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்தது. இந்த அமர்வுக்கென ஜேர்மனியிலிருந்து பாபறா கோஹ்லர் (56) என்ற (பெண்) கவிஞர் வந்தார். நாலு நாட்கள் நடந்த இந்தப் பட்டறையில் முதலில் சமூக, கலாசார, சமய, அரசியற் குழல்கள் பற்றிய கருத்துப் பரிமாற்றம் இடம்பெற்றது. அதன்பின், மொழிபெயர்ப்புப் பணி தொடங்கியது. முக்கியமான அம்சம் என்னவென்றால் எங்களுக்கு ஆங்கிலம் தெரிந்தாலும், கூடுமானவரை ஆங்கிலத்தைத் தவிர்த்து நேரடியாகவே ஜேர்மன் மொழிக்கு கவிதைகளை மொழிபெயர்க்க முயன்றோம். அதற்காக, ஜேர்மன் மொழியில் தேர்ச்சிபெற்ற சில இலங்கையருடைய உதவி பெறப்பட்டது. நிம்கனி உட்பொல, அசோக்கா, அருடத்ததை ஜெயசேகரம் ஆகியோர் பாபறாவுக்கும் எங்களுக்கும் அனுசரணையாளராகக் கடமையாற்றினர். மொழிபெயர்ப்பு அமர்வுகள் ஒவ்வொன்றும் முடிய, கலந்துரையாடல் இடம்பெற்றது. "சோ.ப.வின் கவிதையின் தனிப்பண்பு என்னவென்று நினைக்கிறீர்கள்?" என பாபறாவும், முதன்முறையாக, "ஒரு தமிழ்க் கவிதையைச் சிங்களத்தில் மொழிபெயர்த்த அனுபவம் பற்றிக் கூறுங்கள்" என ஆரியவன்ஸவும், "தமிழை ஜேர்மன் மொழிக்கு மாற்றும்போது ஏற்படும் சவால்கள் எவை?" என ஜெயசேகரம் அடிகளாரும் கேட்கப்பட்டனர். இதுநாள் வரை தனியே இருந்து மொழிபெயர்ப்புச் செய்ததன்றி, இப்படிப்பட்ட உசாவல்களுக்கு நான் முகம் கொடுத்ததில்லை. சிங்கள, தமிழ்க் கவிதைகள் எங்கள் குரல்களிலே பதிவுசெய்யப்பட்டன. நதாலி சொய்ஸா என்ற நிழற்படக் கலைஞர் எங்களை வெவ்வேறு பின்புலங்களில் படமெடுத்தார். பட்டறையின் அறுவடையாக, மார்சுழி 4 ஆம் திகதி மாலை கிறெகரி வீதியிலுள்ள Goethe Institute

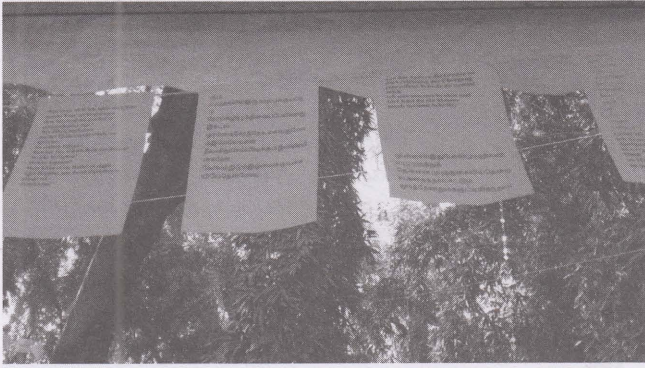
கார்ல்ஸ்றூவில் கவிதை வாசிப்பு

கவிஞர்களை மொழிபெயர்க்கும் கவிஞர்கள்

கவிஞர் சோ. பத்மநாதன்

ஃபிராங்ஃபர்ற்றில் கலந்துரையாடல்

மும்பாய் கலாகொடாகில் தொங்கும் தமிழ்க் கவிதை வரிகள்

இல் கவிதை வாசிப்பும் கலந்துரையாடலும் இடம்பெற்றன.

மூன்று கவிதைகளை கோரினார் பாபறா. நான் ஜேர்மன் மொழியில் மொழிபெயர்ப்பதற்காக அவரிடம் வீடுபேறு, பாலாய் நிலவு பொழிகிறது, உபாலி, ஊடுபார்த்தல், அப்பினும் வெள்ளரியும், வேர்களைத் தேடி ஆகிய ஆறு கவிதைகளைக் கையளித்தேன். அவர் மெல்ல மெல்ல சில கவிதைகளை மொழிபெயர்த்தார். பாலாய் நிலவு பொழிகிறது ஒரு நெடுங்கவிதை; இந்திய அமைதிப்படையின் வருகை பற்றியது. பூரண கும்பம், தோரணம் தொங்கவிடல், மூன்றாம் பிறை, தேவர்கள், அசுரர், தென்மோடி, உடுக்கு முதலிய கலை, கலாசாரப் படிமங்கள் விரவி வரும். இவை பாபறாவுக்குப் புரியாத சங்கதிகள், புரிந்து மொழிபெயர்த்தாலும், ஜேர்மன் வாசகர்களுக்கு அர்த்தப்படுமா என என்னுள் பல கேள்விகள். நாலு நாளாக பாபறா அக்கவிதையைத் தொடவேயில்லை. ஆக, என் ஊகம் சரியென்று நிச்சயித்தவேளை, ஐந்தாம் நாள் காலை "Sopa, now I want to take up your full-moon poem" என்று சொன்னபோது ஓர் இன்ப அதிர்ச்சி. அடுத்த மூன்றுமணி நேரம் 'பாலாய் நிலவை' அக்குவேறு ஆணியேறாக்கி ஆராய்ந்தார். சமய, கலாசாரப் படிமங்கள் பற்றிக் கேட்டு அறிந்துகொண்டார். ஜேர்மன் மொழிபெயர்ப்பு உருவாயிற்று. 4.12.2015 மாலை 7.00 மணிக்கு, கொழும்பு கிறெகறி வீதியிலுள்ள Goethe Institute இல் கவிதை வாசிப்பு மற்றும் கலந்துரையாடலோடு பட்டறை நிறைவேய்தியது.

இது போன்றே டாக்கா, கராச்சி, ஹைதராபாத், திருவனந்தபுரம், கொல்கத்தா முதலிய நகரங்களில் மொழி பெயர்ப்புப் பட்டறைகள் ஒரு வருட காலமாக நடந்துகொண்டிருந்தன. பங்குபற்றிய கவிஞர்களோடு எனக்குத் தொடர்பிருக்கவில்லை.

ஆறேழு மாதங்கள் கழிந்தன. 'கவிஞர்களை மொழிபெயர்க்கும் கவிஞர்கள்' செயற்றிட்டம் அடுத்த கட்டத்துக்கு நகரத் தொடங்கியது. தென்னாசியக் கவிஞர்களுள் சிலரை ஜேர்மனிக்கு அழைத்தனர். இலங்கையிலிருந்து ஒருவர்தான் போகலாம். ஆரிய வன்ஸவுக்கு வாய்ப்பு. ஆனால், தன் உடல்நிலையில் நெடும்பயணம் போக அஞ்சினார் அவர். அத்தோடு அமையாமல் என் பெயரைப் பலமாகச் சிபார்சு செய்தார். ஆக, பேர்லினில் இயங்கும் Haus für Poesie இன் தலைவர் Axel Schock இடமிருந்து எனக்கு அழைப்பு வந்தது. Frankfurt, Karlsruhe ஆகிய நகரங்களில் நடைபெறவுள்ள கவிதை வாசிப்பிலும் கலந்துரையாடலிலும் வங்காளக் கவிஞர் சுமந்த மூகோபாத்யாயவும் நானும் கலந்துகொள்ள வேண்டும். பிரயாண ஒழுங்கும் தங்குமிட ஏற்பாடும் செய்யப்பட்டிருந்தன. விஸா பெறுவதும் காப்புறுதி செய்வதும் எமது பொறுப்பு. யாழ்ப்பாணத்தில் ஜேர்மனிக்கும் சுவிற்ஸ்ரலாந்துக்கும் விஸா பெறும் வசதி இருப்பதால், விண்ணப்பித்து விஸா பெற்றுக்கொண்டேன்.

என் பயண நிகழ்ச்சி நிரல் இரண்டு மாதம் முன்னதாகவே தயாரிக்கப்பட்டு எனக்கு மின்னஞ்சல் செய்யப்பட்டது. e-ticket எனப்படும் இலத்திரணியல் விமானப் பயணச்சீட்டும் நான் தங்கவேண்டிய ஹோட்டல்

அருந்ததி சுப்பிரமணியம் தலைமையில் 'எல்லைகளும் கவிதையும்' உரையாடல்

வங்கக் கவிஞர் சுமந்தவுடன்

சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் திரண்ட ரசிகர்கள்

ஒதுக்கீட்டுச் சீட்டும் வந்து சேர்ந்தன. கொழும்பிலிருந்து பறந்து ஒக்ரோபர் 03 ஆம் திகதி :.பறாங்.:பர்ற்றில் இறங்கவேண்டும். என்னை ஒரு இளைஞர் சந்திப்பார் என்று அக்ஸெல் அறிவித்திருந்தார். விமான நிலையத்தில் பதிவுகளை முடித்து வந்தால், யாரும் என்னைச் சந்திக்கவில்லை. Frankfurt பிரமாண்டமான விமான நிலையம். அங்கும் இங்கும் அலைந்து திரிந்தேன். (அவர் வேறிடத்திலும் நான் வேறிடத்திலும் நின்றுருக்கக்கூடும்.)

அதிர்ஷ்டவசமாக நான் அணுகி விசாரித்தவர்கள் எல்லோரும் ஆங்கிலம் பேசக்கூடியவர்களாக இருந்தார்கள். 'விசாரணைகள்' பகுதியை அடைந்து என் பிரச்சினையை விளக்கினேன். என் கையிலிருந்த மின்னஞ்சலில் அக்ஸெலின் தொலைபேசி எண் இருந்தது. தொலைபேசித் தொடர்பு கிடைத்தது. அக்ஸெல் என்னை பஸ் அல்லது ரயில் மூலம் ஹோட்டலுக்குப் போகும்படி சொன்னார். "நான் ஊருக்குப் புதியவன், பஸ் நிலையம் தேடிப் பிடிக்கவோ, சுயசேவை ரிக்கெற் இயந்திரத்தை இயக்கவோ என்னால் முடியாது" என்றேன். "சரி ஒரு வாடகைக் கார் பிடித்துப்போய் இறங்குங்கள்" என்றார் அக்ஸெல். 25 கி.மீ. பயணம் செய்து எனக்கு ஒதுக்கப்பட்ட Motel One ஐ அடைந்தேன். ராக்ஸிக் கூலி 35 யூரோ. (அதைப் பிறகு மீளளித்தனர்.)

சற்றே இளைப்பாறிய பின், வெளியே போய் உலாவலாம் என இறங்கினேன். அடுத்த தளத்திலிருந்து ஒருவர் வெளியே வந்தார். பார்வைக்கு இந்தியராகத் தென்பட்டார். அவரும் என்னை நோக்கி வந்தார். அவர்தான் வங்காளக் கவிஞர் சுமந்த மூகோபாத்யாய். என்னைவிட இளையவர் (வயது 42) அழகியல் மற்றும் வங்க இலக்கியத்தில் அரசியல் பற்றி ஆய்வு செய்தவர். கவிஞர்; மொழிபெயர்ப்பாளர்; ஆசிரியர். மனைவியோடும் மகனோடும் வந்திருந்தார்.

அடுத்தநாள் மாலையே எமக்கு நிகழ்ச்சி. சுமந்தா குடும்பத்தோடு சில இடங்களைச் சுற்றிப் பார்த்தேன். பத்து நிமிஷ பஸ் பயணத்தில் Romer என்ற பழைய நகரத்தை அடைந்து சுற்றிப் பார்க்க முடிந்தது. 300 ஆண்டுகளுக்கு முந்திய கட்டடங்களையும், தெருக்களையும் அப்படியே பேணி வைத்திருக்கிறார்கள்.

மறுநாள் (ஒக். 5) பாபறாவும் ஜான் வாக்னரும் ஹோட்டலுக்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். ஜான் சுமந்தவுக்கு மொழிபெயர்ப்பாளர். மாலை 7 மணியளவில் கவிதை வாசிப்பு. நடந்துபோகும் தூரத்தில் அரங்கு. பதினைந்து இருபது பேர் - எங்கள் நால்வரையும் சேர்த்து. யாழ்ப்பாணத்தில் நூற்றுக்கணக்கான ரசிகர்களின் முன்னிலையில் கவிதை வாசித்துப் பழகிய எனக்குச் சற்று ஏமாற்றம்தான். ஆனால், தலைமை வகித்த கவிஞரும் மற்றையோரும் கவிதை மொழிபெயர்ப்புப் பற்றிக் கேள்விகள் கேட்டு எம்மைத் திறைடித்துவிட்டார்கள்.

அடுத்த நாள் (ஒக். 6) தொடருந்து மூலம் கார்ல்ஸ்றூர் பயணம், ஒரு மணிநேரம் பிடித்தது. Schlosshotel Karlsruhe இல் தங்க ஏற்பாடு. தொன்மையான நகரம். தெற்கு ஜேர்மனியின், ஹைன். நதி தீர்த்தில் அமைந்துள்ளது. ஓவியக்கூடங்களும், நூதனசாலைகளும் சுற்றுலாப் பயணிகளைக் கவர்ந்திழுக்கின்றன.

அப்பினும் வெள்ளியும்

திருநெல்வேலிச் சந்தை
காலை ஏழு மணி
நடைபாதையில் இரண்டு குவியல்கள்
கள்ளிப் பெட்டியின் மேல்
அழகாக அடுக்கப்பட்டிருந்தன அப்பின்
பக்கத்தே - நிலத்தில் - சாக்கின் மேல்
குவிக்கப்பட்டிருந்தன வெள்ளரி!

புதிய சூழலை
தன் ஸ்பொன்ஜ் கண்ணறை ஊடாக
வியப்போடு பார்த்த ஒரு அப்பின்
எந்தச் சலனமுற்றுக் கேட்டது
"நீயார்?"

தன் ஊரில் வந்து
தனக்கினுக்கிக் கொண்டு
தன்னையே யாரென்று கேட்கும்
அப்பின் மேல் கோபம் வந்தாலும் -
இந்தக் கேள்விகளுக்குப் பழகிப் போனதால்
பொறுமையோடு பதிலளித்தது வெள்ளரி:
"நான் வெள்ளரி!"
"எங்கிருந்து வருகிறாய்?"
"சங்குவேலி!"
"எப்படி வந்துசேர்ந்தாய்?"
"மாட்டு வண்டியில்"
"அதுசரி, நீயார்?"
வெள்ளரி கேட்டது.

"நான் அப்பின்"
"எவடம்"
"அவுஸ்திரேலியர்"

Prinz Max Palais இல் மாலை கவிதை வாசிப்பு. இம்முறை 35 பேர்வரை கலந்துகொண்டனர். சுமந்தவும் நானும் இவ்விரண்டு கவிதைகள் படித்தோம். மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் ஜேர்மனில் வாசித்தார்கள். மொழிபெயர்ப்புத்துறையில் அனுபவமுள்ள சிலர் நுட்பமான வினாக்களைத் தொடுத்தனர். அடுத்தநாள் காலை ஹோட்டல் றிஸெப்ஷனிலிருந்து இன்ரகொம்மில் ஓர் அழைப்பு, என்னைப் பார்க்க இருவர் வந்திருப்பதாக. கார்ல்ஸ்றூராவில் யார் என்னைத் தேடி வருவார்கள்? கீழே போனால், முதல்நாள் நிகழ்ச்சியில் கலந்துகொண்ட ஒருத்தி, தன் கணவருடன் வந்திருந்தாள். நான் சமர்ப்பித்த

சுகிர்தராணி, சுகுமாரன், மம்தா, மாட்டின்

“எப்படிவந்துசேர்ந்தாய்?”

“கப்பலிலை”

பெருமையோடு சொன்னது அப்பிள்!

வெள்ளியின் குடலையை

வியப்போடு பார்த்த அப்பிள் கேட்டது

“நீபோட்டிருக்கும் சட்டைக்குஎன்னபேர்?”

“பனைஓலை!”

அதை இளக்காரமாகப் பார்த்தது

ஸ்பொன்ஜ் இல் பொதிந்திருந்தஅப்பிள்!

“உன்னைஎப்படிச் சாப்பிடுவதாம்?”

“பணங்கட்டியோடு!”

“அப்ப,உனக்கு இயற்கையான இனிப்பு இல்லை!”

“அப்படியல்ல,எனக்கும் பணங்கட்டிக்கும் தோது?”

“அதென்ன,பனைஓலை,பணங்கட்டிஎன்று,

பனையோடை ஓரேகொண்டாட்டம்?”

“பனைதான் எங்களுக்கு ஆதாரம், பந்துகாப்பு!”

மூன்றாம் நூள்

வெய்யிலின் தாக்கம் அப்பிளில்

வியாபாசி தண்ணீர் தெளித்தும் பயனில்லை

பனைஓலைக் குடலையின் குளிர்மையில்

வெள்ளி பத்திரமாக இருந்தது

ஒருத்திஅதை இருபது ரூபாவுக்கு வாங்கினாள்

அப்பிளை விலைகுறைத்து

வியாபாசி கூவுகிறான்

வாங்க ஒருவரும் வரவில்லை

விடைபெற்றபடி வெள்ளி சொன்னது

“இருக்கும் இடத்தில் இருந்துகொண்டால்

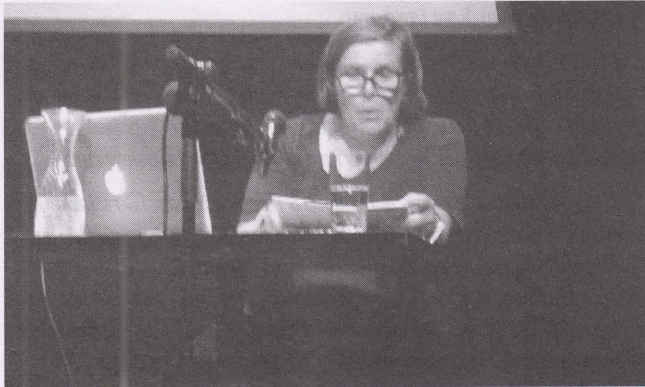
எல்லாம் செளக்கியம்!”

சோப

‘அப்பிளும் வெள்ளரியும்’ கவிதையின் ஆங்கில வடிவத்தைத் தந்துதவ முடியுமா? என்று கேட்டார். என்னிடம் மேலதிகப் பிரதி இருந்ததால் கொடுத்தேன். இருவரும் விடைபெற்றனர்.

மூன்று வாரத்தின் பின் சவிஸ் வானொலியின் இயக்குநரிடமிருந்து எனக்கு ஒரு மின்னஞ்சல் வந்தது. ‘ஊடுபார்த்தல்’ என்ற என் கவிதையை வானொலியில் ஒலிபரப்ப என் அனுமதியைக் கோரினார். இக்கவிதை பாபுறாவால் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு Haus - feur - poesie வெளியிட்ட தொகுதியில் இடம்பிடித்திருந்தது. பாபுறா

மொழிபெயர்ப்பாளர் கவிஞர் பாபுறாகோஃலர்

குரலில் ஜேர்மன் மொழிபெயர்ப்புப் பதிவாகியும் இருந்தது. சில மாதங்களின் பின் சவிஸ் வானொலி 40 யூரோ சன்மானம் அனுப்பியது.

சுமந்த மூகோபாத்யாய குடும்பத்தினர் தம் உறவினர்களைக் காண ஹைடல்பேர்க் போவதாகக் கூறி விடைபெற்றனர். நான் தொடருந்தில் .:புறாம் .:புறம் விமானநிலையம் விரைந்தேன். ஜேர்மனியில் தொடருந்துப் பயணம் ஓர் அற்புதமான அனுபவம். ஆட்டமோ, குலுக்கலோ இல்லை. மணிக்கு 200 கி.மீ.க்கும் அதிகமான வேகம். நேரடியாகவே விமானநிலையத்தின் முனையம் 2 க்குள் கொண்டுபோகிறது. ஸ்டீலங்கன் எயர்லைன்ஸ் UL 554 மூலம் ஓக். 7 ஆம் திகதி நாடு திரும்பினேன்.

கவிதைத் திருவிழாவின் அடுத்த கட்டம் மும்பாயில். நொவம்பர் 25 - 27க்கு ஏற்பாடாகியிருந்தது. இணைப்பாளர் ஜெயஸ்ரீ ஜோஷியிடமிருந்து ஒரு மின்னஞ்சல் வந்தது. இரண்டு நாள் முன்னதாகப் புறப்படச் சம்மதித்தால், தாம் விமானப் பயண ஓழுங்கில் மாற்றம் செய்து தருவதாக. வேறொன்றும் இல்லை. மும்பாய் வரும் கவிஞர்களில் சிலரையாவது சாகித்திய அகாதெமி வரவேற்றுக் கவிதை கேட்கவும், கலந்துரையாடவும் விரும்பியது. ஆக, 24 ஆம் திகதி மாலை 7 மணியளவில் அந்தச் சந்திப்பு நிகழ்ந்தது. ஜேர்மனியைச் சேர்ந்த இளங்கவிஞர் கிறிஸ்ரியன் .:பிலிப்ஸ் அற்புதமான குறுங்கவிதைகள் இரண்டொன்று வாசித்தார். மும்பாய்த் தமிழ்ச்சங்கம், பங்குபற்றும் தமிழ்க் கவிஞர்களை வரவேற்க விரும்பியது. சுகுமாரனும், சுகிர்தராணியும் நானும் தமிழ்ச்சங்கத்துக்குப் போய்க் கவிதைகள். படித்தோம். நிகழ்ச்சிக்கு செல்வி பகீரதி ராமன் பொறுப்பாக இருந்தார். தமிழ்நாட்டுப் பெண். பெற்றோருடன் மும்பாயில் வாழ்கிறார்.

மும்பாயில் சேர்ச்சேற்றிலுள்ள Astoria Hotel இல் நாங்கள் தங்க ஏற்பாடு. Goethe Institute இன் நிர்வாக மையமான மாக்ஸ் முல்லர் பவனுக்குப் போய்வர வசதியான இடம்.

நாங்கள் போய்ச் சேர்ந்த வேளை - இரண்டு மூன்று வாரங்களுக்கு முன் - மோடி அரசு 1000 ரூபா 500 ரூபா காசுத் தாள்களை செல்லுபடியற்றதாக்கி இருந்தது. கேர்ற் இன்ஸ்திரியூற் எல்லா வசதிகளையும் செய்திருந்தபோதும், பகல் உணவுக்கு ஓர் எலௌஅன்ஸ் தந்து எங்கள் பாட்டைப் பார்க்கும்படி விட்டுவிட்டார்கள். ஹோட்டல்களுக்குப் போனால், 500/= 1000/= தாள்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படா என்ற அறிவித்தல் நந்திபோல வழியை மறித்தது. என்னிடமிருந்த சிறிய தாள்கள் செலவாகிவிடவே, சுமந்த கைகொடுத்தார். பகீரதியும் சில பழைய தாள்களை மாற்றிக் கொடுத்தார்.

புது தில்லிப் பயணங்களின்போது மும்பாய் ஊடாகப் போனது தவிர அந்நகரத்தை நான் சுற்றிப் பார்த்ததில்லை. இப்பொழுது நாலு நாள் மும்பாய் வீதிகளில், கடற்கரையில் உலாவும் வாய்ப்பு. தில்லி என்னைக் கவர்ந்ததில்லை. எங்கும் வீதித் திருத்த வேலைகள் நடப்பதால் உண்டாகும் நெருக்கடி, தூசி, அசுத்தமான நடைபாதைகளை நிரப்பும் வியாபாரிகள்!

... Somasundrampillai "Sopa" from Sri Lanka. Vividly they reported about the two translation workshops in Colombo, which aim it was to build bridges between hostile Tamils and Sinhalese by lyric. In Heidelberg five poets participated in the event. Three from South Asia and two from Germany. Impressive was that even unknown languages like Mizo found their place in such a big event. All creations were warmly welcomed. Many people were aware that such a big translation event had never taken place before and might never happen again.
(Translated sections from the newspaper "Sudaslen" written by Christian Weiß Vol. 4/2016)

தண்ணீர் கொதித்துக்கொண்டிருக்கிறது
காதலிக்காகக் காத்திருக்கிறேன் நான்
என்னுள்ளே காதலி கொதிக்கிறான்
தண்ணீரைப் போல
காரணமின்றி காதலி குமிழியடிகிறான்
நான் தேநீர் தயாரிக்கிறேன்
நான்
என்னை
ஒரு குமிழியாகக் காண்கிறேன்
குமிழிகள் காதலிக்கின்றன
முதலில் நாலு மணி
பிறகு நாலே கால்
அதன்பின் ஏழுமணி
முதலில் நான் வேகிறேன்
பிறகு கொதிக்கிறேன்
ஈற்றில் ஆலி கக்குகிறேன்.

கொதிப்பு

ஜேர்மன் மூலம்
கிறிஸ்தியன் ஃபிலிப்ஸ்
தமிழில்
சோ.ப

ஆனால் மும்பாய் வீதிகள் அழகாய், சுத்தமாய் இருந்தன. விமான நிலையம் தொடக்கம் எல்லா இடங்களிலும் சத்தரபதி சிவாஜி என்ற வரலாற்று நாயகன் கொடிகட்டிப் பறக்கிறார். பிரித்தானியர் ஆட்சிக்கால பலகலைக்கழகங்களும் பூங்காக்களும் நிமிர்ந்து நிற்கின்றன. சத்தரபதி சிவாஜி தொல்பொருட்சாலையைச் சுற்றி வந்தபோது ஒரு சிலிர்ப்பு. ஆனந்தகுமாரசாமி கலைக்கூடம் கண்முன்னே நிற்கிறது!

விழாவின் தொடக்க நிகழ்ச்சியாக, புகழ்பெற்ற *Liderabend* எனும் ஜேர்மன் செவ்வியல் இசையும் கவிதை அளிக்கையும். 'Lied' என்றால் பாட்டு. குறிப்பாக இசைப்பாட்டு. இந்த இசை குரலோடும் பியானோவோடும் இசைந்து வருவது. பாடகர் Benjamin BBC இன் புதிய தலைமுறைத் திட்டத்தினூடு வந்தவர். லண்டனில் இசையும் நாடகமும் பயின்றவர். பியானோக் கலைஞர். Simon Lepper கேம்பிரிட்ஜ் இன் கிங்ஸ் கொலேஜ் இல் இசை பயின்றவர். பேராசிரியராக இருக்கிறார். கச்சேரியில் இவர்கள் 18 ஆம்

சென்னைக் கலந்துரையாடல் : மார்ட்டின், லானியல், சோ.ப.
நூற்றாண்டின் தன்னுணர்ச்சிப் பாடல்களையும் பாடினர்; இசைத்தனர்.

கவிதைத் திருவிழா இடம்பெற்ற மாக்ஸ் முல்லர் பவன் சூழல் வண்ண வண்ணத் தாள்களில் பொறித்த கவிதை வரிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது. உள்ளே அரங்குகளில் கவிதை வாசிப்பும், கவிதை / மொழிபெயர்ப்பு பற்றிய கலந்துரையாடல்களும் இடம்பெற்றன. 27ஆம் திகதி மும்பாய் அர்ச். சேவியர் கல்லூரியின் திறந்தவெளி அரங்கில் கதம்ப நிகழ்ச்சியும் தொடர்ந்து விருந்துபசாரமும்.

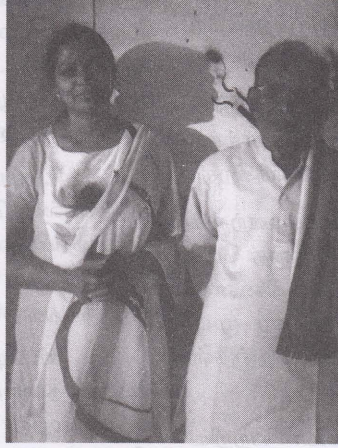
மும்பாயில் நான் சந்தித்த கவிஞர்களில் என்னைக் கவர்ந்தவர்கள் மம்தாசாகர் (கன்னடம்), பாசுதேவ் சுனானி (ஓடியா), நீரவ்பட்டேல் (குஜராத்), ஷானாஸ் முன்னி (பங்களாதேஷ்), யசோதரா ராய் செளத்ரி (வங்காளம்).

28ஆம் திகதி காலை 15 கவிஞர்கள் சென்னைக்கு விமான மூலம் பறந்தோம். சென்னையில் நாம் தங்கியது அடையாறில் உள்ள Crown Plaza ஹோட்டலில். அமையியான சூழல்; அருமையான உபசரணை; கவையான உணவு. G.I. இன் சென்னைக் கிளை சற்று வித்தியாசமான நிகழ்ச்சிகளை ஒழுங்கமைத்திருந்தது. கவிஞர்களை

இளைய தலைமுறையினர் - மாணவர்களோடு - சந்திக்க வைத்தது. சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், ஸ்ரெல்லா மேரிக் கல்லூரி மற்றும் சில கல்லூரிகளில் கவிதைகளை அளிக்க செய்தோம். தமிழ் பேசும் அவையினர் ஆதலின் மூலக் கவிதைகளுக்கு நல்ல வரவேற்பு. இடம் பெயர்ந்துபோய் மீள ஊருக்கு வருவது பற்றிய 'வீடுபேறு' என்ற என் கவிதை சபையைக் கட்டிப்போட்டது என்றே சொல்ல வேண்டும். சுருமாரன் அருமையான சில கவிதைகளை அளிக்க செய்தார்.

அடையாறில் பிரம்மஞான சபையின் தோப்புக்குள் போய் உலாவிவது ஒப்பில்லா அனுபவம். குருதேவர் தாசூர் தங்கிய அறையைத் தொழுதேன்; படம் பிடித்தேன்.

இரண்டு நாள் சென்னை நிகழ்ச்சிகள் நிறைவெய்தவும் வளிமண்டலத்

கவிஞர் சல்மாவுடன்

திணைக்களம் புயல் எச்சரிக்கையை விடவும் சரியாய் இருந்தது. பாடசாலைகள் மூடப்படுவதாக அறிவிப்பு. முந்திய ஆண்டில் இதே மாதத்தில் வரலாறு காணாத மழையால் சென்னையில் வெள்ளப்பெருக்கு ஏற்பட்டிருந்தது. தப்பினோம் பிழைத்தோம் என்று டிசெம்பர் முதலாம் திகதி கொழும்பு வந்து இறங்கினால், அருமையான காலநிலை. ஆனால் யாழ்ப்பாணத்தை நோக்கி பஸ்ஸில் பயணிக்கையில் வவுனியாவுக்கு அப்பால் கடும் மழை.

கவிதைத் திருவிழா அனுபவங்களை மீட்டுப் பார்க்கிறேன். ஐந்து நாடுகளைச் சேர்ந்த இருபது மொழிகள் பேசும் ஐம்பத்தொரு கவிஞர்களைக் கூட்டி இப்படியொரு விழா வேறெங்கும் நடந்ததாகக் கேள்விப்பட்டதில்லை. இதற்காக Goethe Institute செய்த செலவை நினைக்க தலை கிறுகிறுக்கிறது. ■

பச்சையம் வழியும் அறுபட்ட சிரம்

சிரமறுபட்ட சரீரமொன்றில் உயிர்த்துடிப்பு உள்ளது
அதன் இதயத்தில் வேருன்றித்
தொண்டை வழி
பச்சையம் வழியும்
மரமொன்று வானநோக்கி உயர்கிறது
என்ற கூவல்களைக் கேட்டு
என் கழுத்தினை இருகைகளால்
இறுகப் பொத்தியபடி
வான் நோக்கி நிமிர்ந்தேன்
சாம்பல்களின் நடுவே
வெள்ளை ஒளியுடுத்த தாரகைகள்
அமாவாசை இரவொன்றின் அந்தகாரத்துள்
என்னை வெறித்து நின்றன
திடீரென
அந்தகாரத்தை இறைக்கைகளுள் அணைத்தபடி
காகங்கள் பறந்தன
'விடியல்' என்ற படி
தலைகுனிந்தேன்
பிடரியில் எச்சங்கள் குவிந்து
வழிந்து
உடலெங்கும் பரவி நாற்றம் எடுத்தன
நிமிர்த்த முடியாத தலையோடு
கைகளால் கழுத்தைப் பிடித்த படி
விடியல்.. விடியல்.. விடியல்.. என
நான் ஓலமிட்டு ஆர்ப்பரித்தபோது
'நீ ஒரு முண்டம்' எழுந்தது ஒரு குரல்
அசரீரியாய் என்னுள்.

நா. நவராஜ்

மனசின் ஆழத்தில் தங்கி தமக்கேயுரிய கனத் தோடும், வீரியத்தோடும், ஒளியோடும், ஈரலிப்போடும் என்றென்றைக்குமாய்த் தங்கிப்போன நினைவுகள் அவை. 'மறந்து போதல்' எனுமோர் நிலை. அந்நினைவுகளைப் பொறுத்த வரையில் நேராது, நேர இயலாதென்றே படுகிறது.

மிக நீண்ட நாட்களாக எழுதவேண்டும், எழுத்தின் வடிவத்தில் அவற்றுக்கு உருவம் கொடுத்துப் பார்க்க வேண்டும் என்கின்ற தாகம் இருந்துகொண்டேயிருக்கிறது.

அந்நினைவுகளுக்கெல்லாம் மூலமாய், ஊற்றுக் கண்ணாய் இருக்கின்ற அந்த உறவின் மகத்துவத்தை பேச எண்ணும்போதெல்லாம் மொட்டவிழும் நினைவு இழையின் தொடர் முடிவின்றி நீள்வதை உணர முடிகின்றது. 'அம்மா' என்னும் அந்த உறவின் சக்தி நெஞ்சள் பெருகி நிறைகிறது.

ஒவ்வோரு சந்தர்ப்பங்களிலும் 'அம்மா' பற்றிய நினைவுகளைச் சில நண்பர்களுடன் பகிர நேரிட்டபோதோ அல்லது அவர்களாய்த் தம் நினைவுகளை என்னுடன் பகிர்ந்துகொள்ள நேரிட்டபோதோ நெஞ்சம் நெகிழ்ந்து, விழி நனைந்து போவதைத் தவிர்க்க முடிந்ததில்லை.

இதை எழுதும்போது நான் படிக்க நேர்ந்த, மறைந்த அற்புதமான படைப்பாளி லா. ச. ராமாமிர்தம் அவர்கள் 'சிந்தா நதி' என்ற பெயரிலெழுதிய சிந்தனைத் தொடரில் வரும்,

"அம்மா என்றால் ஒரு அம்மாதான். உன் அம்மா என் அம்மா தனித்தனி அம்மாக்கள் கிடையாது. ஒரே அம்மா"

என்ற வரிகள் நினைவுக்கு வருகின்றன.

சமய, சந்தர்ப்பங்களால் ஏற்படுகின்ற அல்லது ஏற்படுத்தப்படுகின்ற மற்றெல்லா உறவுகளும் ஒரு 'தாய்' என்னும் உறவுக்கு இணையாக முடிவதில்லை. தந்தையெனும் உறவும் கூடத்தான்.

ஒரு உயிரின் ஆக்கத்தில் 'உருவாகுதலில்' அடிப் படையாய் இருந்து, உயிருக்கு உருக்கொடுத்து, கர்ப்பக் கிரகத்தில் ஏந்தி முழுமைதரும் அந்த உறவின் தனித்துவம் உயர்வானது. எல்லா உயிர்களுக்கும் ஏதோ ஒரு வகையில் தாய்மையின் ஆதாரம் தேவைப்படவே செய்கிறது.

ஆயுள் உள்ளவரை அந்தத் தாய் பற்றிய நினைவுகள் ஆராதனைக்குரிய பவித்திரத் தன்மையை இழப்பதில்லை.

மனுஷ வாழ்வின் தூர்க்கண விபத்துக்களில் மனித

பத்தி

பேலி பெரும் இன்யாய் 3000

நினை

கலைமுகம் - சூழ் 62

22

அறிவே - அறியாமையால் தாயை மறக்கவும் துறக்கவும் நேர்ந்தாலொழிய, தாயின் தனித்துவம் மகத்துவம் பொருந்தியதாகவே இருக்கிறது.

சில வருடங்களுக்கு முன்னர் எனது மதிப்புக்கும் பேரன்புக்குமுரிய ஒரு நண்பர் தனது தாயாரைக் குறித்துப் பேச நேரிட்ட சந்தர்ப்பத்தில் கூறிய ஒரு கருத்து. அவரது ஆழ்நெஞ்ச ஆதங்கமாய் வெளிப்பட்ட நினைவுகள் இந்தக் கணம்வரை ஒளி மங்காதிருந்து வருகின்றன.

"அம்மா இறந்து போனா. கன காலமாய் ஏலாமலும் கிடக்கேல்ல. ரெண்டொரு நாள் காய்ச்சல்தான். ஒரு இரவு நித்திரையிலையே உயிர் பிரிஞ்சிட்டுது. தூரத்திலிருந்து ஆட்கள் வரவேண்டியிருந்ததால் ஒரு மூண்டு நாள் வச்சிருந்துதான் பிறகு செத்த வீடு செய்தனாங்கள்.

வீட்டினர் நடுக் கூடத்தில் அம்மாவை வளத்திக் கிடக்கு. தலைமாட்டில் குத்துவிளக்கு. அந்த மூண்டு நாளும் காலம மற்ற வேலையள் துவங்க முன்னம் அம்மாவை விழுந்து கும்பிட்ட பிறகுதான் வேலையளத் தொடங்கினன். அப்பிடி விழுந்து கும்பிடவேணும் என்று என்ற உள்மனம் சொல்லிச்சுது.

அம்மாவின் கிரியையெல்லாம் செய்துபோட்டு வீட்ட வந்த பிறகுதான் என்ற மனதில், அந்த மனிசி உயிரோட இருந்தபோது ஒரு நாளும் அவள விழுந்து கும்பிடாமல் விட்டிடனே!..." என்று பட்டுது.

"எங்கெல்லாரையும் மனிசர் ஆக்க அம்மா எவ்வளவு பாடு பட்டிருப்பார். அது ஒண்டையும் நினைச்சுப் பாராமல் விட்டிடனே என்று இண்டுவரையில் பெரிய கவலைதான்."

என எனது நண்பர் துயர் தோயக் கூறிய அந்த நாள் என்னுள் கிடக்கிறது இப்போதும்.

மனுஷ வாழ்வின் பெருந் துயரங்களிலொன்று பல விஷயங்கள் நடந்த பிறகு அல்லது நடக்கத் தவறிய பிறகு அவை பற்றிய குற்ற உணர்வோடு கவலையுற நேரிடுவது தானோ?

என்னுடன் பழகுகின்ற என்னையொத்த அல்லது நாலைந்து வருடங்கள் பிந்திய, முந்திய நண்பர்கள் தங்களது அம்மா பற்றிச் சொல்லக் கேட்பதில் எனக்குப் பிரியம் அதிகம்.

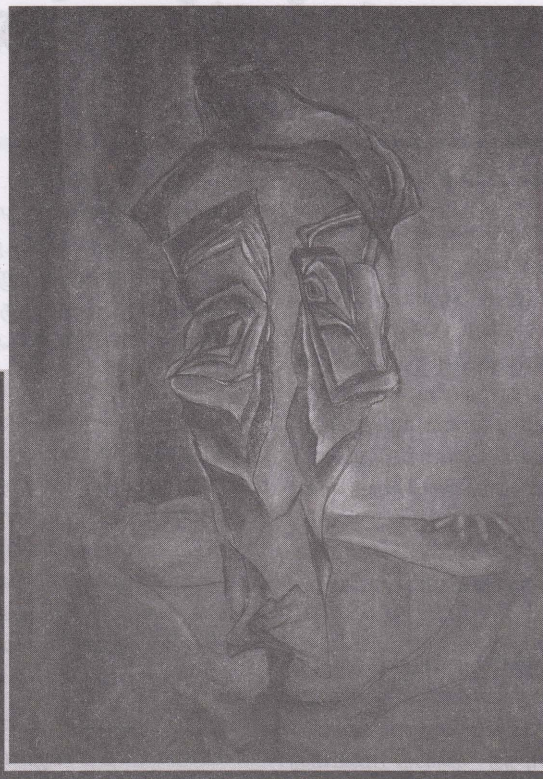
பாசம் நிறைந்த அந்தத் தாயுள்ளங்களின் அன்புச் செயல்களைக் குறித்து அறிய நேரிடுகையில் எனது அம்மாவின் ஞாபகங்கள் நேரிடும் மனசில்.

அன்பே உருவாய் ஆதரத்தோடு அம்மா பேசும் குரல் இப்போதும் கேட்கிறது.

அவள் ஈந்துபோன இயல்பெனும் பெரும் பண்புகளை நன்றியோடு நினைக்கிறேன்.

எந்தன் அடிமன ஆர்வமோ, உள்ளார்ந்த ஈர்ப்போ, ஏதோவொரு சந்தர்ப்பத்தில் யாரேனுமொரு நண்பர் மூலமாக தாயுள்ளங்களின் தரிசனம் அவ்வப்போது கிடைத்தபடியே இருக்கிறது.

வாழ்க்கை என்சென்ற வைக்கோல்

ஒவ்வொரு மூச்சுக்கும் இந்த வண்டி
உருண்டுகொண்டிருக்கிறது

இரத்தமும் சதையுமான இந்த வண்டி
எலும்பாலும் தோலாலும் இணைக்கப்பட்டது

உள்ளே ஒரு கோழிக்குஞ்சு
இருந்து தீன் பொறுக்க
அந்தக் கோழி சொற்படிக்கே
தன் நிறத்தை ஆக்கி
ஒடுகின்ற வண்டி
கோழிதான் சாரதியாக இயங்குகின்ற வண்டி
தன்னில் ஒருத்தரையும் ஏற்றாது

இந்த வண்டியை யார்பிடித்து
நிற்பாட்டி வைத்தாலும்
இது உருளும்
இது நிலத்தில் விழுந்த அன்றே
ஓடத் தொடங்கியது
இது இறங்கும் ஒரு குழிக்குள்

அதுவரைக்கும் இது ஓடும்
அக் குழிதான் இதன் வீடு
இங்கு வசிப்பதெல்லாம் பொய் வீட்டில்

இது வாழ்க்கை என்கின்ற வைக்கோலைச் சுமந்தபடி
உருள்கின்ற வண்டி
வெறும் ஊத்தை வண்டி
பெரும் மழையில் கழுகினாலும்
இதன் அழுக்குப் போகாது
இதன் அழுக்குத் தீர்
நெஞ்சு என்கின்ற இயந்திரத்தை
கழுகிப் பூட்டவேண்டும்
யார் கழுகிப் பூட்டியுள்ளார்
ஒடுகின்ற வண்டிகளில்

ஊரெல்லாம் பல வண்டி
உருண்டு புகை வருவதனால்
என் கண்ணே எரிகிறது
ஒரு கவிதை கட்டி முடிப்பதற்குள்
20.12.2016

சோலைக்கிளி

இஸ்ரேல் - பலஸ்தீன்

இரு வரலாற்றுப் பார்வை

பி.எஸ்.அல்பிரட்

(60 ஆவது இதழின் தொடர்ச்சி)

பிரான்ஸ் நாட்டுப் பொறியியல் நிபுணன் பேடினன்ஸ் டி லெசெப்ஸ் என்பவனுடைய வரைபடம் வகுத்தளித்த வடிவம்தான் சுயஸ் கால்வாய். 1859 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட அகழ்வு 1867 இல் முடிவடைந்தது. அன்று அது சர்வதேச கடல் வாணிபத்தின் ஒரு புதிய அத்தியாயத்தின் தொடக்கமாக அமைந்தது. சுயஸ் கால்வாய் எகிப்து நாட்டின் சொத்து என்றாலும் அன்று அதற்குச் சொந்தம் கொண்டாடியவர்கள் பிரான்ஸ், பிரிட்டன் மற்றும் அவர்களுடன் இணைந்த இன்னும் பல ஐரோப்பிய நாடுகள். சுயஸ் கால்வாயின் சொந்த மண் எகிப்தானாலும் கூட அன்று அங்கே அதற்கு எந்தவித பந்தமும் இருக்கவில்லை, ஒரு சிறு பங்கைத் தவிர (Share). அதனைக்கூட பிரிட்டனுக்கு விற்றுத் தள்ளிவிட்டார் அன்றைய எகிப்து மன்னர் இஸ்மாயில் பாஷா.

20 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் எகிப்தில் ஏற்பட்ட ஒரு புரட்சி இக்கால்வாயின் சரித்திரத்தையே மாற்றியமைத்தது. 1952 ஆம் ஆண்டு ஜூலை 23, எகிப்திய மன்னர் பாரூக் தூக்கியெறியப்பட்டு, இராணுவத்தின் மூத்த தளபதி முகம்மது நஜீப் எகிப்தின் சர்வாதிகாரியானார். ஆனால், அவரை விட்டுவைக்கவில்லை அவரது உள்துறை அமைச்சர் நாசர். நாசர் ஒரு படித்த, சக்திமிக்க தலைவனாக மாறினார். அத்துடன் ஒரு சாணக்கியம் மிக்க அரசியல்வாதியாகவும் திகழ்ந்தார். சுயஸ் கால்வாய் எகிப்து நாட்டின் சொத்து, அது ஏன் அந்நியர் கையில் இருக்கவேண்டும்? அந்த வளங்களை அந்நியன் ஏன் சுரண்ட வேண்டும்? இந்தக் கேள்விகளுக்கு விடைகாண விரும்பிய நாசரின் சிந்தனையின் விளைவு சுயஸ் கால்வாயின் தேசிய மயம். அக்குபர் வளைகுடாவும், சுயஸ் கால்வாயும்

இழுத்து மூடப்பட்டது. அது எகிப்தின் சொத்து என்று பிரகடனப்படுத்தினார் நாசர். உலகம் அதிர்ச்சியில் ஆழ்ந்தது; திகைத்து நின்றன பிரிட்டனும் பிரான்ஸும்; ஐரோப்பிய உலகமே அச்சத்தில் உறைந்தது; அதிலும் புதிதாக உருவாகிய இஸ்ரேலுக்கு இது ஒரு பேரிடியாக இருந்தது. அமெரிக்கா ஆழ்ந்த விசனத்துடன், ஆனால் அமைதியாக இதனை உற்று நோக்கியது.

சுயஸ் கால்வாய் தேசிய மயமாக்கப்பட்டதின் உடனடி பலாபலன்தான் எகிப்தின் அஸ்வான் அணைக்கட்டு; அதனைக் கட்டியெழுப்பியவர்கள் ரஷ்ய நாட்டுப் பொறியியலாளர்களும், தொழில்நுட்ப நிபுணர்களும் என்பதிலும் மேற்குலகம் விரக்தியடைந்தது. எகிப்தின் வளம் பெருகியது. ஆனால் அது ஏனையவரின் வயிற்றில் அடித்தது; அவற்றில் இஸ்ரேலும் ஒன்று. எனவே பிரிட்டன், பிரான்ஸ், இஸ்ரேல் விரக்தியின் விளிம்பில் நின்றுகொண்டிருந்த நிலையில் எகிப்தின் மீது எப்பொழுது பாயலாம் என்று தருணம் பார்த்து நின்றனர்.

1948 ஆம் ஆண்டு யுத்தத்தில் காசா எகிப்தின் வசம் போய்விட்டதே என்று மனவேதனையுடன் இருந்த இஸ்ரேல், எப்படியாவது பிரான்ஸையும் பிரிட்டனையும் இணைத்துக் கொண்டு சுயஸ் கால்வாயை மீட்பது என்ற போர்வையில் யுத்தத்தில் இறங்குவதற்குத் தன்னைத் தயார் படுத்தியது. அவ்வாறே 1956 ஆம் ஆண்டு ஒக்டோபர் 23 ஆம் திகதி காலாவுக்குள் இஸ்ரேல் படைகள் புகுந்தன. காலாவுக்குள் புகுந்த இஸ்ரேல் இராணுவம், அதனை முழுவதும் கைப்பற்றி சீனாய்ப் பாலைவனத்தையே தன்வசமாக்கியது. இந்த எதிர்பாராத தாக்குதலில் நிலைகுலைந்தது எகிப்து. இதே காலகட்டத்தில் பிரிட்டனும், பிரான்ஸும் எகிப்துக்கு எதிராகக்

திரு. ஜனா அவர்க்கு!

நவம்பர் 16, 2016, 'தமிழ் மிரர்' பத்திரிகையில் 'கலைமுகம்' - இதழ் 60 குறித்தான அறிமுகக் குறிப்பில் எனது கட்டுரை சம்பந்தமாக நீங்கள் எழுதியிருந்த விமர்சனக் குறிப்புக்கு முதலில் எனது நன்றி.

வரலாறு என்பது மாற்றமுடியாத, நடந்து முடிந்த ஒன்று. இங்கே ஆய்வு செய்யவேண்டிய தேவையும் எனக்கு ஏற்படவில்லை. நான் இதுவரை எதையும் திரும்பத் திரும்பக் கூறியதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. இஸ்மாயிலிலும் ஈசாக்கிலும் தொடங்கி இந்த 21 ஆம் நூற்றாண்டு வரை, ஆண்டுகள், திகதிகள் வரை சீராகவே நகர்ந்து கொண்டிருக்கின்றது எனது கட்டுரை. பழைய ஏற்பாடு, புதிய ஏற்பாடு, உலக மகா யுத்த வரலாறு, இங்கிலாந்து வரலாறு, புறப்பாடு (Exodus), பலஸ்தீனிய போராட்டம் பற்றிய கட்டுரைகள், இவற்றுடன் அரசியலும், அத்துடன் வேறு இன விடுதலை போராட்ட வெற்றிகளும் தோல்விகளும் என் பார்வையில் பதியும் பொழுது, அது எனது சுயமாகி எனது புரிதலாக ஆங்காங்கே வெளிப்படத்தான் செய்யும். அது ஒரு சுதந்திர எழுத்தாளனின் தன்மை - அது அவனின் சுதந்திரம் - ஒன்று மட்டும் உண்மை எனது பார்வை எந்த மதத்திற்குப் பின்னாலும் (யூதம் - இஸ்லாம் - கிறிஸ்தவம்) ஒளிந்து நிற்கவில்லை. ஜனா கூறுவது போல் தாரிக் சுவைத்தானின் பலஸ்தீனிய வரலாற்றினை இதற்காக மட்டும் பார்த்தால் எனது பார்வை எனதாக இருக்காதே, நன்றி.

பி.எஸ்.அல்பிரட்

களத்தில் இறங்கின. அவை இரண்டும் சுயஸ் கால்வாயை மீட்கவே போராடின. ஆனால், இஸ்ரேலோ தன் நாட்டை விஸ்தரிக்கவே போராடியது. வான்வெளித் தாக்குதல்களால் எகிப்து நாடே கலங்கியது. ஆனாலும் நாசர் பின்வாங்கவில்லை. சுயஸ் கால்வாய்க்குள் முன்னேறிவந்த பிரித்தானிய, பிரான்ஸிய, இஸ்ரேலிய கப்பல்களுக்குத் தக்க பதிலடி கொடுத்து அவற்றினைத் தகர்த்தெறிந்தார். கிட்டத்தட்ட 40 கப்பல்களுக்கு மேல் சுயஸ் கால்வாயில் மூழ்கடிக்கப்பட்டன. இத்தாக்குதலில் முழு ஐரோப்பாவுமே நிலை குலைந்தது. இங்கே சோவியத் யூனியன் எகிப்தின் ஆதரவாளனாக மாறியமை அமெரிக்காவை சற்றே நிலைகுலைய வைத்தது. இத்தகைய சூழ்நிலை அன்றைய யுத்த களத்தில் ஒரு எதிர்பாராத திருப்பத்தை ஏற்படுத்தியது. அமெரிக்காவே போர் நிறுத்தத்துக்கான அழைப்பை விடுத்தது. பிரிட்டன், பிரான்ஸ், இஸ்ரேல் நாடுகளுடன் பேச்சுவார்த்தையில் ஈடுபட்டு போரினை ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டுவந்தது. இது எகிப்திய நாசருக்கு ஒரு மறைமுக வெற்றியாக அமைந்தது.

இங்கேதான் பிரிட்டன், பிரான்ஸ் போன்ற நாடுகளின் பலம் சற்றே பின்தள்ளப்பட்டு அமெரிக்கா, சோவியத் யூனியன் போன்ற வல்லரசுகளின் ஆதிக்கம் மேலோங்கும் ஒரு காலகட்டம் ஆரம்பமாகின்றது. அத்துடன் அணிசேரா நாடுகளாகிய இந்தியா, யூகோஸ்லாவியா போன்ற நாடுகளின் செல்வாக்கும், சர்வதேச ரீதியில் ஒரு திருப்பமாக மாறுகின்றது.

எகிப்தின் நாசர் ஒரு செல்வாக்குமிக்க இஸ்லாமியத் தலைவராக மாறுகின்றார். இக்காலகட்டத்தில்தான் இஸ்லாமிய இனத்தின் நம்பிக்கை நட்சத்திரமாக மத்திய கிழக்கும் அவரைப் பார்க்க ஆரம்பித்தது. அந்த நம்பிக்கையை இன்னும் இன்னும் வலிதாக்கும் விதமாக எகிப்தில் உள்ள யூதர்கள் அனைவரும் வெளியேறவேண்டும் என்று திடீர் உத்தரவு போட்டார் நாசர். கிட்டத்தட்ட 30 ஆயிரம் யூதர்கள் இஸ்ரேல் நாட்டினை நோக்கிப் படையெடுத்தனர். அத்தனை பேருக்கும் தஞ்சம் கொடுக்கவேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டது இஸ்ரேல்.

எகிப்திற்கு சோவியத் யூனியன் நட்புக்கரம் நீட்டியதும், இஸ்ரேலின் நண்பனாக அமெரிக்கா மாறியதில் விடப்பில்லை. அமெரிக்காவின் நிழலாக இஸ்ரேல் மாறியது என்னவோ உண்மையானாலும், அக்காலகட்டத்தில் எகிப்தின் எதிரியாக அமெரிக்கா மாறவில்லை. அமெரிக்காவின் வேண்டுகளின் படியேதான் இஸ்ரேல் 1957 இல் சீனாய்யில் தான் பிடித்திருந்த இடங்களைவிட்டு வெளியேறியது. காரணம் சுற்றிவரச் சூழ்ந் திருக்கும் எதிரிகளின் மத்தியில் தனித்து நிற்கும் தனக்கு, புதிதாக எழுந்து, வளர்ந்துவரும் அமெரிக்க வல்லரசின் ஆதரவு என்றைக்கும் இருக்கும் என்பதில் இஸ்ரேல் அசையாத நம்பிக்கை வைத்திருந்தது. எண்ணெய் வளம் இஸ்ரேலில் இல்லை என்றாலும், தனக்கு அது ஒரு நல்ல தளம் என்பதைத் தான் அமெரிக்காவின் அன்றைய இராஜதந்திர நகர்வுகள் காட்டிநின்றன.

அராபியப் பாலைவனத்தின் அரசியல் மாற்றங்களை யெல்லாம், அமைதியாக ஆனால், மிகக் கூர்மையாக கண்ணோட்டம் விட்டுக்கொண்டிருந்தான் பலஸ்தீனிய மண்ணின் மைந்தனான அந்த யசீர் அரபாத். 1964 ஆம் ஆண்டு ஜூன் 2 ஆம் திகதி பலஸ்தீனிய விடுதலை இயக்கத்தின் ஆரம்பநாள். ஜோர்தான், எகிப்து, குவைத், லிபியா, சிரியா, கட்டார், ஈராக், அல்ஜீரியா, வெஸ்ட் பாங் இன்னும் பல இஸ்லாமிய நாடுகளின் புரட்சிகர இளைஞர்கள் ஒன்றுசுடி உருவாக்கிய பலஸ்தீனிய

விடுதலை இயக்கத்தின் பிறந்தநாள். ஆனாலும் பின்னர் வந்த அந்த 1967 ஆம் ஆண்டானது அராபிய உலக வரலாற்றையே புரட்டிப்போட்டது. ஆம், அதுதான் அந்த சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்ற 6 நாள் யுத்தம். இஸ்ரேலின் இராணுவத் தளபதி ஓற்றைக் கண்ணன் மோஷே தயான் அராபிய உலகத்தையே ஒரு கலக்குக் கலக்கிய கவலைக்குரிய நாட்கள் அவை.

- * எகிப்திற்கு சீனாய் பாலைவனத்தை விட்டுக் கொடுத்தமை.
- * பலஸ்தீனியனுக்கு ஆதரவாக வளர்ந்துவரும் எகிப்து, சிரியா, ஜோர்தான் நாட்டவர்களின் கூட்டணி.
- * 1956 ஆம் ஆண்டு யுத்தத்துக்குப் பின்னர் எகிப்திற்கு நேசக்கரம் நீட்டிக் கொண்டிருக்கும் சோவியத் யூனியனின் புதிய இராஜதந்திர நகர்வு.
- * 1966 ஆம் ஆண்டு எகிப்தும் சிரியாவும் செய்து கொண்ட பரஸ்பர இராணுவ ஒப்பந்தம்.
- * “இஸ்ரேல் உலக வரைபடத்தில் இருந்து ஒழிக்கப்படவேண்டும்” என்ற பலஸ்தீனிய விடுதலை இயக்கத்தின் தகவல் அறிக்கையின் வாசகங்கள்.
- * அன்றைய காலகட்டத்தில் எகிப்தின் விமானப்படையை நவீனமயப்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் சோவியத் யூனியனின் அமோக ஆதரவு.

இவை அனைத்துமேதான் இஸ்ரேலின் அன்றைய திடீர் பாச்சலுக்கும் ஏதுவாக இருந்த காரணிகள்.

அன்று பனிப் போர் நடத்திக் கொண்டிருந்த அமெரிக்காவுக்கும், சோவியத் யூனியனுக்கும் மத்திய கிழக்கில் ஏதோ ஒரு யுத்த மேகம் சூழ்கின்றது என்பது தெரிந்துவிட்டது. வெள்ளை மாளிகைக்கும், கிரெம்லினுக்குமிடையில் எத்தனையோ தொலைபேசிப் பரிமாற்றங்கள். ஆனாலும் எதுவுமே பலனளிக்கவில்லை.

ஏப்பிரல் 7, 1967 சிரியாவின் கோலான் குன்றுக்குள் இஸ்ரேலின் முதல் பாச்சல். சிரியாவின் மிக் 21 இரக போர் விமானங்கள் அனைத்தும் அழித்தொழிக்கப்பட்டன. கோலான் குன்று முழுவதும் சுற்றி வளைக்கப்படலாயிற்று. திகைப்பில் ஆழ்ந்தார் எகிப்திய நாசர். உடனே இஸ்ரேலின் கப்பல் வழிப்பாதையாகிய திரண் சந்தியை முடிவிட்டார். சோவியத் யூனியனால் நவீனமயப்படுத்தப்பட்ட 385 இற்கும் மேற்பட்ட விமானங்களை தன் தளத்தில் வைத்துக்கொண்டு தயாராக இருந்த நாசருக்கு ஒரு பேரிடி நேர்ந்தது. ஆம், 1967 ஜூன் 5, காலை சரியாக மணி 7.45, எகிப்தின் விமானத் தளத்தை நோக்கிப் புயல் வேகத்தில் புறப்பட்ட இஸ்ரேலின் விமானப்படை எகிப்தின் விமானத் தளத்தின்மேல் சரமாரியான குண்டுகளைப் பொழிந்தது. இந்த எதிர்பாராத தாக்குதலில் அங்கே அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்த 385 இற்கும் மேற்பட்ட விமானங்கள் அனைத்தும் தகர்த்தெறியப்பட்டன. இந்த அதிர்ச்சியிலிருந்து எகிப்து மீள்வதற்கு முன்னதாகவே சீனாய் பாலைவனத்திற்குள் இறங்கியது இஸ்ரேல்; 1967 ஜூன் 8, சீனாய் முழுவதும் இஸ்ரேல் வசமானது.

பண பலமும், படை பலமும் மிக்க ஜோர்தான் கூட இஸ்ரேலிய படைகளின் வியூகம் மிக்க தாக்குதலுக்கு முகம் கொடுக்க முடியாமல், மேற்குக் கரை முழுவதையும், முழு

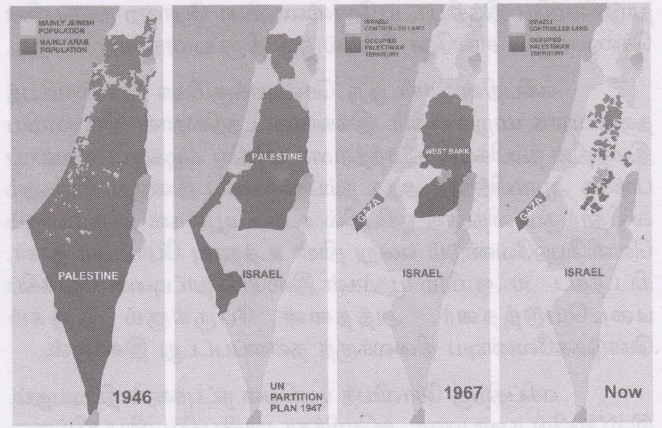
ஜெருசலேத்தையுமே இழக்க நேர்ந்தது. அங்கே கோலான் குன்றினை கோட்டை விட்டனர் சிரியப் படைகள். இவ்வாறு ஜெருசலேமின் கிழக்குப் பகுதி, காசா, சீனாயின் மேற்குக்கரை என அனைத்தையும் இந்த ஆறு நாள் யுத்தத்தில் இழந்து நின்றனர் அராபியர்கள். அன்று தனது தலைநகரமாகவே இருந்த மேற்குக் கரை இன்று மீண்டும் இஸ்ரேல் வசம் போய்விட்டதே என்று வருந்தி நின்றான் பலஸ்தீனியன். அதுமட்டுமில்லாது இஸ்ரேல் கைப்பற்றிய இடங்களிலிருந்து தப்பி ஓடிய பலஸ்தீனியன் அகதியாக அங்குமிங்கும் குடியேறினான். இந்த 6 நாள் யுத்தத்தில் பலஸ்தீனியனின் அழகுரல் பாலைவனக் காற்றின் உஷ்ணத்தில் அனலோடு அனலாகியதேயொழிய அவனுக்காகக் கவலைப்பட்டவர் யாருமில்லாது போயினர். இந்த 6 நாள் யுத்தம் ஒன்றை மட்டும் உலகிற்கு உணர்த்தியது. எந்த நவீனரக ஆயுதங்கள் இருந்தாலும் சரி, ஆட்பலத்தில் முன்னணியில் இருந்தாலும் சரி, வியூகமும், விவேகமும், சாணக்கியமும், தக்க ஆலோசனையும் இன்றேல் வெற்றியின் இலக்கை அடைய முடியாது என்பதே அது.

மூன்று நாடுகள் இணைந்து நின்று, சோவியத் யூனியனின் ஆதரவு இருந்தும், அந்தச் சின்னஞ் சிறிய இஸ்ரேல், பாலைவனக் காற்றில் பறந்துவிடக்கூடியதொரு சிற்றெறும்பு, அனைத்து யுத்தத்திலும் வெற்றி பெறுவதற்கு காரணம் ஒன்றுண்டு. அதுதான் 1951 ஆம் ஆண்டு இஸ்ரேலின் முதற் பிரதமரான பென் கூரியனால் உருவாக்கப்பட்டிருந்த 'மொசாட்' எனப்படும் உளவுப் படையாகும். இவர்கள் சண்டையில் இறங்கமாட்டார்கள். ஆனால், சாதாரியமாகக் காயை நகர்த்துவார்கள். இது ஒரு சிவில் அமைப்பாக இயங்கினாலும், பெரும்பாலும் இராணுவ அதிகாரிகளே இதன் அங்கத்தவர்கள். தனது தேசத்தின் எதிரி என்று எவரைக் கருதினாலும் அவரைக் கொல்வதற்கு இவர்களுக்கு உரிமையுண்டு. ஆனால், அவர்கள் எக்காரணம் கொண்டும் ஒரு யூதனைக் கொல்லக்கூடாது. துரோகிகள் என்ற போர்வையில் வீட்டுக்குள்ளேயே எதிரிகளை உருவாக்க விரும்பாதவர்களே யூதர்கள் போலும்.

அந்த 6 நாள் யுத்தத்தில் அராபியர்களின் தோல்வி பலஸ்தீனியனின் நிலையை இன்னும் பரிதாப நிலைக்குத் தள்ளிவிட்டது. அவன் இருந்ததையும் இழந்தவனாக நின்றான். அரபு தேச தலைவர்களிடம் தான் வைத்த நம்பிக்கையையே இழந்து நின்றான்.

அந்த நிலையிலும் அவன் அன்று எழுந்து நிற்கக் காரணமாக இருந்ததுதான் பலஸ்தீனிய விடுதலை இயக்கமும் (P.L.O.) அதன் தலைவனாகிய யசீர் அரபாத்தும் எனின் வியப்பன்று. அவன் போராளியாக மட்டுமல்ல ஒரு சிறந்த இராஜதந்திரியாகவும் இருந்தான். பலஸ்தீனிய விடுதலை இயக்கத்தைத் தொடர்ந்து இன்னும் பல்வேறு விடுதலை இயக்கங்கள் ஆங்காங்கே இயங்கிக் கொண்டிருந்தன. இவ்வாறான 18 இயக்கங்கள் ஒரு காலகட்டத்தில் P.L.O. வேரூடு ஒன்றாக இணைந்து போராடின. இஸ்ரேலை ஒழிப்பது, ஆயுதம் தாங்கிப் போராடுவது, இஸ்ரேல் அபகரித்த நிலங்களைத் திருப்பிப் பெறுவது, யூத இனத்தை தூங்கவிடாமல் செய்வது; இதுவே யசீர் அரபாத்தின் அன்றைய பிரகடனமாக இருந்தது. யசீர் அரபாத் முழுக்க முழுக்க பலஸ்தீன விடுதலை இயக்கத்தை ஒரு அரசியல் இயக்கமாகவே வழிநடத்தினார். மதம் அங்கே முக்கியத்துவம் பெறவில்லை. பி.எல்.ஓவில் பல இயக்கங்கள் இணைந்திருந்தாலும், யசீர்

அரபாத்தின் இயக்கம் :பக்தா (Fatah) என்பது. அக்காலகட்டத்தில் இவர்களே உலகில் மிகச் சிறந்த கெரில்லாப் போராளிகளாக விளங்கினார்கள். தினமும் இஸ்ரேலின் தலைநகரமான 'டெல் அவிவ்' இவர்களின் குண்டு வீச்சினால் தகர்ந்துகொண்டேயிருந்தது. ஒரு விடுதலைப் போராட்டம் உச்சகட்டத்தை அடையும் பொழுது அதற்குத் 'தீவிரவாதம் - பயங்கரவாதம்' எனப் பெயர் சூட்டுவது அமெரிக்காவின் கைவந்த கலை. பி.எல்.ஓவையும் இவ்வாறே பிரகடனம் செய்தனர்; இவர்களின் அடிவரிடிகளான இங்கிலாந்தும், ஏனைய ஐரோப்பிய நாடுகளும் அமெரிக்காவுக்குப் பக்கப்பாட்டுப் பாடினர். நடந்து முடிந்த அந்த 6 நாள் யுத்தத்தில், கோலான் சிகரங்கள், காசா, சீனாய், மேற்குக்கரை, கிழக்கு ஜெருசலேம் என அனைத்தையும் இழந்து நின்றது பலஸ்தீன். இந்த நிலையில், அனைத்து நாடுகளும், ஏன் அரபு நாடுகளும், ஐ.நா.சபை உட்பட அவர்களைக் கைவிட்ட நிலையில்; உரக்கக் குரல்கொடுத்து, உலகத்தின் கவனத்தைத் தன்பக்கம் திருப்பி; இஸ்ரேல் நாட்டையே தினமும் அதீர வைத்த யசீர் அரபாத்தும், அவனது இயக்கமும் நடத்திய இரத்தமும், மரணமும் நிறைந்த போராட்டமே பலஸ்தீன் என்ற ஒரு நாட்டை உத்தியோகபூர்வமற்ற முறையிலாவது உலகம் அங்கீகரிக்க வைத்தது.

இஸ்ரேலின் இராணுவம், அதன் பாதுகாப்புப் படை இவை இரண்டுமே பலஸ்தீனிய விடுதலை இயக்கத்தின் முக்கிய இலக்காக இருந்தது. 1968 ஆம் ஆண்டு காசாவில் ஒரு பேருந்தின் மீது வெடித்த குண்டுதான் இவர்களின் முதல் தாக்குதல்.

இந்த நிலையில் மத்திய கிழக்கில் இன்னும் பல சிறிய சிறிய போராளிக் குழுக்கள் உதயமாகினாலும் கூட அவை நோக்கத்தில் ஒன்றாகவே இருந்த காரணத்தால் இணைந்து போராடின. இவற்றில் ஒன்றுதான் 'ஹமாஸ்'. பலஸ்தீனிய விடுதலை இயக்கத்தின் P.L.O., கோட்டை ஜோர்தான் நதியின் மேற்குக் கரையாக இருக்க, ஹமாஸ் இயக்கத்தின் கோட்டை காசா பகுதியாக இருந்தது. 1967 ஆம் ஆண்டு தலைவர் முகம் தெரியாத இயக்கமாகத் தோன்றியதுதான் ஹமாஸ். பலஸ்தீன விடுதலை இயக்கம் முற்று முழுதாக ஒரு அரசியல் இயக்கமாக இருக்க, ஹமாஸ் இஸ்ரேல் - பலஸ்தீன் பிரச்சினை அரசியல் சார்ந்தது என்பதை விட மதம் சார்ந்தது என்றே வலியுறுத்தியது; இது யூத - இஸ்லாம் மதங்களின் மோதல்தான் என்று ஹமாஸ் வலியுறுத்திக் கூறியது. யசீர் அரபாத் தாக்குதலுக்கு ஒரு வரையறை வைத்திருந்தார். ஆனால்

ஹமாஸ் இயக்கமோ யூதன் எவனாக இருந்தாலும், பெரியவர், சிறியவர், குழந்தைகள் எவரும் எதிரிகள் என்றே கருதியது. ஆனால், இஸ்ரேல் என்ற நாட்டை ஒழிப்பது, யூதர்களைப் பூண்டோடு அழிப்பது, தொலைந்த தம் நிலங்களை மீட்பது; இந்த விடயத்தில் இரண்டு இயக்கமும் நோக்கத்தில் ஒன்றாகவே இருந்த காரணத்தால் அவர்கள் எக்காலத்திலும் தங்களுக்குள் அடிபட்டதாக சரித்திரமே இல்லை. பிரிவினையில் ஒற்றுமையைக் கண்டார்கள், பிரிந்து நின்றே ஒரே எதிரியை அடித்தார்கள். பலஸ்தீனியத்தை பலஸ்தீனியன் ஆளவேண்டும் என்று நினைத்தார்களேயொழிய, தான் தான் இன்றேல் நான் தான் ஆளவேண்டும் என்று அவர்கள் எப்பொழுதாவது நினைத்ததேயில்லை.

பலஸ்தீனிய விடுதலை இயக்கத்தின் தலைவன் யசீர் அரபாத்தின் கதவுகள் ஆரம்பத்தில் இருந்தே அரசியல் தீர்வுக்கு என்றுமே திறந்தே இருந்தது. பேசித் தீர்க்கவும், பேரம் பேசவும், அமைதிக்கான பச்சை விளக்கைக் காட்டவும், வளைந்து கொடுக்கவும் எந்நேரமும் தயாராக இருந்தவர் யசீர் அரபாத். அதேவேளை தீவிர போர்க்குணம் பூண்ட ஹமாஸ், பல சமூகசேவைப் பணிகளிலும் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருந்தது. அதன் காரணமாக ஹமாஸ் இக்காலகட்டத்தில் நல்ல வளர்ச்சியைக் கண்டது. யசீர் அரபாத் சற்றே நிதானமாக இயங்க, ஹமாஸ் அதி தீவிரமாக இயங்கத் தொடங்கியது. ஹமாஸின் தற்கொலைத் தாக்குதலைத் தாக்குப் பிடிக்க முடியாமல் திண்டாடியது இஸ்ரேல். நகரும் பேருந்தில் வெடிகுண்டு, ஓடும் காரில் வெடிகுண்டு, ஓளிந்து கிடக்கும் தூக்குப் பையில் வெடிகுண்டு, சூட்கேசில் வெடிகுண்டு. ஒரு காலகட்டத்தில் கொத்துக்கொத்தாகக் கொல்லப்பட்டார்கள் யூதர்கள். தாக்குப் பிடிக்க முடியாது இஸ்ரேல் பலஸ்தீனிய மக்கள் மீது வன்முறையைக் கட்டவிழ்த்து விட்டது. ஆட்கடத்தல், தீவைத்தல், குண்டு வீசுதல் இவ்வாறான வன்செயலுக்கு இலக்கானது காசாவும், ஜோர்தானின் மேற்குக் கரையும்.

ஒரு காலகட்டத்தில் 'ஹமாஸ்' தலைவர் முகம் தெரியாத இயக்கமாக இருந்தாலும், அது படித்த மேதைகளால் வழிநடத்தப்படும் இயக்கமாக இருந்தது. அங்கே பொறியியலாளர்கள், மருத்துவர்கள், மாஜித் தளபதிகள், மதக் குருக்கள், விஞ்ஞானிகள், தத்துவ மேதைகள் எனப் பலரும் இருந்தனர். ஒரு மறைமுகப் நாடாளுமன்றமே இயங்கிக் கொண்டிருந்தது. இவர்கள்தான் இஸ்லாத்தின் பெயரால் 'ஐிகாத்' எனப்படும் முதல் புனிதப் போருக்கு அறைகூவல் விடுத்தவர்கள். இஸ்ரேல் மட்டுமல்ல அமெரிக்காவே இவர்களைக் கண்டு அஞ்சியது. இதே நேரம் அரபாத்தின் 'பக்தா' (Fatah) இயக்கத்தின் தாக்குதலை தாங்கமுடியாமல் திண்டாடிக் கொண்டிருந்தது இஸ்ரேல். ஒரு கட்டத்தில் இஸ்ரேலின் உளவுப் படையான 'மொசாட்', யசீர் அரபாத்தின் பலஸ்தீனிய விடுதலை இயக்கத்திற்கு எதிராக ஹமாஸ் இயக்கத்தை மறைமுகமாகத் தூண்டிவிடவும், அவர்களுக்கிடையில் பிரிவினையை ஏற்படுத்தவும் மறைமுகமான முயற்சியில் ஈடுபட்டது. ஆனால், ஹமாஸ் இவர்களின் சதிவலையில் விழவில்லை, பலஸ்தீன விடுதலை இயக்கத்தை (P.L.O.) எதிரியாக நினைக்கவுமில்லை. 1967 இல் இருந்து பலஸ்தீனிய நிலம், ஹமாஸ் மற்றும் P.L.O. இயக்கங்களின் போர்க்களமாகவே மாறியது. 1980 களில் இதுவரை தலைவர் முகம் தெரியாதிருந்த ஹமாஸ் இயக்கத்திற்கு ஒரு தலைவர் உருவாகினார். அவர் பெயர் ஷேக் அகமட் யாசின் (Sheikh Ahmed Yassin). மார்க்கக் கல்வியில் கரைகண்ட ஒரு மாமேதை; அதிகம் பேசாதவர்; உபவாசமாகவே

உணவருந்துபவர்; குறி தவறாமல் சுடுவதில் வல்லவர்; தனது உயிரைப் பறிகொடுத்த அந்த 2004 நிகழ்வு வரை, கிட்டத்தட்ட 20 வருடங்கள் இஸ்ரேலை தூங்கவிடாமல் செய்தவர். ஹமாஸ் இயக்கத்தினரைப் பற்றிய தகவல்களைச் சேகரிக்க அமெரிக்க C.I.A. மிகத் தீவிரமாக இயங்கியது. ஹமாஸ் தலைவரைத் தொலைப்பதற்கு இஸ்ரேலிய மொசாட் ஒற்றர்கள் பலஸ்தீனிய மசூதிகளைச் சுற்றிப் பதுங்கி இருந்தனர். தலைவர் எப்படியும் ஒரு முஸ்லிம் மத அறிஞராகவே இருப்பார் என்றும், தொழுகைக் காக தவறாது மசூதிக்கு வருவார் என்பதும் அவர்களுக்குத் தெரியாத விடயமா என்ன? அன்றொருநாள் மார்ச் 22, 2004, அகமட் யாசின் தனது சக்கர நாற்காலியில் அமர்ந்தவாறு மசூதிக்கு வந்தார்; உள்ளே போனவர் தொழுகையை முடித்துக்கொண்டு வெளியே வந்தவர், தன்மேல் பாய்ந்து வந்த குண்டுக்கு இரையாகி கீழே விழுந்தார். அக்கணமே எங்கும் குண்டு வெடிப்பு, இஸ்ரேல் உறங்கவேயில்லை. பேருந்துகள் வெடித்துச் சிதறின, எங்கும் தீயின் சுவாலைகள், பேரிரைச்சல்; ஹமாஸுக்கு பேரதீர்ச்சி. ஆனால், மொசாட்டுக்கோ பெரு மகிழ்ச்சி. உடனடியாக ஹமாஸ் தனது அடுத்த தலைவரைத் தெரிந்தது. அவரையும் விட்டுவைக்க வில்லை. அடுத்த வருடமே அவரையும் முடித்துவிட்டது மொசாட்.

90 களின் முற்பகுதியில் யசீர் அரபாத்தின் பலஸ்தீனிய விடுதலை இயக்கமும், அவரது 'பக்தா' இயக்கமும் தங்கள் போராட்ட வழிமுறையில் ஒரு புதிய மாற்றத்தைப் புகுத்தினர். இங்குதான் பலஸ்தீனிய மக்கள் முழுவதும் பார்வையாளர் அந்தஸ்தில் இருந்து பங்காளராக மாறுகின்றார்கள். இயக்கத்துடன் மக்களையும் இணைத்துப் போராட விரும்பிய அரபாத்தின் எண்ணத்தில் உருவாகியதுதான் 'இன்டிபதா' (Intifada) என்கின்ற இயக்கம்.

முதன் முதலாக 1987 இல் செயற்படத் தொடங்கிய இன்டிபதா, இஸ்ரேல் இராணுவத்தின் கொடுமை தாங்க முடியாமல் அடங்கிப் போயிருந்த பலஸ்தீனிய மக்களை பொங்கி எழவைத்து வீதிக்குக் கொண்டுவந்தது. எங்கும் எழுச்சி ஊர்வலங்கள், விடுதலைக் கோஷங்கள். 1987 ஆம் ஆண்டு காசாவில் 7 பலஸ்தீனியப் போராளிகள் இஸ்ரேலிய இராணுவத்தால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்கள்; அத்தனை பேரும் இஸ்லாமிய ஐிகாத் என்னும் அமைப்பைச் சேர்ந்தவர்கள். அந்நேரம் ஒரு சிறுமியும் யூதன் ஒருவனால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். வீதிக்கு வந்த பலஸ்தீனிய மக்களோ கொதித்து எழுந்தனர். கண்ட கண்ட இடமெல்லாம் யூதர்கள் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டனர். யூதக் கடைகள், பேருந்துகள், அலுவலகங்கள் அனைத்தும் தீக்கு இரையாகின. காசாவே பற்றியெரிந்தது. கலவரத்தை அடக்கவந்த இராணுவத்தோடு பயங்கர மோதல். மக்கள் போராட்டமாகவே அது வெடித்தது. இதனைத்தான் யசீர் அரபாத்தின் இன்டிபதா எதிர்பார்த்தது. குண்டுகளுக்குப் பதிலாக குறுங் கற்கள் பேசின. சாலைகளே போர்க்களமாக மாறின. போராட்ட வடிவத்தில் ஒரு புதிய திருப்பம்.... (தொடரும்)

வாசகர்களுக்கு!
பக்க நெருக்கடி காரணமாக 'ஈழத்தில் சிறுவர் நாடகம் - ஒரு வரலாற்றுப் பார்வை' என்ற கட்டுரையின் தொடர்ச்சி மற்றும் 'வரப்பெற்றோம்' நூல் அறிமுகக் குறிப்புக்கள் இந்த இதழில் இடம்பெறவில்லை. அவை அடுத்த இதழில் இடம்பெறும்.

சுவா ஜால்

சத்யானந்தன்
சென்னை, இந்தியா

“மாமா... எந்திரிங்க... டீ ரெடி,” வேலு என்கிற வேலப்பன் என்னை எழுப்பிய போதுதான் நான் விழுப்புரத்தில் இல்லை, நள்ளிரவே சென்னைக்கு வந்து விட்டேன் என்பது உறைத்தது. இரவு எட்டு மணிக்கே செண்பகா என்னுடைய பயணப் பையைத் தயார் செய்து விட்டாள்.

“பசங்க ஸ்கூலுக்குப் போவ என்ன பண்ணுவாங்க?” என்ற என் ஒரே ஆயுதத்தை அவள், “பக்கத்து வீட்டுப் பசங்களோட ஷேர் ஆட்டோவுல போவாங்க,” என்று நொடியில் மழுங்கடித்தாள். ஐநூறு ரூபாயை எங்கே ஒளித்து வைத்திருந்தாளோ என் கையில் திணித்தாள்.

கோயம்பேட்டில் இருந்து எந்தப் பேருந்தில் அரும்பாக்கத்தில் உள்ள வேலுவின் வீட்டுக்குப் போகலாம் என விசாரித்து விட்டாள். அதற்கு முன்பே அவள் வேலுவிடம் நான் இல்லாதபோது பேசி இருக்க வேண்டும்.

“அக்கா போடற டீ போல இருக்காதுன்னு பாக்காதீங்க...இவன் பீகார் ஆளு. அவங்க ஊர்ல போடற மாதிரி இஞ்சி டீ நல்லாதான் போடுவான்.” சுமார் ஐந்தடி இருக்கும் இருபது வயது இளைஞன் என்னளவு கறுப்பானவன். கை கூப்பி வணங்கினான்.

வேலுவின் அறையை நோட்டம் விட்டேன். எனக்காக நேற்று நள்ளிரவில் அவன் விட்டுக் கொடுத்த நாடாக் கடில் தவிர இரண்டு ‘பிளாஸ்டிக்’ நாற்காலிகள். அவற்றுள் ஒன்றின் மீது அவன் கையில் தினத்தந்தியுடன் இருந்தான். சுவரில் நான் செண்பகா மற்றும் குழந்தைகள் இருக்கும் படம், வேலு - செண்பகாவின் தாய் தந்தையர் இருக்கும் படம் இரண்டும் இருந்தன.

அறையின் ஒரு மூலையில் சிறிய சமையல் மேடை. அதன் எதிர்புறமாக சிறிய குளியல் மற்றும் கழிப்பறை. மற்றொரு மூலையில் நான்கு தட்டு கொண்ட ஒரு சிமெண்ட் பலகைகளாலான சுவர் அலமாரி. அதன் மேற்பட்டில் விநாயகர் படம் வெங்கடாஜலபதி படம் வைக்கப்பட்டிருந்தன. சிறிய பித்தளை விளக்கு ஒன்றும் இருந்தது. அடுத்த தட்டில் சமையற்பாத்திரங்கள், சாப்பாடு வைக்கும் நான்கு அடுக்கு ‘டிபன் கேரியர்’. அடுத்த தட்டில் பெரிய பயணப் பெட்டி அருகில் பெரிய பயணப் பை. அதை ஒட்டி ஒழுங்காக அடுக்கிய உள்ளாடைகள். கீழ்த் தட்டில் பழைய செய்தித் தாள்கள். அருகே ஒரு பெரிய தகரத்திலான பயணப் பெட்டி. பீகார்ப் பையன் மிகவும் மரியாதையானவன் போல. அறையின் வாயிலை ஒட்டிய வராண்டாவில் அமர்ந்து கொண்டான். பையில் பல்துலக்கியைத் தேடினான். “டீ ஆறிடும். வாயை கொப்பிளிச்சிட்டுக் குடிங்க. பிறகு பல் துலக்கி இன்னொரு டீ குடிப்போம்.”

“நீ சீக்கிரமே குளிச்சிட்டியா வேலு...?”

“இல்ல மாமா. வழக்கம் போலதான். இப்போ மணி எட்டாவுது. நாம் சுமார் ஒம்பது மணிக்கிக் கிளம்பினம்மா பத்து மணிக்குள்ளே நா வேல பாக்குற ஓட்டலுக்குப் போயிரலாம். கண்ஷ்யாம்”

வேலைக்காரப் பையன் வந்தான். “நீ கெளம்பு. மாமா ஸாப் என்னோட வருவாரு,” என்றபடி சுவர்க் கொக்கியில் தொங்கிக் கொண்டிருந்த தனது சட்டையில் இருந்து இரு பத்து ரூபாய்த் தாட்களை எடுத்துக் கொடுத்தான். வாங்கிக் கொண்டு அவன் மாடிப்படியில் பாதி இறங்கி இருக்க மாட்டான் அறை வாயில் வரை போய், “சூஹாஜால் வெச்சியா?” என்றான். “வச்சிருக்கு ஸாப்.”

“சூஹா ஜால்னா என்ன?” என்று நான் கேட்க வாயெடுப்பதற்குள், “மாமா நீங்க உள்ளே தாப்பாப் போட்டுக்கிட்டுக் குளிங்க. நான் மொபைல் டாப் அப் பண்ணிக்கிட்டு வரேன்,” என சட்டையைக் கொக்கியிலிருந்து எடுத்தவன் அதை மாட்டியபடியே படி இறங்கி விட்டான்.

இரவில் முழுத்தூக்கம் இல்லை. கண் எரிச்சல். அரும்பாக்கத்தில் இருந்து வெகு நேரம் நத்தை போல ஊர்ந்து சென்ற பயணத்தில் வேலு தனது இருசக்கர வாகனத்தை பல பெரிய வாகனங்களுக்கு இடையே நுழைத்து முன் சென்று வித்தை காட்டினான். விழுப்புரத்தில் நான் பயன்படுத்துவது சிறிய மொபெட் வண்டி. வேலு அதனுடன் ஒப்பிட மிகுந்த சக்தி உடைய மோட்டர் சைக்கிள் வைத்திருந்தான்.

முடியவே முடியாது நீளுமோ எனத் தோன்றிய அந்தப் பயணம் வண்டி ஒரு ரயில் பாதைக்குக் கீழ்ப்பட்ட பாலத்தைக் கடந்த பின் விரைவு பட்டது. ஒரு நாற்சந்தியில் சற்றே சிக்கினோம். அதன் பிறகு வளைந்து நெளிந்த சாலையின் முடிவில் இடது பக்கம் கூவம்

வந்த பின் நேரான சாலை தென்பட்டது.

“இதுதான் கிரீம்ஸ் ரோடு” என்றான் வேலு. அதில் நுழைந்து சிறிது தூரத்தில் வலது பக்கம் காட்டி, “இது தான் அப்போல்லோ ஆஸ்பத்திரி,” என்றான். அதைப் பார்ப்பதற்குள் அதுவும் கடந்து விட்டது. இது பிஎஸ் என் எல், இது பிரஸ்லெஜ் பல்லடியம் என்று சொல்லிக் கொண்டே வந்தான். எல்லாமே நான் பார்ப்பதற்குள் காணாமற் போயிருந்தன. உயரமான கட்டடங்கள் அவை என்பது மட்டும் பிடிபட்டது.

ஒரு வழியாக ஓர் இடத்தில் வண்டி நின்றது. நடைமேடையின் மீது நான் இறங்கிய பின் வண்டியை ஏற்றி நிறுத்தினான் வேலு. உணவகம் வித்தியாசமாகவே இருந்தது. நுழைந்த உடன் இடது கைப்பக்கம் பெரிய தோசைக்கல் மட்டுமே ஒரு மூலையில் இருந்தது. அதைச் சுற்றி எவரசில்வர் மேஜைகள். அதில் உணவை அட்டைப் பெட்டிகளில் அடைத்துக் கொண்டே இருந்தார்கள். ஓர் அடைப்பின் பின் பக்கம் அவை இருக்க முன்பக்கத்தில் கண்ணாடிக் கூண்டுக்குள் வரிசையாக எவரசில்வர் அடுக்குகளுக்குள் சட்டினி, சாம்பார், பலவகை சாதங்கள், தயிர் வடை, சாம்பார் வடை எல்லாமே காட்சிக்கு இருந்தன.

அந்த அடைப்பு ஒரு பெரிய கூடத்தின் பாதிப்பகுதி. மீதிப்பகுதியில் ஒரு சிறிய நடை போக நான்கு அடி உயரத் துக்கு எவரசில்வரில் செய்யப்பட்ட வட்டவடிவ மேஜைகள் நின்றன. அதில் ஒருவர் நின்றபடியே சாப்பிடலாம். நான் அப்படி ஒரு மேஜை அருகில்தான் இருந்தேன்.

பரோட்டாவின் மாவை நான் வழக்கமாக எப்போதுமே சிறு வளையங்களைப் போல வரிசையாக வைத்து விடுவேன். பிறகு கும்பலைப் பொறுத்து அதைச் சுழற்றிச் சுழற்றிப் பிறகு மெதுவாக சப்பாத்திக் கட்டையில் சமன் படுத்தி கல்லில் இட்டு எடுப்பேன். இங்கேயோ ஏற்கெனவே சமைக்கப்பட்ட பரோட்டாவை வெறுமனே கல்லின் மீது சூடு செய்வது மட்டுமே இவர்கள் வேலை.

“சாப் ..இட்டிலி சாப்டு,” வேலு வீட்டு வேலைக்காரப் பையன். இரண்டு இட்டிலி வடை இருந்த தட்டை நின்றபடி சாப்பிடும் மேஜை மீது வைத்தான். கை கழுவுமிடம் ஒரு நீண்ட நடையின் முடிவில் இருந்தது. அதன் இடப்புறம் பரிசுக்கள் பரிமாறும் மேஜைகள் நிறைந்த கூடம் விளக்கு அலங்காரத்தில் ஜொலித்தது.

நான் சாப்பாட்டு மேஜையை நெருங்கியபோது வேலு அங்கே இருந்தான். “இந்தப் பையன் எப்படி இங்கே?” என்ற என் கேள்விக்கு, “அவன் வேலை பாக்குறதே இங்கினதான். தங்கறதுதான் என் ரூமல்,” என பதிலளித்தான்.

“வாடக குடுப்பானா?”

“வாடகயெல்லாம் தரமாட்டான். இவுங்க தர்ற ஆறாயிரத்துல ஐயாயிரத்தை வீட்டுக்கு அனுப்பிடுவான். மிச்சம் ஆயிரம்தான். சாப்பாடு இங்கயே கெடைச்சிரும்.”

“உனக்கும் வீட்டு வேலைக்கு ஆளாச்சு.”

“அவன் கிடைச்சதக்கு இங்கே வேல பாக்கற தமிழ் பசங்கதான் காரணம்,”

அப்போதுதான் கவனித்தேன். தென்பட்ட இருபது

பேரில் தமிழ் ஜாடை இருந்தவர்கள் மூன்று நான்கு பேர்தான்.

“இந்தத் தமிழ்ப் பசங்களோடதான் இவன் இருந்தான்.” தொடர்ந்தான் வேலு. “ராத்திரில அவனுங்க தொல்ல தாங்காம என் கிட்டே அடைக்கலமானான்.”

“குடிச்சிட்டு கலாட்டாப் பண்ணுனானுங்களா?”

“அதில்ல. நாலு பேருல ஒருத்தன் நடுராத்திரி இவன் தனியா இருக்கும் போது தொந்தரவு செஞ்சதுல இவன் அலறி அடிச்சிக்கிட்டு எங்கிட்ட ஓடி வந்திட்டான்.”

அவனுடைய கைபேசி ஒலிக்கவே நகர்ந்தான். வேலைக்காரப் பையனையும் காணவில்லை. திடீரெனத் தனியானேன். கிரீம்ஸ் ரோடில் ஒரு சுற்று சென்று வந்தேன். வேலு காட்டிய உயரமான கட்டடங்களில் இருந்து மதியம் ஒரு மணி சுமாருக்கு பலவித ஆடைகளில் ஆண்களும் பெண்களும் ஆங்கிலத்தில் கைபேசியில் வெளுத்துக் கட்டியபடி வந்தார்கள். சிலர் கைபேசியை கவனித்தபடியே மெதுவாக நடந்து உணவகம் வந்தார்கள். பெண்கள் ஆண்கள் தோளில் கூச்சமில்லாமல் கைபோட்டபடி வந்தது போதாதென்றால் ஒரு பெண் புகை பிடித்தது எனக்கு மிகவும் அதிர்ச்சி.

மதிய உணவுக்கும் வேலுவின் உணவகத்தில் சென்று நிற்க எனக்கு விருப்பமில்லை. சந்து ஒன்றில் கால் பிளேட்

இரவில் முழுத்தாக்கம் இல்லை. கண் எரிச்சல். அரும்பாக்கத்தில் இருந்து வெகு நேரம் நத்தை போல ஊர்ந்து சென்ற பயணத்தில் வேலு தனது இருசக்கர வாகனத்தை பல பெரிய வாகனங்களுக்கு இடையே நுழைத்து முன் சென்று வித்தை காட்டினான்.

பிரியாணி 50 ரூபாய்க்குக் கிடைத்தது. இரண்டரை மணிவரை அந்த உணவகத்துக்கு நிறையவே கூட்டம். வசதியானவர்கள் நிறைய.

வேலு திடீரென கைபேசியில் அழைத்தான். “மாமா... சாப்பிட்டீங்களா?”

“ம்,” என்று பொதுப்படையாக பதிலளித்தேன்.

“மாமா... இங்கே மனேஜர் இன்னிக்கி ஊர்ல இல்லே. நாளைக்கி உங்கள அவருக்கிட்டே கூட்டிட்டுப் போறேன். ஏழு மணி சுமாருக்கு இன்னிக்கி வீட்டுக்குப் போலாம். சினிமா எதாவது பாக்குறீங்களா?”

“சரிப்பா,” என்று பதிலளித்தேனே ஒழிய எனக்கு சினிமாவில் நேரம் போக்க விருப்பமில்லை. எம்ஜியார் சமாதிக் குப் போய் வெகுநாட்களாயிற்று. அப்படியே கடற்கரையையும் பார்க்கலாம்.

மெரினாவில் எப்படி எந்த நாளிலுமே குய்பல் கூடுகிறது என்பது ஆச்சரியமாக இருந்தது. மெரினாவில் சுற்றித்திரிந்து எம்ஜியார் சமாதியில் வணங்கி வெளியே வந்தபோது 27பி என்னும் பஸ் கண்ணில் பட்டது.

கோயம்பேடு போகிற பேருந்து அது. கொண்டு

வந்திருந்த பயணப்பையில் மற்றுமொரு மாற்றுடை உண்டு. பணம் ஏதுமில்லை. இப்போது விழுப்புரம் போனால் வேலு அக்காவைப் பார்க்க வரும்போது அந்தப் பையைக் கொண்டு வரட்டுமே. ஏறி அமர்ந்தேன். சற்று நேரத்தில் ஆழ்ந்து உறங்கியும் விட்டேன்.

“கோயம்பேடு வந்துடிச்சு. இறங்கு,” என்று ஒருவர் தோளில் தட்டி விட்டு இறங்கிய போதுதான் விழித்தேன்.

“ஐ குடிக்க வேண்டும் போலிருந்தது. கைக்கு ஐ வரும் முன்பே செண்பகாவிடமிருந்து .:போன்.”

“மாமா எங்கே இருக்கீங்க? வேலு .:போன் பண்ணினாமே? நீங்க எங்கன்னு தவிச்சிட்டான்”

“தூங்கிட்டேன்.”

“எங்க தூங்கினீங்க? நீங்க ரூம்ல இல்லியாமே?”

“கோயம்பேடு வரறப்போ டவுன் பஸ்ஸுல வர தூங்கிட்டேன்.”

“எதுக்குக் கோயம்பேடு?”

“என்னடி கேள்வி? விழுப்புரத்துக்கு பஸ் ஏறத்தான்.”

“பாருங்க மாமா... விழுப்புரம் சின்ன ஊரு... நீங்க சண்டைக்காரன்னு பேச்சுப் பரவியிருக்கு. இங்க வந்து வீட்டில உக்காந்து என்ன பண்ணப் போறீங்க?”

“என்னடி நீ ஸ்கூல்ல ஆயா வேல செய்யுற திமிரா? மூட்டை தூக்குவேண்டி.”

“சும்மா பேசாதீங்க மாமா... அதுக்கெல்லாம் உங்களுக்குப் பழக்கமே கிடையாது. பலமும் இருக்காது. இன்னிக்கி ஒரு நாள் இருங்க வேலுவோட. நாளைக்கி

அவனோட மனேஜருக்கிட்டே இட்டுக்கிட்டுப் போவான்.”

“நா இன்னிக்கி வரக்கூடாதா?” என்னையும் அறியாமல் குரலை உயர்த்திக் கத்தினேன்.

“பசங்க கிட்டே நீங்க அங்கே வேலை பாக்கப் போறீங்க. வரற வாரம் எங்களுக்கெல்லாம் மெட்ராஸ் சுத்திக் காட்டுவீங்கன்னு சொல்லிட்டன்.”

“.....”

“கொஞ்ச நேரத்தில வேலுவை கோயம்பேடு பஸ் ஸ்டாண்ட்டாண்ட வரச்சொல்லுறேன், மாமா. வாசல்ல நிலலுங்க” அவள் போனை வைத்து விட்டாள்.

வேலு திரும்பப் போகும் வழியிலேயே உணவு வாங்கிக் கொடுத்தான். வீட்டை அடைய மணி பதினொன்றாகி விட்டது. கட்டிலில் அமர்ந்த உடன் “கீச் கீச்” என்னும் சத்தம் கேட்டு பதறி அடித்து எழுந்தேன். “கண்ஷ்யாம்,” வேலு அடித்தொண்டையில் கத்தினான்.

பதிலே இல்லை. “நவருங்க மாமா,” என்று கட்டிலுக்குக் கீழே குனிந்த வேலு ஒரு எலிப்பொறியை எடுத்தான். உள்ளே ஓர் அணில். வேலு அதை அறை வாயிலில் வைத்தான்.

சற்று நேரத்தில் கையில் கொசுவத்தி டப்பாவுடன் அந்த வேலைக்காரன் தென்பட்டான்.

வேலு எலிப்பொறியைக் காட்டி, “சூஹாஜால்,” என்றான்.

“அச்சா,” என்று குனிந்து பார்த்த அவன் முகம் பிரகாசமானது. அதை எடுத்துக் கொண்டு படிகளில் இறங்கினான்.

இப்போதைக்கு இது போதும் என்று எடுத்து வைத்துக் கொண்டார் வானத்தை.

எனக்கும் அது சரியாகவே தோன்றியது. பிறகு அவர் வானத்தை விறித்தே படுத்தார்.

அதிலேயே நடந்தார்.

கடைக்குச் சென்றார்.

நண்பர்களோடு கூடியிருந்து பேசினார்

வரலாற்றுச் சம்பவங்களை எழுதி வைத்தார்.

ஒரு பகுதியைப் பிய்த்தெடுத்துக் கரைத்துக் குடித்தார்

இன்னொரு துண்டை எடுத்து

நண்பர் ஒருவருக்குச் சாப்பாட்டுத்தட்டில் பகிர்ந்தளித்தார்.

கொஞ்சம் புற்களையும் நீரையும் விட்டு

அதை ஒரு பசுமைப்பரப்பாக்கினார்.

பூக்களை அங்குமிங்குமாகச் சூடினார்.

குழந்தைக்கு அதைப் பானமாக்கிக் குடிக்கக் கொடுத்தார்.

அளவற்ற மகிழ்ச்சியில் சிறகுகளைப் பொருத்திக் கொண்டு பறந்தார்.

கூடவே வானத்திற்கும் சிறகுகளைப் பொருத்தினார்

அப்படியே பறந்து கொண்டிருந்த வானத்தைப் பார்த்து அவர் சொன்னார்,

வானத்திற் பறப்பது சுகமாகத்தானிருக்கிறது

ஆனால் கடினமானது என்று.

நீர்வு

மு. யாழ்வன்

ஆனையடிக்கும்
காடு கடக்கும் போது
உள்ளூர ஊறும் ஒரு பயம்!
கடக்கும் வரை
குடமுருட்டி விளையாடும் மனம்!

ஊளையிட்டவாறு
காட்டை விழிகளால்
அளந்து பார்க்கும் நரி
யானைக்கு பயமில்லை
என்பதாய்
சிறு முயலை தூரத்தியோடும்!

‘என் நடைக்கென்ன குறை’
என்பதாய்
குட்டி யானையின்
பாதச் சுவட்டளவேயான
ஆமையொன்று
காய்ந்த புல்லை
முகர்ந்து பார்த்தவாறு செல்கிறது
யானைக்கு மிக அருகாக!

ஆனை நீரருந்தும்
குளத்தில் தான்
மாண்களும் நீரருந்திப்போகின்றன
புலிகளுக்கு மட்டுமே பயம் என்பதாய்
அவை யானையைப் பார்த்துச்
சிரிக்கின்றன.

மலமுருட்டி
வண்டொன்றை
கொத்திப்பறக்கிறது
பெயர் தெரியாத பறவையொன்று
யானை முதுகு தேய்க்கும்
மரத்தின் கிளையில்
ஆறஅமர இருந்து
வண்டை உரிசை பார்க்கிறது!

நான் மட்டும்
உள்ளூர பயந்தபடி
கடக்கின்றேன்
மாண்கள் சுதந்திரமாய்
திரியும்
புலிகளற்ற அந்தகாட்டை!
அப்போது ஒரு மாண்
என்னை நிமிர்ந்து பார்த்த பார்வையில்
யானையின் மிடுக்குத் தெரிந்தது
‘சுதந்திரம் ஒன்றே
நிமிர்வு தரும்’ என
அது துள்ளிக்குதித்து
ஒடுகிறது புலிகளற்ற அந்த காட்டுக்குள்.

திருமறைக் கலாமன்றம் கடந்த ஏப்பிரல் மாதம் நிகழ்த்திய 'கல்வாரி யாகம்' என்னும் திருப்பாடுகளின் நாடகம் தொடர்பான பார்த்தல் அனுபவத்தின் சிந்தனைத் தெறிப்புகளை பதிவுசெய்ய முற்படுகிறேன்.

பயிற்சிபெற்ற, கட்டுப்பாடுமிக்க ஒரு ஆற்றுகையாளர் குழாம், மிக நீண்ட அனுபவமிக்க நெறியாளர்கள், புனித நாட்களில் ஒரு சடங்கு நிலைப்பட்ட படிமங்களாலான பிர மாண்டமான ஆற்றுகை. முற்சொல்லப்பட்ட எவையும் மிகையற்றவை என்பதை பார்த்தவர் எவருமே உணர்ந்துகொள்வது நிச்சயம்.

இந்த நிச்சயப்படுத்தல் இலேசானதோ, சாதாரணமாக எடுக்கக்கூடியதோவான விடயமல்ல. காரணம், வருடாவருடம் புனித நாட்களில் மேடையேறுவது, கிறிஸ்தவ விசுவாசிகள் மட்டுமன்றி பிறமதத்தினரும் நன்கறிந்த முடிவு தெரிந்த கதை. எனவே நுகர்வோனுக்கு ஒருவிதமான எதிர்பார்ப்பு நிலையை ஏற்படுத்தி காட்சிச் சட்டகங்களை நகர்த்த முடியாது. எதிர்பார்க்கையினூடான சுவைநிலையில் முடிவையும், நகர்வையும் அறியும் ஆர்வமும் இல்லாத ஒரு கதை நகர்த்தப்படவேண்டும்.

அரங்கு

கல்வாரி யாகம்

ஒரு பார்வையாளரின் மனப்பதிவுகள்

கைலாசன்

கதை நகர்த்தலுக்காக மிகைப்படுத்தவோ சுவையூட்டவென இடைக்கதைகள், சொருகல்கள் என எவையும் சேர்க்கப்படவோ முடியாத வரலாறு. இத்தகைய சவால்கள் எல்லாவற்றுக்கும் முகம் கொடுத்து புனிதம் என்பதற்கும் அப்பால் சுவைஞரைக் கட்டிப்போட்டிருந்த வகையில் திருமறைக் கலாமன்றம் பாராட்டுக்குரியது. இதில் ஈடுபட்ட அனைவருடையதும் ஈடுபாட்டையும் ஒருங்கு குவித்து அரங்கேற்றியிருப்பது பெருமைக்குரியதே.

நடைமுறை சார்ந்த ஒரு அனுபவத்தைத் தொற்றவைப்பதில் திருமறைக் கலாமன்றம் தனக்கென்றிருக்கும் சிறப்பியல்பில் மேடையேற்றிய அரங்காற்றுகைகள் வரிசையில் 'கல்வாரி யாகமும்' பிரதியாக்கப்பட்டிருப்பதாகவே உணர முடிகிறது. இது உத்தியாகக்கூட இருக்கமுடியுமெனக் கருதுகிறேன். புனிதரின் கதை, மதம் சார்ந்த கதை என்பதற்குமப்பால் வெளிப்பாட்டிலும் பிரதியிலும் பரிமாறப்பட்ட விடயங்கள் சிறப்புக் கவனத்திற்கும் விரிவான கருத்தாடலுக்கும் உரியன. இது, மதம், கலை என்பவற்றால் மக்களின் தொட்டுணர் திறனுக்குள் கதையைக் கொண்டு சேர்த்துள்ளது என்று துணிந்து கூறலாம்.

உண்மையை உணர்வதும் அதை உரைப்பதும் ஒருபோதுமே விரும்பப்படுவதுமில்லை. அனுமதிக்கப்படுவது மில்லை. உண்மையோடிருந்தல் உண்மையை வெளிப்படுத்தல் என்பன எப்போதும் பித்தலாட்டக்காரர்களாலும் ஏமாற்றுப்பேர்வழிகளாலும் வெறுக்கப்பட்டே வந்திருக்கிறது, வருகிறது. இதனால் பல உண்மைகள் அறியப்படாமல் மறைந்துபோக பொய்களே ஆட்சி செய்திருப்பது அன்றும் இருந்துள்ளது. இயேசுபிரான் உண்மையை உரைத்ததாலும் அதைத் தன் வாழ்வில் கடைப்பிடித்து முன்மாதிரி காட்டியதாலும் பொய்வார்த்தைகளால் மக்களை ஏமாற்றி வழிநடத்திய குருமார்களுக்கு இயேசுவை ஏற்றுக்கொள்ள மட்டுமல்ல வாழவிடவும் முடியவில்லை. இந்த உண்மை வெளிப்பாடு சமகால வாழ்வின் பல பக்கங்களின் மறுவாசிப்பையும் புதிய யோசிப்புகளையும் கோரி நிற்கிறது.

இவை மட்டுமல்ல ஒரு தூரநோக்குச் சிந்தனை யுடனான செயற்பாட்டானதுக்கு விசுவாசிகளாகப் பின்தொடர்வோர்கூட அவரது செயல்வழியில் எந்தளவிற்கு கூட

திருமறைக் கலாமன்றம்
தூய்மை வாய்ந்த
நவக்கால ஆற்றுகை

கல்வாரி யாகம்
(திருப்பாடுகளின் காட்சி)
6.7.8.9 ஏப்ரல் 2017
மன்ற அரங்கில் - மாலை 6.45 மணி

Kalvari Yham
(Passion Play)

இருந்தார்கள்? "விழித்திருங்கள். தந்தையோடு பேசிவிட்டு வருகிறேன்" என இயேசுபிரான் சொல்லும் ஒவ்வொரு முறையும் தூங்கிவிட்ட விசுவாசிகளை காட்சியாக வெளிப்படுத்தியபோது எமது தொலைந்துபோன காலத்தின் கதையை நினைவுபடுத்தியதாகவே என்னைப்போலவே இந்துவான நண்பனும் கூறினான். மேலும் முதற் சீடரும் மூத்தவருமான இராயப்புவுக்கு இயேசுபிரான் "நீர் கோழி கூவுவதற்கிடையில் மும்முறை மறுதலிப்பீர்" என்றபோது இராயப்பு பதறும் விதமும் பின்னர் மறுதலிக்கும் இடமும் தைக்கிறது. இதன் நடைமுறைசார் அவதானிப்புகளை ஒப்பிடுதல் என்பதில் முரணிலைகள் சில உள்ளன எனினும் இவ்விடத்தில் அவற்றுள் நுழைவது விடயத்தை திசைமாற்றி விடலாம் என்பதால் விபரிக்கவில்லை. எனினும் இயேசுபிரானின் வார்த்தையும் இராயப்புவின் மறுதலிப்பும் நிறைய வாசல்களை விவாத அரங்கிற்கு திறந்தே விட்டுள்ளன.

இதனை விடவும் இயேசுபிரானிற்கான விசாரணை

மண்டபத்தில் புனித வரலாற்றுாடு நிறைய நடைமுறைப் பிரச்சினைகளை உணரமுடிகின்ற விதமான வாதப் பிரதிவாதங்கள் வியக்கவும் சிந்திக்கவும் செய்கின்றன. உண்மை குரலற்றுப் பொய்யும் புரட்டும் குரலெடுத்துக் கூப்பாடு போடு கிறது. ஒப்பனையற்ற உண்மையை வேடங்களும் புனைவுகளும் உரத்த குரலும் விழுங்கும் அமைப்புமுறையை காட்சிப்படுத்திய விதமும் வாதிகள் பிரதிவாதிகளின் வாதத்திறனும் வெளிப்படக்கூடிய பிரதியாக்கம் நூட்பமாகவும் துல்லியமாகவும் இருக்கிறது. பிரதிக்கும் அரங்கிற்கும் வெளியேயான இன்றைய உலகிலுள்ள கலந்து பேசுதல், கூடிப்பேசுதல் நிகழ்வுகளை தவிர்க்க முடியாதபடி இழுத்து வந்துள்ளது. உண்மைகள் பல குரலற்று இருக்கும் யதார்த்தம் சுட்டது.

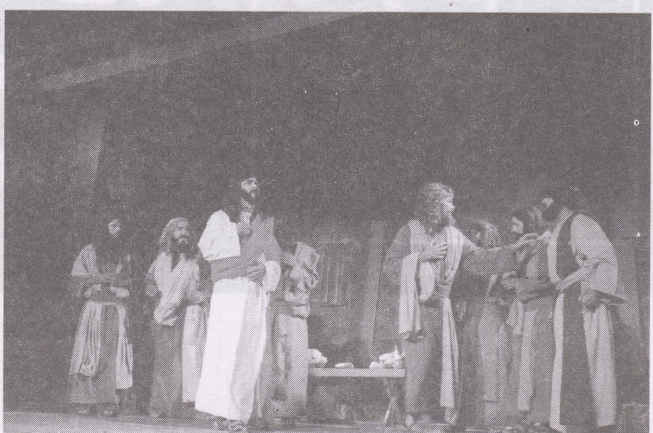
இவ்வாறே அந்தஸ்து, பதவி எனும் மறைப்புக் குள்ளிருக்கும் அநியாயத்தின் குரலுக்கே ஆட்சியினதும் ஆள்வோரதும் செவிகள் திறக்கின்றமையும் மக்கள் குரல் சுருதி மாற்றப்பட்டோ ஒடுக்கப்பட்டோ, இல்லாமலாக்கப்படுவதும் 'கைப்பாளின்' அரண்மனையில் காட்சிப்படுத்தப்பட்ட விதம் சிறப்பாகவே இருந்தது. உண்மை தெரிந்தும் அதையுணர்ந்தும் அநீதிக்குத் தலைசாய்க்கும் ஆளுநரின் நடப்பு வெளிப்பாடும் அவரை அவ்விதம் மாற்றுவதற்கு குருமார் போடும் கூச்சலும் அவர்கள்மேல் கோபத்தை உண்டாக்கியது. இது அவர்களது வெளிப்பாட்டு வெற்றி.

இவ்வாறே வரலாற்றுக் கதை சமகாலத்தோடு சமாந்தரமானதொரு யோசிப்பு வழியை திறக்கும் விதமான பிரதியாக்கம் கவனத்துக்குரியதாகிறது. இது சிலவேளை, எனது ஒருகோணப் பார்வைக்கும் பழகிய சட்டகத்தூடான நோக்குநிலைக் குறிப்புகளாயும் கொள்ளப்படலாம். அதுவும் பிழையில்லை. ஏனெனில் ஒரு படைப்பின் வெற்றி என்பது அதன் பல்படைவெளிப்பாடுகளில்தானே தங்கியுள்ளது. எனதும் அதிலொன்று. அவ்வளவே.

இவற்றைவிடவும் சிலுவைச் சுமையோடு தள்ளாடிப் போகையில் இயேசுபிரான் கூறிய "எனக்காக அழவேண்டாம் உங்களுக்காகவும் உங்கள் பிள்ளைகளுக்காகவும். அழுங்கள்" எனும் வார்த்தைகளின் எதிரொலி இப்போதும் கேட்கிறது. இதனுள் உள்ள அர்த்தம் எத்தனை பேரால் புரிந்து கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது? இயேசுபிரானின் வார்த்தைகள் உண்மை யானவை. இந்த நிலையில்தானே இன்று உள்ளோம்!!

தவக்கால மன ஒருமைப்பாட்டிற்கான 'கல்வாரி யாகம்' நிறைவுக் காட்சிகள் கனதியாக உறைகிறது. உண்மை விரும்பத் தகாததான சூழலில் வெளிப்பட்டிருக்கிறது. தவிர்க்கவே முடியாத உண்மைகள். பொய்களும் புனைவுகளிலெழுந்த மாயவாழ்வின் இருப்பழிதலுக்கான அச்சமும் இயேசுபிரானை வதைத்தது. ஆனாலும் உண்மை உயிர் வாழ்கிறது. பாவத்தின் சின்னம் அவரால் மகிமை பெற்றது. அதுபோல ஒரு காலம் வரும். பிறரை நேசிக்கும் மனமும் பிறருக்கான தற்கொடையும் புனிதமானது.

முன்னர் குறிப்பிட்டதைப் போலவே உண்மையான உண்மையின் கதை, காட்சியாயும் இசையாயும் ஒளியாயும் தவக்கால ஞானமாய் பல கதைகளைத் தந்துநிற்கிறது. கதைகளின் உண்மை தொண்டைக்கு வெளியே பேச முடியாதவை என்பதையும் உணர்த்தியிருக்கிறது 'கல்வாரி யாகம்' என்னும் அரங்க காவியம். ■

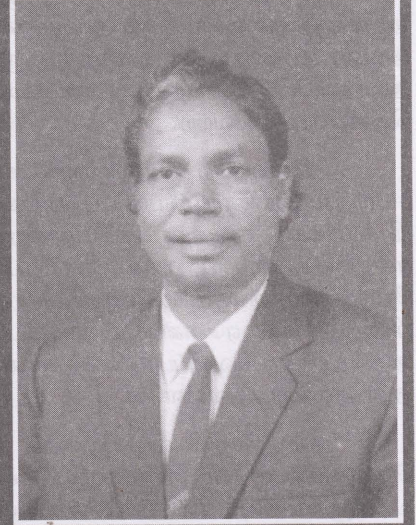

‘நயனொடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார் பண்பு பாராட்டும் உலகு’ என்ற வள்ளுவர் வார்த்தைக்கொப்ப சிலரது இழப்பு என்பது நீண்ட வெளிகளைத் தோற்றுவிப்பது. நினைவுகளில் வலியைத்தந்து நிற்பது. அதிலும் படைப்பாளிகளின் மரணம் என்பது மிகவும் கனதியானது. அவர்கள் மறைந்தாலும் அவர்களின் படைப்புகளும் அதன் நினைவுகளும் வாழும். அப்படியான ‘வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து வரலாறாகிய’ இரண்டு கலைஞர்களின் இழப்பு 17 நாள் இடைவெளியில் நடைபெற்றிருக்கின்றது. கடந்த ஐம்பது வருட வரலாற்றில் திருமறைக் கலாமன்றத்தின் வளர்ச்சியில் ஆழக்கால் பதித்து நினைவுகளாகிப்போன அ.பிரான்சிஸ் ஜெனம், ம.பொ.தேரையநாதன் ஆகிய இரண்டு கலைஞர்களின் இழப்பின் வெளியில் நின்று இப்பதிவு இடம்பெறுகின்றது. பெருமைக்க இந்த இரண்டு கலைஞர்களும் திருமறைக் கலாமன்றத்தின் ஆரம்பகால உறுப்பினர்கள். தமக்கென தனித்துவமான ஆற்றல்களைக் கொண்டவர்கள், பெண்பாத்திரச் சித்திரிப்பினில் தனித்துவம் கொண்டவர்கள், திருமறைக் கலாமன்றத்திற்கு வெளியேயும் ஈழத்தின் அரங்கத்துறையில் புகழ்பெற்றவர்கள், தமக்குப்பின் மாணவ சமூகத்தினை உருவாக்கிச் செல்பவர்கள்... இப்படி பற்பல ஒற்றுமைகளுடன் திகழ்ந்த இந்த இருவரின் இழப்பில் திருமறைக் கலாமன்றமும், தமிழ் அரங்கத்துறையும் அதிர்ச்சியுற்று இருக்கும் இவ்வேளையில் இருவருடனும் வாழக்கிடைத்த அனுபவத்தின் நினைவுச் சுவடுகளில் இருந்து இக்கட்டுரை வரையப்படுகின்றது.

அ. பிரான்சிஸ் ஜெனம்

இழத்தற்கரிய இரண்டு அரங்க ஆளுமைகளின் நினைவுகளில் நனைந்து...

ம. பொ. தேரையநாதன்

யோ. யோன்சன் ராக்குமார்

அ. பிரான்சிஸ் ஜெனம்

எனதும் என்னைப் போன்ற பலரதும் நாடக ஆசான் அவர். என்னை நாடகத் துறைக்கு கொண்டுவந்தவர். எனது உறவினரும் கூட. அவரை சிறிய வயதில் நான் அதிகம் அறிந்திருக்கவில்லை. 1978 ஆம் ஆண்டளவில் நாரந்தனையில் பூந்தான் யோசேப்பு குழுவினரின் ‘எஸ்தாக்கியார்’ கூத்து அரங்கேற்றபட இருந்தது. அதில் இவரும் நடக்கின்றார் என்று கேள்விப்பட்டேன். அவரைக் காணவேண்டுமென்ற பேரவா. அவர் வந்து நடத்துவிட்டுச் சென்றார். அவர் யாரென என்னால் இனங்காண முடியாது போனது. பின்புதான் அறிந்தேன். எஸ்தாக்கியாரின் மனைவியாக நடத்தவர் இவர்தான் என்று. அப் பாத்திரத்தினை நான் பெண் என்றே நினைத்திருந்தேன். ஆண் ஒருவர் நடத்தார் என்பதனை கற்பனை செய்யவே முடியாதிருந்தது. அதன்பின் தொண்ணூறுகளில் தீவக இடப்

பெயர்வுடன் யாழ்ப்பாணத்தில் அவரது வீட்டின் அருகில் வசிக்கும் பேறு கிடைத்தது. அவரோடு பழகவும் அவரது நகைச்சுவையான உரையாடலில் திளைத்திருக்கவும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. அப்போதுதான் அவரது அரங்க வாழ்வின் நீண்ட பயணங்களை அறிய முடிந்தது.

அவர் பிறந்த இடம் சில்லாலை. சில்லாலை தென் மோடிக் கூத்திற்குப் புகழ் பெற்ற பிரதேசம். சிறிய வயதில் இருந்தே தனது கிராமத்தின் கூத்துக்களைப் பார்க்கும் அனுபவங்களோடு ஆரம்பித்த அவரது அரங்க ஆர்வம், இவர் ஆரம்பக்கல்வி கற்ற சில்லாலை நோமன் கத்தோலிக்க பாடசாலையில் மேடையேற்றப்பட்ட நாடகத்தில் ‘யூடித்’ என்ற விவிலிய பெண் பாத்திரமாக நடத்த அனுபவத்தில் இருந்து ஆரம்பமாகியது. இவர் விரும்பாமலே இவரது அழகிய தோற்றத்தினாலும், இயற்கையான நடப்புத்திறனாலும் தொடர்ந்து நடக்கவேண்டிய கட்டாயத்திற்கு தள்ளப்பட்டிருக்கிறார்.

பாடசாலையிலும் கிராமத்திலும் பல நாடகங்களில் நடித்தார். பின்னர் அவர் விரும்புகின்ற துறையாக நாடகம் மாறியது.

தாயாரின் இறப்பிற்குப் பின் யாழ்ப்பாணம் - கொய்யாத்தோட்டம் அவரது வசிப்பிடமாகியது. யாழ்ப்பாணம் பத்திரிசியார் கல்லூரியில் படிக்கின்ற காலத்தில் அருட்தந்தை ஆம்ஸ்ரோங் அவர்கள் நெறிப்படுத்திய திருப்பாடுகளின் காட்சியிலும் 'அரிமைத்தியூர் சூசையாக' நடிக்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. இவ்வாறு படிப்படியாக நாடகத்துறையுடன் இணைந்துகொண்டவர் கொய்யாத்தோட்டத்தில் இயங்கிய 'பி.எஸ்.கலாமன்றம்' என்ற அமைப்பினரின் வேண்டுகோளில் அவர்களின் நாடகங்களில் பெண்பாத்திரங்களை ஏற்று நடித்தார். அவை இந்திய நாடகங்களாக இருந்தன. பெரும்பாலும் சினிமாவின் சாயலை அதிகமாகக்கொண்ட நாடகங்கள், 'அலையின் நெஞ்சம்', 'அன்புத்தெய்வம்', 'மங்கள வாசா'... போன்ற பல நாடகங்களில் நடித்தார். இவை அவருக்கு பெண்பாத்திரங்களை மிகச்சிறப்பாக சித்திரிக்கும் நுட்பங்களைக் கற்றுக் கொடுத்திருக்கின்றது.

தொடர்ந்து ஓரியன்ஸ் நுண்கலை விளையாட்டுக் கழகத்தினரின் அழைப்பில் அவர்களது 'வழி தெரிந்தது' நாடகத்திலும் நடித்தார். அதனைத் தொடர்ந்து, கலையரசு சொர்ணலிங்கம் நெறிப்படுத்திய 'தேரோட்டி மகன்' நாடகத்தில் அவருடன் இணைந்து குந்திதேவியாக பாத்திரமேற்று நடித்தார். இவரது நடிப்பு பலரையும் கவர்ந்தது. இதனுடாக கலையரசு மற்றும் குழந்தை சண்முகலிங்கம், ரகுநாதன் போன்றவர்களுடன் நட்பு உருவாகியது. இத்தொடர்பு திருநெல்வேலியில் விதானை செல்வரெத்தினம், குழந்தை சண்முகலிங்கம் போன்றோர் நடத்தி வந்த 'அரங்கத்தார்' நாடகக் குழுவுடன் தொடர்பை ஏற்படுத்த அவர்களது 'அன்னத்திற்கு அரோகரா' போன்ற எழுத்துரு இல்லாத நாடகங்களில் பெண்பாத்திரம் ஏற்க வைத்தது.

அதேவேளை நீ.மரியசேவியர் அடிகள் திருமறைக் கலாமன்றத்தினை உருவாக்கிய ஆரம்பகாலத்தில் 1967 இல் அதில் இணைந்துகொண்டார். அன்றிலிருந்து இறுதிக்காலம் வரை தொடர்ச்சியாக அவர் செயற்பட்ட ஒரே ஒரு அமைப்பாக திருமறைக் கலாமன்றமே காணப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. அதன் அனுபவங்கள் பிற்பகுதியில் தொகுக்கப்படுகின்றன.

அதேநேரத்தில் எஸ்.ரி அரசு அவர்களின் 'வண்ணை நாடக மன்றத்தில்' திப்புசுல்தான் போன்ற பிரமாண்டமான நாடகங்களிலும், பெண்பாத்திரமேற்று நடித்தார். அதுமட்டுமன்றி 'மானிப்பாய் மறுமலர்ச்சிக் கழகத்திலும்' அங்கத்தவராக இருந்து, அவர்களது ஆரமுது அசடா, மல்லியம் மங்களம், அசோகனின் காதலி போன்ற நாடகங்களில் பெண்பாத்திரங்களிலும் ஆண் பாத்திரங்களிலும் நடித்துள்ளார். குழந்தை சண்முகலிங்கத்தின் 'வையத்துள் தெய்வம்' நாடகமும் அம் மன்றத்தினராலேயே மேடையேற்றப்பட்டது. அதில் குழந்தை சண்முகலிங்கம் வள்ளுவராகவும் இவர் ஓளவையாராகவும் நடித்திருந்தனர். அந்நாடகத்தினை எஸ்.ரி.அரசு நெறிப்படுத்தினார்.

அரியாலையிலும் தொடர்ச்சியாக வருடந்தோறும் நாடகம் நடத்துகின்ற பாரம்பரியம் இருந்துள்ளது. அவர்களின் 'கர்ணன்', 'கோவலன் கண்ணகி' போன்ற நாடகங்களிலும் குருநகரில் திரு. ஜி.பி.பேர்மினஸ் தயாரித்த 'வழி தெரிந்தது' என்ற நாடகத்திலும் பெண்பாத்திரங்களை ஏற்று நடித்துள்ளார்.

அகில இலங்கை சேக்கிளார் மன்றம் தயாரித்த சொக்கனின் 'தெய்வப்பாவை' நாடகத்திலும், எஸ்.ரி.அரசின் நெறியாள்கையில் திருநாவுக்கரசு நாயனாராக நடித்துள்ளார்.

அத்துடன் பூந்தான் யோசேப்பு அவர்களின் சுண்டிக் குளி நவரசு நாட்டுக்கூத்துக் கலாமன்றத்தில் பெண்பாத்திரங்களை ஏற்பதற்கு மிகவும் விருப்போடு அழைப்புப் பெற்று பல தென்மோடிக் கூத்துக்களில் நடித்தார். 'கருங்குயில் குன்றத்துக் கொலை' 'மனம் போல் மாங்கல்யம்', 'எஸ்தாக்கியார்' 'சங்கிலியன்', 'விஜய மனோகரன்'... போன்ற பல கூத்துக்களிலும் நடித்ததுடன் பூந்தான் யோசேப்பு இறக்கும்வரை அவ்வமைப்பில் இருந்ததுடன் அந்த அமைப்பின் பொருளாளராகவும் பணியாற்றினார்.

அத்துடன் கொழும்பில் இயங்கிய நிழல் நாடக மன்றத்தின் பல நாடகங்களிலும் சுஹையர் ஹமீட் அவர்களின் நெறியாள்கையில் நடித்தார். 'வாடகைக்கு அறை', 'வேதாளம் சொன்ன கதை', 'பாவினன்', 'ஊமை நெஞ்சம்' போன்ற பல நாடகங்களைக் குறிப்பிடலாம். இதனால் கொழும்பில் இயங்கிய நாடகக் கலைஞர்களான கலைச்செல்வன், பெளசில் அமீர், லடீஸ் வீரமணி... போன்ற பலரோடும் தொடர்புகொள்ளும் சந்தர்ப்பம் இவருக்கு கிடைத்ததுடன் இவரது நடிப்புத் திறனை தலைநகரில் பலரும் அறிந்து பாராட்டுவதற்கு உரிய சந்தர்ப்பமாகவும் சுஹையர் ஹமீட்டின் அரங்க தொழில்நுட்பங்களை கற்பதற்கான சந்தர்ப்பமாகவும் அது அமைந்ததாகக் கூறுவார்.

தொடர்ந்து 1978 இல் குழந்தை சண்முகலிங்கம் அவர்களுடன் இணைந்து நாடக அரங்கக் கல்லூரி உருவாகுவதற்கு காரணமாக இருந்ததுடன் நாடக அரங்கக் கல்லூரியின் பயிற்சிப் பட்டறைகளிலும் நாடகங்களிலும் பங்குகொண்டார். இதனால் நெறிமுறைப்படுத்தப்பட்ட அரங்க நுட்பங்களை பெறுவதற்கும் தன் அனுபவங்களில் இருந்து மீள வழங்குவதற்கும் கற்றுக்கொண்டார். அதுமட்டுமன்றி சண்முகலிங்கம் (உறவுகள்..), தாச்சியஸ் (கூடிவிளையாடு பாப்பா, பொறுத்தது போதும்...), மௌனகுரு (சங்காரம், அபசரம், குருசூலத்திர உபதேசம், சக்தி பிறக்கிறது...) நா.சுந்தரலிங்கம் (அபசரம்), வி.எம்.சுகராஜா (கோடை) என பல நெறியாளர்களின் நாடகங்களில் நடிப்பதற்கும், வகைமாதிரி நாடகங்களில் நடிப்பதற்கும் சந்தர்ப்பம் அமைந்ததுடன் அந்த நெறியாளர்கள் யாவரும் விரும்புகின்ற நடிப்பாளுமையைக் கொண்டவராகவும் விளங்கியிருக்கின்றார். 1980 ஆம் ஆண்டு நாடக அரங்கக் கல்லூரியினால் தயாரிக்கப்பட்ட தாச்சியசின் 'பொறுத்தது போதும்' நாடகத்தில் 'சம்மாட்டியாக' நடித்து சிறந்த நடிகனுக்கான ஜனாதிபதி விருது பெற்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. நாடக அரங்கக் கல்லூரியின் ஸ்தாபக உறுப்பினர்களில் ஒருவராகிய இவர் அதன் உறுப்பினர்களோடும் அதன் ஸ்தாபகர் குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் அவர்களுடனும் நீண்டகால நட்பும் நெருக்கமும் கொண்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

தொண்ணூறுகளுக்குப் பின் அவர் அதிக நாடகங்களில் நடிக்காதுவிடனும் நடித்த சில நாடகங்கள் பெரும் வரவேற்பினைப் பெற்றன. அவற்றினை நேரடியாகக் காணும் சந்தர்ப்பங்கள் எனக்குக் கிடைத்தன. கலாநிதி க.சிதம்பரநாதன் அவர்கள் 'ஆசியாவின் ஓலம்' என்னும் நாடகப்பயண அனுபவங்களுடன் வந்து, புதிதளித்தல் முறையில் உருவாக்

கிய நாடகம் 'உயிர்த்த மனிதர் கூத்து'. இதற்கான நடிகர் தெரிவுக்காக தொடர்ச்சியான நாடகப் பட்டறைகள் வைக்கப் பட்டன. ஆர்வம் மிகுதியினால் அவருடன் இணைந்து நானும் சென்றேன். அந்தப் பட்டறையில் தான் அவரது விஸ்வ ரூபத்தினை தரிசிக்கக் கிடைத்தது. ஆடுவதில் இருந்த லாவகம், குரலின் தொனி வேறுபாடுகள், உடலை மோடிப்படுத்தும் பாங்கு, ஒவ்வொன்றையும் செய்வதில் புதிய புதிய கற்பனை என ஒவ்வொரு விடயங்களாலும் எல்லோர் கண்களும் அவரையே நோக்குமளவுக்கு வளவாளராகவும் நடிகராகவும் மிளிர்ந்தார். அந்நாடகத்தில் நடக்கும் சந்தர்ப்பம் எனக்குக் கிடைக்கவில்லை. ஆனால் அவரும் அந்த நாடகத்தில் இளைஞர்களோடு இளைஞராய் மிகச்சிறப்பாக நடத்துப் பாராட்டப் பெற்றார். அதுபோலவே குழந்தை ம. சண்முகலிங்கத்தின் 'எந்தையும் தாயும்' நாடகத்தில் சங்கரப்பிள்ளை என்னும் பிரதான பாத்திரத்தினை ஏற்று தனது நடப்புத்திறனால் பலராலும் போற்றப்பட்டார்.

நான் நெருங்கி நின்று அவரது நடப்பினைச் சுவைத்த நிகழ்வு அது. அவரது இயல்புநிலை நடப்புக்கு உச்சம் என்று நாம் கூறக்கூடிய வகையில் 'எந்தையும் தாயும்' அமைந்தது. அதில் இவர் தான் நாயகன் 'சங்கரப்பிள்ளை' பாத்திரம். வெளிநாட்டிற்கு பிள்ளைகளை அனுப்பிவிட்டு தனித்திருக்கும் முதியவராய் நடத்த வகையில் அவரது நடப்பு மிகவும் சிறப்பாக அமைந்தது. நாற்சார் வீட்டில் நடைபெற்ற அந்நாடகத்தில் உணர்வுகளை மிகநெருக்கமாக காணக்கூடிய சந்தர்ப்பம் இருந்தது. அதில் அவரது மரணம் நிகழும் போது எல்லோர் கண்களும் பனித்துவிடும். என்னால் தாங்க முடியாது போனது. நாடகம் முடிந்ததும் நான் ஓடிப்போய் அழுத விழிகளுடன் அவரது கையை முத்த மிட்டபோது என் கன்னத்தில் தட்டி விட்டுச் சிரித்தார். அவரா அதை நடத்தார் என்று எண்ணும் வகையில் நகைச்சுவையாக உரையாடினார். அந்தளவுக்கு பாத்திரம் வேறாகவும் தான் வேறாகவும் நின்று நடக்கும் அவரது ஆற்றலை அதில் தரிசித்தேன். உயிர்த்த மனிதர் கூத்து முழுவதும் மோடியுற்ற நடப்பு இது முழுவதும் யதார்த்த நடப்பு. நல்ல நடிகன் எப்படி இரண்டுமாயும் இருப்பான் என்பதற்கு அவர் அடையாளமாகத் திகழ்ந்தார்.

1997 ஆம் ஆண்டு தாச்சியல் ஒழுங்கு செய்த 'நாராய் நாராய்' நாடகப்பயணத்தில் இணைந்து சென்று தமிழ்நாட்டில் 'எந்தையும் தாயும்' நாடகத்தில் நடத்தபோது அங்கும் பல அரங்கவியலாளர்களினாலும் பாராட்டுப்பெற்றார். அவர் இந்தியாவில் இருந்திருந்தால் மிகப்பெரிய சினிமா நட்சத்திரமாக இருந்திருப்பார் என்று அங்கு பலரும் பாராட்டியுள்ளனர்.

எண்பதுகளுக்குப் பின் நாடகங்களை நெறிப்படுத்தும் பணிகளை ஆரம்பித்திருக்கின்றார். முதலில் பாடசாலைகளில்

சிறுவர் நாடகங்களை நெறிப்படுத்தினார். புனித யோன் பொஸ்கோ, புனித பெனடிக்ற் போன்ற பாடசாலைகளிலும் தொடர்ந்து கண்டிக்குளி மகளிர் கல்லூரியிலும், திருமறைக் கலாமன்றத்திலும் நாடகங்களை நெறியாள்கை செய்தார். அத்துடன் யாழ்ப்பாணம் மறைக்கல்வி நடுநிலையம் நடத்துகின்ற மறை ஆசிரியர்களுக்கான டிப்ளோமா பயிற்சியின் ஒரு அம்சமாக நாடகப் பயிற்சிகளை வழங்கியதுடன் வருடந்தோறும் நாடகங்களை நெறிப்படுத்தினார். குழந்தை ம.சண்முகலிங்கத்தின் பல நாடகங்களையும் இவரே நெறிப்படுத்தினார்.

1989 ஆம் ஆண்டு நாடக அரங்கக் கல்லூரியும் திருமறைக் கலான்றமும் இணைந்து ஒருவருட நாடகக் களப் பயிற்சியை நடத்தியபோது அவரே அதன் இணைப்பாளராக பணியாற்றியதுடன் அப்பயிற்சியாளர்களுக்கு தாச்சியசின் 'பொறுத்தது போதும்' நாடகத்தினை நெறிப்படுத்தி மேடையேற்றினார்.

விஜய மனோகரன் நாட்டுக்கூத்தில் 'ஞானமனோகரி'யாக அண்ணாவினார் பூந்தான் யோசேப்புடன்

அத்துடன் கூத்துக்களை பல்வேறு நவீன நாடக உத்திகளுடன் நெறிப்படுத்தி அவற்றிற்கு ஒரு புதிய போக்கினை உருவாக்கினார். அதில் வேம்படி மகளிர் கல்லூரி மாணவிகளுக்குப் பயிற்றுவித்த 'சங்கிலியன்' குறிப்பிடத்தக்கது. அத்துடன் குழந்தை சண்முகலிங்கம் அவர்களைத் தூண்டி விலியத்திலுள்ள சில உவமைகளை குறுங்குத்துக் களாக கூத்தின் இராகங்களை வழங்கி எழுதுவித்து பாடசாலை மாணவர்களுக்கு பயிற்றுவித்தார். அவற்றில் 'எதிர்கொள்ளக் காத்திருத்தல்,' 'நல்ல மேய்ப்பன்' 'அபல வன் யார்' போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கவை.

இவரது நெறியாக்க ஆளுமையும் தனித்துவமானது. என்னவளம் இருக்குமோ அதை வைத்தே நாடகத்தினை ஆக்கிவிடுவார்.

நடிகர்கள் வளம் குறைந்தவர்களாக இருந்தாலும் அவர்களின் திறமைக்கு ஏற்ப அவர்களை அற்புதமாகப் பயன்படுத்துவார். சிறந்த படைப்பாற்றல் வல்லவராக இருந்தார். கூத்தினது கூறுகளை அதிகமாக நவீன நாடகங்களுக்குப் பயன்படுத்தியவர் இவராகத்தான் இருக்கமுடியும். பல கூத்துக்களை பரீட்சார்த்தமாக அரங்க உணர்வுடன் இணைத்து நவீன நாடகங்களாக ஆக்கிவிடுவார். அதுமட்டுமன்றி நாடகப் பட்டறைகளை நடத்துவதில் அபரிதமான ஆற்றல்களைக் கொண்டிருப்பார். நாடக அரங்கக் கல்லூரியின் நாடகப் பட்டறைகளில் இவரே பிரதான வளவாளராக இருப்பார். அவ்வாறே திருமறைக் கலாமன்றத்தின் நாடகப் பயிற்சிகளிலும் இவரே முதன்மையானவராகத் திகழ்ந்தார். இன்று அரங்கச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டுவரும் பல கலைஞர்கள் இவரால் உருவாக்கப்பட்டவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

திருமறைக் கலாமன்றத்திற்கும் அவருக்குமான உறவு ஏறத்தாழ ஐப்பது ஆண்டுகளாக தொடர்ந்து வந்தது.

திருமறைக் கலாமன்றத்தின் இயக்குநர் மரியசேவியர் அடிகள், திருமறைக் கலாமன்றத்தினை உருவாக்கிய ஆரம்ப காலப்பகுதியில் 1966 அளவில் அவரால் இனங்காணப்பட்ட நடிகரே பிரான்சிஸ் ஜெனம். 1966 இல் யாழ்ப்பாண ஆசனக் கோவில் (தூய மரியன்னை பேராலயம்) வெளியில் திருப்பாடுகளின் காட்சி ஒன்று நிகழ்த்தப்பட்டது. அதில் பிரான்சிஸ் ஜெனம் கைப்பாஸாக நடித்தார். அவரது நடிப்பு இவரை வெகுவாக கவர்ந்து விடவே அவரைத் தொடர்பு கொண்டு தனது நாடகத்தில் நடிப்பதற்குக் கேட்டுள்ளார். அவர் உடனே தனது விருப்பத்தினை தெரிவித்ததில் இருந்து திருமறைக் கலாமன்றத்துக்கும் அவருக்குமான உறவு ஆரம்பித்தது.

1967 ஆம் ஆண்டு உரும்பிராயில் திருமறைக் கலாமன்றம் மேடையேற்றிய கல்வாரியில் கடவுள் நாடகத்தில் பரிசேயன் பாத்திரத்தில் நடித்தார். தொடர்ந்து திருமறைக் கலாமன்றம் தயாரித்த காட்டிக்கொடுத்தவன் நாடகத்தில் மிகமுக்கியமான பாத்திரமாகிய யூதாசின் மனச்சாட்சிப் பாத்திரத்திற்கு நடித்தார். முகமெல்லாம் வெள்ளையைப் பூசிக்கொண்டு யூதாசின் குற்றத்தினை சுட்டிக்காட்டி அவனை தூக்கு மரம் ஏறும் வரை துரத்திச்செல்லும் பாத்திரமாக அற்புதமாக நடித்துப் பலரது பாராட்டுக்களையும் பெற்றார். தொடர்ந்து பல திருப்பாடுகளின் காட்சிகளில் இயேசுவை தீர்ப்பிடும் பரிசேயர்களின் தலைவனுக்கு நடித்தார். அதனைத் தொடர்ந்து களங்கம் என்னும் நாடகம் 1968 இல் மரியசேவியர் அடிகள் எழுதிய மிக முக்கியமான நாடகம். இதில் இயேசுவைக் காட்டுவதில்லை. சம்பவங்கள் எல்லாம் ஊமத்தில் நிகழ்த்தப்படும். இயேசுவின் மரணத்திற்கு யார் காரணம் என்று இரண்டு சட்டத்தரணிகள் ஆய்வு செய்வார்கள். அதில் நடுவராக ஜெனம் நடித்தார். மிகவும் முக்கியமான அப்பாத்திரம் எல்லோர் மனங்களிலும் நிறைந்து நின்றது. 1971 இல் அன்பில் மலர்ந்த அமர காவியம் என்னும் பெயரில் யாழ்ப்பாணக் கோட்டை மதில்களை மேடையாகக்கொண்டு பிரமாண்டமான படைப்பாக திருமறைக் கலாமன்றம் திருப்பாடுகளின் காட்சியைத் தயாரித்தபோது சென்ற சபைத் தலைவனாக அதிலும் நடித்துப் பாராட்டுப் பெற்றார். 1972 ஆம் ஆண்டு திருமறைக் கலாமன்றம் இந்தியாவுக்கான கலைப் பயணத்தினை மேற்கொண்டபோது திருச்சி தேவர் மண்டபத்தில் களங்கம் மேடையேற்றப்பட்டு பலராலும் பாராட்டப்பட்டது. ஈழத்தில் இருந்து தமிழகத்திற்கு நாடகக் குழுவொன்று சென்றது அதுவே முதற்படவை என்று நினைக்கிறேன்.

திருமறைக் கலாமன்றத்தின் மற்றொரு முக்கியமான நாடகம் அளவுகோல். பூவுலகத்தினையும் மேல் உலகத்தினையும் இணைக்கின்ற ஒரு நாடகம். அதில் ஜெனம் இராயப்பராக நடித்தார். வானுலகத்தில் அதன் திறப்புக் கோர்வைபுடன் நின்று அவர் செய்யும் பந்தா மிகவும் அற்புதமாக இருக்கும் என மூத்த கலைஞர்கள் கூறுகின்றனர். தொடர்ந்து எழுதிய கரம் என்னும் நாடகம் பாவிப் பெண்ணின் கதாபாத்திரத்தினை முக்கியத்துவம் செய்யும் நாடகமாகும். அதில் அவர் பரிசேயனாக பாவிப்பெண்ணை குற்றஞ்சாட்டும் எள்ளலும் வில்லத்தனமும் மிக்க பாத்திரமாக வருவார். அக்காலத்தில் தயாரிக்கப்பட்ட வாமகனே வா, ஒருதுளி, அருளும் இருளும் போன்ற பல நாடகங்களில் நடித்துள்ளார். இவற்றுக்குப் பின் திருமறைக் கலாமன்றம் நீண்ட மேடைகளில்

மேடையேற்றிய திருப்பாடுகளின் காட்சியை படச்சட்ட மேடையில் நாடக அமைப்புக்குள் மிகவும் நுட்பமான முறையில் பலிக்களம் என்னும் பெயரில் தயாரித்து இலங்கை முழு வதிலும் கொண்டு சென்று மேடையேற்றிய போது அதில் தலைவன் பாத்திரமாக நடித்தார். அவரது தொடக்க வசனம் “என்ன சபையோரே! என்ன இன்னுமா தீர்வில்லை உங்கள் கலக்கம். இன்று தூக்கு மேடையில் நிறுத்தப்பட்டிருப்பது நமது அரசியல் உரிமையல்ல...” என்ற வசனத்தினை சொல்வதுடன் ஆரம்பமாகும். அப்போது சென்றசபை களை கட்டும் என்பார்கள். இப் பலிக்களம், வீடியோத் திரைப்படமாக வெளிப் புறக்காட்சிகளுடன் 1982 ஆம் ஆண்டு தயாரிக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது. அதுவே யாழ்ப்பாணத்தில் தயாரிக்கப்பட்ட முதல் வீடியோத் திரைப்படம். அதில் தலைவன் பாத்திரமாக ஜெனம் நடித்தது மட்டுமன்றி அதன் உருவாக்கத்திலும் பெரும்பங்கெடுத்தார்.

பலிக்களத்தில் மட்டுமன்றி ஈழத்து தயாரிப்பான ‘வாடைக்காற்று’, ‘நிர்மலா’, ‘தெய்வம் தந்த வீடு’ போன்ற திரைப்படங்களிலும் குறிப்பிடத்தக்க பாத்திரமாக நடித்து பலரது பாராட்டினையும் பெற்றார். வி.எம்.சுகராஜா தயாரித்த ‘கதை இதுதான்’ வீடியோத் திரைப்படத்திலும் நடித்துள்ளார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

1988 இல் மரியசேவியர் அடிகள் தமது கலாநிதிப் பட்டப் படிப்புக்களை முடித்துக்கொண்டு இலங்கை வந்து திருமறைக் கலாமன்றத்தினை மீளமைப்புச்செய்து, சமயம் சாராது பண்பாட்டுத் தளத்தில் பல்வேறு பணிகளையும் ஆற்றுகின்ற நிறுவனமாக (Centre For Performing Arts) மாற்றிய போது பிரான்சிஸ் ஜெனம் அவர்களின் பங்களிப்பு மிகவும் காத்திரம் மிக்கதாக இருந்தது. அதில் நாட்டுக்கூத்துக்கு புத்துயிர்ப்பினை ஏற்படுத்தும் வகையில் புதிய கூத்துக்கள் தயாரிக்கும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டபோதுதான் ‘நீ ஒரு பாறை’ என்னும் புதிய தென்மோடிக்கூத்து ஒன்றினை அண்ணாவியர் பாலதாஸ் எழுத மரியசேவியர் அடிகளின் மேற்பார்வையில் தயாரிக்கப்பட்டது. அக்கூத்தில் அவர் மந்திர வாதியாக நடித்தார். இந்நாடகம் பல்வேறு இடங்களிலும் மேடையேற்றப்பட்டதுடன் இலங்கை ரூபவாஹினி தேசிய தொலைக்காட்சியிலும் ஒளிபரப்பாகியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

தொடர்ந்து 1989 இல் களங்கம் நாடகத்தினை இவரே நெறிப்படுத்தினார். அதில் நடுவர் பாத்திரத்தினை ஏற்று பலரது பாராட்டுக்களையும் பெற்றார். அந்நாடகமும் இலங்கை ரூபவாஹினி தேசிய தொலைக்காட்சியில் ஒளிபரப்புச் செய்யப்பட்டு பலரது பாராட்டுக்களையும் பெற்றுக் கொண்டது. பின்னர் 1993 ஆம் ஆண்டு கல்வாரிப் பரணி என்னும் பாடுகளின் நாடகத்தில் பிலாத்துவாக பாத்திரம் ஏற்றார். அப்பாத்திரம் இயேசுவுக்குத் தீர்ப்பு வழங்குகின்ற ஆளுநன் பாத்திரம். அதற்கு ஒரு பொதுவான கையிருப்புப் பாத்திர (Stork Character) முறைமைதான் காணப்பட்டது. முதன் முதலாக அப்பாத்திரத்திற்கு வேறுபட்ட நடிப்பினுடான புதிய பரிமாணத்தினை தோற்றுவித்தார். யாழ்ப்பாணத்தில் அவர் செயற்பட்ட காலத்தில், திருமறைக் கலாமன்றத்தின் மூத்த கலைஞர்களான ஜி.பி.பேர்மினஸ், வி.ஜெகநாதன் ஏ.வி, ஆனந்தன், என்.எஸ்.ஜெயசிங்கம், ம.பொ.தேரையநாதன், ம.யேசுதாசன், இம்மனுவேல், கிறகரி தங்கராஜா... எனப் பலருடனும் அவர் மிக நெருங்கிய நட்புக் கொண்டிருந்தார்.

இவர்கள் ஒன்றாக கூடும் பொழுதுகள் மிகவும் மகிழ்ச்சியான பொழுதுகளாக இருக்கும் என மூத்த கலைஞர்கள் கூறிக் கொள்கின்றார்கள்.

பிரான்சிஸ் ஜெனம் அவர்களின் சிறப்பே அவரது அபரிதமான நடிப்புத்திறனே. சினிமாப் பாணி நாடகம், யதார்த்த நாடகம், இலக்கிய நாடகம், நாட்டுக்கூத்துக்கள் (தென்மோடி வடமோடி, வடபாங்கு), மோடியுற்ற நாடகங்கள் என பல்வகைப் பட்ட நாடகங்களிலும், பூந்தான் யோசேப்பு, கலையரசு சொர்ண

சிறந்த நடிகருக்கான ஜனாதிபத விருது பெற்றபோது (1980)

லிங்கம், எஸ்.ரி. அரசு, மரியசேவியர் அடிகள், சுறையர் ஹமீட், குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம், அ.தாசீசியஸ், நா.சுந்தரலிங்கம், சி.மௌனசூரு, வி.எம்.சுகராஜா, சிதம்பரநாதன்... என ஈழத்தின் மைற்கற்களாக அமைந்த நெறியாளர்கள் அனைவரின் கீழும் நடத்த அவருடைய அனுபவமானது அவரை நன்கு செதுக்கியதுடன், எவ்வகை நாடகங்களிலும் நடக்கக்கூடிய நடிப்பு ஆளுமையை அவருக்கு வழங்கியது. "நடிகள் மேடையில் விளையாட்டு மைதானத்தில் நிற்கும் விளையாட்டு வீரனைப்போல் இருக்கவேண்டும்" என்று அடிக்கடி கூறுவார். ரஷ்ய நெறியாளர் மேயஹோல்ட், ஜேர்மனிய நெறியாளர் பேத்தொல்ட் பிரக்ட் போன்றோரின் நடிப்புக்கோட்பாடுகள் அவரில் முழுமை பெற்றிருந்தமையை உடன் பயணிகள் உணர்ந்து கொள்வர்.

பிரான்சிஸ் ஜெனம் தனியே நடிகர் மட்டுமல்ல அவரது மிக முக்கியமான மற்றொரு ஆளுமை அவரது நெறியாக்கத்திறன் ஆகும். அவர் அதுவரை கடந்துவந்த பல்வேறு அரங்குகளினதும் அவர் நடத்த பல நெறியாளர்களில் இருந்தும் கற்றுக்கொண்டதுமான ஒட்டுமொத்த விடயங்களினதும் தொகுப்பில் இருந்து தனித்துவமாக உருவாகிய நெறியாளனாக பிரான்சிஸ் ஜெனம் காணப்பட்டார். அபரிதமான கற்பனை வளம் அவரிடம் இருக்கும். நடக்க மாட்டான் என்று சொல்லும் எவரையும் நடக்க வைத்துவிடுவார். அவரிடம் எத்தகைய திறமைகள் இருக்கின்றனவோ அதையெல்லாம் பயன்படுத்துவார். கண்டிப்பாகவும் அதேவேளையில் மிகவும் சுதந்திரம் வழங்கியும் இருவேறு தன்மைகளையும் பொருத்தமாக பயன்படுத்துவார். அத்தகைய ஆளுமைகளுடனேயே நாடகப் பட்டறைகளையும் நடத்துவார்.

திருமறைக் கலாமன்றத்தில் மிக நீண்ட காலமாக மரியசேவியர் அடிகளே நாடகங்களை நெறிப்படுத்தி வந்தார்.

அவருக்குப்பின் அவர் நெறியாளனாக நியமித்தது பிரான்சிஸ் ஜெனத்தினையே. 1989 இல் களங்கம் நாடகத்தினை இவரே நெறிப்படுத்தினார். அதனைத் தொடர்ந்து நாடக அரங்கக் கல்லூரியுடன் இணைந்து ஒருவருட கால அரங்கியல் களப் பயிற்சிகளை திருமறைக் கலாமன்றம் நடத்தி அதன் பயிற்சியாளரைக் கொண்டு அ.தாசீசியஸ் எழுதி 1980 இல் நெறிப்படுத்திய பெறுத்தது போதும் நாடகத்தினை மேடையேற்றினர். அந்நாடகத்தினை இப்பயிற்சிக்காகத் தயாரித்தனர். மிகச்சிறப்பாக அதனை நெறிப்படுத்தி பலரது பாரட்டுக்களையும் பெற்றார். இரண்டு நிறுவனங்களையும் இணைத்த அக்களப்பயிற்சியை செயற்படுத்தியவயவரும் இவரே.

நான் இன்றும் ஏறத்தாழ 27 வருடங்கள் தொடர்ச்சியாக நாடகத்துறையில் ஈடுபடுவதற்கு அவர்தான் காரணம். 1991 ஆம் ஆண்டு எனது ஆர்வத்தினை இனங்கண்டு திருமறைக் கலாமன்றத்திற்கு கொண்டுவந்தவர் அவரே. என்னை திரு. பேர்மிளஸ் அவர்களிடம் ஒப்படைத்து 'சிலுவை உலா'வில் நடக்கச் செய்தார். அதுதான் மன்றத்தில் எனது முதல் நாடகம். அதற்குப்பின் நாடகத்துறையில் நான் நிரந்தரமாக நிலைப்பதற்கு பிரான்சிஸ் ஜெனம் அவர்கள் நாடகப் பயிலகத்தில் தந்த பயிற்சியே காரணம். 1992 ஆம் ஆண்டில் திருமறைக் கலாமன்றம் திரு. சி.எம்.நெல்சன் தலைமையில் 'நாடகப் பயிலகம்' என்னும் பிரிவினை உருவாக்கி ஒருவருட நாடகப் பயிற்சியை நெறியாக அதனை நடத்தத் தொடங்கியது. அதன் முதல் பயிலகத்திற்கு பிரதான பயிற்சியாளனாக ஜெனம் அவர்கள் இருந்தார். அதில் பயிற்சி பெற்ற 12 பேரில் நானும் ஒருவன். அவரது களப்பயிற்சிகளும், அவற்றினை நடத்தும் பாங்கும் தனித்துவமானவை. எனது வாழ்நாளில் அவரைப்போலொரு பயிற்சியாளனைக் காணவில்லை என்றுதான் கூறுவேன். தான்பெற்ற அனுபவங்களை மாணவர்களுக்கு வழங்குவதில்

திருமறைக் கலாமன்றத்தின் பலிக்களம் ஆற்றுகையில் 'தலைவன்' பாத்திரமாக (1978)

ஒரு தனித்திறமை அவரிடம் இருந்தது. பயிலகத்திற்கென புத்தாக்க முறையில் அவர் உருவாக்கிய நாடகம் நெஞ்சுக்கனகல். புத்தளிப்பு முறையில் செய்துபார்த்து அதனை அவர் உருவாக்கினார். பின்னர் அதில் வருகின்ற நீதிமன்றக் காட்சிகளை குழந்தை ம. சண்முகலிங்கத்தினைக் கொண்டு எழுதினார். அவரது நெறியாக்கத்திறனை அதில்தான் கண்டு கொண்டோம் நடிகரிடம் இருக்கும் திறமைகளையே நாடகத்தின் மூலகமாக பயன்படுத்துவார். அப்போது எமக்கு யோகாசனம்

பயிற்சிகள் வழங்கப்பட்டன. அதனை நாடகத்திற்கு முக்கியமான ஒரு காட்சிக்காகப் பயன்படுத்தினார். பாஷையூர் அலெக்சாண்டர் கராத்தே மாஸ்ரராக இருந்தார். அவரின் கராத்தே நட்பங்களை பயன்படுத்தினார். கண்டிப்பாகவும் அதேநேரத்தில் சுமுகமான மகிழ்ச்சியான சூழலுக்குள்ளும் நின்று நாடகத்தினை நெறிப்படுத்துவார். அந் நாடகத்தில் நான் பல பாத்திரங்களை ஏற்பேன். நாடகம் முழுவதும் நான் மேடையில் நிற்பேன். அதிக களைப்பினைத் தரும் நாடகமாக அது இருந்தது மட்டுமல்ல எனக்கு நடப்புவுமும் என்று நான் நன்கு உணர்ந்துகொண்ட நாடகமும்,

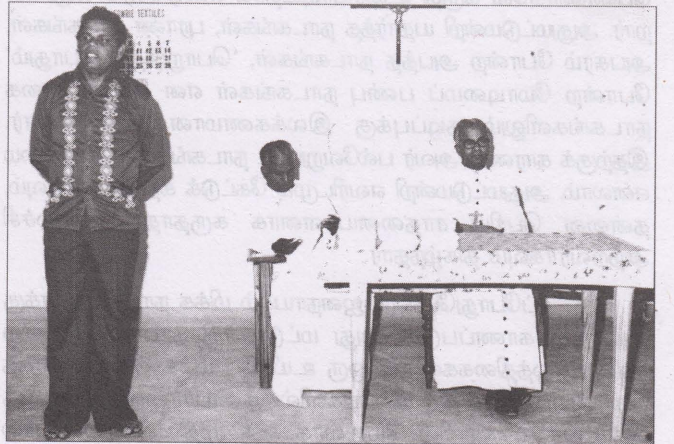
முதுகலைஞர் விருது பெற்றபோது கலைஞர் கலைச்செல்வன், வதிரி சி.ரவீந்திரனுடன் மகள், மருமகன்.

மோடியுற்ற நடப்பினை நான் கண்டுகொண்டு இயன்ற வரையில் அதனை செயற்படுத்திய நாடகமும் அதுதான். ஜெனம் அவர்களின் நெறியான்கையில் அதி உச்ச வரவேற்பினைப் பெற்ற நாடகமாக அது காணப்பட்டு 25 தடவைகளுக்கு மேல் அரங்கு கண்டது. புராண மரபுவழி நாடகங்களைத்தான் திருமறைக் கலாமன்றம் போடும் என்ற நிலையை மாற்றிய முதல் நவீன நாடகம் அது. தொடர்ந்து 'பத்தே பத்து' என்ற காட்சிப்படுத்தல் நிகழ்வொன்றினை இயக்குநர் மரியசேவியர் அடிகளாரின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க நெறிப்படுத்தினார். அதன்பின் யாழ்ப்பாணத் திருமறைக் கலாமன்றம் அவருடைய ஆளுமையைப் பெறமுடியாது போனது. ஆனால் கொழும்புத் திருமறைக் கலாமன்றத்திற்கு அவர் பெரும் வளவாளராக மாறினார். அதற்குக் காரணம் 1995 இடப்பெயர்வு.

1995 இடப்பெயர்வுடன் அவர் குடும்பமாக இடம் பெயர்ந்து வத்தளையில் வாழவேண்டிய சூழல் ஏற்பட்டபோது அவருடைய முழுமையான பங்களிப்பினையும் கொழும்புத் திருமறைக் கலாமன்றம் பெற்றுக்கொண்டது. கொழும்புத் திருமறைக் கலாமன்றத்தின் நிர்வாக அலுவலராக பணியாற்றத் தொடங்கியவர் பல்வேறு வகையிலும் மன்றத்தின் பணிகளுக்கு உறுதுணையாக இருந்தார். வவுனியா, மன்னார், புத்தளம் போன்ற மன்றத்தின் கிளைகளில் தொடர்ச்சியான பயிற்சியாளனாக இருந்தார். அங்கெல்லாம் திருமறைக் கலாமன்றம் இன்றும் இருக்கின்றது என்றால் அவர் வழங்கிய பயிற்சிகளினால் கவரப்பட்டு நாடகத்துறையுடன் ஒட்டிக்கொண்டோராலேயே. கொழும்பு மன்றத்தின் ஆரம்பத்தில் கொழும்பு மன்றத்தின் கலைஞர்களைக் கொண்டு பலிக்களம் திருப்பாடுகளின் காட்சியை நெறிப்படுத்தினார். அதனை மன்னார், வவுனியா போன்ற பல இடங்களுக்கும் கொண்டுசென்று மேடை

யேற்றினார். தொடர்ந்து குழந்தை ம. சண்முகலிங்கத்தினைக் கொண்டு இவர் எழுதிய கூத்துவடிவ நாடகமாகிய எதிர் கொள்ளக் காத்திருத்தல், மஹாகவியின் புதியதொரு வீடு, மரியசேவியர் அடிகளின் களங்கம், கவிஞர் சந்திரசேகரம் அவர்களின் கூத்துவடிவமாகிய கெக்குளே இராசன் வழக்குத் தீர்த்த கதை, கவிஞர் முருகையனின் இரு துயரங்கள், திருமறைக் கலாமன்றம் உருவாக்கிய வார்த்தைகளற்ற நாடகப் பாரம்பரியத்தில் இவர் உருவாக்கிய கயிறு (The Rop) போன்ற பல நாடகங்களை நெறிப்படுத்தினார். இதில் புதிய தொருவீடு, களங்கம் போன்ற நாடகங்கள் கொழும்பில் மட்டுமன்றி மன்னார், வவுனியா, புத்தளம், திருகோணமலை போன்ற பல இடங்களில் மேடையேற்றப்பட்டன. 1999 ஆம் ஆண்டு புத்தளம் திருமறைக் கலாமன்றத்தில் தனியே 80 பெண் பிள்ளைகளிற்கு பலிக்களம் திருப்பாடுகளின் காட்சியை பயிற்றுவித்து முதன்முதலாக பெண்கள் நடக்கின்ற பாடுகளின் நாடகத்தினை நெறிப்படுத்தி ஒரு பெரிய சாதனையைத் தோற்றுவித்தார் எனலாம்.

கொழும்பில் அவர் நடப்பதற்கான சந்தர்ப்பம் மிகவும் குறைய, நெறிப்படுத்துபவராக மட்டுமே செயற்பட்டார். 1998 ஆம் ஆண்டு கவிஞர் முருகையனின் இரு துயரங்கள் என்னும் நாடகத்தினை அவரே நெறிப்படுத்தி அதில் வைத்தியராக இவரும், செல்வந்தனாக சக்திதரன் அவர்களும் நடத்தனர். அந்நாடகம் பல இடங்களிலும் மேடையேற்றப்பட்டது. 1999 ஆம் ஆண்டு திருமறைக் கலாமன்றம் மேற்கொண்ட ஐரோப்பிய கலைப்பயணத்தில்தான் அவர் இறுதியாக நடத்தார் எனலாம். திரு. பிரான்சிஸ் ஜெனம் அவர்களின் கலைச் சேவைக்காக அவரை ஒரு தடவையாவது ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு கொண்டு செல்லவேண்டும் என்ற இயக்குநர் மரியசேவியர் அடிகளின் பேரவா 1999ஆம் ஆண்டு சாத்திய

நீ. மரியசேவியர் அடிகள் எழுதிய 'கலைமுகம்' நூல் (சஞ்சிகை அல்ல) வெளியீட்டில் (1982) உரையாற்றுகையில். (மேடையில் மூதறிஞர் சொக்கன், முன்னாள் யாழ். மறைமாவட்ட ஆயர் வ. தியேகூப்பிள்ளை ஆண்டகை) மூவரும் அமரராகிவிட்டார்கள்.

மானது. திருமறைக் கலாமன்றம் 7 கலைஞர்களுடன் 'யாதுமூரே' என்னும் பெயரில் மேற்கொண்ட ஐரோப்பிய கலைப்பயணத்தில் இணைந்து கொண்டு அக்குழுவுக்கு பிரான்சிஸ் ஜெனம் அவர்களே தலைமை தாங்கிச் சென்றார். அப்பயணத்தில் கவிஞர் முருகையனின் இருதுயரங்கள், கவிஞர் சிவசேகரத்தின் கெக்குளே ராசன் வழக்குத் தீர்த்த

கதை, பூதத்தம்பி, வலியவனும் சிறியவனும் ஆகிய நாடகங்கள் அவரது நெறியாள்கையிலேயே மேடையேற்றப்பட்டன. அதில் இரு துயரங்களில் வைத்தியராகவும், கெக்குளே ராசனில் திருடன், குயவன் ஆகிய பாத்திரங்களிலும், பூதத்தம்பியில் அடமிரல் பாத்திரத்திலும், வலியவனும் சிறியவனும் என்ற வார்த்தைகளற்ற நாடகத்தில் கோலியாத்தாகவும் நடித்தார். பிரான்ஸ், ஜேர்மனி, நெதர்லாந்து, சுவிற்சர்லாந்து ஆகிய நாடுகளில் இந்நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்டு பலராலும் பாராட்டப்பட்டது. அதுவே அவர் வாழ்வில் இறுதியாக நடித்த நாடகங்களாகவும் ஆகின.

இவ்வாறு தனது வாழ்நாட்கள் முழுவதனையும் நாடகத்துறைக்குள் கரைத்துக்கொண்ட இக்கலைஞன் தனது பணியினால் மட்டுமன்றி ஆற்றலினாலும் எமக்குப் பலவற்றினை விட்டுச் சென்றுள்ளார். இங்கு தமிழ் நாட்டிணைப்போன்ற சிறந்த தேர்ச்சிபெற்ற நடிகர்கள் இல்லை என்ற குறைபாடு நீண்ட காலமாகவே சொல்லப்படுகின்றது. ஆனால் பிரான்சில் ஜெனம் இந்தியக் கலைஞர்களுக்கு நிகரான நடிகனாகத் திகழ்ந்தார். இவர் எல்லா வகை நாடகங்களிலும் நடிப்புச் செயற்பாட்டினை சிறப்பாக மேற்கொண்டார். நாட்டுக்கூத்தில் பாடுவதிலும் நடிப்பதிலும் இவரிடம் சிறப்பான அழகு காணப்படும். 70களில் நடைபெற்ற நாட்டுக்கூத்துப் போட்டியொன்றில் எத்தனையோ அண்ணாவிமார்களுக்கு மத்தியில் சிறந்த நடிகனாகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டார். அதுமட்டுமன்றி பேராசிரியர் சி.மெளனசூருவின் 'சங்காரம்' போன்ற நவீன கூத்துக்களில் அவரால் பயிற்றுவிக்கப்பட்டு அவருக்கு நிகராக நடிப்பவராகத் திகழ்ந்தார். அத்துடன் எல்லா வகை நாடகங்களிலும் பெண் பாத்திரங்களை மிகச் சிறப்பாக சித்திரிக்க வல்லவராக இருந்தார். திப்புசல்தான் நாடகத்தில் பேகம் சகீபா என்ற பாத்திரத்தினை இவர் ஏற்றபோது பிரதம விருந்தினராக வந்தவர் இவரைப் பெண்ணாகவே கருதி உரையாடியதாக எஸ்.ரி.அரசு கூறுகின்றார். அதுமட்டுமன்றி யதார்த்த நாடகங்கள், புராண நாடகங்கள், அபசரம் போன்ற அபத்த நாடகங்கள், 'பொறுத்தது போதும்' போன்ற மோடிமைப் பண்பு நாடகங்கள் என எல்லா வகை நாடகங்களிலும் நடிப்புக்கு இலக்கணமான விளங்கினார். இதற்குக் காரணம் அவர் பல்வேறுபட்ட நாடகங்களில் நடித்தமை எனலாம். அதுமட்டுமன்றி எவரிடமும் கேட்டுக் கற்கும் பணிவும், தன்னை பெரிய சாதனையாளனாக கருதாத தற்புகழ்ச்சி அற்றவராகவும் திகழ்ந்தார்.

எப்போதுமே ஒரு ஜனநாயகம் மிக்க நாடகப் போக்கு அவரிடம் காணப்படும். அது மட்டுமன்றி நாடகப் பட்டறைகளிலும், ஒத்திக்கைகளிலும் ஒரு உயிர்ப்பு மிக்க கலைஞனாகத் திகழ்வார். இறுதிக் காலங்களில் கண்பார்வை குறையத் தொடங்கிய சூழலில் மெதுவாக ஒரு முதியவரைப் போல நடந்து வருவார். நாடகப்பட்டறை ஆரம்பமாகியதும் இளைஞனாக மாறிவிடுவார். பயிலுனர்கள் அசந்து போய்விடுவார்கள். அவர் ஆடுகின்ற போது அதில் இருக்கின்ற லாவகமும் அழகும் வேறு எந்தக் கலைஞர்களுக்கும் வராது என்றே கூறலாம். இவற்றினை விட அவரிடம் காணப்பட்ட நகைச்சுவை அபரிதமானது. ஓய்வான நேரங்களிலும் பயணங்களிலும் எப்போதும் நகைச்சுவையாகவே உரையாடுவார். அவர் நிற்கின்ற சூழல் எப்போதும் கலகலத்துக்கொண்டே இருக்கும்.

திருமறைக் கலாமன்றத்தில் பிரான்சில் ஜெனம் தனியே நடிகனாகவோ, நெறியாளனாகவோ மட்டும்

செயற்படவில்லை. இயக்குநர் நீ.மரியசேவியர் அடிகளின் நம்பிக்கைக்குரிய நிர்வாகியாகவும் இருந்தார். யாழ்ப்பாணத்தில் இருக்கும்போது செயலவை உறுப்பினராகவும், 18 வருடங்களுக்கு மேல் மன்றத்தின் பொருளாளராகவும் பணியாற்றினார். கொழும்பு திருமறைக் கலாமன்றத்தில் அவர் நிர்வாக அலுவலராக இருந்து பல்வேறு பொறுப்புமிக்க நிர்வாகப் பணிகளை ஆற்றினார்.

அவர் கொழும்பில் பணியாற்றிய காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து பலரும் தலைநகருக்கு வருவதில் பல்வேறு இடர்பாடுகள் இருந்த சூழல். அக்காலப் பகுதியில் மன்னார், வவுனியா, புத்தளம், திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு, ஹப்புத்தளை... என ஒவ்வொரு மன்றங்களையும் நீண்ட பயணஞ் செய்தல்களினூடாக தரிசித்து அவர்களின் பணிகளை ஊக்குவிக்கின்ற செயற்பாடுகளை மிகவும் அர்ப்பணிப்போடு செய்தார். கலையை பணம் சம்பாதிக்கும் ஊடகமாக எந்தக் காலத்திலும் கொள்ளாது சேவை மனப்பாங்கோடு இயங்கினார். 2005 ஆம் ஆண்டுவரை கொழும்பு மன்றத்தில் பணியாற்றினார். அவரது இரண்டு கண்களும் பார்வையற்றுப் போனதன் பின்னரே வீட்டோடு ஓய்ந்திருந்தார். அவர் ஓய்ந்திருந்த காலத்தில் அவரது நாடக அனுபவங்களை நூலாக ஆக்கும் எண்ணத்துடன் அவரை அணுகி நேரிலும் தொலைபேசியிலும் உரையாடி என்பது வீதமான அனுபவங்களைப் பதிவுசெய்த நிலையில் அவரது பிரிவு, கடந்த 29.04.2017 ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இறுதியாக அவரது இழப்பிற்கு மூன்று மாதங்களுக்கு முன் அவரது இல்லத்திற்கு சென்று அவருடன் உரையாடி அவரோடு தங்கி அவரது அனுபவச் சுவடுகளை நூலாக வெகுவினையில் வெளியிடுவதற்கு வாக்களித்து திரும்பி இருந்தேன். ஆனால் 'விதி வலிது'.

அவர் தனியே கலைஞனாக மட்டுமன்றி நல்ல மனிதனாகவும் வாழ்ந்தவர். தனக்கென முன்மாதிரிகையான வாழ்வொழுக்கத்தினை, பட்டங்களுக்கு ஏங்காத பண்பை, பணியையும் பொறுமையையும் மற்றவரைக் காயப்படுத்தாத மென்மைய உணர்வுகளையும் கொண்டு வாழ்ந்தவர். அவர் வாழ்வும் அரங்கவியலாளர்களுக்கு ஒரு பாடம்.

ஈழத்தின் நாடக வரலாற்றில் மட்டுமன்றி திருமறைக் கலாமன்றத்தின் வரலாற்றிலும் நின்று நிலைக்கின்ற அற்புதமான கலைஞனாக திருமறைக் கலாமன்றத்தின் அதியுயர் விருதான 'கலைஞான பூரணன்' விருதினைப் பெற்று மன்றத்தின் இயக்குநர் நீ.மரியசேவியர் அடிகளின் மனதிலும் அங்கத்தவர்கள் மனதிலும் உயர்ந்து நிற்கின்றார். அவரால் உருவாக்கப்பட்ட கலைஞர்கள் பலர் இன்றைய திருமறைக் கலாமன்றத்தின் கலைச் செயற்பாடுகளில் முன்னின்று ஈடுபடுகிறார்கள். அந்த வகையில் அவர் வாழுகின்றார்... இனியும் நினைவு வானில் நிலவாய் வாழ்வார்...

ம. பா. தைரியநாதன்

திருமறைக் கலாமன்றத்தினால் 1991 இல் மேடையேற்றப்பட்ட 'சிலுவை உலா' நாடகம் தான் திருமறைக் கலாமன்றத்தில் நான் நடித்த எனது முதல் நாடகம். பிரான்சில் ஜெனம் அவர்கள் தான் என்னை ஜி.பி.பேர்மினஸ் மூலமாக அனுப்பி வைத்தார். அதில் எனக்கு 'பரிசேயன்' பாத்திரம் தரப்பட்டது. அங்கு நான் கண்டவர்கள் புதியவர்கள். தொடர்ந்து

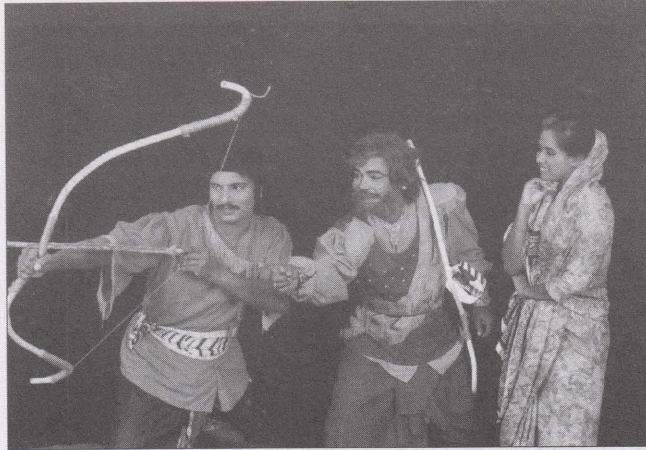
சிலநாட்கள் ஒத்திகை நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தது. ஆனால் அந்நாடகத்தின் முக்கிய பாத்திரமாகிய 'ஒருவன்' பாத்திரம் மட்டும் வரவில்லை. சில நாட்களுக்குப் பின்னர்தான் அதை நடிக்கின்ற நடிகராகிய தைரியநாதன் ஒத்திகைக்கு சமூக மளித்தார். வேட்டியுடன் வாய் நிறைய வெத்திலையுடன் ஒரு சாதாரணன் போல ஒத்திகைக்கு வந்திருந்தார். மரியசேவியர் அடிகள் அவரைக் கண்டவுடன் 'தைரியம் வந்துவிட்டாயா வா இனித்தான் நாடகம்' என்று ஆனந்தப்பட்டார். அவர் உடனே அவரது காலில் விழுந்து ஆசிபெற்றவுடன் 'இது உனக்கெண்டு உன்னை நினைத்து எழுதிய பாத்திரம்' என்று இயக்குநர் தந்தை கூறி பாத்திர உரையாடலை வாசிக்கத் தொடங்கினார். 'இறைவா...' எனத் தொடங்கும் அந்த முதல் வார்த்தை யிலேயே உணர்ச்சி கொட்டி நின்றது. அப்போது தான் தெரிந்தது அவர்தான் தைரியநாதன். திருமறைக் கலாமன்றத்தின் மூத்த கலைஞர், நடிகமணி வைரமுத்துவுடைய நாடகங்களில் பெண் பாத்திரம் ஏற்று நடித்தவர். இசைநாடகத்தில் பெயர் சொல்லத்தக்க கலைஞர். அத்தகைய பெருமைக்குரியவர் மிகவும் எளிமையாக நின்றுருந்தார்.

எனது நினைவுகள் பின்னோக்கி ஓடின. எமது அயல் கிராமமாகிய தம்பாட்டி முத்து மாரி அம்மன் கோவிலில் வருடந்தோறும் மகோற்சவம் நடைபெறும். அப்போது நான் தோறும் நாடகங்கள் கலை நிகழ்வுகள் இடம்பெறும். நடிக மணி வைரமுத்துவின் பல நாடகங்களை எனது சிறிய வயதில் பார்த்த அனுபவங்கள் நினைவில் வந்து போனது. மயான காண்டம், ஸ்ரீவள்ளி, சத்தியவான் சாவித்திரி, கோவ லன் கண்ணகி. பூதத்தம்பி, நல்லதங்காள் என பல நாடகங் களை பார்த்த அனுபவம். அந்த வயதில் அதில் வந்த ஆண் நடிகர்களின் பெண் பாத்திரங்களை கற்பனை செய்யமுடிய வில்லை அவர்கள் பெண்கள் என்றே அந்த சிறிய வயதில் எண்ணியிருந்த காலம். அவற்றில் சாவித்திரி, மூனி அலங்காரி, வள்ளி, சந்திரமதி, அழகவல்லி என பல பெண் பாத்திரங்களை ஏற்று நடித்தவர் தைரியநாதன் என்பதனை அறிந்தபோது மிகப்பெரிய மரியாதை அவரில் ஏற்பட்டது. பெண் பாத்திரங் களை மிகவும் சிறப்பாக நடிக்க வல்லவராக அவர் இருந்தார்.

தைரியநாதனின் பிறப்பிடம் சுன்னாகம். இயற்கை யிலேயே பாடுந் திறனுக்குரிய குரல்வாகு பெற்றவராக இருந்தார். 1966 அளவில் உரும்பிராய் சுன்னாகம் பங்குகளின் பங்குத் தந்தையாக இருந்த மரியசேவியர் அடிகளின் கண்ணில் மாணவனாக இருந்த அந்த வயதிலேயே இனங்காணப்பட்டு திருமறைக் கலாமன்றத்தினால் தயாரிக்கப்பட்ட மூவேந்தர் நாட்டுக்கூத்தில் முதல் முதலாக இடையனாக நடித்ததில் இருந்து அவரது கலைப்பணி ஆரம்பமாகியது. மன்றத்தின் திருப்பாடு களின் காட்சிகளில் பல்வேறு பாத்திரங்களையும் ஏற்று நடித்தார். அன்பில் மலர்ந்த அமர காவியத்தில் 'ஏவாளாக' பெண்பாத்திரம் ஏற்றார். தொடர்ந்து பரிசேயன், சதுசேயன் என பல்வேறு பாத்திரங்களையும் ஏற்றவருக்கு இராயப்பர் பாத்திரம் மிகவும்

பெயர் எடுத்துக் கொடுத்தது. இராயப்பர் என்றால் தைரியம்தான் என்று சொல்லுமளவுக்கு அப்பாத்திரத்துடன் ஒன்றித்துவிட்டார். அவரது சகோதரன் கிறிஸ்துராசா அவர்களும் காட்சி விதானிப் புக் கலைஞனாக மன்றத்திற்கு பெரும்பணி ஆற்றியுள்ளார்.

அதேவேளை அவரது குரல்வளத்தினைக் கண்ட சுன்னாகத்தில் இருந்த கர்நாடக சங்கீத ஆசிரியர் கோபால ரெத்தினம் அவர்களின் கண்ணில் பட்டு அவரது விருப்புக்குரிய மாணவனாக மாறி கர்நாடக சங்கீதத்தினைக் கற்றிருக்கிறார். சுன்னாகம் ஸ்கந்தவரோதயாக் கல்லூரியின் மாணவனாகிய இவர் கிறிக்கெற் விளையாட்டு வீரனாகவும் பாடகனாகவும் நடிக்கனாகவும் பாடசாலையில் பெயர் எடுத்தார். அக்காலத்தில் இசை நாடகங்களுக்குப் பெயர்பெற்ற பல கலைஞர்கள் இருந்துள்ளனர். அவர்களில் ஒருவராகிய இணுவில் கனக ரெத்தினம் அவர்களின் இசை நாடகக் குழுவில் இணைந்து சந்திரமதியாக நடிக்கத் தொடங்கியதில் இருந்து அவரது இசைநாடகப் பயணம் ஆரம்பித்தது. சிறிய வயது, மெலிந்த அழகான தோற்றம், இனிமையான குரல் வளம், ஏற்கெனவே திருமறைக் கலாமன்ற நாடகங்களில் நடித்த நடிகப்பனுபவம் எல்லாம் சேர்ந்து அவரை மிகச்சிறந்த ஸ்திரிபாட் நடிக்கனாக் கியது. இணுவில் கனகரெத் தினம் அவர்கள் நடிகமணி வைரமுத்துவுடன் பெண் பாத்திரம் ஏற்று நடிப்பவர். அந் நாடகத்தில் தாளம்போட்ட வசாவிளான் மார்க்கண்டு இவரது நடப்பினைக் கண்டு நடிகமணி வைரமுத்துவிடம் எடுத்துக் கூறியபோது அவர் தேடி வந்து இவரை விசாரித்துச் சென்றிருக்கின்றார். அதனை கேள்வியுற்ற தைரியநாதன் தானே தேடிச் சென்று நடிக மணியை கண்டதுடன் அவரு டனான தொடர்பு உருவாகி தொழில் முறைக் கலைஞ

'ஜனோவா' நாடகத்தில் திறையான் அரசனாக.

ராகவே மாறினார்.

நடிகமணி வைரமுத்து அவர்கள் தொழில் முறையாக இசை நாடகத்தினை மேற்கொண்டவர். நான்தோறும் கிராமங்கள், கோவில்கள் என்று இசை நாடகத்தோடு வாழ்ந்தவர். ஈழத்துக்கென்று தனித்துவமாக இசை நாடகத் துறையை வளர்த்துச் சென்றவர். அவருடைய குழுவில் தைரியநாதன் இணைந்தபோது அவரோடு ஏற்கெனவே இருந்த அரியாலை இரத்தினம், செல்வரெத்தினம், இணுவில் கனகரெத்தினம் என பெண் பாத்திரமேற்கும் நடிகர்களுடன் பெண் நடிகராக மாறினார். சந்திரமதி, வள்ளி, கண்ணகி, லேனாள், மூனி அலங்காரி, அழகவல்லி... என எல்லாப் பாத்திரங்களையும் நிகழ்த்த வல்லவராக மாறினார். பெண் பாத்திரமென்றால் தைரியம்தான் என்று சொல்லுமளவுக்கு பெயர்பெற்றார்.

பெண் பாத்திரங்களைச் சித்திரிப்பது சாதாரண விடயமல்ல. இவர் பாடல்களை கோபல ரெத்தினத்திடமும், வைரமுத்துவிடமும் பயின்றாலும் நடப்பினை தனது முயற்சி களாலும் அவதானிப்புக்களினாலும் மூத்த நடிகரிடமிருந்தும்

கற்றுக்கொண்டார். செல்வரெத்தினம், இரத்தினம் போன்றோருக்கு நிகராக பெண்பாத்திரங்களில் இவர் புகழ் பெற்றிருக்கின்றார்.

திருமறைக் கலாமன்றத்தின் திருப்பாடுகளின் காட்சி அல்லது நாடகமென்றால் அதற்கு முன்னுரிமை கொடுத்து நடிப்பார். அப்படித்தான் அவரை சிலுவை உலாவிலே முதன் முதலாக தரிசித்தேன். அந்த நாடகத்திலே, தொடங்கி முடியும் வரை அவர் தாங்கிய 'ஒருவன்' பாத்திரம் மேடையில் நிற்க வேண்டும். அரங்கில் நிகழும் ஒவ்வொரு நிலைகளுக்கும் ஏற்ற உணர்வுகளை வெளிப்படுத்த வேண்டும். அப்படி இரண்டு மணித்தியாலங்களும் நடித்தபடியே நின்றார். தொழில் முறை நடிக்கான அவருக்கு அது சாத்தியமானது. நாடகம் பலராலும் புகழப்பட்டது. அவரது பாத்திரத்தினை பலரும் பாராட்டினர்.

அதன்பின் திருமறைக் கலாமன்ற வரலாற்றில் முதலாவது இசை நாடகம், 1991 இல் மேடையேற்றப்பட்ட 'ஞானசௌந்தரி' ஆகும். அண்ணாவியார் பாலதாஸ் அவர்களும், அன்டர்சன் அவர்களும் இணைந்து தொகுத்து உருவாக்கிய நாடகத்தினை மரியசேவியர் அடிகளின் மேற்பார்வையில் அவர்களே நெறிப்படுத்தினர். அதில் தூதுவனாக நடிக்கும்

சந்தர்ப்பம் எனக்குக் கிடைத்தது. எனது பாத்திரம் சிறிய பாத்திரம். அதில் கதாநாயகன் பாத்திரமான பிலேந்திரன் பாத்திரத்தினை தைரியநாதன் அவர்கள் ஏற்றார்கள். அவரது நடிப்புத்திறனை அருகிருந்து பார்க்கும் சந்தர்ப்பம் எனக்கு அந்த நாடகத்தில் இருந்துதான் கிடைத்தது. தனது பாத்திரம் மட்டும் என்று நின்று விடமாட்டார் ஏனைய பாத்திரங்களையும் பயிற்றுவிப்பதிலும், அவர்களுக்கு ஊக்கம் கொடுப்பதிலும் கவனமாக இருப்பார். அவ்வாறே காட்சிவிதானிப்புக்கும் ஆலோசனை வழங்கினார். 'ஞானசௌந்தரி' திருமறைக் கலாமன்ற வரலாற்றில் திருப்பாடுகளின் காட்சிக்கு நிகராக பெருந்தொகையான பார்வையாளர்களுடன் நிகழ்த்தப்பட்ட நாடகம். அது அந்தளவுக்கு பெயர் பெற்றதற்கு பலருடைய கூட்டுமுயற்சி காரணமாக இருந்தாலும் தைரியநாதனுடைய பாடலும் நடிப்பும் அதன் வெற்றிக்கு முக்கிய காரணம். பெண்பாத்திரங்களை ஏற்றவர் ஆண் பாத்திரங்களையும் மிகச்சிறப்பாக சித்திரிக்க வல்லவராக திகழ்ந்தார்.

யுத்தம் நடைபெற்ற அக்கால சூழலில் இசை நாடகங்கள் பெருமளவில் மேடையேற்றப்படாத நிலைமைகள் காணப்பட்டன. அதனால் திருமறைக் கலாமன்றம் தொடர்ந்து பல்வேறு இசை நாடகங்களையும் மேடையேற்றியது. 'மயானகாண்டம்' நாடகத்தினை மரியசேவியர் அடிகள் புதுக்கித்து 'சத்தியவேள்வி' என்னும் நாடகமாகத் தயாரித்தார். பெண்பாத்திரங்களை பெண்களே நடிக்கவேண்டுமென்று கருதிகயல்விழி என்ற பெண் கலைஞரை சந்திரமதியாகவும் சிறுவர்களையே அயலாத்துப் பிள்ளைகளாகவும் நடிக்கவைத்து நெறிப்படுத்தினார். இயக்குநரின் எண்ணத்தினை தனது பாடல்

'ஏரோதன்' இசை நாடகத்தில் ஏரோதனாக.

நடிப்பு பயிற்சிகள் மூலமாக தைரியநாதன் மிகச்சிறப்பாகக் கொண்டுவந்தார். அந்நாடகம் யாழ்ப்பாணம், கிளிநொச்சி, வவுனியா போன்ற பல இடங்களிலும் பின்னர் மேடையேற்றப்பட்டது. 1993 இல் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கொழும்புக்குச் செல்வது மிகவும் நெருக்கடிமிக்கதாக இருந்த காலத்தில் தைரியநாதனும் கொலின்ஸ், பேர்மினஸ் ஆகியோரும் அங்கு சென்று 'சத்திய வேள்வியை' நிகழ்த்தினர். சந்திரமதியாக பிரபலமான வானொலிக் கலைஞராக இருந்த கமலினி செல்வராஜன் அவர்கள் நடித்தார்கள். ஓரிரு நாட்களில் ஒத்திகை செய்து அவரை தைரியநாதன் அவர்களே தயார்படுத்தினார். கொழும்பு டவர் மண்டபத்தில் சத்தியவேள்வி மேடையேற்றப்பட்டபோது பலரது பாராட்டுக்களையும் பெற்றது.

தொடர்ந்து நல்ல தங்காள், சத்தியவேள்வி போன்ற நாடகங்களை தைரியநாதன் அவர்களே நெறிப்படுத்தினார். அதனைத்தொடர்ந்து மரியசேவியர் அடிகள் ஐம்பெருங் காப்பியங்களையும் இசை நாடகங்களாக்கும் முயற்சியில் இறங்கினார். சீவக சிந்தாமணி, வளையாபதி, குண்டலகேசி ஆகிய நாடகங்களே அவ்வாறு இசை நாடகங்களாக ஆக்கப்பட்டு மேடையேற்றப்பட்டன.

அந்நாடகங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் கலைவேந்தன் தைரியநாதன் அவர்களே கதாநாயகன். அவரை மனதில் வைத்துக்கொண்டே அந்நாடகங்களை மரிய சேவியர் அடிகள் திட்டமிட்டார். அந்நாடகங்கள் ஒவ்வொன்றும் கூட்டு முயற்சியில் ஓர் இரவிலேயே எழுதப்பட்டன. கதை, காட்சி, பாத்திரங்கள் என்பவற்றினை மரிய சேவியர் அடிகள் திட்டமிட்டபடி வர, ஓரிரவிலே ஒன்று கூடுகின்ற பாலதாஸ், அன்டர்சன், அழகராஜா, அல்பிரட் ஆகியோர் ஒவ்வொரு காட்சியையும்

பிரித்து அதற்கான பாடல்களையும் எழுதுவார்கள். எழுதிய பாடல்களுக்கு இசைத்தென்றல் ம.யேசுதாசன் அவர்கள் இசை அமைப்பார். அதனை தைரியநாதன் உடனே இயக்குநருக்கு பாடிக்காட்டுவார். இப்படி உருவாக்கப்பட்ட நாடகங்களில் கதாநாயகனாக நடித்து பலரது பாராட்டுக்களையும் தைரியநாதன் அவர்கள் பெற்றார். இயக்குநர் மரியசேவியர் அடிகள் நெறியாளனாக இருந்தாலும் பாடற்பயிற்சிகள் அனைத்தையும் தைரியநாதன் அவர்களே மேற்கொண்டார். அந்நாடகங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் நானும் நடிக்கின்ற சந்தர்ப்பங்கள் கிடைத்தன. சிறிய சிறிய வேடங்களில் நடித்தேன். எமக்குப் பாடலைப் பயிற்றுவித்தாலும் நடிப்பினை சொல்லித்தருவதிலும் அதிக கவனம் செலுத்துவார். குறிப்பாக குண்டலகேசி நாடகத்தில் அவரோடு அவரது நண்பன் பாத்திரமாக நடித்தேன். தனக்கு இணையாக என்னையும் நடிக்க வைப்பதில் கூடிய கவனம் செலுத்துவார். தன்னோடு சேர்ந்த நடிக்கரும் நன்றாகச் செய்யவேண்டுமென்பதில் அதிக கவனம் செலுத்துவார்.

இந்நாடகங்கள் ஒவ்வொன்றாலும் திருமறைக் கலாமன்றமும் புகழ்பெற்றது. தைரியநாதனும் பாராட்டப்பட்டார்.

திருப்பாடுகளின் காட்சிகள் ஒவ்வொன்றிலும் அவர் 'இராயப்பர்' பாத்திரமாக வந்தாலும் ஏனைய பாத்திரங்களுக்கும் பெரும் உதவியாக செயற்படுவார். ஒப்பனையில் பெரும்பங்கு அவரைச் சார்ந்ததாக இருக்கும். ஒருதடவை இயேசுவுக்கு சவுக்கினால் அடிக்கின்ற மருவன் பாத்திரத்தினை தானே விரும்பித்தேர்ந்து நடத்தினான் அதற்காக மொட்டை அடித்து அந்தப் பாத்திரத்தினை வெகுசிறப்பாக நடத்தார். அசோகா நாடகத்தில் புத்த குருவாக, தர்ஷணாவில் பூசாரியாக, மக்களாக வெவ்வேறு பாத்திரங்களிலும் நடத்தார். தொழில் முறையான இசைநாடக மரபில் ஊறிய கலைஞர்கள் அது தவிர வேறு பாத்திரங்களை நடக்கமுடியாத ஸ்பெஷல் நடிகர்களாக மாறி இருப்பர். ஆனால் தைரியநாதன் எல்லா வகை நாடகங்களையும் நடக்கவல்லவராக இருப்பார்.

திருமறைக் கலாமன்ற வரலாற்றில் 1997, 1998 ஆகிய காலப்பகுதிகள் மிக முக்கியமானது 'வடலிக்கூத்தர்' என்னும் பெயரோடு ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கான பயணத்தினை திருமறைக் கலாமன்றம் ஏற்பாடு செய்து இரண்டு வருடங்களும் 12 பேர் பயணம் செய்து மன்றத்தின் புகழை பறைசாற்றிய காலங்கள் அவை. அப்பயணங்களில் நானும் ஈடுபட்டவன் என்ற வகையில் கலைவேந்தன் தைரியநாதன் அவர்களின் சிறப்பினை பிற நாடுகளிலும் தரிசிக்க முடிந்தது. 1997 கலைப் பயணத்தில் சோழன் மகன், சத்திய வேள்வி, ஜெனோவா, அமைதி, சாகாத மனிதம் ஆகிய நாடகங்களை கொண்டு சென்று மேடையேற்றினோம். செல்லுகின்ற இடங்களிலெல்லாம் 'சத்திய வேள்வி' மிகப்பெரிய வரவேற்பினைப் பெற்றது. தைரியநாதன் அவர்களை அரிச்சந்திரனாக பார்த்த புலம்பெயர்ந்த மக்கள் 'வைரமுத்து இன்னும் சாகவில்லை' என்று புகழாரம் சூட்டினார்கள். குறிப்பாக அதனை ஜேர்மனியில் அரங்கேற்றியபோது அதனைப் பார்வையிட்ட நடிகமணி வைரமுத்துவினுடைய மகன் பாபு அவர்கள் அரங்கிலே வந்து கண்ணீர் மல்க அவரைக் கட்டி அணைத்து "அப்பாவை பார்த்தது போலவே இருந்தது" என்று பாராட்டி மோதிரமொன்றினை அணிவித்துச் சென்றதனை நாங்கள் பெருமையோடு பார்த்துக் கொண்டிருந்தோம். அப்பயணத்தில் 'ஜெனோவா' என்ற நாட்டுக் கூத்தினை முற்பகுதி கூத்தாகவும் இரண்டாவது பகுதியை இசை நாடகமாகவும் மூன்றாவது பகுதியினை நவீன நாடகமாகவும் மேடையேற்றியபோது இசை நாடகத்தில் திறையான் மன்னனாக தைரியநாதனும், அவரது மகன் இளவரசனாக நானும் நடத்தேன். அதன் பாடல்களையும் நடப்பினையும் எனக்கு தைரியநாதன் அவர்கள் கற்றுத் தந்தது மட்டுமன்றி அவருடன் இணையாக நடக்கவைப்பதற்கும் முயற்சி எடுத்தார். அது மிகுந்த பாராட்டினைப் புலம்பெயர்ந்த சூழலில் எமக்குப் பெற்றுத்தந்தது.

1998 இல், கலைப் பயணத்திற்கு முன்பாக புதிய இசை நாடகமொன்றினை தைரியநாதன் அவர்களே எழுத முற்பட்டார். காளிதாசனின் 'அபிஞ்ஞான சாகுந்தலத்தினை' இசை

நாடகமாக்கும் முயற்சியில் கதை பற்றிய முரண்பாடுகள் பலவற்றினை என்னோடும் கலந்துரையாடி புதிய இசை நாடகமாக அதனை இயற்றினார். அதனை முதலில் மன்றத்தின் தமிழ் விழாவிலே மேடையேற்றிய பின் சில திருத்தங்களுடன் வெளிநாட்டுக் கலைப் பயணத்திற்காக கொண்டுசென்றோம். பிரான்ஸ், ஜேர்மனி, அயர்லாந்து, சுவீட்சர்லாந்து, இங்கிலாந்து ஆகிய இடங்களில் கலைப் பயணம் செய்து இந்நாடகங்களை மேடையேற்றினோம். அதில் எனது எழுத்துரு, நெறியாள்கையில் உருவாகிய 'ஜீவப்பிரயத்தனம்', தைரியநாதனின் 'சகுந்தலை', 'சத்திய வேள்வி', பேர்மினஸின் நெறியாள்கையில் 'சாகாத மனிதம்' போன்ற நாடகங்கள் அளிக்கை செய்யப்பட்டன. எல்லா நாடகங்களிலும் அவரது பங்களிப்பு இருந்தது. நவீன நாடகமாகிய ஜீவப்பிரயத்தனத்தில் குறியீட்டுப் பாத்திரமாகிய 'கண்ணன்' பாத்திரத்தில் நடத்தார். அவருடைய பல வருட அனுபவங்களைக் கடந்து சிறியவனாகிய எனது நெறியாள்கையில் மனப்பூர்வமாக ஈடுபட்டதுடன் சிறப்பான நடப்பு வெளிப்பாட்டினையும் காட்டினார்.

நடப்பு மட்டுமன்றி அவரிடம் காணப்பட்ட மற்றொரு சிறப்பான திறமை ஒப்பனைத் திறன். மிகச்சிறந்த ஒப்பனையாளனாக கிடைக்கின்ற பொருட்களைக்கொண்டு வலுவான ஒப்பனை செய்யக்கூடிய கற்பனை அவருக்கு இருந்தது. அதுமட்டுமன்றி கழிவுப் பொருட்களில் இருந்து அரங்கப் பொருட்களை உருவாக்கும் கற்பனைத்திறன் அவரிடம் காணப்பட்டது. இதனை விட கலைப் பயணங்களில் தன்னை வெகுவாக தாழ்த்திக்கொண்டு தேநீர் போடுவது முதல் அரங்க காட்சிகள் உருவாக்கத்தில் ஒத்துழைத்தல் வரை அடிப்படியான பணிகள் ஒவ்வொன்றினையும் மேற்கொள்வார்.

பூதத்தம்பியில் அந்திரசியாக

அது மட்டுமன்றி தைரியநாதன் நெறியாளனாகவும் இசைநாடகத்துக்குரிய மிகச்சிறந்த பயிற்சியாளனாகவும் திகழ்ந்தார். 1992 ஆம் ஆண்டு திருமறைக் கலாமன்றம் நடத்திய நாடகப் பயிலகத்தில் நாம் பயின்றபோது இசை நாடகப் பாடல்களை அவர் கற்றுக்கொடுக்கும் பாங்கு தனித்து வமானதாக இருக்கும். திருமறைக் கலாமன்றத்தில் பல இசை நாடகக் கலைஞர்கள் அவரால் உருவாக்கப்பட்டவர்கள். அதுமட்டுமன்றி பல பாடசாலைகளில் இசை நாடகத்தினை பயிற்றுவித்து தமிழ்த்தினைப் போட்டிகளில் அப்பாடசாலைகள் வெற்றிபெறச் செய்துள்ளார். குரல் வளம் உள்ளவர்களைக் கண்டால் அவர்களில் அவருக்கு அத்த பிரியம் வந்துவிடும். அவர்கள் வீடுவரை சென்று பாடல்களைக் கற்றுக்கொடுப்பார். இசை நாடகம் மட்டுமன்றி திருப்பாடுகளின் காட்சியையும் இவர் நெறிப்படுத்தியுள்ளார். கொழும்புத் திருமறைக் கலாமன்றத்திலும், முல்லைத்தீவு புதுக்குடியிருப்பிலும் இவரால் பாடுகளின் நாடகங்கள் நெறிப்படுத்தப்பட்டன.

தொண்ணூறுகளில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் நாட்டார் வழக்கியற் கழகத்தினர் இசை நாடகமாகிய

சத்தியவான் சாவித்திரியை பயின்று மேடையேற்றுவதற்கு தனது முழுமையான பங்களிப்பினை வழங்கினார். இன்றும் நாட்டார் வழக்கியற் கழகம் இசை நாடகங்களை மேடையேற்றுகின்றதென்றால் அதற்கு தைரியநாதன் அவர்களது அடிப்படைப் பயிற்சியே காரணமாகும். அத்துடன் வவுனியா வடக்கு நெடுங்கேணி பிரதேச செயலகம் கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக நடத்திய தமிழ்விழாவில் பல நாடகங்களை நெறிப்படுத்தியும் காட்சிப் பொருட்களை செய்து வழங்கியும் அளப்பரிய பணியாற்றினார்.

இவை எல்லாவற்றுக்கும் அப்பால் தனது முழுக் குடும்பத்தினையும் நாடகக் கலையின் வளர்ச்சிக்குப் பயன்படுத்தினார். நடிகமணி வைரமுத்துவுக்குப் பின்னர் தொழில் முறைசார் நாடகக்குழுக்கள் இல்லாத குறையை நீக்கும் பொருட்டு தனது குடும்பத்தினை குறிப்பாக அவரது மகன்களான யஸ்ரின் ஜெலூட், யஸ்ரின் மினோசன், மகன் சுயானந்தி ஆகியோருடன் தனது நெருங்கிய நண்பர்களையும் பயன்படுத்தி அந்நாடக மரபினை நிலைக்கச் செய்தார். 'தைரிய நாதன் குழுவினர்' என்ற பெயருடன் கணிசமான காலம் அவரது நாடகங்கள் பல கோவில்களில் அரங்கேறியது.

தைரியநாதன் அவர்களின் 'சத்திய வேள்வி' நாடகத்தினை பலதடவைகள் பார்த்திருக்கின்றேன். ஒவ்வொரு முறையும் அதனைப் புதியதாய் பார்க்கும் அனுபவமே பிறக்கும். அந்தளவுக்கு இசையோடும் நடடிப்போடும் அவர் இரண்டறக் கலந்து கிடப்பார். அது மேடைக்கு மேடை பரிணாமம் பெறும். அரிச்சந்திரனை அவர் சித்திரித்த முறைமையும் நடிகமணி சித்திரித்த முறைமையும் வித்தியாசமானது. இவர் ஒரு அறச்சினத்தோடு நின்றுதான் அப்பாத்திரத்தினை வழங்குவார். ஆனால், வைரமுத்துவின் அரிச்சந்திரனில் ஒரு காரணத்தின் தன்மை இருக்கும். அப்படிப் பாத்திரத்தினை தனது எண்ணப் பாங்கோடு சித்திரித்த அதேவேளை; சிதை எரியும் உத்தி, ஓங்கும் கத்தி மாலையாக மாறும் மர்மம், பாம்பு படமெடுத்து ஆடும் பயங்கரம் அனைத்தையும் மிகவும் லாவகமாக

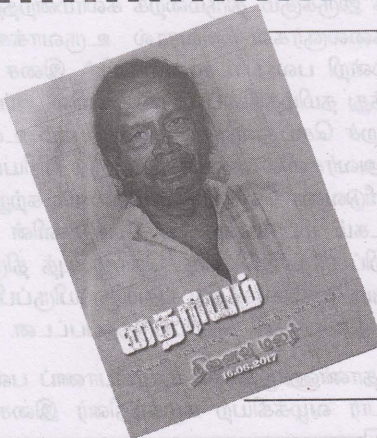
சத்தியவேள்வியில் அரிச்சந்திரனாக

அரங்கிலே நடைபெறச் செய்வார். ஒருதடவை திருமறைக் கலாமன்றத்தின் மூத்த கலைஞர்களான ஆனந்தன், ஜெயசிங்கம், பிரான்சிஸ் ஜெனம், ஜெகநாதன் போன்றவர்கள் ஒன்றாகப் பயணம் செய்தபோது நண்பன் சாம் பிரதீபன் நவீன சிந்தனையுடன் 'அரிச்சந்திரன்' தனது மகனை விற்றது சிறுவர் உரிமை மீறல் என்று விவாதித்தபோது தைரியநாதன் அவர்களுக்கு வந்ததே கோபம். அரிச்சந்திரன் பாத்திரத்திற்காக மிகவும் உணர்ச்சி வசப்பட்டு வாதாடினார். பிரான்சிஸ் ஜெனம் "தைரியம்; அரிச்சந்திரன் உனக்கு மாமனா மச்சானா ஏன் இப்படி உணர்ச்சிவசப்படுகிறாய்" என்றவுடன் தன்னிலை உணர்ந்து சிரித்தார். அதன் பின் எம்மோடு பிரான்சிஸ் ஜெனம் தனியே உரையாடியபோது 'அவர் அரிச்சந்திரன் பாத்திரத்தினை வாழ்ந்து நடிக்கின்றார். அப்பாத்திரத்திற்கும் அவருக்குமான நெருக்கம்தான் அவரை அப்படி பேச வைத்தது என்றார்"

அப்படித்தான் தான் தாங்கும் பாத்திரத்தோடு வாழ்ந்து நடிக்கும் நடிகராக அவர் இருந்தார். எப்போதும் அவரின் வாயில் பாடல் முணு முணுத்தபடியே இருக்கும். நாடகம் ஒன்றினை தொடங்கிவிட்டால் நாளும் பொழுதும் அதன் கற்பனையிலேயே வாழ்வார். அப்படி நாடகத்தையே நேசித்து வாழ்நாள் முழுவதும் அதனுடன் வாழ்ந்து, ஈழத்தின் அரங்கப் புலத்தில் இசை நாடக மரபினை ஒரு காலத்தில் தாங்கி நிறுத்தி வைத்

திருந்த தைரியநாதன் என்னும் கலை ஆளுமையை இழந்து விட்டோம் என்ற இழப்பின் வெளி வேதனையைத் தந்தாலும், அவர் உருவாக்கிய கலைஞர்களால் அம்மரபு வாழும். அவர்களுடன் அவரும் வாழ்வார் என்பதில் நிறைவு கொள்ளலாம்.

மாதமொன்றுக்குள் மறைந்துபோன மதிப்பார்ந்த இந்த இரு கலையாளுமைகளினதும் நினைவுகளில் தோய்தல் மட்டுமல்ல அவர்களுக்கான அஞ்சலி. அவர்கள் வாழ்ந்து, வாழவைத்த அரங்கப் பணிகளை தொடர்ந்து வாழவைப்பதுவும், அவர்கள் வாழ வழிசெய்யும்.

கலைஞர் ம. பொ. தைரியநாதனின் 31 ஆம் நாள் நினைவாக அவரது குடும்பத்தினரால் 'தைரியம்' என்னும் பெயரில் நினைவு மலர் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. மூத்த ஓவியர் ஆசை இராசையாவின் கைவண்ணத்தில் வரையப்பட்ட கலைஞர் தைரியநாதனின் உருவப் படத்தை அட்டைப் படமாகக் கொண்டு வெளிவந்துள்ள இம்மலரில், கலை வேந்தன் தைரியநாதன் தொடர்பான நினைவுக் கட்டுரைகள் அவரது நோக்கானவர்கள், பத்திரிகைகளில் வெளிவந்த குறிப்புகள் உட்பட பல்வேறு விடயங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. கலைஞர் தைரியநாதனின் கலையுலக வாழ்வின் பல்வேறு பக்கங்களையும் அறிய முயல்வோருக்கு இம்மலர் பெரிதும் துணைபுரியும் எனலாம்.

அ.பிரான்சிஸ் ஜெனம்

(18.03.1941 - 29.04.2017)

தளர்வறியாத் தளர்நிலையாளன்

குமுந்தை ம. சண்முகலிங்கம்

எனக்குப் பத்து வயதிற்கு இளையவர் பிரான்சிஸ் ஜெனம். ஆயினும் நூறுமடங்கு மூத்தவர் - தன் பண்பிலும் பயில்விலும் பழகு கலையிலும். அடக்கம் அவரை அமரனாக்கியது - தான் சார்ந்திருந்த கலைத்துறையில். நாடகத்துறையின் அனைத்துப் பயில்துறைகளிலும் அவர் நீண்ட பட்டறிவு பெற்றுப் பண்பட்டு நின்றார். அந்தப் பண்பு அவருக்கு ஆழ்கடலின் அமைதியைத் தந்திருந்தது. அந்த அமைதி அவரது வாழ்வின் அனைத்துத் துறைகளிலும் படர்ந்து பரவிக் கிடந்தது. சில்லறைச் சிறுதிறங்களாலும் சீறிஎழும் சூறாவளியாலும் அவரை எதுவும் செய்துவிட முடியவில்லை; ஆய்ந்து அவிந்து அடங்கிய ஐயனாக அவர் இருந்தார்.

இது எந்தவாறு அவருக்குச் சாத்தியமானது?! அன்றிருந்து இன்றுவரை சிந்தித்துப் பார்க்கிறேன் - காரணம் புரியவில்லை... அது, அவரது சபாவம்; இயல்பிலே வந்த இருப்பு; இல்லையேல், மரபுவழிவந்த சந்ததிக் கூர்ப்பாக இருக்கலாம். அதுவந்தவாறு எந்தவாறாகவும் இருந்துவிட்டுப் போகட்டும்; அது, அவரிடம் இருந்தது; அவரது இயல்பில் இரண்டறக் கலந்திருந்தது. இதுவே அவரது கலை ஆளுமையின் விஸ்வரூபத்தின் 'குளிர்ந்தமலாக' இருந்தது. அவரது கலையின் நயம்படு முழுமையின் ஆதார சுருதியாக இருந்து அவரை வழிநடத்தியது. அதை அவர் உணர்ந்திருந்தாரா? அது வேறு, அவர் வேறு என்றில்லாது அதுவே அவராக, அவரே அதுவாக இருக்கும்போது, பிரித்து நின்று உணர்தல் எவ்வாறு சாத்தியமாகும். 'இயல்பு' என்பது இரண்டறக்கலந்து ஒன்றென நிற்பதல்லவா? இது தவத்தின் பேறு. அத்தவம் அவருக்கு இயல்பிலே வாய்க்கப் பெற்றது. அது தந்த அமைதி, அடக்கம், அவரது கலானுபூதியில் மிளிர்ந்து, தொட்டதனைத்தையும் பொன்னாக்கும் 'இரசவாதத்தை' நிகழ்த்தியது.

மேலே கண்டவை, மிதமிஞ்சிய உணர்ச்சிப் பெருக்கால் எழுந்தவை அல்ல. நீண்ட ஆண்டுகளாக நினைந்து நினைந்து பார்த்தும், அவதானித்தும் சிந்தித்தும் வந்ததொரு நெடுந்தொடரின் முடிவு என்றே நான் கருதுகிறேன். அவரையும் அவரது வாழ்வையும் அருகிருந்து அவதானித்ததன் விளைவே இது என இன்று உறுதிபடக் கூறுவேன். இந்த எடுகோளினை - அதாவது, அவரது இயல்பில் குடிக்கொண்டிருந்த, தளர்வினை

அறியாத தளர்நிலை - அது அவருக்குத்தந்த அமைதி அடக்கம், அவாவின்மை என்பன அவரது கலையைப் பதற்றம், எதிர்பார்ப்பு எதுவுமற்ற நிலையில், நிதானமாக நின்று பயிலவும் வெளிப்படுத்தவும் பயிற்றவும் துணைநின்றது என எடுத்துக் காட்டி, கலைபயில்வோர் தம்மை அவர்பால் ஆற்றுப் படுத்த முயற்சிக்கிறேன் - உடன் போக்கும் எடுத்தெறிதலும் தனிமனித சுதந்திரத்தின்பாற்பட்டது.

நாடக அரங்கக் கல்லூரியை ஆரம்பித்து நாடகக் களப்பயிற்சிகளிலும் நாடகத் தயாரிப்புக்களிலும் ஈடுபட்டுவந்த காலத்தில், "இப்பயிற்சிகள் மற்றும் தயாரிப்புக்களின் நோக்கம் 'மனிதர்களை' உருவாக்குவதே" என்று தாசீசியஸ் அடிக்கடி கூறுவார். அக்கூற்றின் உள்ளுறைப் பொருளினை எத்தனைபேர் உய்த்துணர்ந்தார்களோ தெரியவில்லை; பிரான்சிஸ் ஜெனம் ஏலவே அத்துணை ஒருவராக இருந்திருக்கிறார் என்பதை இன்று உணர்கிறேன். "மனிதனாய் இரு" என்பதற்குள் அடங்கி இருக்கும் அந்த முழுமையை நாம் உணர்ந்து கொள்வோமாயின் நாம் தொட்டதனைத்தும் துலங்கும் - பிரான்சிஸ் ஜெனம் இதற்குச் சாட்சி.

தனது பத்தாவது வயதில் நாடக அரங்கில் ஏறிய பிரான்சிஸ் ஜெனம் ஏறக்குறைய ஐம்பத்தியாறு ஆண்டுகள் - பெண்பாத்திரங்கள், ஆண்பாத்திரங்கள் என - பல்வகைப்பட்ட 'கதைமாந்தர்களை' மேடையில் நிறுத்திக்காட்டினார். அந்தவாறு அவர் எடுத்து நிறுத்திய எந்தவொரு பாத்திரமும் பார்வையாளரின் அங்கீகாரத்தைக் கவர்ந்திழுக்கத் தவறவில்லை. அத்தனையையும் பார்க்கும் பேறு எனக்குக் கிட்டவில்லை, நான் பார்த்த அத்தனையையும் கொண்டு, ஏனையவையும் நிச்சயமாக அந்தவாறே அமைந்திருக்கும் என உறுதிபடக் கூறுவேன்.

நாடகத்தில் தான் ஏற்கும் பாத்திரங்களை இவர், தன்னுள் தானே படைத்தெடுப்பார். நெறியாளரின் நோக்கினை நிதானமாக நின்று தெளிவாகப் புரிந்து கொண்டு, அவரது எதிர்பார்ப்பு முழுமையாக நிறைவுறும் வகையில், தன் பாத்திரப் படைப்புப் பணியினைத் தன்னுள் பொறுமையாகப் புடம்போட்டுக் கொண்டு, தேர்ந்த சிற்பி கைப்பட்ட சிலையென அதை மெல்ல உயிர்பெறச் செய்வார். ஒத்திகை நாட்கள் மெல்ல நகர்ந்து செல்லும். ஆரம்பநாட்கள் சில கடந்தபின்,

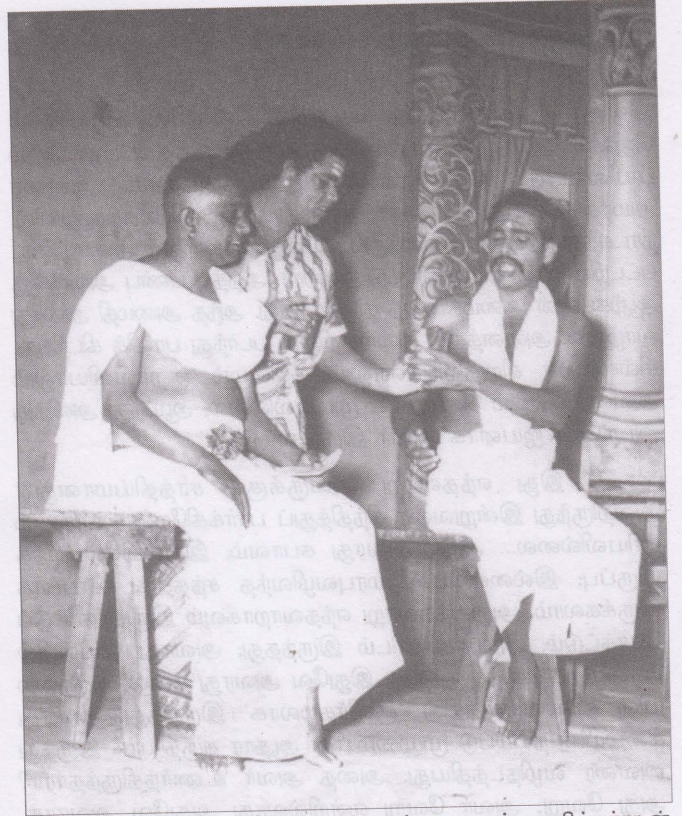
மெல்லப் பிரான்சிஸின் பாத்திரம் உயிர்பெறத் தொடங்கும். அதன் பின்னர், நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாய் அப்பாத்திரம் முழுநிறைவை நோக்கி நகரும். நெறியாளரே தன்னுள் வியக்கும் வண்ணம் பாத்திரம் வளர்ந்து செல்லும். அந்தவாறு வளரும் பாத்திரம் எந்த வகையிலும், எந்த நிலையிலும் தனித்துத் துருத்தி நில்லாது, அந்த நாடக பாத்திரக்குடும்பத்துள் இரண்டற இணைந்த ஒன்றாக நிற்கும். இது, தன்முனைப்பும் தன்னெடுப்பும் இல்லாத இவரது பரந்த, சுயநலமற்ற பண்பின் பேறாக விளையும் ஒன்றாக இருக்கும்: 'நாடகம் ஒரு கூட்டுக் கலை,' என்பதற்கு அது இலக்கணமாக அமையும். ஒத்திகைகள் முடிந்து மேடையேறி, ஆற்றுகைகளும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாகத் தொடர, இவரது பாத்திரமும் கண்ணுக்குப் புலப்படாத வகையில் சிறுசிறு நுட்பங்களைத் தன்னகத்தே புகுத்திக்கொண்டு மெல்லென நகரும். ஒத்திகைகள் முதல், ஆற்றுகைகள் யாவும் வரை, கூட இருந்து இந்தப் படைப்பாற்றலைப் பார்த்து நயந்தும் வியந்தும் கிடக்கும் பேறு பெற்ற ஒரு சிலரில் நானும் ஒருவன் என்பதில் பெருமை கொள்கிறேன்.

பிரான்சிஸ் ஜெனத்திடம் இருந்த தளர்வும் தளம்பல் இல்லாத அமைதியும் அவருக்கு உள் சமநிலையைத் தந்திருந்தது. இப்பண்பானது, அனைத்தையும், அனைவரையும் சமமாகப் பார்க்கும் நுண்திறனை, ஞானத்தை அவருக்குத் தந்திருந்தது. இதனால் இவர் வயதில் இளையவர் முதல் முதியவர் வரை எடுத்துரைப்பதை அமைதியோடும் உண்மையான அக்கறையோடும் செவிமடுப்பார். அவர்கள் கூறுபவற்றிலிருந்து, அத்தருணத்தில் தனக்கு வேண்டிய வற்றைப் பகுத்தெடுத்து, அடைகாத்து, தன் இதமான வெப்பத்தால், தன் கலைப்படைப்பு என்ற அக்கினிக் குஞ்சினைப் படைத்தெடுப்பார். அச்சவாலை, அவரது உள்ளச்சமநிலையின் அமைதியின் பண்பில் கிடந்து தோய்ந்து வெளிவருவதால், 'குளிர்தழல்' ஆகிப் பார்வையாளர்தம் உள்ளக்கமலங்களைக் குளிர்விக்கும். அவர்கள் அதனை 'மெய் உணர்ந்து', அதனூடு அதன் மெய்மையை உணர்ந்து அனுபவிப்பார்கள். எவனொருவன் அகத்தில் அவாவினை நீக்கி அமைதியைக் குடிபுகுத்துகிறானோ அவனால், நடிப்பிலும் கலைப்படைப்பிலும் மட்டுமல்ல வாழ்வின் அனைத்திலும் மெய்மையைத் தான் உணர்ந்து, அதைப் பிறர்க்குணர்த்தமுடியும். இதுவே, 'தான் பெற்ற இன்பம் பிறர் பெறவைத்தல்' போலும். 'மனிதனை உருவாக்குவோம்' என்று சொன்ன தாச்சியஸும் இதைத்தானே சொல்லியிருப்பார்.

பிரான்சிஸ் தன்னுள் காத்துவந்த 'உள்ளச்சமநிலை' என்பது அவரது அரங்கப் பணியிலும் கலைப்பயில்விலும் - எம்மத்தியில் வேறு எவரும் முழுமையாகச் செய்து முடிக்க இயலாது போன - முக்கியமான ஒன்றினை, ஆரவாரம் எதுவும் இல்லாது செய்து முடிக்கக் காரணமாக இருந்ததைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. இதனை விரித்துப் பார்த்தல் பயன்தரும்.

கலைகள் யாவற்றிலும் காணப்படுவதுபோல, நாடகக் கலையிலும் காலத்துக்குக் காலம் தோன்றி, தமது காலத்தில், அடையாளம் காணக் கூடியதாக உள்ள சில இயல்புகளைத் தம்மகத்தே வளர்த்துக் கொண்டு, ஒரு வகையிலான தனி அடையாளத்தினைப் பெற்றுக் கொண்ட கலைகள், தமக்கெனக் குறித்த சில நாமங்களைப் பெற்றுக்கொண்டன. அந்தவகையில் அமையும் படைப்புக்கள் யாவும் ஒரு வகையுள் /மோடியுள் /

பாணியுள் அமைந்தவை என அடையாளப்படுத்துவதற்காக, பொருத்தமானதொரு நாமத்தை இட்டனர். அந்த நாமம் காரணப் பெயராகவே அமையும். உதாரணமாக, தொல்சீர் /செந்நெறி, மனோரதியவாதம், மிகைப்பாட்டுவாதம், நவசெந்நெறிவாதம், யதார்த்தவாதம் என்றுவந்து, 20 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து அவை வகைதொகையின்றிப் பெருகி வந்துகொண்டிருப்பதை நாம் காணலாம். அவற்றின் வரவை எவரும் வெறுப்பதற்கிடமில்லை - அவசியமும் இல்லை. இருப்பினும் அவை ஒவ்வொன்றினதும் தனிப்பண்பினை /அடையாள இயல்பினை /இயல்நிலை ஒழுங்கினைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொண்டு அவற்றில் நாட்டம் இருப்பின் அவற்றைப் பயின்று ஆற்றுகை நிலைப்படுத்தி வருவது பெரிதும் விரும்பத்தக்க ஒன்று. அவ்வாறு செய்ய முற்படுபவர்கள், தாம் பயின்று பயிற்றுவிக்க அல்லது ஆற்றுகைசெய்ய முற்படும் மோடியின் /வகையின்

'அனைத்திற்கு அரோகர' நாடகத்தில் குழந்தை ம. சண்முகலிங்கத்துடன் பெண் பாத்திரத்தில் ஜெனம்

தனித்தன்மையான 'இயல்பினைத்' தெளிவாக அடையாளம் கண்டுகொள்வது அவசியமாகும். ஒவ்வொருவகையினதும் தனி அடையாளங்களை, இயல்பினைத் தெளிவாக இனங்கண்டு வெளிப்படுத்துவது அவசியமாகும். அது சாத்தியமாகும் ஒருவர் தனக்குப் பிடித்த எத்தனை மோடிகளிலும் /வகைகளிலும் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொள்ளலாம்.

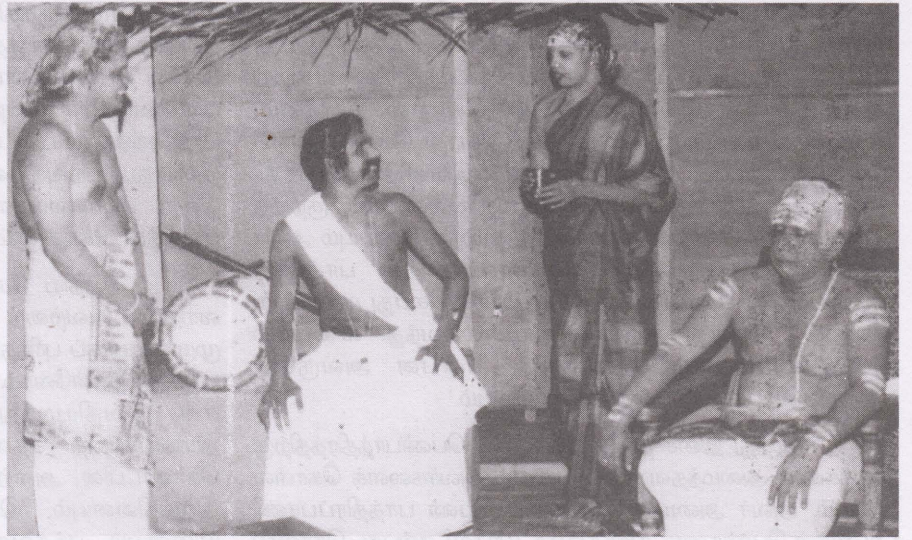
இந்தவகையில் பிரான்சிஸ் ஜெனம் தனித்துவம் மிக்க ஒருவராக இருப்பதை நாம் இனங்கண்டுகொள்வது அவசியம். எம்மைக்கண்டுகொள்ள எம்பணியினைச் சரியான முறையில் செய்யும் மார்க்கத்தைக் கண்டுகொள்ள இது பெரிதும் அவசியமாகும். துறைசார்ந்த திறனாளர்களை ஆழ்நிலை ஆய்வுக்குப்படுத்தல் என்பதும், அதனை ஐயமற்ற அறிந்து

கொள்ளல் என்பதும் நிதானமான, நிலையான வளர்ச்சிக்கு உதவும் உத்தரவாதம் என்பதை எவரும் மறுக்க வியலாது. மறுப்போமாயின் 'தான்தோன் நீஸ்வர்களின்' பெருக்கம் அதிகரிக்கும்.

பலப்பல மோடிகளில் அமைந்த நாடகங்களில் நடக்கும் வாய்ப்புப் பிரான்சிஸ் ஜெனத்துக்குக் கிட்டியிருந்தது. பலதரப்பட்ட அண்ணாவிமாருடனும் நெறியாளர்களுடனும் இணைந்து அவர் பணிபுரிந்துள்ளார் - நடத்துள்ளார்; கலையரசு சொர்ணலிங்கம் முதல் அண்மைக் காலத்து இளம் நெறியாளர்கள் வரை அவரை அரங்கில் பயன்படுத்தியுள்ளனர். பாரம்பரியக் கூத்து வகைகள் மற்றும் அரச நாடகங்கள் முதல் நவீன காலத்தின் யதார்த்தவாதம், அபத்தவாதம், கூத்துப் பாங்கு தழுவின நவீன நாடகங்கள், பாநாடகங்கள், சிறுவர் நாடகங்கள் எனப் பலவற்றிலும் இவர் பங்குகொண்டு நெறியாளரோடு இணைந்து தான் படைத்த பாத்திரங்களை நிமிர்த்தி நிறுத்தியவர். இது சாத்தியமாவதற்கு இவரது பற்றற்ற தன்மை பக்குவத்தால் வந்த 'உளச்சம நிலை'யே காரணமாக அமைந்தது. அந்த மனநிலையானது, ஒவ்வொரு மோடியினதும் 'இயல்பு நிலையைக்' கண்டறிய இவருக்கு உதவியது.

வாழ்வனை 'மிகைப்படுத்திக்' காட்டுவது கலையின் இயல்பு. இயல்புநெறிவாத, யதார்த்தவாத வகைக்குள் அடங்கு வனவும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல. வகைகளை ஒன்றுடன் ஒன்று ஒப்பிடுகையில், அவை ஒவ்வொன்றும் வாழ்வின் இயல்பு நிலையிலிருந்து மிகைப்பட்டு நிற்பதன் 'அளவு' தெரியும். 'மிகைப்பட்டுநிற்கும் அந்த அளவு' தான் அந்த வகையின் / மோடியின் 'இயல்புநிலை'யாக இருக்கும். அந்த அளவைக் கண்டுகொண்டு அதைமேவிச் செல்லாமலும், அதை எட்டித் தொடாமலும் இருக்கும் படைப்பு, நயம்படுமாறு இருக்காது; காரணம், அப்படைப்பானது தனது நம்பகத்தன்மையை இழந்துவிடும். பிரான்சிஸ் ஜெனம், தான் பங்குகொண்ட ஒவ்வொரு வகை நாடகத்தினதும் இயல்பு நிலையைத் துல்லியமாகப் புரிந்து கொள்ளும் ஞானத்தைப் பெற்றிருந்தார். அந்தப் புரிதலை, அவர் படைத்த அத்தனை வகைப் பாத்திரங்களையும் நூற்றுக்கு நூறு வீதம் இயல்பு நிலையில் நிறுத்திப் பார்வையாளரின் ஏகோபித்த அங்கீகாரத்தைப் பெற்றுநின்றன. இது, அவர் தனது கலைவாழ்வில் அமைதி யாக நிலைநிறுத்திச் சென்ற அகர சாதனையாக உள்ளது. நடப்பின் இலக் கணம் எனக் கணிக்கப்படும் சிவாஜி கணேசனாலும் இதைச் சாத்தியப்படுத்திக் கொள்ள முடியவில்லை.

பத்து வயதில் பெண்பாத்திரம் ஏற்றுத் தனது நாடக நடப்பு வாழ்வனை ஆரம்பித்த பிரான்சிஸ் ஜெனம்

மஹாகவியின் 'கோடை' நாடகத்தில்

தொடர்ந்து தனது வாழ்வின் வெவ்வேறு பருவங்களில் பல்வகைமையில் அமைந்த பல்வேறு பெண்பாத்திரங்களையும் நாட்டுக் கூத்துக்கள், வரலாற்று நாடகங்கள் இலக்கிய, இதிகாச புராண நாடகங்கள் யதார்த்தவாத சமூக நாடகங்கள் என்பவற்றில் இளம் பெண், இடைவயது மங்கை, முதுகிழமாதது எனப் பன்மைப் பண்பு கொண்ட பாத்திரங்களை ஏற்று நடத்துள்ளார். அவற்றுள் கட்டிளம் அரசியாகவும் பட்டணத்துப் பருவ மங்கையாகவும் அவர் பாத்திரமேற்று நடத்தவற்றை ஆற்றுகைகளின் போது பார்க்கின்ற வாய்ப்பினையும், ஓளவைப் பிராட்டியாகவும் குந்திதேவியாகவும் அவர் உருவான வரலாற்றை ஒத்திகைகளின் போது கூட இருந்தும், அவற்றின் ஆற்றுகை ஒவ்வொன்றின் போது கூட நின்று, பக்கத் தட்டியினூடாகப் பார்த்து நயந்தும், வியக்கும் பேறுபெற்றிருந்தேன்.

அவர், கூடுவிட்டுக் கூடுபாயும் 'இரசவாதத்தை' தன் பெண் பாத்திரப்படைப்புக்களுக்கும் நூறுவீதம் நிகழ்த்திக் காட்டினார். பெண்மையைத் தன்னுள் மெல்லப் புகுத்திக் கொள்ள அவர் எந்த விதத்திலும் சங்கடப்படவில்லை.

'பொறுத்தது போதும்' நாடகத்தில் சம்மாட்டி பாத்திரம் (1980)

பெண்மையைப், பெண்ணின் இயல்புநிலையில் நின்று நடப்பது அவருக்கு எந்தவிதமான தொல்லையையும் தந்ததாகத் தெரியவில்லை. ஏனைய ஆண்கள் பெண்பாத்திரங்களை ஏற்று நடக்கும்போது வெளித்தெரியும் செயற்கைத்தன்மை, மோடிமைக்குட்பட்டிருக்கும் பாங்கு, இவரது பெண்பாத்திரப் படைப்புக்களில் உள்ளவேனும் வெளித்தெரியாது. பெண்மையின் பொதுமையான இயல்நிலையையும், குறித்த பெண்பாத்திரத்தின் தனித்துவமான இயல்நிலையையும் அவர் பகுத்தறிந்து தெரிந்தெடுத்துக்கொண்டு தன் பாத்திரப் படைப்பாக்கப் பணியினைக் கச்சிதமாகச் செய்து முடிப்பார். இங்கும் - அவரது அவாவின்மையால் வந்து விளையும் அமைதி, நிதானம், தளர்நிலை என்பன அவருக்கு உற்றதுணையாக நிற்பதைக்காணமுடியும்.

ஈழத்து இசை நாடக மோடியில் பெண்பாத்திரத்திற்கு இலக்கணம் அமைத்தவராகச் செல்வம் அவர்களைக் கொள்ள முடியும். அவர் அமைத்துக்கொண்ட பெண் பாத்திரப்பாணி (ஆண்கள் பெண்களாக நடத்துவந்த மரபில்) என்பது, தொண்டு தொட்டு மரபு வழியாக வந்த - கோயில் மரபுசார்ந்த - ஓவியம் சிற்பம் என்பவற்றினைப் போலச் செய்தலின் பண்பினையே கொண்டிருந்தது. அவற்றில் அழகிருந்தது உண்மை, எனினும் இயல்பை மீறிய தன்மை இருந்ததையும் இருப்பதையும் காணமுடிகிறது. எமது பாரம்பரிய வடிவங்களுள் ஒன்றாக நாம் இசைநாடகத்தைக் கருதுவதால் அதன் பெண்பாத்திர நடப்பு அந்தவாறே தொடர்ந்து இருந்து வருவதே அதன் பெருமைக்கான சிறப்பாக இருக்கும் என்பதை மறுக்கவேண்டிய அவசியமில்லை.

பிரான்சிஸ் ஜெனம் பெண் பாத்திரமேற்று நடத்தக் கூத்துக்களைப் பார்க்கும் சந்தர்ப்பம் எனக்குக் கிட்டாமற்போய்விட்டது. இருப்பினும் அவற்றிலும் அவர் தனது தனித்துவமான 'இயல்புநிலையில் நின்று ஆற்றுகை செய்தல்' என்ற அடித்தளத்தில் நின்றே அப்பெண் பாத்திரங்களையும் சமைத்திருப்பார் என்பதே எனது எண்ணமாக இருக்கிறது.

இறுதியாக, பிரான்சிஸ் ஜெனத்திடமிருந்து நாம் கற்றுக்கொள்ளவேண்டிய மேலும் முக்கியமான ஒன்றினையும்

இங்கு நாம் கருத்தில் கொள்வது அவசியமாகிறது. அவர் தன் நடப்பில் படைத்த பாத்திரங்களையும், தான் நெறியாள்கை செய்து தயாரித்த நாடகங்களையும் 'பண்பாட்டு மயப்படுத்தி'ப் பார்வையாளர் முன்நிறுத்தினார். அதன் காரணமாக அவரது பாத்திரங்களும் 'படைப்புக்களும் எந்த வகையிலும் அந்நியமாகி நிற்காது, உறவுக்குள் உறவாகி நின்றிணைகின்ற ஒன்றாகி நின்று பார்வையாளர்தம் மனங்களுள் பக்குவமாக இடம் பிடித்துக் கொள்ளும்.

அந்நிய மோடிகள், வகைகள், பாணிகள் ஆயிரம் வரினும் அவற்றை வரவேற்போம். ஆயினும் அவற்றை முழுமையாகப் புரிந்துகொள்வோம் - பொறுமைகாத்துக் கசுறப் புரிந்து கொள்வோம். 'கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோலம்' என அவதியுறாது, அந்த மோடிகளின் உள்ளறை இயல்பினைத் தெளிவுறப் புரிந்து கொள்வோம். புரிந்து கொண்டபின், அவற்றை எம் வயமாக்குவோம் - அவற்றின் இலக்கினையும், இயல்பினையும், பண்பினையும், பாணியினையும் எந்தவகையிலும் மாசுபடுத்தாது, பண்பாட்டு மயமாக்குவோம் - பண்படுத்துவோம்; பண்பாட்டு வெறி கொண்ட சன்னதத்தில் நின்று அவ்வாறு செய்யாது, எமது புரிதலுக்கும், எமது விளக்கத்துக்கும், நயப்பிற்கும், நன்மைக்குமாக அந்தவாறு செய்வோம்.

இவை அனைத்தும் சாத்தியமாக வேண்டுமானால் ஆழ்ந்த அமைதி, நிதானம், பொறுமை, நிலைதளம்பாமை, ஒவ்வொன்றினதும் இயல்பு நிலையினைத் தெட்டத் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ளல். புரிந்து கொண்டதைத் தம்வயமாக்குதல், தம்பண்பாட்டுமயமாக்குதல் என்று நெடியபாதையில் பொறுமை காத்து நடந்து தம் கலையினைத் தாம் படைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதே பிரான்சிஸ் ஜெனம் தனது வாழ்வின்மூலம் கலைப்பணியினூடும் விட்டுச் சென்றிருக்கும் பாடம் என நான் உறுதியாக நம்புகிறேன். இது சாத்தியமாவதற்கு முதலில் 'மனிதனாக' இருப்பதற்கு நாம் முயல்வோமாக - பிரான்சிஸின் நினைவுகள் எமக்குத் துணைநிற்கும்.

கற்க கசடறக்; கற்பவை கற்றபின்,
நிற்க; அதற்குத் தக்.

அஞ்சல்கள்

பாடகர் எஸ். ஜீ. சாந்தன்	26.02.2017
அண்ணாவியார்	
நீ. வ. அந்தோனி சவிரிமுத்து	02.03.2017
கவிஞர் புத்தூர் வே. இளையமுட்டி	08.03.2017
மூத்த எழுத்தாளர் அசோகமித்திரன்	23.03.2017
நாடகக் கலைஞர் நவாலியூர் நா. செல்லத்துரை (நவாலியூரான்)	26.03.2017
மூத்த பத்திரிகையாளர் செல்லையா கதீர்காமத்தம்பி	05.04.2017
பத்திரிகையாளர் சின்னத்தம்பி அருளானந்தம்	08.04.2017
மூத்த எழுத்தாளர் நவம்	12.04.2017
அருடதந்தை எஸ். இ. என். குணசீலன்	24.04.2017
பாடகர் ந. குணசிங்கம்	25.04.2017

நாடகக் கலைஞர் அ. பிரான்சிஸ் ஜெனம்	29.04.2017
அண்ணாவியார் டானியல் பெலிக்கான்	04.05.2017
மூத்த வானொலி அறிவிப்பாளர் செல்வி சற்சொளுபவதி நாத்தன்	04.05.2017
ஆன்மீகச் சொற்பொழிவாளர் நித்தியானந்தன் தசீதரன் (நித்தியதசீதரன்)	13.05.2017
இசை நாடகக் கலைஞர் ம. பொ. தைரியநாதன்	16.05.2017
கவிஞர் நா. காமராசன்	24.05.2017
கவிஞர் அப்துல் ரகுமான்	01.06.2017

சமூகப் பணியாளர்களாக, படைப்பாளிகளாக, கலைஞர்களாக வாழ்ந்து மறைந்த இவர்களுக்கு 'கலைமுகம்' தனது அஞ்சலிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றது.

கலைஞனாக வாழ்ந்து கலைஞானியாக மறைந்தவர்

பேராசிரியர் சி. மௌனகுரு

ஜெனம் நீங்களும் போய்விட்டீர்களா? எந்த நினைவை நினைக்க. எந்த நினைவை விட்டுவைக்க. என் நெருக்கங்களே ஒவ்வொருவராக என்னைவிட்டுச் செல்கிறீர்களே!

ஒரு நாள் போனில் அரசையா குரல் தழுதழுக்க ஒலித்தது “சேர் உங்களைப் பார்க்கவேண்டும். நான் இனி வாழமாட்டேன்” “இல்லை, அரசையா நீங்கள் இருப்பீர்கள் கவலை வேண்டாம்” என்னைக் காணாமலேயே அவர் இறந்துவிட்டார்.

ஒரு மாதகாலத்துக்கு முன் நான் உங்களுக்குப் போன் பண்ணினேன். அடுத்த கிழமை வருவதாகக் கூறினேன். அகமகிழ்ந்து போனீர்கள்.

“எனக்கும் உங்களுடன் பேச ஆசை சேர்” என்றீர்கள். நீங்களும் என்னச் சேர் என்றே அழைப்பீர்கள். என்னைக் காணாமலேயே இறந்துவிட்டீர்கள்.

முதுமை கொடுத்து, தனிமை கொடுத்து, மகளை இழத்தல் கொடுத்து, பார்வையை இழத்தல் அதனிலும் கொடுத்து. இத்தனை கொடுமைகளோடும் வாழ்ந்த என் நண்பர் பிரான்சிஸ் ஜெனமே!

உங்களிடம் வந்து ஒருமுறை பேசி உங்களை மகிழ்விக்க முடியவில்லையே என்ற குற்றவுணர்வு என்னை வதைத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

எதை மறக்க? எதை நினைக்க.

உங்களின் ஆட்ட அழகில் நான் மயங்கினேன். என்ன லாவகமான ஆட்டம்.

1970 களின் பிற்பகுதியில்

நாடக அரங்கக் கல்லூரி கோண்டாவில் பாடசாலை ஒன்றில் ஒழுங்கு செய்த கூத்துப் பயிற்சியில் என்னிடம் கூத்துப் பழக நின்றுங்கள்.

அக்காட்சி மனதில் நிற்கிறது.

பயிற்சியின்போது உங்கள் ஆட்ட அழகில் நான் மயங்கினேன்.

என்ன லாவகம், என்ன நளிணம், என்ன கம்பீரம்.

அது உங்களுக்கு இயற்கையின் கொடை.

1978 களில் திருமறைக் கலாமன்றம் நடத்திய பயிற்சிப் பட்டறையொன்றில் நானும் நீங்களும் போட்டிபோட்டு ஆடினோம். மத்தளம் வாசித்தது யார் என்று ஞாபகம் இல்லை.

இருவருக்கும் ஒரே வயது, இருவருக்கும் ஒரே வேகம், இருவருக்கும் ஒரே ஆர்வம்.

போட்டி போன்றதோர் ஆட்டம். போட்டி பார்ப்போருக்குத்தான்.

நமக்கோ அதுவோர் ஆட்ட இன்பம், நம்மை மறந்து ஆடினோம்.

ஆட ஆட நமக்குள் இன்பம் கரைபுரண்டோடியது.

புதிது புதிதாகக் கற்பனை செய்து செய்து ஆடிக் கொண்டேயிருந்தோம்.

நான் ஒன்று செய்ய நீங்கள் இன்னொன்று செய்ய அதை மீறி நான்போக என்னைத் தாண்டி நீங்கள் போக நான் மீண்டும் உங்களைத்தாண்ட...

ஆஹா, அதுவோர் அற்புத ஆக்க அனுபவம்.

1980 களில் ‘சங்காரம்’ நாடகத்தில் நீங்கள் வர்க்க அரக்கன். நானோ உங்களோடு மோதும் தொழிலாளர் தலைவன்.

இறுதிப் போர் எனக்கும் உங்களுக்கும்.

வேகமாக, வெகு வேகமாக ஆடி இருவருமே களைத்துப்போய் நிற்பதாகப் பார்ப்போர் நினைத்தனர்.

களைப்பையும் மீறிய பெருமகிழ்ச்சி நம் இருவர் உடலெங்கும் வியாபித்து நின்றதை நம்மையன்றி வேறுயார் அறிந்தனர்.

இதனை நான் ஒருமுறை உங்களிடம் கூறியபோது “எனக்கும் அப்படித்தான் இருந்தது சேர்” என்று நீங்கள் கூறினீர்கள்.

எதை மறக்க? எதை நினைக்க. உங்களுக்கு ‘அபசரம்’ நாடகம் பழக்கியதை நினைக்கிறேன். அதில் அருளர் நீங்கள்.

அரசியல்வாதி - அதிலும் ஏமாற்றும் அரசியல்வாதி.

ஏமாத்திப் போட்டம்... ஏமாத்திப் போட்டம்... ஏமாத்திப் போட்டம்தானே என்று பொதுவரை ஏமாற்றிவிட்டு ஒரு குதி குதிப்பீர்களே?

அந்தப் பொதுவர் தேவராஜா தான் காலையில் எனக்குப் போன் பண்ணிக் கம்மிய குரலில் “ஜெனம் போய்விட்டார்” என்று கூறினார்.

1981 இல் எனது ‘குசேலர்’ நாடகத்தில் கட்டிய காரணாக வந்து ஒரு பாட்டுப் பாடுவீர்களே?

1986 இல் ‘சக்தி பிறக்குது’ நாடகத்தில்,

‘என்னடி உந்தன் கோப்பியில் ஒரு சிறு இனிப்பும் காணவில்லை’ என்று பாடியபடி குடிகாரக் கணவன் குலசேகரமாக ஆடி ஆடி அழகாக வருவீர்களே?

நிதானம் தவறியவன்போல வருவதும் ஒரு அழகு.

2000 ஆம் ஆண்டில் கிழக்குப் பல்கலைக்கழக உலக நாடக தினவிழா. உங்களை இன்னிய அணியினர் மேளதாளம் முழங்க கொடி, குடை ஆலவட்டத்துடன் ஊர்வலமாக அழைத்து வருகிறார்கள். நுண்கலைத் துறை தலைவரான நானும் உங்களுடன் நடந்து வருகிறேன்.

மேடையில் உங்களைப்பற்றி உரையாற்றுகிறேன்.

கிழக்குப் பல்கலைக்கழக உப வேந்தர் பேராசிரியர் மூக்கையா உங்களுக்குப் பொன்னாடை போர்த்த ‘தலைக் கோல்’ விருதினை நான் உங்களுக்கு வழங்குகின்றேன்.

வந்திருந்த பேராசிரியர்கள், விரிவுரையாளர்கள், மாணவர்கள், பொது மக்கள் அனைவரும் எழுந்து நின்று கரகோசம் செய்கிறார்கள்.

அது உங்களுக்குத் தமிழ் சமூகத்தின் அதி உயர் பீடம் அளித்த கௌரவம். அதனால் பீடமும் பெருமை பெற்றது.

என்னை கண்ணீர் மல்க, இறுக அணைத்துக் கொள்கிறீர்கள்.

அந்தக் கத கதப்பான உணர்ச்சி மிக்க அணைப்பை இன்றும் நான் உணர்கிறேன்.

எப்போதும் கலகலப்பு

எப்போதும் நல்லெண்ணம்

எப்போதும் பிறர்க்குதவி

எப்போதும் நாடகச் சிந்தனை

எப்போதும் கலைவாழ்வு

எதை மறக்கலாம், எதை நினைக்கலாம் ஜெனம்.

பிரான்சிஸ் ஜெனத்தின் பழைய நினைவுகளில் மூழ்கிக்

கிடக்கிறேன்.

நான் நெறியாள்கை செய்து அவர் நடத்த ‘சங்காரம்’ நாடகம், ‘குருசேத்ரோபதேச’ நாடகம், ‘அபசரம்’ நாடகம், ‘சக்தி பிறக்குது’ நாடகம் எல்லாம் சூப்பகம் வருகின்றன.

1980 களில் ‘சங்காரம்’ யாழ். வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் மேடையேறுகிறது.

தொடர்ந்து இரண்டு நாட்கள் மேடையேறுகிறது.

மண்டபம் நிறைந்த காட்சி.

டிக்கெட் எடுத்துவந்து மக்கள் பார்க்கின்றனர்.

அப்படியொரு சனத்திரளை நான் முன்னர் கண்டதே யில்லை.

அசந்துபோய் நிற்கிறேன்.

தயாரிப்பு - நாடக அரங்கக் கல்லூரி.

தயாரிப்பாளர் குழந்தை சண்முக லிங்கம். இன்று பேசப்படும் பல நடிகர்கள் அதில் நடத்திருந்தனர்.

சிதம்பரநாதன், பிரான்சிஸ் ஜெனம், சோ. தேவராஜா, கலாலக்ஷ்மி, உருத்திரேஸ் வரன், விஜயன், நேமன், ஏ.ரி.பொன்னுத் துரை, பேர்மினஸ் இன்னும் பலர்.

கண்ணன்தான் இசை, தயாரிப்பின் போது நான் கூத்துப் பாடல்களின் இசை களைக் கூற அவற்றை ஹார்மோனியத் துக்குள் அழகாகக் கொணர்ந்து செம்மை செய்தார் கண்ணன்.

‘சங்காரம்’ பழக்கியது நல்லதோர் அனுபவம்.

சுத்தறியாதோருக்குக் கூத்துப் பழக்கல்,

சங்காரத்தின் உட்பொருளுடன் உடன்பாடில்லாதோரை உடன்பட வைக்க

உரையாடல்கள்.

அரசையாவுடன் உடை, ஒப்பனை பற்றித் திட்டமிடல்.

குழந்தை சண்முகலிங்கத்துடன் தயாரிப்பு பற்றித் திட்டமிடல்.

ஒளியமைப்புப் பற்றி சுந்தரலிங்கத்துடன் திட்டமிடல்.

உயரப்புலம் பாடசாலையில் தினமும் மாலை 6.00 தொடக்கம் 11.00 மணிவரை பயிற்சி.

அந்த அனுபவங்களையெல்லாம் மறக்கமுன் எழுதிவிட வேண்டும்.

1980 களுக்குப் பின்னரான போராட்ட நாடகங்கள் பற்றி சுவாமி விபுலானந்த அழகியற் கற்கைகள் நிறுவகத்தில் இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னர் ஒரு கருத்தரங்கு இடம்பெற்றது.

போராட்ட நாடகங்கள் பற்றிப் பேசியவர்கள் ‘சங்காரம்’ பற்றிக் குறிப்பிடவேயில்லை.

சங்காரமும் ஒரு போராட்ட நாடகம் என்பதனை பலர் அறிந்திருக்கவில்லை அல்லது அறிந்திருந்தும் போராட்ட நாடகங்கள் பற்றிப் பேசிய பெரிய நாடகப் புலமையாளர்கள் பேசப் பிரியப்படவில்லை என்பதும் விளங்கியது.

'சங்காரம்' தமிழ் மக்களிடையேயும் உலக மக்களிடையேயும் புரையோடிப்போன சில பிரச்சினைகளை முகத்தில் அறைந்தது போலப் பேசுகிறது.

அதனைப் பற்றி எழுதிய பேராசிரியர் சிவத்தம்பி.

'அரங்கு அரசியல் பேசுகிறது' எனக் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

'சங்காரம்' முழுக்க முழுக்க வடமோடிக் கூத்துப்பாணியில் அமைந்த ஓர் கூத்தாகும். கூத்தே அதில் கதித்திருந்தது.

ஒரு வகையில் இதுவும் மீளருவாக்கம் செய்யப்பட்ட ஒரு கூத்தே.

நீங்கள் எப்பெயரையாயினும் அதற்கு இடலாம்.

இது நடந்ததோ 1980 களில்.

வட்டக்களரிக் கூத்தைப் படச்சட்ட மேடையில் நான் போட்டதும், தமக்குப் பிடிக்காத ஓர் அரசியலை அதில் நான் பேசியதும் அவர்கள் அதைப்பற்றிப் பேசாமையே ஒரு காரணமாயிருக்கலாம்.

1980 களில் 'சங்காரம்' நாடகம் வீரசிங்கம் அரங்கில் மேடையேறுகிறது.

தொழிலாளர் தலைவனாக நான் மேடையில் நிற்கிறேன்.

மக்களையும் புத்தி ஜீவிகளையும், தொழிலாளர்களையும் அணி திரட்டி கோட்டையைத் தகர்த்து சமூகத்தை விடுதலை செய்ய தலைமை தாங்கி நிற்கிறேன்.

சமூகத்தைக் கோட்டைச் சிறைச் சாலைக்குள் வைத்துப்பூட்டி அந்தக் கோட்டையைக் காத்து நிற்கும் அரக்கர்களின் தலைமைத் தளபதியான வர்க்க அரக்கனான ஜெனம் தோன்றுகிறார்.

அவருக்குப் பின்னால் சாதி,மத நிற, இன அரக்கர்கள் அணிவகுக்கின்றனர்.

அரக்கர்கள் ஒரு புறம்

பொதுமக்கள் மறுபுறம்

எதிரெதிர் நிலையில்.

சமூகத்தைச் சிறை வைத்த கோட்டைக்கு வெளியே உக்கிரமான போர் நடக்கிறது.

ஒவ்வொரு அரக்கராக மக்கள் சங்காரம் செய்கின்றனர்.

மிஞ்சிப்போய் நின்ற வர்க்க அரக்கனான ஜெனம் உக்கிரமான தோற்றத்துடனும் மஹா அகங்காரத்துடனும், வீராவேசத்துடனும் வெளியே வருகின்றார்.

முருகனுடன் போரிடச் சூரன் புறப்பட்டு வருவது போல இருக்கிறது.

ஜெனம் பாடுகிறார்

பாடிக்கொண்டு அசைக்கின்றார். நடக்கின்றார்.

எவரை நீர் வென்றாலும் எனை வெல்ல முடியாது.

இதனை நீர் அறிய மாட்டீர்.

உமையெல்லாம் பொடியாக்கி ஊதுவேன் ஜாக்கிரதை.

உயிர் தப்பிப் பிழைத்துப் போங்கள்.

இதுவரையும் எனைக் கொல்ல இவ்வுலகில் எத்தனை பேர் இருந்தார்கள் தெரியுமோடா?

எதிர்த்தவர்கள் அழிந்தார்கள். அழியாத சக்தி நான்.

இன்றும்மை நான் அழிப்பேன்.

சூரன் போல முன் வந்து நின்ற அந்த அருமைக் கலைஞனின் தோற்றப் பொலிவு, கம்பீரம், நின்ற நிலை அப்படியே இன்றும் கல்மேல் எழுதிய சிலைபோல மனதில் பதிந்து நிற்கிறது.

ஓ ஜெனம் நீ மஹா கலைஞனடா.

தமிழ் மக்கள் உனக்குரிய கௌரவத்தை சரியான முறையில் வழங்கவில்லை.

அதன் பின்னர் ஜெனத்துக்கும் எனக்குமிடையேயான கடைசிச் சமர் ஆரம்பமாகிறது.

உக்கிரமான ஆட்டம்.

நான் மேடையில் மகிழ்ந்த பொழுதுகள் அவை.

ஆடும்போதுதான் அந்த இன்பத்தை அனுபவிக்கலாம்.

ஜெனமும் அவ்வாறே அவரும் மகிழ்ந்தார், அனுபவித்தார்.

நாடகம் முடிய அந்த அனுபவத்தினை நாம் நமக்கிடையே பகிர்ந்து

மகிழ்ந்தோம்.

யார் எது கூறினும் 'சங்காரம்' மக்கள் மனதில் நிலைத்து என்பதனை அண்மைய சில முகநூல் குறிப்புகள் மூலம் அறிந்து மகிழ்ந்தேன்.

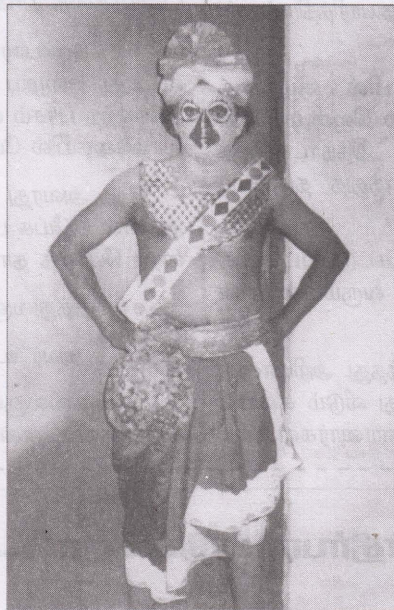
இன்றைய பெரும் பண்டிதர்கள் அது பற்றிப்பேசாது விடலாம்.

அதற்கான அக்க காரணங்களைக்கூட அவர்கள் வைத்திருக்கலாம்.

ஆனால் 'சங்காரம்' தூக்கி எறியப்பட முடியாத ஒரு கேள்விக் குறி.

பிரான்சிஸ் ஜெனம் எனும் மஹா நடிகனும் ஈழத்துத் தமிழ் நாடக உலகில் தூக்கி எறியப்பட முடியாத ஒரு கேள்விக் குறி.

'அபசரம்' நாடகத்தில் ஜெனம் அருளர். மக்கள் நலனில் அக்கறையில்லாமல் தமது சுயநலத்தில் மாத்திரம் நாட்டம்

கொண்டு தமக்கு எல்லாம் தெரியும் என்று கொண்டு மக்களை ஏமாற்றும் அரசியல் வாதிகளின் பிரதிநிதி அருளர்.

காலம் சென்ற சுந்தரலிங்கம் தியாகராக வந்தார்.

இருவரும் அருமையான சோடியினர்.

ஜெனத் தின் உடல் மொழியும் நடிப்பும் தொனியும் அசைவும் அருளர் பாத்திரத்தை கண்முன் கொணர்ந்தன.

இந்நாடகத்தின் ஆசிரியர் சுந்தரலிங்கம் இதனை 1970 களில் தயாரித்திருந்தார். நான் இதனை 1978 இல் தயாரித்தேன்.

நாடக அரங்கக் கல்லூரி சார்பில் குழந்தை சண்முகலிங்கமும், அரசையாவும், பிரான்சிஸ் ஜெனமும் என் வீடு தேடி வந்து சுந்தரலிங்கம் ஆரம்பித்த இந்நாடகத்தை அவர் வெளிநாடு சென்ற படியினால் முடித்துத் தரும்படி என்னைக் கேட்டுக் கொண்டனர்.

நானும் அவர்கள் அன்புக்குக் கட்டுப்பட்டேன். அன்றிலிருந்து நான் யாழ்ப்பாணத்தை விட்டு வரும்வரை என் நாடகங்களில் பிரதான நடிகரானார் ஜெனம்.

அந்த உறவு குடும்ப உறவாக மலர்ந்தது. அரியாலை யிலிருந்த அவரது வீடும் கடையும் எங்களது வீடும் கடையு மாயிற்று. அவரது உறவுகள் எங்கள் உறவுகளானார்கள்.

கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் 'தலைக்கோல்' விருதினைப் பெற்றபோது பேராசிரியர் சி. மௌனகுருவடன்

ஜெனம் மஹா புத்திசாலி. ஆட்களை இலகுவாக அளவிட்டு விடுவார். ஒவ்வொரு வரைப்பற்றியும் அவருக்கு ஒரு அபிப்பிராயம் இருக்கும். ஆனால் சொல்ல மாட்டார். சிலவேளை களில் உரையாடலில் அது ஒரு பகிடியாக வெளிப்படும். மற்றவர் மனம் நோகாமல் அவர்களின் குணாதிசயங்களை அவர்களுக்கு உணர்த்துவதில் சமர்த்தர் அவர்.

ஒரு நடிகனுக்குரிய அவதானம் அவரிடமிருந்ததை நான் நன்கு அவதானித்துள்ளேன்.

கண்பார்வை இழந்ததுடன் அவர் உலகு சுருங்கி விட்டது. பழைய நினைவுகளிலேயே வாழ்ந்தார். மகள் மீது அளவற்ற பாசம் வைத்திருந்தார். அவளின் இழப்பு அவருக்கு வாழ்க்கையில் மேலும் பிடிப்பின்மையை ஏற்படுத்தியது.

அவரது இறுதி நாட்கள் அவரளவில் சோகமானவை. ஆனால் இயேசு பக்தனான அவர், அனைத்தையும் இயேசுநாதரைப் போலத் தாங்கிக்கொண்டார்.

தத்துவஞானியின் மனோநிலைக்குள்ளானார்.

அவர் உரையாடல்களில் இவை தெரிந்தன.

கலைஞராக மலர்ந்து, கலைஞரானியாக மறைந்த கலைஞன் பிரான்சிஸ் ஜெனம்.

எதிர்பார்க்கின்றோம்...

'கலைமுகம்' காலாண்டு கலை, இலக்கிய, சமூக இதழுக்கு படைப்பாளிகளிடமிருந்து சிறுகதைகள், கட்டுரைகள், கவிதைகள், கலை இலக்கியம் சார்ந்த சமகால நிகழ்வுகளின் பார்வைகள், தகவல்கள் என்பவற்றை எதிர்பார்க்கின்றோம்.

படைப்புக்களை அனுப்பும்போது உங்கள் முகவரியை தவறாது குறிப்பிட்டு அனுப்புமாறு வேண்டுகின்றோம். முகவரியின்றி வருகின்ற படைப்புகள் பிரசுரத்திற்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டாது. அத்துடன் உங்கள் படைப்புக்கள் எதுவானாலும் அவற்றை தெளிவான கையெழுத்தில் அல்லது கணினியில் ரைப் செய்து அனுப்புமாறு

வேண்டுகின்றோம்.

அடுத்த இதழுக்கான உங்களது ஆக்கங்களை விரைவாக அனுப்பி வைப்புகள். அத்துடன் 'கலைமுகம்' பற்றிய உங்களது கருத்துக்களையும் எதிர்பார்க்கின்றோம். ஆக்கங்கள் மற்றும் கருத்துக்களை அனுப்பவேண்டிய முகவரி:

ஆசிரியர்,
'கலைமுகம்'

திருமறைக் கலாமன்றம்
238 பிரதான வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

மின்னஞ்சல் : kalayarvan@gmail.com

வல்வையின் இந்திர விழா

50 ஆவது ஆண்டு விழாவுடன் இணைந்ததான ஒரு பார்வை

வல்வை ந.அனந்தராஜ்

“சிலப்பதிகாரத்தில் வரும் பூம்புகார் பட்டினத்தில் கொண்டாடப்பட்ட இந்திர விழாவை ஏன் வல்வெட்டித்துறையில் கொண்டாடுகின்றார்கள்? பூம்புகாருக்கும், வல்வெட்டித்துறைக்கும் என்ன தொடர்பு? என்பன போன்ற வினாக்கள் ஈழத்தமிழர்களிடையே சித்திரா பெளர்ணமி நாள் நெருங்கி வரும் பொழுது வருடம் தவறாமல் கேட்கப்படுபவை.

தமிழ் நாடகக் காப்பியமான சிலப்பதிகாரத்தில் வரும் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் உள்ள பூம்புகாரில் வருடாவருடம் கோலாகலமாகக் கொண்டாடப்பட்ட இந்திரவிழாவுக்கும், வல்வையின் இந்திரவிழாவுக்கும் இடையிலான தொடர்பு கடலோடிப் பாரம்பரியத்துடன் தோற்றம் பெற்ற ஒன்றாகவே விளங்குகின்றது.

பாரம்பரியப் பெருமைகளும், வரலாற்றுச் சிறப்புக்களும், கப்பலோட்டித் திரவியம் தேடித் தாமும் வாழ்ந்து மற்றவர்களையும் வாழச்செய்த கடலோடிப் பாரம்பரியமும், வீரம் செறிந்த வாழ்வும், ஆன்மீக நெறியும் ஒருங்கே நிறைந்த வல்வெட்டித்துறை உலகளாவிய ரீதியில் பெருமைக்குரிய பண்புகள் பலவற்றைக் கொண்டது. அந்தவகையில் தான் தமிழர் பாரம்பரியக் கலை, கலாசாரத்தைப் போற்றும் விழாவாகவும், மக்களின் ஒன்றுபட்ட எழுச்சியையும், மகிழ்ச்சியையும் எடுத்துக் காட்டும் விழாவாகவும் ‘இந்திர விழா’ கடந்த 50 வருடங்களாக மிகவும் கோலாகலமாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றது.

வல்வெட்டித்துறை ஸ்ரீமுத்துமாரி அம்மன் கோயிலின் வருடாந்த உற்சவமானது சித்திரா பெளர்ணமித்தியை நிறைவு நாளாகக் கொண்டதாக பதினைந்து நாட்கள் நடைபெற்று வருகின்றது. சித்திரா பெளர்ணமி நாளை தீர்த்தோற்சவமாகக் கொண்ட 15 ஆவது நாளின் பொழுதே இந்திர விழாவும் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றது.

நெடியகாடு மேர் மட வரவேற்புக் குழுவினரால் அம்மனை வரவேற்கும் நிகழ்ச்சிகளும், புகைக்கூண்டுகளை வானத்தில் பறக்கவிடுதல் மற்றும் கலை நிகழ்ச்சிகள் என்பனவும் நீண்டகாலமாகவே இடம் நடத்தப்பட்டு வந்தபோதும் ‘இந்திர விழா’ என்ற பெயரில் 1967 ஆம் ஆண்டில் இருந்து இன்றுவரை வல்வையின் இந்திர விழா நிகழ்வுகள் கோலாகலமாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றன. சிலகாலங்களில் சந்திரகிரகணம் ஏற்படுகின்ற போதும், வல்வெட்டித்துறையில் இராணுவ நடவடிக்கைகள் உக்கிரமாக இடம்பெற்ற காலங்களிலும் மக்களின் இடப்பெயர்வுகளின் பொழுதும் தீர்த்தமாடிய பின்னர் பகல் வேளையுடனேயே அம்மன் தனது இருப்பிடத்திற்குத் திரும்பியுள்ளதைத் தவிர தொடர்ச்சியாக இந்திர விழா நிகழ்வுகள் கடந்த 50 வருடங்களாக இடம்பெற்றுக்கொண்டே வருகின்றன.

காத்தவராயர் வழிபாட்டின் தொன்மை

வல்வை முத்துமாரியம்மன் ஆலய வழிபாட்டில் ‘காத்தவராயர்’ வழிபாடு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக விளங்குவதால் இது அதன் தோற்றுவாயில் இருந்தே கிராமிய வழிபாடு சார்ந்ததாக, சாதாரண மக்களின் குல தெய்வமாகவும் வழிபடப்பட்டு வந்தது. முத்துமாரி அம்மனின் மகனான

காத்தவராயர் அல்லது காத்தான் என்று சொல்லப்படும் பாத்திரம் இளவரசி ஆரிய மாலாவைத் திருமணம் செய்வதற்கு விருப்பியிருந்த வேளையில் கோபம் கொண்ட அரசன் காத்தவராயரைக் கழுமரத்தில் ஏற்றிக் கொல்லவேண்டுமென்று கட்டளையிட்டான். இந்த நிலையில் முத்துமாரி அம்மன் சிவனுடன் வாதாடி காத்தவராயரை அதில் இருந்து மீட்டெடுத்ததாக வரலாறு கூறுகின்றது. அதன் நினைவாகவே முத்துமாரி அம்மன் கோயிலின் வாசலில் கழு

மரம் வைத்து வழிபாடு இயற்றப்படுகின்றது. அந்த வகையிலேயே வல்வை முத்துமாரி அம்மனின் வாசலிலும் பெரிய அளவிலான கழுமரம் வைக்கப்பட்டுள்ளது. காத்த வராயரின் சிறப்பு வழிபாடாக தேர் உற்சவத்தின் ஆலயக் கதவுகள் பூட்டப்பட்ட பின்னர் காத்தவராயர் விக்கிரகம் பல்லக்கில் கொண்டு வரப்பட்டு, கழுவேறிக்கான பூசை வழிபாடுகள் இடம்பெறும் பொழுது, மடை வைத்து விசேட வழிபாடுகள் இடம்பெற்று வருவது கிராமிய வழிபாட்டின் தொன்மையை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

முத்துமாரியம்மனின் கோயிலின் முகப்பில் உள்ள கழுவேறி மரத்திற்கு பல வருடங்களுக்கு முன்னர் மிருக பலி கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. பின்னர் ஆகம முறையில் பூசைகள் நடைபெற்று வருகின்ற ஒரு இந்து ஆலயத்திற்கு முன்னால் அந்த பாவச் செயல் மேற்கொள்ளப்படக்கூடாது என்ற வல்வை மக்களின் கோரிக்கையை அடுத்து, மிருகபலி நிறுத்தப்பட்டதுடன், அவை தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்பட்ட சடங்குகளின் நினைவாக, தேர் உற்சவத்தின் பொழுது, மிருகங்களைத் தானம் செய்து, மஞ்சள் நீர் தெளித்துக் காணிக்கை கொடுத்த பின்னர், மீண்டும் நேர்த்திக்கடன் வைத்தவர்களிடம் கையளிக்கும் நிகழ்வு இடம்பெற்று வருகின்றது. இங்கு காணப்படும் கழு மரமும், காத்தவராயர் வழிபாடும் ஆதியில் வல்வெட்டித்துறையில் கிராமிய முறையிலான வழிபாடுகள் இடம்பெற்றமையைக் காட்டுகின்றது.

பூம்புகாரின் இந்திரவிழாவும், வல்வையின் இந்திர விழாவும்

சங்கமருவிய காலத்தில் எழுந்த சிலப்பதிகாரக் காப்பியத்தில் வரும் பூம்புகார் பட்டினம் நெய்தல் நிலத்தில் அமைந்துள்ளது போன்று வடமராட்சியில் அமைந்துள்ள வல்வெட்டித்துறையும் நெய்தல் நிலச் சூழலில் அமைந்துள்ளதுடன் சுமார் 600 வருடங்களுக்கு முன்பிருந்தே கடல் வாணிபத் தொடர்பும் இருந்து வந்தது. வல்வெட்டித்துறை துறைமுகத்தில் இருந்து பூம்புகார் துறைமுகத்திற்கான கப்பல் போக்குவரத்துக்கள் இடம்பெற்றபொழுது, அன்றைய ஏற்றுமதி, இறக்குமதி வர்த்தகம் வல்வெட்டித்துறையின் துறைமுகத்தினூடாகவே இடம்பெற்றிருந்ததாக பிரபல கடலோடியும் ஆய்வாளருமான றொபேட் நொக்ஸ் போன்றவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளனர். இதனாலேயே பூம்புகாருக்கும் வல்வெட்டித்துறைக்கும் இடையிலான கலாசார உறவுகளும், சமயச் சடங்கு முறைகளும் நெருக்கமானதாக இருந்தன.

அங்கே வருடம் ஒரு முறை, மக்கள் தமது மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்தும் வகையில் இந்திர விழாவை எடுத்து வந்ததாகச் சிலப்பதிகாரக் காப்பியம் 'இந்திர விழவு ஊர் எடுத்த காதையில்' மிக அற்புதமாகக் குறிப்பிட்டுள்ளது. அந்தக் காதையில் பூம்புகார் நகரின் அமைப்பும், அங்கு வாழ்ந்த பல்வேறு வகையினரான குடியினர்களும் அவ்வூர் மக்கள் அனைவரும் ஒன்றுசுடி இந்திர விழாவைக் கொண்டாடிய சிறப்புக்கள் பற்றிக் கூறுகின்றது.

கடற்கரையோர நகரமான பூம்புகாரின் மக்களால் வருடத்தில் ஒரு நாள் மிகவும் கோலாகலமாகக் கொண்டாடப்பட்டு வந்த வழிபாடுகளும், விழாக்களும் எவ்வாறு அன்று நிகழ்த்தப்பட்டனவோ அதேபோன்றே, வடமராட்சியின் நெய்தல் நிலச் சூழலில் அமைந்துள்ள வல்வெட்டித்துறையிலும் இந்திரவிழா நிகழ்வுகள் இடம்பெற்று வருகின்றன. பூம்புகார் நகரத்திற்கும் வல்வெட்டித்துறை நகரத்திற்கும் இடையிலான கடல் வாணிபத் தொடர்புகளின் ஊடாக கலாசார உறவுகளும், தமிழர் பண்பாட்டுச் சடங்குகளும் நீண்ட காலமாக இருந்து வந்துள்ளதால், காவிரிப்பூம் பட்டினத்தின் பூம்புகாரின் கலை பண்பாடுகளும், வழிபாட்டு முறைகளும் வல்வையின் இந்திர விழாவிலும் இடம்பெறுவதுதான் மிகச் சிறப்பாக உள்ளது.

பூம்புகாரின் இந்திர விழாவில் நடனம், நாடகம், சிலம்பாட்டம், பொம்மலாட்டம், வாண வேடிக்கைகள் போன்ற நிகழ்ச்சிகளும், வழிபாடுகளும் புகார் நகர் எங்கும் இடம்பெற்றன. அன்று பூம்புகார் பட்டின மக்கள் தமது வேலையின் களைப்பை மறக்க ஒற்றுமையாகவும் மகிழ்ச்சியாகவும் இந்திர விழாவைக் கொண்டாடி மகிழ்ந்ததாக சிலப்பதிகாரக் காப்பியம் வர்ணிக்கின்றது.

மரகத மணியொடு, வைரமும் வைத்துச் சேர்த்து இழைத்த கால்களும், பசும் பொன்னால் அமைக்கப்பட்ட மேற் கூரையும் உடைய அழகான பல்லக்கிலே இந்திரனின் விக்கிரகம் வீதி உலா வரும்பொழுது, வீதி எங்கும் மகர தோரணங்களும், வாழைகளும் அலங்காரப் பந்தல்களும் அமைக்கப்பட்டு இந்திரனை வரவேற்கும் வகையில் அன்றைய இந்திரவிழா நிகழ்வுகள் இடம்பெற்றதாக இளங்கோ அடிகள் வர்ணித்துள்ளார். அதே போன்றதான நகர அலங்காரத்தை ஒத்ததான ஒரு வடிவமைப்பை வல்வையின் இந்திர விழாவிலும் காணக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

சிலப்பதிகாரத்தில் இடம்பெற்ற 'இந்திர விழாவில்' இந்திரனின் விக்கிரகம் எவ்வாறு அலங்கரிக்கப்பட்டு இந்திர விமானத்தில் அழைத்து வரப்படுகின்றதோ அதேபோன்று

வல்வையின் முத்துமாரி அம்மன் விக்கிரகம் அழகாக அலங்கரிக்கப்பட்ட இந்திர விமானத்தில் வீதி வலம் வரும்பொழுது, மக்கள் கொண்டாடி மகிழும் விழாவாகவே இந்திர விழா இடம் பெறுகின்றது.

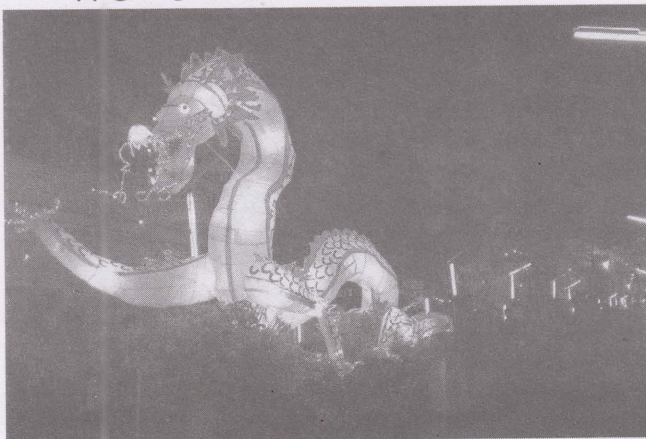
அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறம் கூற்றாகும்

சங்கம் மருவிய காலத்தில் எழுந்த அற நூல்களில் சிலப்பதிகாரம் அறக் கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறும் மிகச் சிறந்த ஒரு காப்பியமாக 'இளங்கோ அடிகளினால்' இயற்றப்பட்டது. அந்தக் காப்பியத்தில் குறிப்பிட்ட அறக்கருத்துக்கள் இன்றும் காலத்தால் அழியாத கூற்றுக்களாக இருப்பது, அண்மைக் காலத்தில் ஒவ்வொருவரின் தனிப்பட்ட வாழ்க்கையிலும் அனுபவ ரீதியாகக் காணமுடிகின்றது. சிலப்பதிகார வாழ்க்கையைக் கடைப்பிடிக்கின்ற நகரம் என்ற வகையில் வல்வெட்டித்துறை மக்கள் அறத்தின் மீது நம்பிக்கை வைத்து முத்துமாரி அம்மனைக் காலங்காலமாகத் தமது குல தெய்வமாகவே வணங்கி வருகின்றனர். எப்பொழுது அறமல்லாத வற்றை மேற்கொள்கின்றோமோ அப்பொழுது முத்துமாரி அம்மனின் தண்டனைக்கு ஆளாவோம் என்ற பய உணர்வு நிலவுவதால் மக்கள் முடிந்தவரை தூய்மையான ஒரு வாழ்வுக்குத் தம்மைப் பழக்கிக் கொண்டனர்.

அறக் கருத்துக்களை உள்ளடக்கியதாக சிலப்பதிகாரம் தொடர்பான பாயிரம் ஒன்று பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றது.

“அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறம் கூற்றாவதும் உரைசால் பத்தினிக்கு உயர்ந்தோர் ஏத்தலும் ஊழ்வினை உறுத்து வந்து ஊட்டும் என்பதும் சூழ்வினைச் சிலம்பு காரணமாகச் சிலப்பதிகாரம் என்னும் பெயரால் நாட்டுதும் யாம் ஓர் பாட்டுடைச் செய்யுள்”

வல்வெட்டித்துறை முத்துமாரி அம்மன் கோயில் கொண்ட நகரச் சூழலில் அன்று தொடக்கம் இன்று வரை அறத்தின் வழி ஒழுகாது தீயனவற்றையே மேற்கொண்டு அடாவடித் தனங்களில் ஈடுபட்டவர்கள் மற்றும் அவர்களது குடும்பத்தினரோ அல்லது அவர்களது சந்ததியினரோ சிறப்பாக வாழ்ந்ததாக வரலாறு இல்லை. அத்தகைய 'ஊழ்வினை வந்தாட்டும்' என்ற இளங்கோ அடிகளின் பாடல் அடிக்கு ஏற்றதாக ஒரு பத்தியுடன் கூடிய பயஉணர்வு இன்றும் வல்வை மக்களிடையே காணப்படுவதாலேயே அறமல்லாதனவற்றைச் செய்வதற்கு அஞ்சுகின்றனர்.

இந்திரவிழா என்ற பெயர் வந்த விதம்

தமிழர் பாரம்பரியக் கலை, கலாசாரத்தைப் போற்றும் விழாவாகவும், மக்களின் ஒன்றுபட்ட எழுச்சியையும், மகிழ்ச்சியையும் எடுத்துக் காட்டும் விழாவாகவும் வல்வெட்டித்துறையில் கடந்த 50 வருடங்களாக மிகவும் கோலாகலமாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்ற இவ்விழாவுக்கு 1967 ஆம் ஆண்டில்தான் இந்திர விழா என்ற பெயர் முதன் முதலில் சூட்டப்பட்டது. அந்த நேரம் நகர பிதாவாக இருந்த திரு. து. நவரத்தினம் அவர்கள் தமிழிலக்கியத்தில் மிகுந்த ஈடுபாட்டையும் ஆய்வு முயற்சிகளையும் மேற்கொண்டிருந்த ஒருவராகத் திகழ்ந்தார் என்பது பலருக்குத் தெரிந்திருக்காது. தமிழிலக்கிய வரலாற்றை நன்கு அறிந்து வைத்திருந்த நகரபிதா து. நவரத்தினம் அவர்கள் சிலப்பதிகாரத்தில் இடம்பெறும் பூம்புகாரின் இந்திர விழாவையும், வல்வெட்டித்துறையில் அம்மன் தீர்த்த உற்சவத்தின் பொழுது கொண்டாடப்பட்டு வந்த முழுநிலா நிகழ்ச்சிகளையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்து இரண்டிற்கும் இடையேயான தொடர்புகளையும் அறிந்ததால் அந்த விழாவுக்கு 'இந்திர விழா' என்ற பெயரைக் குறிப்பிட்டதும் வல்வை மக்கள் அதனை ஏகமனதாகவே ஏற்றுக் கொண்டனர்.

அந்தக் காலப் பகுதியில், வல்வெட்டித்துறையின் நடைபெற்ற இரு சம்பவங்களை வல்வெட்டித்துறை மக்களால் இலகுவில் மறந்து விட முடியாது.

1967 ஏப்பிரல் மாதம் அம்மன் கோயில் வருடாந்த உற்சவம் தொடங்குவதற்கு இரண்டு நாட்கள் முன்னர் கட்டியம் கூறுவது போல், காத்தவராயர் வீதி உலாவரும் உற்சவம் நடைபெற்றது. அன்று இரவு ஒரு பக்கத்தில் காத்தவராயர் வீதி வலம் வரும் பொழுது, வல்வெட்டித்துறையின் பிரபல வர்த்தகரான திரு. வ. இ. சிவஞானசுந்தரம் அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து தனது வாகனத்தில் வீட்டை நோக்கித் திரும்பி வந்து கொண்டிருந்த பொழுது வல்வெட்டித்துறைச் சந்தியில் வைத்து ஸ்ரீலங்கா பொலிஸாரால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். அவரது நினைவாகவே வல்வெட்டித்துறைச் சந்தியில் அவரது குடும்பத்தினரால் அமைக்கப்பட்ட 'வ. இ. சிவஞானசுந்தரம் ஞாபகார்த்த பேருந்து தரிப்பிடம்' கட்டப்பட்டு இன்றும் அது அங்கே காட்சி தருகின்றது. அதே வேளை அதே ஆண்டு பெப்ரவரி மாதத்தில்தான் முத்துமாரியம்மன் கோயிலின் மகா கும்பாபிசேகமும் நடைபெற்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்திரனின் விக்கிரகமும்,

மாரி அம்மனின் விக்கிரகமும்

ஒவ்வொரு ஆண்டும் சித்திரா பௌர்ணமி நாளில் நெய்தல் நிலச் சூழலில் அமைந்துள்ள வல்வெட்டித்துறை நகரில் கோயில்கொண்ட அருள்மிகு முத்துமாரியம்மன் தீர்த்த உற்சவம் நடைபெறும்போது, ஊறணிக் கடற்கரையில் இருந்து, ஊரிக்காடு வரை காலை 6.00 மணி தொடக்கம் நள்ளிரவு வரை வல்வையின் இந்திர விழா கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றது.

அம்மன் திருவிழாவின் நிறைவு நாளான தீர்த்த உற்சவத்தின் பொழுது, முத்துமாரி அம்மன் வல்வை ஊறணி தீர்த்தக் கடற்கரையை நோக்கிச் செல்லும் பொழுதே இந்திர விழா நிகழ்வுகளும் ஆரம்பமாகின்றன. அதிகாலையில் அம்மன் கோயிலில் இருந்து ஊறணியை நோக்கிச் செல்லும் பொழுது, பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் ஆசார சீலராக அம்மனைத் தொடர்ந்து செல்வார்கள்.

வல்வை நெடியகாட்டுப் பிள்ளையார் ஆலய மோர் மட வரவேற்புக்குழு மற்றும் நெடியகாடு இளைஞர் விளையாட்டுக் கழகம் இணைந்து, அம்மனை வரவேற்கும் வகையில் கடந்த 50 வருடங்களாக இதனை நடத்தி வருகின்றனர்.

இந்த வருடமும் வழமை போன்று மே மாதம் 10 ஆம் திகதி சித்திரா பௌர்ணமி நாளில் வல்வெட்டித்துறை நகரில் கோயில் கொண்ட முத்துமாரி அம்மன் தீர்த்த உற்சவ நாளன்று, முத்துமாரி அம்மன் வீதியுலா வரும் காங்கேசன்துறை பருத்தித்துறை வீதியின் இருபக்கங்களிலும் மயிலியதனை தொடக்கம் பொலிகண்டி வரையான சுமார் மூன்று கிலோமீற்றர் தூரம் வரை உள்ள தெருவெங்கும் நூற்றுக்கணக்கான பழக் குலைகளுடன் காட்சி தந்த வாழைகளும், மின்விளக்குகளினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட சவுக்க, மூங்கில் மரங்களும், மகர தோரணங்களும், மின்விளக்குகளினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட அலங்கார வளைவுகளும், இரவைப் பகலாக்கும் வகையிலான வீதிகளுக்குக் குறுக்காக அமைக்கப்பட்ட மின் அலங்காரங்களுமாக பூம்புகார் காலத்தை நினைவுறுத்தும் வகையில் அற்புதமான ஒரு தோற்றத்தைக் கொண்டதாக வல்வை நகர் விழாக்கோலம் பூண்டிருந்தது. வீதிகளுக்குக் குறுக்காக வல்வையின் இளங் கலைஞர்களால் வடிவமைக்கப்பட்ட பல்வேறு புராண வரலாற்றையும், தமிழர் பண்பாட்டையும், இந்து சமயக் கடவுள்களின் உருவங்களையும்

சித்திரிக்கும் வகையிலான அலங்கார வளைவுகள் அமைக்கப் பட்டிருந்தன. வீதிகளில் ஆங்காங்கே வைக்கப்பட்ட, கண்ணைப் பறிக்கும் மின்விளக்குகளைக் கொண்ட வளைவுகளும், வீதிகளில் இடம்பெற்ற பொம்மலாட்டங்களுமாக அன்றைய இரவு பூம்புகாரின் இந்திர விழாக் காட்சிகளை நினைவுட்டிக் கொண்டிருந்தது.

முத்துமாரி அம்மன் ஆலயத்தில் இருந்து அம்மனின் எழுந்தருளி விக்கிரகமும், முருகன், பிள்ளையார் விக்கிரகங்களும் காலையில் தீர்த்தமாடப் புறப்படும்போது இந்திர விழா நிகழ்வுகளும் ஆரம்பமாகின. அம்மனைத் தொடர்ந்து ஆயிரக் கணக்கில் குழந்தைகளில் இருந்து பெரியவர்கள் வரையான மக்கள் ஆண்கள் வேட்டி சால்வையுடனும், பெண்கள் மல்லிகை, கனகாம்பரம் மாலைகளைச் சூடி தமிழ் பண்பாட்டில் சாறியுடனும் வரிசையாகச் செல்வதைப் பார்க்க அழகாக இருந்தது. அம்மன், வீதி வழியாக உலாச் செல்லும் பொழுதே வீதிகள் எங்கும் மாவிலை தோரணங்களும், மாலைகளும் கட்டிய பந்தல்களில் தாகசாந்தி நிலையங்களையும் அமைத்துக் காத்திருக்கும் வல்வையின் இந்திர விழாவைக் காண்பதென்பது ஒருவரின் வாழ்க்கையில் கிடைக்கின்ற பேறாகும்.

தமிழர் இசையுடன் அம்மனை அழைத்துச் செல்லுதல்

காலையில் அம்மன் தீர்த்தமாடச் செல்வதற்கான ஏற்பாடுகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் பொழுதே நெடியகாட்டுப் பிள்ளையார் கோயிலில் இருந்து அம்மன் கோயிலுக்கு பண்டைய தமிழ் வாத்தியமான சுமார் 15 கூட்டு பறை மேளங்கள் வரை தமிழர் இசையுடன் சென்று, அம்மனை ஊறணி தீர்த்தக் கடற்கரை வரை அழைத்து வந்த காட்சி மெய்சிலிர்க வைத்தது.

தமிழர்களின் பாரம்பரிய இசைக் கருவிகளில் முதன்மையானது பறை இசைக் கருவி. முரசு, தபேலா போன்ற கருவிகளுக்கு எல்லாம் இதுதான் முன்னோடி. கற்காலத்தில், மனிதன் தகவல்களைப் பரிமாறிக் கொள்ள இந்தக் கருவியைத்தான் பயன்படுத்தினான். 'பறை' என்றால் செய்தியை பறைதல் அதாவது அறிவித்தல் என்று பொருள். மன்னர் காலத்தில் யானையின் மீது அமர்ந்து பறையடித்து அறிவிக்கும் செய்தியை ஒற்றர்கள் கேட்டு, நாடு முழுவதும் பரப்பி இருக்கிறார்கள். "யானையின் மேல் நின்று வள்ளுவப் பறையை கொட்டா" என்ற பாரதிதாசன் பாடல் இதற்குச் சான்றாக அமைகின்றது.

இவ்வாறு மகிழ்ச்சிக்கான கருவியாக இருந்த பறை வாத்தியத்தை, காலப்போக்கில் மரணச் சடங்குகளின் பொழுது வாசிக்கப்படும் இசையாக மட்டுமே பயன்படுத்தி வருகிறார்கள். ஆனால், அது வாழ்வுக்கான இசைக் கருவியும்கூட என்பதனை எமது மக்கள் மறந்து விட்டமை துர்ப்பாக்கியமானது. திருமணம், காதுகுத்து, கோயில் திருவிழா என பறை வாத்தியம் ஒலிக்கும் பட்டியலில் ஒன்றாகவே சாவுக்குப் பறையை இசைப்பது என்பதும் தமிழர்களால் பாரம்பரியமாகக் கைக்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது.

அறிவியல் வளராத அந்தக் காலத்தில் பறை இசை என்பது பெரிய சத்தத்தை வெளிப்படுத்தும் கருவியாக இருந்தமையால், அந்த சத்தத்தைக் கேட்ட பிறகும் இறந்ததாக நம்பப்படுபவர் எழவில்லை என்றால் அவரின் இறப்பை உறுதி செய்வார்களாம். அதனாலேயே இறப்புக்குப் பறை இசைக் கிறார்கள் என்று வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றார்கள்.

எனவே, தமிழர் வாழ்வியலுடன் இணைந்த பறை நாடமானது, பண்டைய தமிழ் வாத்தியமாக இருந்தமையை உறுதிப்படுத்தும் வகையிலேயே அதன் இசையை ஒவ்வொரு தமிழ் மக்களும் இரசிக்கும் வகையில் நெடியகாட்டு இளைஞர்கள் முக்கியத்துவம் அளித்து இந்திர விழாவின் பொழுது முதலாவது மங்கல வாத்தியமாக பறை இசையை அறிமுகப்படுத்தியிருந்தனர்.

இந்திர விழாவின் பகல் நிகழ்ச்சிகளின் பொழுது முத்துமாரி அம்மன் ஊறணி தீர்த்தக் கடற்கரையில் தீர்த்தமாடிய பின்னர் அழகிய இந்திர விமானத்தில் நெடியகாட்டுப் பிள்ளையார் கோயிலுக்கு வந்து சேர்ந்ததும், 60 அடி உயரமான இராடசதப் புகைக் கூண்டு வானத்தில் பறக்கவிடப்பட்டது. அதேபோன்று பல வர்ணக் கடதாசிகளினால் அமைக்கப்பட்ட ஏராளமான நடுத்தர அளவிலான புகைக் கூண்டுகளும் வானில் பறக்கவிடப்பட்ட பொழுது, அவற்றைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தவர்கள் மகிழ்ச்சிப் பெருக்கில் கைகொட்டி ஆரவாரம் செய்தனர்.

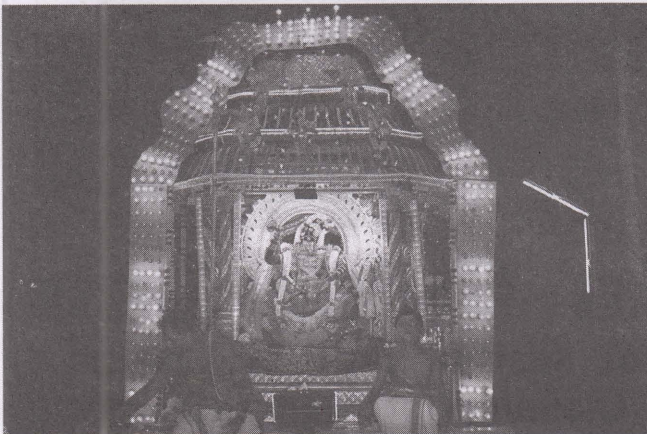
இந்திர விழாவைப் பார்ப்பதற்காகவே குடாநாட்டின் பல பகுதிகளில் இருந்தும் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் பிற்பகல் 5.00 மணியில் இருந்து வல்வெட்டித்துறையை நோக்கித் திரண்டு வந்தமையால் முன்கூட்டியே பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளைப் பொலிஸாரும் வல்வை இளைஞர்களும் எடுத்திருந்தனர். இதனால் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் வல்வையை நோக்கித் திரண்டபோதும், சட்டவிரோதமான

நடவடிக்கைகளோ, திருட்டுக்களோ அல்லது கலாசார பிறழ்வு களோ இடம் பெறவில்லை என்பதும் மகிழ்ச்சியான ஒரு விடயமாக இருந்தது. ஆனால் இடையிடையே வெளியூரில் இருந்து கூட்டாக வந்து மது போதையில் திரிந்த சில இளைஞர் களை அங்கே பாதுகாப்புக்காக நின்ற வல்வை இளைஞர்கள் அந்த இடத்தை விட்டும் வெளியேற்றிக் கொண்டிருந்தமையையும் காணமுடிந்தது.

இரவு நிகழ்ச்சிகளில் நெடியகாடு மோர் மடத்தின் முன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட பந்தலின் கீழ் நாடஸ்வரக் கச்சேரி, உள்ளூர் மற்றும் யாழ்ப்பாணத்தின் பிரபலமான கலைஞர்களின் நடன, நாடக நிகழ்ச்சிகள், இசை நிகழ்ச்சிகள், நூற்றுக் கணக்கான புகைக்கூண்டுகளை வானத்தில் பறக்க விடுதல் மற்றும் கரக ஆட்டம் என கோலாகலமாக இந்திர விழா நிகழ்வுகள் நடைபெற்றமை கண்கொள்ளக் காட்சியாக இருந்தது. அதேபோன்று இரவு நிகழ்ச்சிகளின் பொழுது நெடியகாடு தவிர்ந்த ஏனைய இடங்களான குச்சம் சந்தியில் நெடுஞ் சாலைக்கு மேலாக அமைக்கப்பட்ட அலங்கார மேடையில் உள்ளூர்க் கலைஞர்களின் இசை நிகழ்ச்சிகள் இடம்பெற்றன. இந்த நிகழ்ச்சிகளை பல நூற்றுக்கணக்கான மக்கள் வீதியின் இரு மருங்கிலும் நின்றபடியே பார்த்து இரசித்துக் கொண்டிருந்த மையையும் காணமுடிந்தது. அதேபோன்று ரேவடி உல்லாசக் கடற்கரை, வல்வை மகளிர் மைதானம், ஊறணி கடலினுள் அமைக்கப்பட்ட மிதக்கும் மேடை, அம்மன் கோயிலின் மேற்குப் புற வீதி மற்றும் சிதம்பரக் கல்லூரி மைதானம், சோடாக் கடையடி என சுமார் பத்து இடங்களிலும் அமைக்கப்பட்ட அலங்கார மேடைகளில் உள்ளூர் மற்றும் வவுனியா, யாழ்ப்பாணம் ஆகிய பிரதேசங்களில் இருந்து அழைத்துவரப்பட்ட பிரபலமான கலைஞர்களின் கலை நிகழ்வுகளும், இசை நிகழ்ச்சிகளும், நாடஸ்வரக் கச்சேரிகளும் மற்றும் கரக ஆட்டம் போன்றவையும் நடைபெற்றன. இவ்வாறு பல இடங்களில் நிகழ்ச்சிகள் இடம்பெற்றமையால் திரண்டிருந்த மக்கள் வெள்ளத்தைக் கட்டுப்படுத்தக்கூடியதாக இருந்தது. அன்றைய இரவு நிகழ்ச்சிகள் 12.30 மணியளவில் நிறைவடைந்ததும், மீண்டும் முத்துமாரி அம்மன் காங்கேசன்துறை வீதி வழியாகச் சென்று அதிகாலை 5.00 மணிக்கு முத்துமாரி அம்மனின் ஆலய வாசலைச் சென்றடைந்தது.

அம்மனை வரவேற்கும் வாசல் பாட்டு

ஊறணியில் அமைந்த கங்கையிலே அம்மன் நீராடி, கணபதியின் வாசலில் ஓய்வெடுத்து தனது இருப்பிடத்திற்கு

இரவு திரும்பும் பொழுது, முத்துமாரி அம்மனின் வாசலில் இருந்து 50 க்கும் மேற்பட்ட உடுக்கு அடிக்கும் கலைஞர்களுடன் சேர்ந்து பெண்களும், ஆண்களும் இணைந்து ஒரே குரலில் வாசல் பாட்டைப் பாடுவதைக் கேட்கும் பொழுது உணர்வு பூர்வமாகவும், பக்தி மயமாகவும் இருப்பதுடன் மிகவும் அற்புதமாகவும் இருக்கும்.

முத்துமாரி அம்மன் ஆலய வாசலில் நுழைந்ததும், சகல வாத்தியங்களும் நிறுத்தப்பட்டு, சுமார் 50 வரையான உடுக்குக் கலைஞர்கள் தமது உடுக்கை அடித்துப் பின்வருமாறு அந்த வாசல் பாட்டைப் பாடும் பொழுது உடுக்கொலியைத் தவிர வேறு எந்த ஓசையும் கேட்க மாட்டாது. அந்த இனிமை யானதும் வேறு எந்த ஒரு ஆலயத்திலும் கேட்கமுடியாதது மான, வாசல் பாட்டைக் கேட்டு இரசிப்பதற்கென்றே ஆயிரக் கணக்கான மக்கள் முண்டியடித்துக் கொண்டு வருவார்கள். அந்த அற்புமான பாடலின் சில அடிகள் பின்வருமாறு:

‘வாசலிது வாசலிது எங்கள் மாரி அம்மன் வரும் வாசலிது

.... அம்மா வாசலிது

மேடையிது எங்கள் மெல்லியலாள் வரும் மேடை இது
கங்கையிலே மாரி தலை முழுகி கிளி மொழியாள் வரும் வாசலிது
வகையிலே மாரி தலை முழுகி எங்கள் வனமயிலாள் வரும் வாசலிது
பொய்கையிலே மாரி தலை முழுகி, பூங்கொடியாள் வரும் வாசலிது
சித்திரையா பறுவத்திலே அம்மன் தீர்த்தமாடியே வரும் வாசலிது...’

என்று மேலும் தொடர்ந்து செல்லும் அந்த அருமையான இனிமையும் பொருளும் நிறைந்த பாடலுடன் உடுக்கிசைகள் ஒலிக்க அம்மன் தனது மண்டபத்தை

அடைந்ததுடன் இந்திரவிழாவின் இரவு நிகழ்வுகள் யாவும் நிறைவடைந்தன. அதனைத் தொடர்ந்து அம்மன் ஆலய உற்சவத்தின் நிறைவு நாள் நிகழ்வான கொடி இறக்கும் சடங்குகள் இடம்பெற்றன.

குளிர்ந்தித் திருவியா:

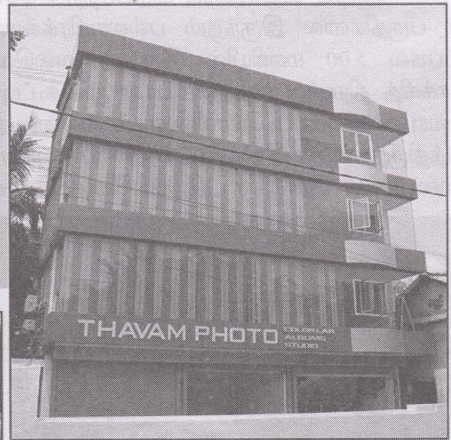
அம்மனின் தீர்த்தோற்சவம் நிறைவடைந்தபின் வழமையாகவே நடைபெறுவது போன்று அடுத்து வரும் திங்கட்கிழமை அம்மனுக்குக் குளிர்ந்தி அபிசேகம் நடைபெற்று, அம்மனைக் குளிர்வைக்கும் உற்சவம் நடைபெறுகின்றது. இந்த ஆண்டும் உற்சவ நிறைவு நாளான குளிர்ந்தித் திருவிழாவின் இரவுத் திருவிழாவில் முத்துமாரி அம்மன் கிளி வாகனத்தில் வீதி உலா வரும் பொழுது, வீதியில் உள்ள மின்விளக்குகள் நிறுத்தப்பட்ட பின்னர் அம்மனின் தோற்றம் கற்பூர ஒளியில் பளபளத்துக் கொண்டிருக்க அம்மன் வீதியிலா வரும்போது சுமார் நூற்றைம்பதுக்கும் மேற்பட்ட பெண்கள் கற்பூரச் சட்டி ஏந்தி அம்மனுக்குத் தமது காணிக்கையைச் செலுத்தினார்கள்.

இத்தகைய வழிபாடானது கண்ணகி வழிபாட்டை ஒத்ததாகவே காணப்படுகின்றது. மதுரையை எரித்தும் கோபம் தணியாது நின்ற கண்ணகியைத் தெய்வமாக்கி, அவரைக் குளிர்வித்துக் கோபத்தைத் தணிப்பதுடன் கண்ணகி வழக்குரை காதை நிறைவு பெறுகின்றது. அதேபோன்று முத்துமாரி அம்மனுக்கும் தீர்த்தோற்சவம் முடிந்து குளிர்ந்தி நடைபெறுவது, வல்லொட்டித்துறை முத்துமாரி அம்மன் கோயிலுக்கே தனித்துவம் வாய்ந்த உற்சவ வரலாற்றின் புனிதமான ஒரு பெருவிழா வாகவே அமைந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. ■

தவம் போட்டோ கலர் லாப்

Color lab / Album Making / Studio & Video

கால்நூற்றாண்டைக் கடந்த
அனுபவத்துடன் போட்டோ, அல்பம்
மற்றும் வீடியோ துறையின்
முன்னோடிகள்

Thavam Photo Color Lab

167, Navalar Road, Jaffna / 362, Kasthuriyar Road, Jaffna
Tel : 021-222 1093, Email : thavamphoto@gmail.com

நான் அவளுக்கு ஒரு கடலைப் பரிசளித்தேன்

உடுவில் அரவிந்தன்

நூல்: நான் அவளுக்கு ஒரு கடலைப் பரிசளித்தேன்
(கவிதைத் தொகுதி)

ஆசிரியர்: த. அஜந்தகுமார்

வெளியீடு: ஜீவநதி,

'கலை அகம்', அல்வாய்.

பதிப்பு: மார்ச்சு 2016

விலை: 200.00

தேர்ந்தெடுத்த சொற்களால் லாவகமாகக் கவிதை நெய்யக்கூடிய வாலாயம் சிலருக்கு மட்டுமே வாய்த் திருக்கின்றது. எவ்வகைக் கவிதையாயினும் வார்த்தைகளை வெறுமனே அடுக்குகின்ற பொறிமுறைக்கப்பால், அறம்சார்ந்த நுண்ணுணர்வுகள் முழுவீச்சுடன் வெளிப்படுமாயின் அவையே நெடுங்காலம் நின்றுநிலைக்கும்.

அந்தவகையிலேயே அண்மையில் வெளிவந்துள்ள த. அஜந்தகுமாரின் 'நான் அவளுக்கு ஒரு கடலைப் பரிசளித்தேன்' என்ற கவிதைத்தொகுதியை அணுகலாம்.

அஜந்தகுமார் தமிழ் முதுதத்துவமாணிப் பட்டதாரி. கரவெட்டிப் பிரதேச செயலகத்தில் அபிவிருத்தி உத்தியோகத் தராகக் கடமையாற்றியவர். தற்போது சுயவிருப்பில் தமிழாசிரியராகச் சேவையாற்றுகின்றார். அவர் பல நூல்களின் தொகுப்பாசிரியர். இளமவையதிலேயே 'புதிய தரிசனம்' என்ற இலக்கிய இதழை வெளியிட்டவர். ஒரு சோம்பேறியின் கடல், தனித்துத் தெரியும் திசை, அப்பாவின் சித்திரங்கள், படைப்பின் கதவுகள் ஆகிய நூல்களைப் பொதுவெளியில் இணைத்துள்ளவர். அவருடைய இன்னொரு நல்வரவாக இந்தத் தொகுதியைக் கண்டுகொள்ளலாம்.

றஷ்மியின் எளிமையான அட்டை வடிவமைப்புடனும், பரணீ அச்சகத்தின் நேர்த்தியான பதிப்புடனும் வெளியாகியுள்ள இந்நூலுக்குக் கவிஞர் சேரன் சிறப்பான முன்னுரையினை வழங்கியுள்ளார். இந்தத் தொகுதியில் 44 கவிதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. அவை பல உணர்வுகளின் கூட்டுவெளிப் பாடாகவே அமைந்துள்ளன.

அஜந்தகுமார் சொற்களை நேசிக்கின்றார். அவற்றைக் கொண்டு தன்னுடைய அகம் சார்ந்த வெளிப்பாடுகளைக் கட்டமைக்கின்றார். எல்லைகளை மீறாத வகையில் மொழியினை நுணுக்கமாகச் செதுக்குகின்றார். அவசியமான இடங்களில் பொருத்தமான படிமங்களை நெகிழ்ச்சியுடன் தூவுகின்றார்.

வாசிப்பின் முடிவில் படைப்பின் ஆழமான நீர்ப்பரப்புக்களை விட்டுக் கரையேற முடியாமல் துவள்கின்ற அனுபவங்களைத் தேர்ந்த வாசகர்கள் அடையக்கூடும். இந்தத் தொகுதியிலுள்ள பெரும்பாலான கவிதைகள் அத்தகைய நெருக்கமான உணர்வுகளையே தருகின்றன.

தொகுதியின் தலைப்பிலேயே அமைந்த கவிதையில் அவர் ஒரு கடலினை அழகாக உருவமைத்து ஆகாயத்தின் வண்ணத்தையும், அன்பின் ஆழத்தையும், அலையாகிய உள்ளத்தையும் உட்பைக் கூட்டி ஒன்றாக்குகின்றார். அவளுக்கு அதைப் பரிசளிக்கின்றார். திளைப்பின் நிறைவில் நிராகரிப்பின் வலியைச் சுமக்கும் தருணங்களே எஞ்சுகின்றன.

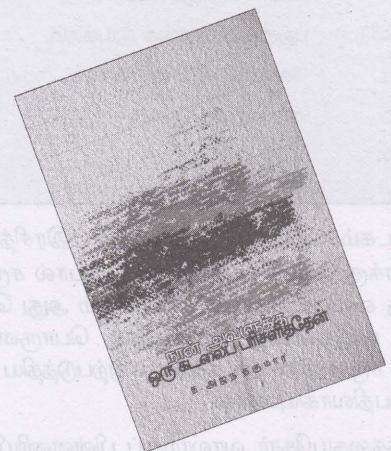
அதேபோன்று, சமநிலைக் குழப்பங்களுக்குள்ளாகிச் சுயத்தை இழப்பவர்களின் நிகழ்கால முரண் நடத்தைக் கோலங்கள் 'சப்பாத்துச் சொற்கள்' என்ற சிறு கவிதையில் கூர்மையாகப் பதியப்படுகின்றன.

"சப்பாத்துக்களின் கீழ்
நசுங்கியிருந்தன
சொற்கள்!"

இப்போது சப்பாத்தின் மேல் மினுங்குகின்றன
சொற்கள்.....!"

இந்தத் தொகுதியிலுள்ள, 'ஈரம் நினைவுபடுத்தும் உணர்வுகள்' என்ற கவிதை பெருவலிகளைச் சுமப்பவர்களின் துயரப்பரப்பை ஆற்றுப்படுத்தும் சொற்களாக விரிகின்றது. காயங்களைக் கிளறுவதை விடுத்துக் காலத்திடம் கையளிக்கும் அவசியம் குறித்து எடுத்துரைக்கின்றது.

"..ஓலமிட்டழை கதைகள்
ஒதுங்கிக் கிடந்தன
ஈரம் இன்னும் பிசுபிசுக்கிறது

ஈரத்தில் தலைசாயக்கிறார்கள்
கண்கள் மூடப்பட்டு இருக்கின்றன
ஈரம் எப்பொழுதும் நினைவுபடுத்தும்
உணர்வுகள் இடையே
தூக்கமும் சாத்தியமாகவே செய்கிறது
கனவுகள் தேவையற்றதாகிவிட்டன..”

‘காத்திருந்தவளைக் கைவிட்ட கடவுளர்’ என்ற அற்புதமான கவிதையில்,

“...காற்றிடம்
வார்த்தைகளைக் கொடுத்திருந்தான்
தென்றலாகித்
தன்னை வருடும்படி!
வார்த்தைகளின் அர்த்தங்களை
எல்லாக் கடவுளரும் கைவிட்டனர்

அவர்கள் கொடுத்த மரணச்சான்றிதழ்
அவள் இதயத்தோடு சேர்ந்து
காற்றுக்குப் படபடத்தது

கண்கள் நீரினைப் பொழிய
வழிதெரியாது நின்றன..”

காணாமலாக்கப்பட்டோருக்கான காத்திருப்புக்கள் பயனின்றிப்போவதையும், அத்த நம்பிக்கைகள் உடைந்து நொறுங்குவதையும் எமக்கு விதிக்கப்பட்ட சாபங்களாகக் காண்கிறோம். எல்லோராலும் கைவிடப்பட்ட எங்களுடைய மக்களுக்கான நீதியை வழங்கப்போவது யார் என்ற கேள்வியே இவ்வாறான படைப்புக்களை வாசிக்கும்போது எழுகின்றது.

இதிலுள்ள உப்புமுடை சுமக்கும் கண்கள், வீரனின்

கதை கேள், சொற்களால் கொலை செய்தல், சகுந்தலையின் நாட்குறிப்பேட்டிலிருந்து, பிரதம வேட்டைக்காரன், சக்கர வியூகங்கள், அவனைக் கொல்வதற்கான எளிய குறிப்புக்கள் ஆகிய கவிதைகள் மாறுபட்ட உணர்வுகளை எமக்குள்ளே விதைக்கின்றன. தனிமையின் நெடுந்துயருக்குள் ஊடாடும் பண்பு இந்தக் கவிதைகளுக்கிருக்கின்றது.

அவருடைய பார்வையில் ஞாபகம் என்பது வானமுமல்ல, கடலுமல்ல. எப்போதும் அது ஒரு குப்பைக் கிடங்காகவே கிளறப்படுகின்றது. ஞாபகங்களின் கோடுகளில் பயணிக்கின்ற அனுபவச் சிதறல்கள் கவிதைகளிலே கொட்டிக்கிடக்கின்றன.

முழுமையாக வாசிக்கும்போது இந்தத் தொகுதியிலுள்ள கவிதைகள் பல்பரிமாணங்களோடு விரிவடைவதை உணரமுடிகின்றது. இவற்றையும் மேவிய இன்னும் பல கவிதைகளை இவரிடம் எதிர்பார்க்கலாம் என்ற நம்பிக்கை எழுகின்றது.

அகம்சார்ந்த நெருக்கடிகளுக்கான வடிகால்களாகப் படைப்புக்களை உருவாக்குவோர் தற்றுணிவுடனும், கலை நேர்த்தியுடனும் மானுட அவலங்களை வெளிப்படுத்துகின்ற முறைமைக்குள்ளும் தம்மை வசப்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும். அதுவே நேர்மையான படைப்பாளிகளுக்குரிய அறமெனக் கொண்டாடப்படும்.

கவிஞர் சேரன் தன்னுடைய முன்னுரையிலே குறிப்பிட்டதைப்போல ‘கடல் பரிசளிப்புக்கு மட்டுமன்று - அதன் ஆழத்தையும், அழகையும், அநியாயங்களையும் நாம் உய்த்து உணர்வதற்கும் தான்’

பண்படு

இ. ஜெயகாந்தன்

தெருவெளி அரங்கப் பண்பாடு அதன் வலிமையும், தேவையும். கருதி 95 இற்கு முற்பட்ட காலங்களில் அத்த வளர்ச்சிபெற்று தீவிரமாக தொழிற்பட்ட அரங்காகவும் விளங்கியது. அதனூடாகச் சமூகத்தில் ஏற்பட்ட அதிர்வுகளும், மாற்றங்களும் கண்கூடு. ஏனெனில் மக்களை நோக்கிச் சென்று - கிடைக்கின்ற வெளிகளிலே சொல்லாடல், அசைவியக்கம், பாடல், ஆடல் மூலமாக பார்ப்போருக்கு தாம் சொல்லவந்ததை எளிமையான முறையில் புரியவைக்கின்ற அரங்காக தெருவெளி அரங்கு காணப்பட்டமை அவற்றைச் சாத்தியமாக்கியது எனலாம்.

புத்தம் நிறைவுக்கு வந்து 8 ஆண்டுகள் கடந்த நிலையில் ஈழத் தமிழர்கள் தம் இருப்பை தக்கவைக்கவேண்டி பாரிய சமூகப் பொறுப்புணர்வோடு தினம் தினம் போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். குண்டுகள், சன்னங்கள் இல்லாத நிழல் புத்தம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. பண்பாடு, மொழி, இன கலாசார அடையாளங்கள் படிப்படியாகச் சிதைவுறும் தருணங்களில் நாடகக் கலைஞர்களான எஸ்.ரி.குமரன் மற்றும் அருள்குமரன் என்ற இரட்டை ஆசான்களின் சமூகப்பணி பாராட்டப்பட வேண்டியதொன்றாகும். புத்தாக்க அரங்க இயக்கம் என்ற நிறுவனத்தை நிறுவி அதனூடாக தெருவெளி நாடகங்களை உருவாக்கி சமூகத்தில் பல தளங்களுக்கும்

நூல்:	பண்படு (தெருவெளி நாடகப் பிரதிகளின் தொகுப்பு)
ஆசிரியர்கள்:	எஸ். ரி. குமரன் எஸ். ரி. அருள்குமரன்
வெளியீடு:	புத்தாக்க அரங்க இயக்கம், கோவில் வீதி, மல்லாக்கம்.
பதிப்பு:	கார்த்திகை 2016
விலை:	250.00

நாடகம் என்பது வெறுமனே இரசித்தலுக்குரிய பொழுதுபோக்கு அம்சம் என்பதற்கு அப்பால் சமூக மாற்றத் துக்கான ஒரு வலிமையான ஊடகமாகவும் அது தொழிற்பட்டு வந்துள்ளது. நாடுகளினது அரசியலில், பொருளாதாரத்தில், பண்பாட்டில், சமூகத்தில் நாடகக்கலை ஏற்படுத்திய மாற்றங்கள் வரலாற்றுப் பதிவாகியுள்ளன.

அத்தகையதோர் வரலாற்றுப் பின்னணியில் ஈழத்தில்

கொண்டுசென்று அரங்கேற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனுடன் நின்றுவிடாது 'பண்படு' (தெருவெளி நாடகப் பிரதிகளின் தொகுப்பு) என்ற தலைப்பிட்டு அரங்கேற்றியவற்றை எழுத்து வடிவில் நூலருவாக்கி சமூகத்திற்கு கொடுத்துள்ளார்கள். இது நாடக ஆர்வலர்கள் அனைவருக்கும் ஓர் இனிப்பான செய்தியாகும்.

கடந்த ஆறு வருடங்களுக்கு மேலாக சமூகத்தில் மாற்றத்தை வேண்டிநிற்கும் பல்வேறு விடயங்களை நாடகக் கருக்களாக்கி அதனை ஆற்றுகை செய்து அச்சருவாக்கியுள்ளனர். இச்செயற்பாட்டிற்கு பொது அமைப்புக்கள் மற்றும் தொண்டர் அமைப்புக்கள், பிரதேச செயலகங்கள் உறுதுணையாக இருந்துள்ளன.

60 பக்கங்களைக் கொண்டமைந்த இந்தத் தொகுப்பில் பண்படு, வாசிப்பதால் மனிதன் பூரணமடைகின்றான், நாளைய தலைவர்கள், வாழ்வதற்கு, கருகும் மெட்டுக்கள் என்ற ஐந்து தெருவெளி நாடகங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. கலாசாரத்தைப் பேணுதல், மது விலக்கு, பெண்ணுரிமை, சிறுவர் உரிமை, வாசிப்பின் முக்கியம், தேர்தல் விழிப்புணர்வு போன்ற விடயப் பொருள்களை உள்ளடக்கமாக கொண்டமைக்கப்பட்டவையாகவும் இந்த நாடகப் பிரதிகள் காணப்படுகின்றன.

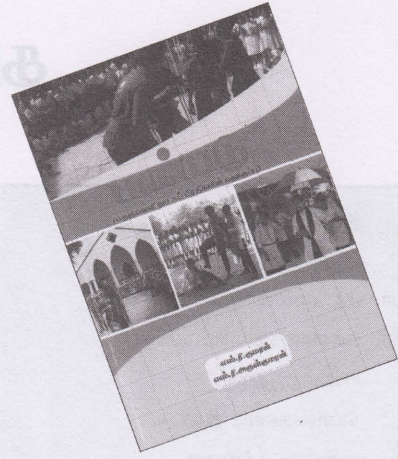
தெருவெளி அரங்குக்கு உரித்தான பாடல், ஆடல், உரையாடல் பாங்கு என்பவற்றை எல்லா நாடகங்களுமே கொண்டமைந்திருப்பதானது சிறப்பம்சமாகும்.

"இன்றொன்றை தேடியேல்லோ இளைஞர் கூட்டம்
நாங்கள்
இப்போ அதிகுறுக்கா போரேமெல்லே நெற்க்பேயை
நாடி"

2010க்குப் பின் உள்ள காலப்பகுதியில் நெற்க்பேயை நாடிச்செல்லும் இளைஞர்கள் பற்றியதான பாடல் இந்த நாடகப் பிரதியில் இடம்பெற்றுள்ளமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

நாடக ஆக்கத்தில் குறிப்பாக, குறைந்த நேரத்தில் ஒரு செய்தியை மக்கள் முன் வைக்கும்போது வெறுமனே வார்த்தை யாலங்களுக்கு அப்பால் நகைச்சுவை கலந்து தமக்குரித்தான பாணியில் பிரதிகளை அமைத்துள்ளனர். எல்லாப் பிரதிகளிலும் ஆசிரியர்களிடம் இயல்பாக காணப்பட்ட அங்கத உணர்வு இளையோடுவதனை அவதானிக்க முடிகிறது. உதாரணமாக வாசிப்பதால் மனிதன் பூரணமடைகிறான் என்ற நாடகத்தில் Exam hall இல்:

வாத்தியார் :
பெடியனை ஒருக்கா செக் பண்ணோனும்..
இப்பத்தைய பெடியள் பொக்கற்றுக்க

பிட்டுகள் கொண்டு வாறாங்கள்.

உதவியாளர் :

புட்டுத் தோசையோ...

வாத்தியார் :

அது இல்லையடா... பிட்டு எண்டா...
கேள்வியைப் பார்த்திட்டு முன்னமே விடை
எழுதி பொக்கற்றுக்க செருகிக்கொண்டு
வாறது.

இத்தகைய உரையாடல் பாணிகள் எல்லாப் பிரதிகளிலும் பரவலாக இடம்பெற்றுள்ளமையை அவதானிக்க முடிகிறது.

பல்வேறு காலப் பகுதிகளில் ஈழத்து அரங்கவியலாளர்களால் பல நாடக எழுத்துருக்கள் வெளியிடப்பட்ட போதிலும் தெருவெளி நாடகப் பிரதிகளின் எண்ணிக்கை ஒப்பீட்டளவில் மிகக் குறைவாகும். ஆகவே, இம்முயற்சியில் ஆர்வத்துடன் ஈடுபடுபவர்களுக்கு இத்தகைய நூல்கள் வரப்பிரசாதமாக அமையும் என்பதில் ஐயமில்லை. இருப்பினும் இத்தொகுப்பில் காணப்பட்ட சில சொற்பிழைகளை அடுத்த வெளியீட்டில் கவனத்தில் கொண்டால் நூல் தரத்தை மேலும் வலுவாக்கலாம். மொத்தத்தில் நாடகம் என்பது ஆற்றுகைக் கலையாகும். நெறியாளன் வியாக்கியானிப்புக்கு அமைய ஆற்றுகையின் வெளிப்பாடுகள் மாறலாம். ஆகவே பிரதிகளை வைத்துக்கொண்டு மதிப்பிடுவது சற்றுக் கடினமாகும். இருப்பினும் இவ்விரு கலைஞர்களினதும் சமூகப் பார்வையும் அது சார்ந்த வெளிப்பாடுகளும் மென்மேலும் வளர்வதற்கு எம்மால் முடிந்த ஆதரவினை வழங்குதல் எமது பொறுப்பாகும். ■

நூல் மதிப்பீடுகள்

'நூல் மதிப்பீடுகள்' பகுதியில் தங்கள் நூல்களும், சஞ்சிகைகளும் தொடர்பான மதிப்பீடுகள் இடம் பெறுவதை விரும்பும் வெளியீட்டாளர்கள் தமது படைப்புகளின் இரண்டு பிரதிகளை அனுப்பிவைக்கவும்.

மூன்று வருடங்களுக்குள் வெளிவந்த நூல்கள் மதிப்பீட்டுக்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்.

'வரப்பெற்றோம்' பகுதியில் சிறிய அறிமுகக் குறிப்பிற்கு ஒரு பிரதி மட்டும் அனுப்பலாம். ஏற்கெனவே மதிப்பீட்டிற்காகவும் அறிமுகக் குறிப்புகளுக்காகவும் கிடைக்கப்பெற்ற நூல்கள் தொடர்பான மதிப்பீடுகளும் அறிமுகக் குறிப்புகளும் அடுத்தடுத்த இதழ்களில் வெளிவரும்.

தாய் நிலம்

நேசன்

நூல்: தாய் நிலம்
(சிறுகதைத் தொகுதி)
ஆசிரியர்: ஆ. முல்லைதீவ்யன்
வெளியீடு: வர்ணா வெளியீட்டகம்,
கொற்றந்தறை,
பொலிகண்டி கிழக்கு,
வல்வெட்டித்துறை.
பதிப்பு: ஒக்ரோபர் 2016
விலை: 100.00

புதிது புதிதாக உருவாகும் படைப்பாளிகளையும், படைப்புக்களையும் காணும்போது மகிழ்ச்சி உண்டாகின்றது. எழுத்தின் பாலும், இலக்கியத்தின் பாலும், வாசிப்பின் பாலும் ஈடுபாட்டைக் குறைத்து வருவோர் அதிகப்பட்டுவரும் இக்காலத்தில் புதிய வரவுகள் ஒரு வகையில் உற்சாகம் தருகின்றன என்பதைச் சொல்லியாக வேண்டும்.

முல்லைதீவ்யனின் சிறுகதைகள் அவரது மனிதாபிமானம், மொழி மற்றும் இனம் சார்ந்த பற்றுதல் மற்றும் ஈடுபாடு என்பவற்றை வெளிப்படுத்துகின்றன. இவற்றுக்காக முதலில் அவரைப் பாராட்டி வரவேற்க வேண்டும். அவரது முனைப்பைப் பாராட்டி, உழைப்பை வலியுறுத்தி இலக்கிய உலகில் அவரது எதிர்கால சாதனைகளுக்காக 'தயாராகும்' படி குறிப்பிடத் தூண்டுகிறது அவரது தொகுப்பு.

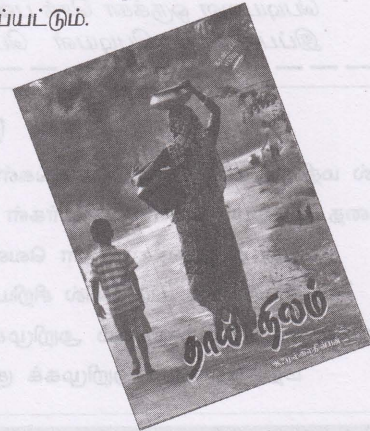
முல்லைதீவையப் பிறப்பிடமாகக்கொண்ட தீவ்யன், தமிழ் மக்கள் பட்ட, படும் துயரின் ஆழ, அகலங்களை நன்கறிந்தவர் என்பது அவரது எழுத்துக்களினூடாகப் புலப்படுகிறது. அவரது சிறுகதை ஒவ்வொன்றும் எமது மக்களின் வாழ்வை, அதன் அவல நிலையை, மக்கள் மனங்களின் கனவுகள், கனவுகளின் சிதைவுகள், கேள்விக்குறியாய் நிற்கும் எதிர்காலம், நம்பிக்கைகளை கேள்விக்குள்ளாக்கி நிற்கும் நிகழ்கால நிலை, சமூகப் பார்வை, இத்தனை துயரின் பின்னும் மாற்றமுறாத மனிதர்களின் மனப்பாங்குகள் இவை அனைத்தையும் ஏதோ ஒரு வகையில் எடுத்துரைக்கின்ற படைப்புக்களாக விளங்குகின்றன.

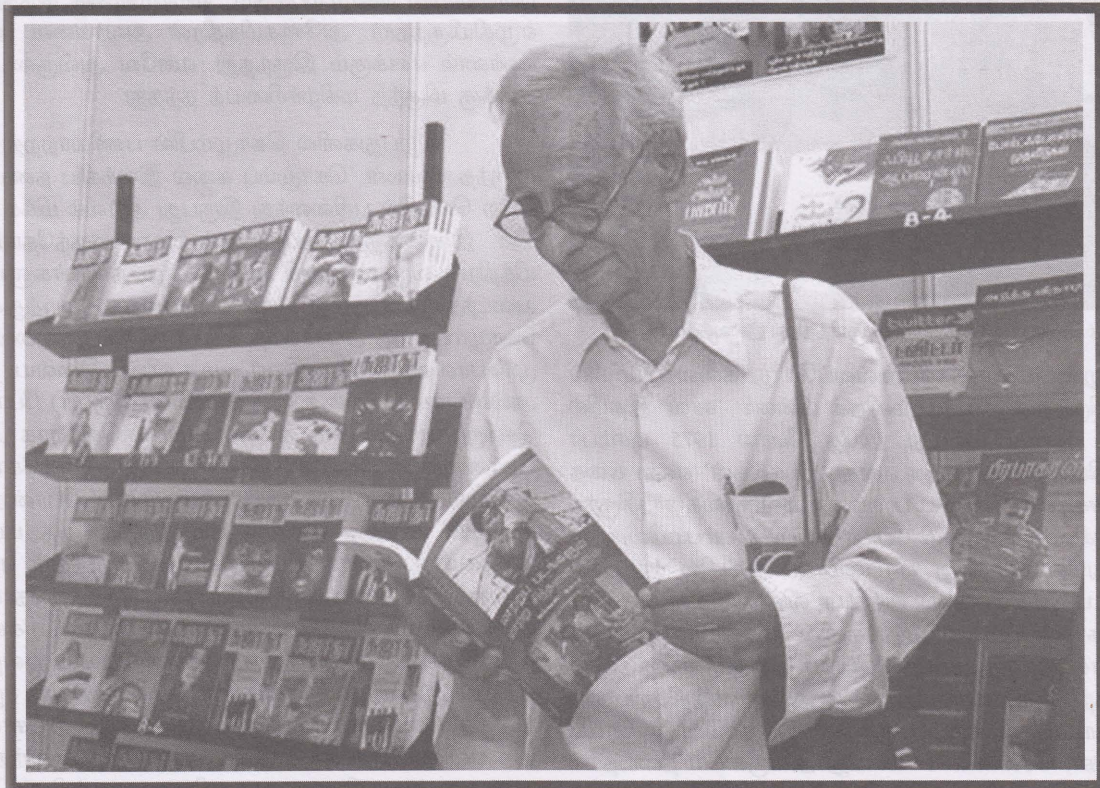
எந்தத் தரத்தினரும் படித்துணர்ந்து கொள்ளக்கூடிய மொழி அவருடையது. சொற்சிலம்பங்களாகவோ வித்துவத்தைப் பறைதட்டும் கதைகளாகவோ அமையாது எளிமையான, நேரடியான முறையில் இவரது கதைகள் அமைகின்றன. அந்தக் கதைகளினூடாக இவர் தனது மனித நேயத்தை, அயலவனை நேசிக்கும் பண்பை, தனது மக்களை ஈரநெஞ்சோடு அணுகும் பார்வையை வெளிப்படுத்துகின்றார். தீவ்யனின் முயற்சிகள் தொடரட்டும். அதேவேளை இவரது எதிர்காலப் படைப்புக்கள் இவரை ஒரு கதை சொல்லியாக மட்டும் எடுத்துக்காட்டாமல் ஒரு இலக்கியப் படைப்பாளியாய் இனங்காட்டும் காத்திரமான எழுத்துக்களால் கட்டமைக்கப்பட வேண்டிய அவசியத்தையும் வலியுறுத்த வேண்டும்.

படைப்பொன்றைத் தர முற்படும் ஒருவர் அதில் அவசரத்தைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்படியாவது சொல்லி முடித்துவிட வேண்டும் என்ற அவசர நோக்கத்தைத் தவிர்ந்து உரிய கருப் பொருளை மனதிலேயே ஊறப்போட்டு, மெருகினை அதிக ரித்து, அந்தப் படைப்பின் அர்த்த ஆழத்தையும் அது ஏற்படுத்தவல்ல உணர்வனுபவங்கள் பற்றிய எதிர்வு உணர்வையும் தன்னுள் கண்டு பின் அந்தப் படைப்பை ஒரு முழுமையான ஆக்கமாக அது உருக்கொள்ளும் வரை மீள் படைப்புச் செய்து மிகவும் திருப்தி என்ற உணர்வு ஆத்மார்த்தமாக ஏற்பட்ட பின்னரே பிரசுர மட்டத்துக்கு அதனைக் கொண்டுவர வேண்டும். 'உள்ளத்தில் உண்மையொளியோடு சிந்திக்கும் படைப்பாளி சலியாத உழைப்பினூடாகச் சிறந்த படைப்பினை அளிக்கிறார்' என்ற உண்மையை முல்லை தீவ்யனும் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும்.

இது தவிரவும், ஒரே சிறுகதையை பல பத்திரிகைகளுக்கு மாறி மாறி அனுப்புவது முறையான செயல் அல்ல. அதிலும் இத்தொகுப்பின் பெயரைத்தாங்கி வெளிவந்துள்ள 'தாய் நிலம்' என்ற சிறுகதை இத்தொகுப்பின் முதற்பதிப்பு 2015 மார்சுமீயில் வெளிவந்தபோதே மித்திரன், வலம்புரி, சுடர் ஒளி பத்திரிகைகளில் பிரசுரமாகியுள்ளது. இச்சிறுகதை தொகுப்பில் சேர்க்கப்பட்ட பின்னரும், இரண்டாம் பதிப்பு ஒக்ரோபர் 2016 இல் வெளிவருவதற்கிடையில் 'தினகரன்' வார மஞ்சரியில் 18.09.2016 இல் வெளிவந்துள்ளது. இவ்வாறாக இத்தொகுப்பில் உள்ள பெரும்பாலான சிறுகதைகள் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பத்திரிகைகளுக்கு அனுப்பப்பட்டு பிரசுரிக் கப்பட்டுள்ளன. இச்செயல் வளர்ந்து வருகின்ற - நம்பிக்கை தருகின்ற படைப்பாளிக்கு அழகல்ல. இத்தொகுப்பினைப் பார்க்கின்ற ஒருவர் இதனை முன்னுதாரணமாகக் கொள்ளும் நிலையும் ஏற்படலாம். ஒரு படைப்பு எத்தனை பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளில் வெளிவருகின்றது என்பதை விடவும் எத்துணை காத்திரமான எதிரொலிகளைத் தோற்றுவிக்கிறது என்பதே முக்கியமானது.

மேற்சொன்ன விடயங்களையும் கருத்திற்கொண்டு தீவ்யனின் பேனா ஓயா உழைப்பினூடாக மிகவும் சிறந்த படைப்புக்களை எதிர்காலத்தில் தரும் என நம்பலாம். இதற்கேற்ற வகையில் அவரது உள்ளொளியும், சலியா உழைப்பும் துணை செய்யட்டும்.

கேதையின் எளிமை

சாந்தன்

அசோகமித்திரன் அவர்களுடன் தொடர்புகள் ஏற்பட்டது 'கணையாழி'யின் மூலமாகத்தான். 'கணையாழி' கடந்த நூற்றாண்டின் அறுபதுகளின் நடுப்பகுதி தொடங்கி புதுடில்லியிலிருந்து வெளிவந்துகொண்டிருந்த கனதி வாய்ந்த மாத சஞ்சிகை. அவ்வப்போது பல்துறைசார் விசயங்களும் அரசியல் கட்டுரைகளும் இடம்பெற்று வந்தாலும் கலை இலக்கியம் என்பவற்றுக்கே அதில் முன்னுரிமை வழங்கப்பட்டது. அதிலும் முக்கியமாக தீவிர இலக்கியங்களும் உரையாடல்களும் இடம்பெற்ற காரணத்தால் 'கணையாழி' ஒரு முக்கியமான இலக்கிய சஞ்சிகையாக நோக்கப்பட்டது. அக்காலத்தில் வந்துகொண்டிருந்த ஏனைய சஞ்சிகை களிடையே அது ஒரு முதன்மை இதழாகவும் விளங்கிற்று. கணையாழியை நடத்திக் கொண்டிருந்தவர் திரு. கி.கஸ்தூரி ரங்கன். அவர் உலகப்புறம்பெற்ற 'நியூயோர்க் ரைம்ஸ்' பத்திரிகையின் பிராந்திய செய்தியாளராக இருந்தார். அவருக்கிருந்த இலக்கிய ஈடுபாடு காரணமாக கணையாழியைத்

தொடங்கி நடத்தி வந்தார். அதற்கு நிர்வாக ஆசிரியராக இருந்தவரும் அவரே. திரு. கஸ்தூரி ரங்கனின் இருப்பும் கணையாழியின் முகவரியும் புதுடில்லியாக இருந்த போதிலும் அது சென்னையிலிருந்து வந்து கொண்டிருந்தது. அசோக மித்திரன் சென்னையில் இருந்து பொறுப்புக்களை ஏற்று நடத்தி வந்தார். தி.ஜானகிராமன், இந்திரா பார்த்தசாரதி, சஜாதா, ஆதவன், ஆர். சூடாமணி போன்றோர் ஒழுங்காக கணையாழியில் எழுதிவந்தனர். இவர்களுடன் முன்னுக்கு வந்து கொண்டிருந்த பல படைப்பாளிகளும் கணையாழியைக் களமாகக் கொண்டிருந்தனர்.

இலங்கையிலும் தீவிரமான இலக்கிய வாசகர்கள் மத்தியில் 'கணையாழி' அறியப்பட்டிருந்தது. அதில் ஏற்கெனவே சில இலங்கைப் படைப்பாளிகளின் ஆக்கங்கள் வெளியாகியிருந்தன. நானும் 'பெரிய மனிதன்' என்ற ஒரு கதையை 1973 இல் அனுப்பி வைத்தேன். ஓரிரு மாதங்களின் பின் டிசம்பர் இதழில் அக்கதை பிரசுரமாயிற்று. அதிலிருந்து 1994

2016 சென்னையில் திரு. அசோகமித்திரன் இல்லத்தில்.

வரை என்னுடைய கதைகள் அவ்வப்போது கணையாழியில் இடம்பெற்றிருந்தன. பெரிய மனிதன் பின்னர் 'சாவி' இதழில் மறுபிரசுரம் செய்யப்பட்டது. இதே போல 1975 டிசம்பர் கணையாழியில் வெளியான எனது 'நீக்கல்கள்' என்ற கதை தமிழக வாசகர்கள் இடையே பரவலான கவனத்தை ஈர்த்திருந்த துடன் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு பம்பாயிலிருந்து வெளிவந்துகொண்டிருந்த பிரபலமான ஆங்கில இதழான 'இலஸ்ட்ரேட்டட் வீக்லி ஒ.வ் இந்தியா' விலும் வெளியாகிற்று. இப்படியாக ஏற்பட்ட அறிமுகங்களில் முக்கியமான ஒன்று திரு. அசோகமித்திரனுடையது. 'பெரிய மனிதன்' கதை பிரசுரமானதிலிருந்தே கணையாழியுடனும் அசோகமித்திரனுடனும் கடிதத் தொடர்புகள் ஏற்பட்டிருந்தன. 17, தாமோதர ரெட்டி தெரு, தி.நகர், சென்னை -17 என்பது அவருடைய நீண்டநாள் முகவரியாக இருந்தது. நளினமான சீரான கையெழுத்துடன் அவருடைய 'ஏரோகிராம்கள்' எனப்பட்ட வான் கடிதங்கள் இருக்கும். 'கணையாழி' ஆசிரியர் என்பதற்கப்பால் அவருடைய 'வாழ்விலே ஒரு முறை', 'இன்னும் சில நாட்கள்' ஆகிய முக்கியமான சிறுகதைத் தொகுப்புக்கள் மூலமும் கணையாழியில் எழுதிக்கொண்டிருந்த 'பதினெட்டாவது' அச்சுக்கோடு' நாவல் மூலமும் அவர்மீது பெரும் அபிமானமிருந்தது.

1976 பிற்பகுதியில் அசோகமித்திரனிடமிருந்து ஒரு

1977 கொழும்பில் திரு. பொன்னம்பலம் வீட்டில் நண்பர்களுடனான உரையாடலின் போது. (இ.வ) நெல்லை.க.பேரன், பத்மநாப ஐய்யார், சாந்தன், அசோகமித்திரன், பொன்னம்பலம்

கடிதம் வந்தது 1977 பெப்ரவரியில் யாழ். வளாகத்தில் (அப்போது யாழ்ப்பாண. பல்கலைக்கழகமாக ஆகியிருக்கவில்லை. பேராசிரியர் கைலாசபதி வளாகத் தலைவராக விருந்தார்.) நடைபெறவிருந்த தமிழ் நாவல் நூற்றாண்டு விழாவுக்குத் தான் அழைக்கப்பட்டிருப்பதாகவும் யாழ். வரும் வேளையில் கொழும்புக்கும் வரலாமெனக் கருதுவதாகவும் எழுதியிருந்தார். அசோகமித்திரன் அவர்களை அழைக்கும் எண்ணம் எனக்கும் இருந்தது. எனவே அவருடைய கடிதம் எனக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியைத் தந்தது.

எழுபதுகளில் கொழும்பில் பணியாற்றத் தொடங்கியிருந்த வேளை 'கொழும்பு கலை இலக்கிய நண்பர் கழகம்' என்ற பெயரில் பதினைந்து இருபது ஆர்வம் மிக்க இளைஞர்கள் இணைந்து செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்தோம். அசோகமித்திரன் வருகை பற்றி அறிந்த கழக நண்பர்களும் மகிழ்ச்சியடைந்தார்கள். தமது யாழ். விஜயத்தை முடித்துக்கொண்டு கொழும்பு வந்த அசோகமித்திரனை நானும் நெல்லை. க.பேரன், மு.பொன்னம்பலம் (இவர் மு.த.வின் இளைய சகோதரர் அல்லர். எமது கழக உறுப்பினர்களில் ஒருவர்) போன்றோரும் சென்று வரவேற்றோம். கணையாழியில் தொடராக வெளிவந்து கொண்டிருந்த அவரது 'பதினெட்டாவது அச்சுக்கோடு' நாவல் மூலமும் அவரது 'வாழ்விலே ஒரு முறை' போன்ற கதைகள் மூலமும் அறிந்து மனதில் படிந்திருந்த ஒரு படிமத்துடன் அநேகமாகப் பொருந்துபவராக அவர் இருந்தார். ஏற்கெனவே அவரது சில புகைப்படங்களையும் பார்த்திருந்தோம். என்றாலும் அதற்குச் சிலகாலம் முன்னர் தான் அமெரிக்கா சென்று ஏழு மாதங்கள் சர்வதேச எழுத்தாளர் முகாம் ஒன்றில் பங்கு பற்றிவிட்டு வந்தவர் என்பதால் எமது மனதில் சற்று மிகை நாகரிகமான ஒரு உருவமும் இருந்தது. அசோகமித்திரன் மிக எளிமையாக அடக்கமாக இருந்தார். மெலிந்த உருவம், அன்பாக, அமைதியாக, அநாவசியமாக ஆங்கிலம் சேர்க்காமல் பேசும் பாங்கு. சற்றுக் கூச்சபாவம் உள்ளவர் போலவும் தெரிந்தார்.

அசோகமித்திரன் கொழும்பில் தங்கிநின்ற இரண்டோ மூன்று நாட்களும் எமக்கு மிகுந்த உற்சாகமும் பயனும் அளிப்பவையாய் அமைந்தன. நண்பர் பொன்னம்பலம் வெள்ள வத்தை ஹம்டன் வீதியில் ஒரு வீட்டில் தனது நண்பர்களுடன் வசித்து வந்தார். அங்கேயே அசோகமித்திரன் தங்குவதற்கு ஒரு அறையை ஏற்பாடு செய்திருந்தோம். நானும் அதற்கண்மையில் டபிள்யூ. எ. சில்வா மாவத்தையில் வசித்து வந்ததால் சில வேளைகளுக்கான உணவு ஏற்பாடுகளை செய்து கொள்வது இலகுவாயிற்று. பொன்னம்பலம் அவர்கள் வீட்டில் நண்பர்கள் சந்திப்புகள் இடம்பெற்றன. அப்போது வெளியூரில் வேலை பார்த்துக் கொண்டிருந்த திரு. பத்மநாப ஐய்யாரும் அசோகமித்திரனை சந்திக்கவென்றே கொழும்பு வந்திருந்தார். கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தில் ஒரு மாலை பொதுவான இலக்கிய சந்திப்பொன்றையும் ஏற்பாடு செய்திருந்தோம். மிகவும் மகிழ்ச்சிகரமாக நடைபெற்ற அந்நிகழ்வில் அசோகமித்திரனின் உரைக்குப் பின்னர் கலந்துரையாடல் இடம்பெற்றது.

கழக நண்பர்களான பேரன், சண்முகன், என்.கே. மகாலிங்கம், இராஜகோபாலன் போன்ற பலருடன் கவிஞர் முருகையன், அந்தனி ஜீவா போன்ற வேறு பல ஆர்வலர்களும் கலந்து கொண்டனர். இவ் விபரங்கள் யாவற்றையும் நெல்லை

க.பேரன் தொகுத்து பத்திரிகைகளுக்கு அனுப்பியதில் அவையாவும் உரிய முறையில் பிரசுரம் பெற்றன. அடுத்து வந்த ஞாயிறு தினகரன் வார மஞ்சரியின் முதல் பக்கத்திலேயே கலந்துரையாடல் செய்தி கவனத்தை ஈர்க்கும் முறையில் வெளியாகியிருந்தது.

இதேபோல் அசோகமித்திரனின் பேட்டியொன்றும் அடுத்த ஒரு ஞாயிறு தினகரனில் அழகாக வெளியாகிற்று. அசோகமித்திரனும் நானும் கொழும்பு காலிமுகக் கடற்கரையில் ஆறுதலாக உரையாடிக் கொண்டிருந்த போது என்னால் எடுக்கப்பட்ட பேட்டி அது. அவரிடமிருந்து அவ்வேளையில் நிறைய விடயங்களை அறிந்து கொள்ள முடிந்தது. அவருடைய எழுத்து, அமெரிக்க எழுத்தாளர் முகாம் அனுபவங்கள், உலக இலக்கியங்கள், தமிழக இலக்கியச்சூழல் போன்ற பலவற்றைப் பற்றியும் ஆறுதலாகப் பேசினார். தினகரனில் வெளியான இப்பேட்டி பின்னர் அவருடைய 'பயணங்கள்' தொகுப்பிலும் அவரால் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டது.

அசோகமித்திரனின் கொழும்பு வருகையைக் கௌரவிக்குமுகமாக இலங்கைக்கான 'இந்திய' தூதரகத்தின் முதலாவது செயலாளராக அவ்வேளையில் இருந்த திரு. இராமநாதன் மூன்றாம் நாள் மாலையில் ஒரு தேநீர் விருந்து அளித்தார். அவ்விருந்துக்கு அசோகமித்திரனுடன் எனக்கும் அழைப்புக் கிட்டியிருந்தது.

1988 இல் நான் பணிபுரிந்த நிறுவனத்தினரால் மூன்று மாதகால பயிற்சிக்கான புலமைப்பரிசில் எனக்கு வழங்கப்பட்டது. பயிற்சி இந்திய மத்திய அரசின் கீழ் சென்னையில் இயங்கிய பொறியியல் போதனாசிரியர்களுக்கான பயிற்சி நிலையத்தில் நடைபெற இருந்தது. அது கிடைத்ததும் மகிழ்ச்சியும் அதே நேரம் தயக்கமும் ஏற்பட்டன. சென்னையில் முழுதாக மூன்று மாதம் பயிற்சி என்பது சந்தோசமாகவிருந்த போதும் அவ்வேளையில் இந்திய அமைதிப்படையின் கட்டுப்பாட்டில் யாழ்ப்பாணம் இருந்த நிலையில் எவ்வாறு வீட்டை விட்டுப் போவது என்கிற தயக்கம்.

என்னோடு வந்த இன்னொரு நண்பரான தயானந்த னுக்கும் இதே தயக்கம் இருந்தது. போய்ப் பார்த்துவிட்டு ஊர் நிலைமை சரியில்லை என்று அறிந்தால் உடனே திரும்பி வந்துவிடுவது என்ற தீர்மானத்துடன் புறப்பட்டோம். இந்தப் பயணம் புறப்பட்டபோது எனது புதிய கதைத்தொகுதி ஒன்றுக் காக திரு. அசோகமித்திரனிடம் முன்னுரை ஒன்று கேட்கலாம் என்கிற எண்ணத்தில் கதைப் பிரதிகளையும் கையோடு கொண்டு சென்றிருந்தேன்.

அவர் அப்போது தியாகராஜ நகரில் குடியிருந்தார். நான் சென்றிருந்த முதல் வாரமே அவரைப் போய்ச் சந்தித்து 'இன்னொரு வெண்ணிரவு' என்ற அந்த உத்தேச தொகுதிக்கான கதைகளையும் கொடுத்தேன். அவற்றைப் படித்துப் பார்ப்பதாகக் கூறி மிகுந்த அன்புடனும் உற்சாகத்துடனும் வரவேற்றார். தி.நகர், மாம்பலம் போன்ற இடங்களை சுற்றிக் காட்டியமையும் ரங்கநாதன் தெருவின் நெரிசலுக்கிடையில் நடந்து மாம்பலம் ரயில்நிலையத்தில் ரயில் ஏற்றிவிட்டமையும் பசுமையான நினைவுகள். ஒரு சிறுவனுக்குரிய உற்சாகத்துடன் ஒவ்வொரு இடமாக காட்டிக் கூறிக்கொண்டே வந்தார்.

சென்னையில் மூன்று வாரங்கள்தான் சமாளிக்க

2010 திரு. அசோகமித்திரன் இல்லத்தில். (இ.வ) கோரி, அசோகமித்திரன், சாந்தன், சங்கரநாராயணன்.

முடிந்தது. ஊர் நிலைவரங்கள் பற்றிய செய்திகள் உற்சாக மளிப்பனவாய் இல்லை. உடனேயே திரும்பிவிட வேண்டும் என்கிற அவதி எனக்கும் கூடவந்த நண்பர் தயானந்தனுக்கும் ஏற்பட்டது. என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் குழப்பமாய் இருந்தது. அசோகமித்திரனிடம் பேசிப்பார்க்கலாம் என்றிருந்தது. இந்த இரண்டாவது தடவை அவரைச் சந்திக்கப் போயிருந்தபோது நான் கூறிய எல்லாவற்றையும் கவனமாகச் செவிமடுத்தவர், பேசிமுடித்ததும் சொன்னார். 'நீங்க உடனேயே கிளம்பிப் போய்டுங்க சாந்தன். இந்த நிலைமையில் இப்படி நீங்க இங்க இருப்பது உங்களுக்கும் நல்லதில்லை. வீட்டுக் காரங்களுக்கும் நல்லதில்லை. இங்கே பிறகு எப்ப வேணுமானாலும் வந்துகொள்ளலாம். உங்களுடைய கதைகள் படித்துப் பார்த்தேன். நல்லாயிருந்தது. முன்னுரையை தபாலில் அனுப்பி வைக்கிறேன்,' என்றார்.

இலங்கைத் தமிழர்கள் பால் மிகுந்த அக்கறையும் அவர்கள் நிலைமை பற்றிய புரிந்துணர்வும் கொண்டிருந்த அவர் எங்கள் மனநிலையையும் அறிந்து கூறிய புத்திமதி அவ்வேளையில் ஆறுதலளிப்பதாய் இருந்தது. சென்னை போய் ஒருமாத முடிவில் நானும் தயானந்தனும் ஊர் திரும்பினோம்.

ஒரு மாதத்துக்குள்ளாகவே அசோகமித்திரன் அவர்கள்

1998 சென்னை அபுபலஸில் நடைபெற்ற விழாவில் 'யாழ் இனிது' நூலை அசோகமித்திரன் வெளியீட்டு வைக்க பாலுமகேந்திரா முதற்பிரதியைப் பெற்றுக்கொள்கிறார்.

சொன்னது போல் முன்னுரை தபாலில் வந்து சேர்ந்தது. 'இன்னொரு வெண்ணிரவு' என்ற அந்தத் தொகுதி 1982 இல் வெளியாகிற்று. இந்த முன்னுரையைப் பின்னர் தமது 'பார்வைகள்' தொகுப்பு நூலிலும் அவர் சேர்த்திருந்தார்.

○

1995 இடப்பெயர்வின் போது வீடு, வாசல், வேலை, எல்லாம் விட்டு எதிர்காலமே கேள்விக்குறியாய் இருந்த நிலையில் ஆறு மாத காலம் அகதி வாழ்வு வாழ நேர்ந்திருந்தது. இப்போது ஆறு மாத காலம் என்று சொல்லி விட்டாலும் அவ்வேளையில் அவ்வாழ்வு எவ்வளவு காலம் தொடரும் என்பதும் தெரியாதிருந்த வேதனை. வெளியுலகோடு எந்தத் தொடர்புமில்லாது தனித்து விட்டதொரு வெறுமையில் நாட்கள் கழிந்து கொண்டிருந்தன. அவ்வேளையில் அந்த ஆறுமாத காலத்தினுள் அவ்வப்போது எப்படியோ தாமதித்தே என்றாலும் வந்து சேர்ந்த மூன்று கடிதங்கள் நம்பிக்கையையும் தெம்பையும் அளிக்கும் ஆற்றல் கொண்டவையாக அமைந்தன. கொழும்பிலிருந்து பேராசிரியர் குணதிலக மற்றும் சென்னையிலிருந்து அசோகமித்திரன் மற்றும் நண்பர் கோரி ஆகியோர் அனுப்பிய கடிதங்கள் அவை. 'மனதைத் தளர விட்டுவிடாதீர்கள், நிலைமைகள் மாறி எதிர்காலம் நன்றாயிருக்கும்' என அசோகமித்திரன் எழுதியிருந்தார்.

அவர் எழுதியது போல் நிலைமைகள் மாறி அடுத்த இரண்டு மூன்று ஆண்டு களுக்கும் அவரை மீண்டும் சென்னையில் சந்திக்கிற நல்வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. 96 ஏப்ரலில் ஊர் திரும்பிய சில நாட்களில் எனக்கு ஆறுதலும் உற்சாகமும் தருவதைப் போல் நண்பர் கோரி எனது இன்னுமொரு புதிய தொகுப்பை சென்னையில் வெளியிட முனைந்தார். 'யாழ் இனிது' என்கிற தலைப்புள்ள அத்தொகுதியின் வெளியீட்டு விழாவுக்கு நான் கட்டாயம் வந்தே தீர வேண்டும் என கோரி பிடிவாதமாயிருந்தார். 1998 இல் நடைபெற்ற அவ்விழாவில் நூலை வெளியிட்டு வைத்தவர் திரு. அசோகமித்திரன். அழகான நறுக்கான உரையொன்றை ஆற்றி, தொகுதியை வெளியிட்டு வைத்தார். நூலின் முதல் பிரதியை பெற்றுக் கொண்டவர் திரு. பாலுமகேந்திரா. ஞானராஜசேகரன், லெனின், எஸ்.பொ, ரகுமான் போன்ற பலர் வந்திருந்த விழா சிறப்பாக நடைபெற்றது. அதுபற்றிய செய்திகள் பின்னர் கணையாழியிலும் வெளியாகின.

○

இதற்கு அடுத்த தடவை திரு. அசோகமித்திரனைச் சந்தித்ததும் எனது நூல் வெளியீடுகளுக்காகப் போயிருந்த போதுதான். இடையில் அவ்வப்போது கடிதத் தொடர்புகள் இருந்தாலும் பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் 2010

இல் தான் மீண்டும் சந்திக்க முடிந்தது. எனது ஆங்கில நாவல் மற்றும் உலக இலக்கியம் பற்றிய தமிழ் நூல் இரண்டும் ஒரு வாரகால இடைவெளியில் சென்னையில் வெளியிடப்பட்டன. ஆனால் இவற்றில் எதற்கும் திரு.அசோகமித்திரனால் வரமுடியவில்லை. அவர் அவ்வேளையில் சற்றுப் பலவீனமான நிலையில் இருந்தார். பின்னர் அவர் வீட்டில் போய் நான், கோரி, சங்கரநாராயணன் மூவரும் சந்தித்தோம். அப்போது அவர் வேளச்சேரியில் மகன் வீட்டில் குடியிருந்தார். நாங்கள் போய் வீட்டடியில் இறங்கினதுமே மேல்மாடிப் பல்கனியிலிருந்து மகிழ்வும் உற்சாகமுமாய் கையசைத்து 'மேலே வாருங்கள்' என்று அழைத்த விதம் மறக்கமுடியாதது. அன்று ஒரு மணி நேரத்துக்கும் மேலாக ஆறுதலாகப் பேசிக் கொண்டிருக்க முடிந்தது. எனது நூற்பிரதிகளை அன்பளிப்பாகக் கொடுத்துவிட்டு வந்தேன். ஊர் திரும்பி ஓரிரு மாதங்களின் பின்னர் எனது அந்த நாவல் பற்றி அவர் எழுதிய விமர்சனம் ஒன்று நான் சற்றும் எதிர்பார்த்திராத விதமாக 'இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்' பத்திரிகையில் வந்திருந்ததை அறிய நேர்ந்த போது மிகுந்த மகிழ்வும் வியப்பும் அவர்பால் மேலும் அதிகரித்த மதிப்பும் ஏற்பட்டன.

○

அதற்குப் பிற்பட்ட காலங்களில் ஓரிரு கடிதப் போக்குவரத்துக்கள் இருந்தன. கடந்த ஓக்ரோபர் மாதம் (2016) நான் ராஜஸ்தான் மற்றும் புதுடில்லி போக நேரிட்ட போது சென்னையில் இறங்கி புகையிரதம் மூலம் போய் வந்தேன். சென்னையில் நின்ற முதலிரு நாட்களில் அசோக மித்திரனைச் சந்திப்பது என்பது வழமை போலவே என்னுடைய திகழ்ச்சி நிரலில் முதலிடம்

பிடித்திருந்தது. நண்பர் கோரியுடன் சென்றிருந்தேன். இப்போது அவர் மீண்டும் தியாகராஜ நகருக்கே குடிவந்திருந்தார். ஆனால் வீடு வேறு. உடல் மேலும் சற்று இளைத்திருந்தாலும் நன்றாயிருந்தார். அன்பாகப் பேசிக்கொண்டிருந்தார். எதுவும் வேண்டாமென்று நாங்கள் மறுதலித்தபோதும், 'தண்ணீராவது சாப்பிடுங்க', என்று எழுந்து தன் கையாலேயே தண்ணீர் கொண்டு வந்தார். அன்றைய அந்த அரைமணி நேரமும் தான் அவருடனான கடைசிச் சந்திப்பாய் அமைந்தது.

மேலே சொன்ன யாவும் அவருடனான சந்திப்பு பழக்கம் சார்ந்தவை மட்டுமே ஆகும். அவருடைய எழுத்துக்கள், அவர் உருவாக்கிய பாத்திரங்கள் போன்றவை பற்றிய மனப்பதிவுகளை இலகுவில் எழுதுதல் சிரமமானது. அசோக மித்திரனை நினைக்கும்போது அவருடைய அன்பு, அடக்கம், மேதைமைக்கேயுரிய எளிமை, அமைதியான - ஆழமான பேச்சு, நளிளமும் நாகரிகமும் மிளிரும் நகைச்சுவை, இவை எல்லாவற்றையும் உள்ளடக்கிய ஒரு குழந்தை உள்ளம் என எல்லாமே என்றும் அழியாது நினைவில் நிழலாடும். ■

ஈழத்தில் தமிழில் நிகழ்ந்துள்ள

பலஸ்தீனக் கவிதை

மொழிபெயர்ப்புக்கள்

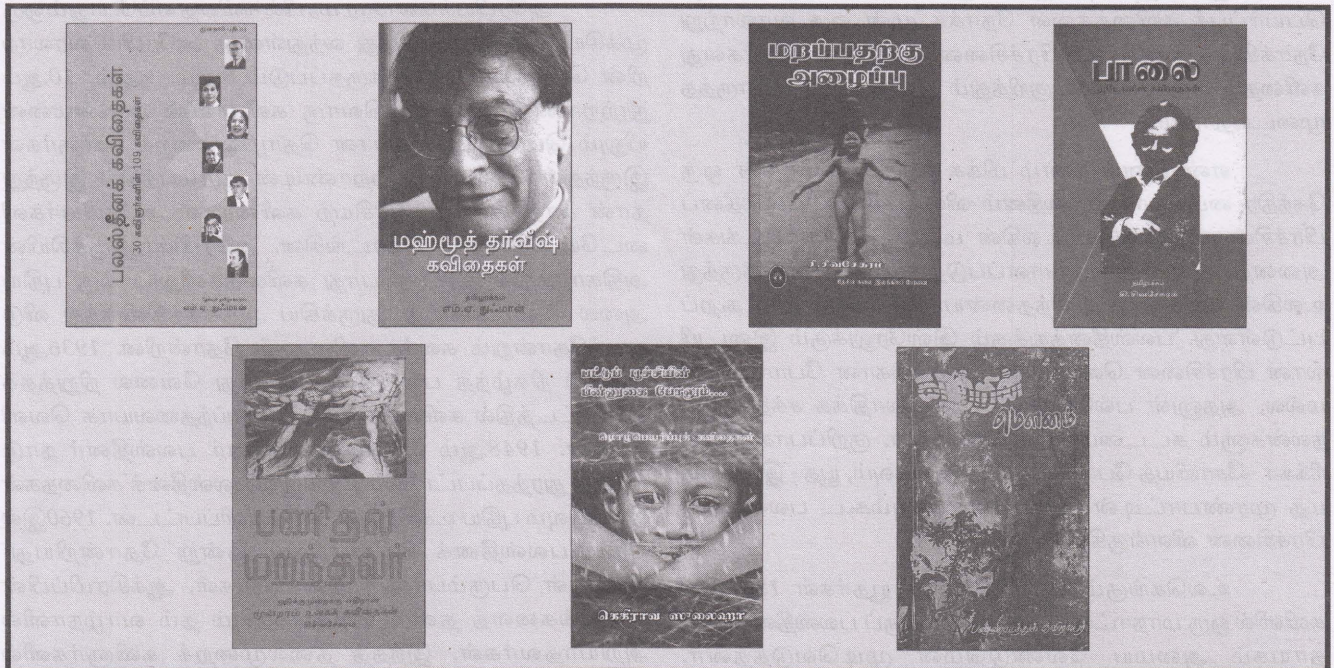
தொகுதிகளுடனான ஒரு பார்வை

புலோலியூர் வேல்நந்தகுமார்

ஈழத்தில் தமிழில் நிகழ்ந்துள்ள முக்கியமான அரசியல்சார் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகளுள் ஒன்றாக பலஸ்தீனக் கவிதை மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள் விளங்குகின்றன. 1980 களுக்கு பின்னரே இவை ஈழத்தில் முக்கியத்துவம் பெற்றன. இக் கவிதைகள் அரபு மூல மொழியைக் கொண்டிருந்தாலும் அவை ஆங்கிலத்தின் ஊடாகவே தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. இஸ்ரேலிய மற்றும் ஏனைய வல்லாதிக்கங்களுக்கு எதிராக பலஸ்தீனம் என்ற தமது சுதந்திர தாயகத்துக்காக விடுதலை வேண்டிப் போராடிய பலஸ்தீனர்களது விடுதலைசார் உணர்வுகளினது ஆன்மக்குரலாகவே இப் பலஸ்தீனக் கவிதைகள் வெளிப்பட்டன. ஈழத்தமிழர்களும் இதே வகையானதொரு விடுதலைக்காக போராடியதன் காரணமாக அந்த அனுபவங்கள் இங்கும் ஒரு எழுச்சிக்கு

உதவும் எனக் கருதியும், இங்கு வாழ்ந்த இஸ்லாமிய மக்களும் பலஸ்தீன விடுதலைக்கு தார்மீக ஆதரவை வழங்கிய தன்மையாலும், அடக்கு முறைகளுக்கும் ஒடுக்கு முறைகளுக்கும் இடையிலான விடுதலைக் குரல் என்பது உலகப் பொதுவானது என்பதை வெளிக்காட்டும் வகையிலுமே இவை இங்கு மொழிபெயர்க்கப்பட்டன. அந்த வகையில் இங்கு பலஸ்தீனக் கவிதை மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகளில் ஈடுபட்டவர்களில் முக்கியமானவர்களாக பேராசிரியர் கவிஞர் எம்.ஏ.நுஃமான், பண்ணாமத்துக் கவிராயர் என அழைக்கப்படும் ஸ்யயத் முஹமத் ஃபாருக், பேராசிரியரும் கவிஞருமான சி.சிவசேகரம், கவிஞரும் ஆங்கில ஆசிரியையுமான கெகிறாவ ஸுலைஹா போன்றோரைக் குறிப்பிடலாம்.

இவர்களைவிட மேமன்கவி, அ.யேசுராசா,

ஏ.ஜே.கனகரட்னா, அஷ்ரப் சிகாப்தீன், ந.சத்தியபாலன், செல்வா கனகநாயகம், சோ.பத்மநாதன், செ.யோகராசா போன்றோர் இது புற்றி பல கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளனர். இதேபோல தமிழ்நாட்டில் பலஸ்தீனக் கவிதை மொழி பெயர்ப்பு முயற்சிகளில் ஈடுபட்டவர்களில் யமுனா ராஜேந்திரன், எஸ்.வி.ராஜதுரை, வ.கீதா, பீர்முகம்மது, முஜிபு ரகுமான் போன்றோர் முக்கியமானவர்கள். இவ்வகையில் யமுனா ராஜேந்திரன் தொகுத்த '25 கவிதைகளும் 500 கமாண்டோக்களும்' (1994) என்ற தொகுப்பு முக்கியமானதாகும். இதனைவிட 'அவ்வப்போது பறித்த அக்கரைப்பூக்கள்', 'மண்ணும் சொல்லும்' ஆகிய பொதுத் தொகுப்புக்களும் முக்கியமானவையாகும். ஈழத்தில் தமிழில் வெளிவந்துள்ள பலஸ்தீனக் கவிதை மொழி பெயர்ப்புத் தொகுதிகள் என்ற வகையில் என் பார்வைக்குக் கிடைத்த பின்வரும் தொகுதிகள் முக்கியமானவையாக விளங்குகின்றன.

- * பலஸ்தீனக் கவிதைகள் (30 கவிஞர்களின் 109 கவிதைகள்) - எம்.ஏ.நுஃமான்
- * மஹ்மூத் தர்வீஷ் கவிதைகள் - எம்.ஏ.நுஃமான்
- * காற்றின் மௌனம் - பண்ணாமத்துக் கவிராயர்
- * பணிதல் மறந்தவர் - சி. சிவசேகரம்
- * மறப்பதற்கு அழைப்பு - சி. சிவசேகரம்
- * பாலை - சி.சிவசேகரம்
- * பட்டுப்புச்சியின் பின்னுகை போலும் - கெகிறாவ ஸுலைஹா

இதேவேளை 'குழல்' என்ற புனைபெயரில் திரு. வி. பி. ஜோசப் (அருளாளன்) அவர்களால் மொழிபெயர்த்துத் தரப்பட்டுள்ள 2001 இல் வெளிவந்த 'கனத்திலேயே விழ்வோம்' என்ற தொகுதி பலஸ்தீனக் கவிதைத் தொகுப்புகள் தந்த அருட்டுணர்வில் உருவாக்கப்பட்ட ஒரு மொழி பெயர்ப்புத் தொகுதி என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இனி, இத் தொகுதிகளினூடாக பலஸ்தீன மொழி பெயர்ப்புக் கவிதைகளை நோக்க முன் ஒரு வரலாற்று நோக்கில் பலஸ்தீனப் பிரச்சினை குறித்தும் அவர்களது கவிதைப் பாரம்பரியம் குறித்தும் நோக்குவது பொருத்த முடையதாகும்.

எண்ணெய் வளம் மிக்க மத்திய கிழக்கின் ஒரு கேந்திர மையமாக பலஸ்தீனம் விளங்குகிறது. பலஸ்தீனப் பிரச்சினை இன்றைய உலகின் மக்கள் போராட்டங்கள் அனைத்தையும் அடையாளப்படுத்துகிறது என்ற கருத்து உலகின் முற்போக்கு சிந்தனையாளர் பலராலும் கூறப்பட்டுள்ளது. பலஸ்தீனத்துக்கும் இஸ்ரேலுக்கும் இடையிலான பிரச்சினை வெறுமனே நிலத்துக்கான போர் மட்டுமல்ல, அதனுள் பல்வேறுபட்ட வல்லாதிக்க சக்திகளின் நலன்களும் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளன. குறிப்பாக அமெரிக்கா - சோவியத் போட்டியின் தளமாகவும், யூத - இஸ்லாம் மத முரண்பாட்டின் இருப்பிடமாகவும்கூட பலஸ்தீனப் பிரச்சினை விளங்குகிறது.

உலகெங்கும் சிதறி வாழ்ந்த யூதர்கள் 1897இல் சுவிஸில் ஒரு மாநாட்டை நடத்தி தமக்குப் பலஸ்தீனில் ஒரு தாயகம் அமைய வேண்டுமென முடிவெடுத்தனர்.

இதன்படி உலக நாடுகளில் இருந்து யூதர்கள் பலஸ்தீனம் நோக்கி வந்தனர். இதனால் 1917இல் பலஸ்தீனத்தில் ஏற்கெனவே பாரம்பரியமாக வாழ்ந்த இஸ்லாமியர்கள் அங்கு இரண்டாம் தரப் பிரஜைகளாக்கப்பட்டனர். அதனை அமெரிக்காவும் ஆதரிக்க, வல்லாதிக்க நலன்களுக்காய் பலஸ்தீனத்தைத் துண்டாடும் சதிகள் அரங்கேறின. இதன்படி 1947இல் பலஸ்தீனம் பலஸ்தீனர்களுக்கும், வந்தேறு குடிகளான யூதர்களுக்கும் பிரித்துக் கொடுக்கப்படுவதை ஐ.நா.சபையும் அங்கீகரித்தது. அத்துடன் ஜெருசலேம் நகர் சர்வதேசமையமாக வேண்டும் என்றும் அத் தீர்மானம் கூறியது. அதன் வழியிலே அமெரிக்கா, பிரிட்டனின் அங்கீகாரத்துடன் இஸ்ரேல் என்ற நாடு உருவானது. இன்று இஸ்ரேல் உலகின் பலம்மிக்க நாடாகத் திகழ்கிறது. அதனை இந்த நிலைக்குக் கொண்டு வந்ததில் அமெரிக்கா அதிக சிரத்தை எடுத்துக் கொண்டது. இதன் மூலம் மத்திய கிழக்கில் தன் ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்டுவதே அதன் நோக்கமாக இருந்தது. பலஸ்தீனத்துக்கான விடுதலைப் போரும் யசீர் அரபாத் பின்னர் ஹமாஸ் இயக்கம் எனத் தொடர்வதுடன் அண்மையில் காலா பகுதிகள் மீது இஸ்ரேல் நடத்திய தாக்குதல்கள் வரை நீண்டு கொண்டே செல்கிறது.

பலஸ்தீனம்; ஐரோப்பா, ஆசியா, ஆபிரிக்கா ஆகிய பரந்த கண்டங்களுக்கிடையிலான போக்குவரத்துப் பாதையில் அமைந்திருப்பதாலும் பணப்புழக்கத்தின் கேந்திர மையமாகத் திகழ்வதாலுமே இஸ்ரேலியரும், ஏனையோரும் அதனை ஆக்கிரமிக்க முனைகின்றனர். இத்தகைய அடக்கு முறைக்கொடுமைகளுக்கு எதிராக காலந்தோறும் ஆயுதம் ஏந்திப் போராடிய, தற்போதும் போராடிக் கொண்டிருக்கின்ற பலஸ்தீன விடுதலைசார் மொழியுணர்வின் குறியீட்டு அனுபவங்களாகவே பலஸ்தீனக் கவிதைகள் முகிழ்ந்தன.

அரேபியக் கலாசார மரபில் கவிதை எப்போதும் ஒரு முக்கிய பாத்திரம் வகித்து வந்துள்ளது. அரேபிய வரலாற்றின் பொற்காலமாகக் கருதப்படும் 8ஆம், 9ஆம், 10ஆம் நூற்றாண்டுகளில் ஒவ்வொரு கலீபாவின் அரண்மனையிலும் பெருந்தொகையான தொழில்முறைக் கவிஞர்கள் இருந்தனர். 20ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் இருந்து தான் காத்திரமான அரபியற் கவிதைகள் அரேபியர்களிடையே தோன்றத் தொடங்கின. அரேபியர் துருக்கியின் அதிகாரத்தில் இருந்தபோது கவிதைகளிலும் ஒரு புதிய அலை தொடங்கியது. துருக்கிய ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுபடத்தோன்றும் சுவர்க் கவிதைகள் தோன்றின. 1936ஆம் ஆண்டு நிகழ்ந்த பலஸ்தீனப் பொது வேலை நிறுத்தக் காலகட்டத்தில் கவிதைகள் சக்தி வாய்ந்தவையாக வெளிவந்தன. 1948ஆம் ஆண்டின் பின்னர் பலஸ்தீனர் நாடு கடந்து துரத்தப்பட்டனர். 1950இல் பலஸ்தீனக் கவிதைகள் திரும்பவும் புதிய உக்கிரத்துடன் வெளிப்பட்டன. 1960இல் புதிய -பலஸ்தீனக் கவிஞர் குழு ஒன்று தோன்றியது. இவர்கள் பெரும்பாலும் இளைஞர்கள். ஆக்கிரமிப்பின் துன்பங்களைத் தவிர வேறெதையும் தம் வாழ்நாளில் அறியாதவர்கள். இந்தத் தலைமுறைக் கவிஞர்களில்

மஹ்மூத் தர்வீஷ், சமீஹ் அல் காசிம், தெளஃபீக் சையத் போன்றோர் முக்கியமானவர்கள்.

இவர்களின் கவிதைகள் வீடற்ற நிலை, அபகரித்த தாய்நாட்டின் மீதான காதல் என்பவற்றைப் பேசுகின்றன. அத்துடன் போராட்டத்துணிவு, சங்காரத்தை எதிர்த்து நிற்கல் என்பவற்றையும் பேசுகின்றன. இக் கவிதைகளுடாக அரேபிய மொழி மீண்டும் ஒரு முறை அவர்களது அறை கூவலையும் ஏக்கத்தையும் உச்சமாக வெளிப்படுத்தியது. மேற்கூறப்பட்ட தகவல்களை பேராசிரியர் எம்.ஏ.நுஃமான் தொகுத்த 'பலஸ்தீனக் கவிதைகள்' என்ற மொழி பெயர்ப்புத் தொகுப்பின் முன்னுரைக் குறிப்பினூடாகவே பெற முடிந்தது என்பதையும் இவ்விடத்தில் நன்றியுடன் பதிவு செய்கிறேன். இதுவரை பலஸ்தீனத்தின் அரசியல் வரலாற்றோடு பின்னிப்பிணைந்ததாய் ஒடுக்கு முறைக்கு எதிரான குரலாக தோன்றி வளர்ந்த பலஸ்தீனக் கவிதை மரபை, அதன் வரலாற்றுப் பின்னணியை நோக்கிய நாம் இனி ஈழத்தில் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள பலஸ்தீன மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைப் பிரதிகளுடாக, அதன் உருவ, உள்ளடக்கச் சிறப்புக்களையும் அவற்றுக் கிடையிலான மொழிபெயர்ப்பு ஒப்பீடுகளையும் நோக்கு வது பொருத்தமுடையதாகும்.

பலஸ்தீனக் கவிதைகள் - எம்.ஏ.நுஃமான்

ஈழத்திலே தமிழில் வெளிவந்துள்ள முக்கியமான தொரு பலஸ்தீன மொழிபெயர்ப்புத் தொகுப்பாக இது அமைந்துள்ளது. பலஸ்தீனம் உட்பட பல்வேறுபட்ட அரசு தேசங்களைச் சேர்ந்தவர்களும் பலஸ்தீனப் பிரச்சினை குறித்து எழுதிய ஒரு முழுமையான தொகுப்பாக இது விளங்குகின்றது. மூன்று பதிப்புக்களைக் கண்டுள்ள இத் தொகுப்பை தமிழிற்கு தேர்வும் தமிழாக்கமுமாகத் தந்துள்ளவர் முன்னர் வெளிவந்து நின்றுபோன 'கவிஞன்' இதழின் ஆசிரியரும், ஈழத்தின் புகழ்பூத்த கவிஞரும், பேராசிரியரும், பல்கலைக்கழக வாழ்நாள் தமிழ்ப் பேராசிரியரும், நவீன தமிழிலக்கணச் சிந்தனாவாதிமுமான தன்ன டக்கம் மிக்கவருமான எம்.ஏ.நுஃமான் ஆவார்.

மட்டக்களப்பு, கல்முனையைச் சேர்ந்த இவர் பன்மொழிப் புலமைமிக்கவர். இவர் இஸ்லாமியராக இருப்பதும் அரசு மூலத்திலிருந்து ஆங்கில மொழிவழி வந்த இக் கவிதைகளை தமிழில் பெயர்க்க இவருக்கு உதவியாய் அமைந்தது. இத் தொகுப்பின் முன்னுரையில் இத் தொகுப்பை தான் வெளியிட்ட நோக்கங்கள், பலஸ்தீனம் அதன் விடுதலைப் போராட்டம் குறித்த அறிமுகக் குறிப்புக்கள், அரசு மொழியின் கவித்துவச் சிறப்புக்கள், இக் கவிதைகளை முதலாம், இரண்டாம் பதிப்புகளின்போது வேறுபட்ட ஆங்கிலக் கவிதைத் தொகுப்புகளிலிருந்து தான் பெற்ற விபரம், பலஸ்தீனக் கவிதைகள் சமகால ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதை மரபினுள் உள்வாங்கப்பட்டதன் பின்னணி போன்ற பல விடயங்களை விளக்கியுள்ளார்.

1981இல் இத் தொகுப்பின் முதற்பதிப்பு 9 கவிஞர்களின் 30 கவிதைகளோடு வெளிவந்தது. 2000ஆம் ஆண்டில் இதன் இரண்டாவது பதிப்பில் 15 கவிஞர்களின்

71 கவிதைகள் இடம்பெற்றன. 2008ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்த இதன் மூன்றாம் பதிப்பில் 30 கவிஞர்களின் 109 கவிதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. புதிதாக 15 கவிஞர்கள் புதிய தலைமுறையைச் சேர்ந்தவர்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளனர். மூன்றாவது பதிப்பில் எட்டுப் பெண் கவிஞர்களது கவிதைகள் இடம்பெற்றுள்ளதும் சிறப்பாகும். ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு வழியாகவே இவர்கள் தமிழிற்கு அறிமுகமாகின்றனர். இத் தொகுதியில் மஹ்மூத் தர்வீஷ், இப்றாஹிம் துக்கான், அபு சல்மா, ஃபத்வா துக்கான், கமால் நசீர், மூயின் பசைசோ, தெளஃபீக் சையத் எனப் பல்வேறு பட்ட பலஸ்தீனக் கவிஞர்களது கவிதைகள் அவர்களது விடுதலை உணர்வின் மொழியாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளதைக் காணமுடிகின்றது. இதனூடாக எம்.ஏ. நுஃமானின் மொழிபெயர்ப்பு ஆளுமையையும் எம்மால் இனங்காண முடிகின்றது.

இத் தொகுப்புப் பற்றி அதன் முதற் பதிப்பின் முன்னுரையில் எம்.ஏ.நுஃமான் அவர்கள் "பலஸ்தீன மக்களின் விடுதலைப் போராட்டத்துக்கு ஆதரவு வழங்கும் முகமாகவே இப்போது இக் கவிதைதைத் தொகுதியை வெளியிடுகிறேன். இக் கவிதைகள் பலஸ்தீன மக்களை நேரடியாகப் புரிந்துகொள்ள நமக்கு உதவும். இலக்கியத்துக்கும் அரசியலுக்குமிடையே உள்ள பிரிக்க முடியாத உறவை இக் கவிதைகள் பகிரங்கப்படுத்துகின்றன. பலஸ்தீன மக்களின் துயர் நிலையையும் விடுதலைப் போராட்ட உணர்வையும் இவை பிழிந்து தருகின்றன" என்று கூறுவதுடன் "அரசுக் கவிதையை ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பு மூலம் தமிழுக்குக் கொண்டுவரும்போது மூலக் கவிதையின் வீச்சும் வேகமும் மூன்றாவது மொழியிலும் அவ்வாறே இருக்குமென்று ஒருபோதும் எதிர்பார்க்க முடியாது. அதையும் மீறி இத்தொகுப்பிலே பலஸ்தீனக் கவிஞர்களின் வீறார்ந்த உணர்ச்சியை நாம் ஓரளவு தரிசிக்க முடிகிற தென்றால் அதற்குக் காரணம் மொழிபெயர்ப்பின் சிறப்பு அல்ல; மழுங்கடிக்க முடியாத மூலக் கவிதையின் சிறப்பேயாகும்" என்றும் கூறியுள்ளார்.

பலஸ்தீனக் கவிதைகளை ஒருமித்துப் படிக்கும் போது அவையெல்லாம் ஒரே பொருளை வெவ்வேறு குரல்களில் பேசுவன போலவும் வெற்றுக் கோசங்கள் போலவும் சிலருக்கு தோன்றக் கூடும். ஆனால் ஈழத்துப் படைப்பாளிகளைப் பொறுத்தவரையில் இவை அவர்களது சொந்த வாழ்வு அனுபவ வெளிப்பாடாகவே அமைகின்றது. இவ் வகையில் உலகின் எந்த ஒரு மூலையிலும் எல்லா விதமான அடக்கு முறைகளையும் எதிர்த்துப் போராடும் மக்களின் குரலாகவும் பலஸ்தீனக் கவிதைகளின் குரல் ஒலிக்கிறது எனக் கூறுவது தவறல்ல.

இப்றாஹிம் துக்கானின் 'கொமாண்டோ' என்ற கவிதையுடன் இத் தொகுதி தொடங்குகின்றது.

"அவனது தோற்றத்தைப் பார்த்துக் குறை கூறவேண்டாம் அறத்தின் பாதை இருண்டிருக்கிறது அவன் நேசிக்கும் நாட்டின் அடித்தளங்கள் நொறுக்கப்பட்டுள்ளன

எதிரிகளின் அநியாயத்துக்காக
சுவர்க்கமும் பூமியும் அழுகின்றன...”

என்றவாறு இக் கவிதை போரின் கொடுமை
களையும் போராளிகளின் நியாயத்தையும் எடுத்துக்
கூறுகின்றது.

அபூ சல்மாவின் ‘நாம் திரும்பிச் செல்வோம்’ என்ற
கவிதை தேசத்தை மீண்டும் மீட்டெடுக்கும் நம்பிக்கையைப்
பாடுகிறது.

“இவ்வளவு நீண்ட இடைவெளிக்குப் பிறகு
நம்மால் திரும்பிச் செல்ல முடியுமா?

ஆம், நாம் திரும்பிச் செல்வோம்
ஈரலிப்பான தரையை முத்தமிடுவோம்
நம் உதடுகளில் அன்பு மலர்கள் பூக்கும்...”

என நிலமிழந்தவரின் நிலத்துக்கான ஏக்கப்
பாடலாய், நம்பிக்கைப் பாடலாய் அமைந்து இன்றும் இத்
துயர் சுமக்கும் யாவர்க்கும் பொருந்துவதாய் அமைவதும்
சிறப்பாகும்.

இதேபோல ஃபத்வா துக்கான் என்ற பெண்
கவிஞரது மண்பற்று பின்வருமாறு வெளிப்படுகிறது.

“என் நாட்டின் அணைப்பில் இருப்பது
எனக்குப் போதும்

எனது தேசத்தின் புனித முற்றத்தில்
ஒரு கைப்பிடியளவு புழுதியாய்
ஒரு புல்லின் இதழாய்
ஒரு பூவாய் இருப்பது
எனக்குப் போதும்...”

இத் தொகுதியில் இடம்பெறும் மூயின் பசைசோ
வின் கவிதை பச்சைவிளக்கு - சிவப்பு விளக்கு, கார் என்ற
குறியீடுகளினூடாக விடுதலைக்கான உயிர்கொடுப்ப
பையும் முடிவுறா விடுதலையையும் பேசுகிறது. சமீஹ் அல்
காசிமின் ‘போரின் புதல்வர்கள்’, ‘சுவர்க்கடிகாரம்’ ஆகிய
கவிதைகள் ‘பணிதல் மறந்தவர்’ என்ற தொகுதியில்
பேராசிரியர் சி.சிவசேகரத்தினாலும் மொழி பெயர்க்கப்
பட்டவை என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இதேபோல
மஹ்மூத் தர்வீஷின் ‘எதிர்ப்பு’ என அமையும் கவிதையில்

“கவிதை
என் துடிக்கும் இதயத்தின் குருதி
என் ரொட்டியின் உப்பு
கண்ணின் திரவம்
நகங்களால்
கண் இமைகளால்
கத்தி முனையால்
நான் அதை எழுதுவேன்....”

என அமைந்து தடுக்க முடியா விடுதலைக்கான
பலஸ்தீன வேட்கையை எம்முள்ளும் தொற்ற வைத்துச்
சிறப்புப் பெறுகிறது.

இத் தொகுப்பில் இடம்பெறும் இக்கவிஞரின்

‘இரங்கற்பா’ என்ற கவிதை ஒரு விடுதலை வீரனின் மறைவு
குறித்த இரங்கலைக் கூறுகிறது.

“எங்கள் மண்ணிலே
அவனது கதையைக் கூறுகின்றனர்
அவன் ஓடி மறைந்த போது
அவனது தாயிடம் விடைபெற வில்லை
நண்பர்களைச் சந்திக்க வில்லை
அச்சத்தைத் தணிக்கும் செய்தி எதனையும்
விட்டுச் செல்லவில்லை
.....
இரவே
தாரகைகளே, தெருக்களே, முகில்களே
அவளுக்குச் சொல்லுங்கள்:
எம்மிடம் விடையில்லை
.....
உண்மையை நீ தாங்கமாட்டாய்
ஏனெனில்...”

என அமைந்து தற்காலத்தில் எமக்குப் பொருத்
தமாய் அமைகின்றது. இதுவரை பலஸ்தீனக் கவிதைகள்
என்ற பெரும் தொகுதியில் இருந்து பதச் சோறாக சில
மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகளைத் தரிசித்தோம். அடுத்து,

மஹ்மூத் தர்வீஷ் கவிதைகள் - எம்.ஏ.நுஃமான்

பலஸ்தீனத்தின் தேசியக் கவிஞர் என்று அழைக்கப்
பட்டவரும் வெளி உலகில் நன்கு அறியப்பட்டவருமான
மஹ்மூத் தர்வீஷின் கவிதைகள் பலஸ்தீன விடுதலைக்
கவிதை வரலாற்றில் அதிகமானவையாகவும் முக்கியமான
வையாகவும் விளங்குகின்றன. இவரது கவிதைகள் ஈழத்தில்
பண்ணாமத்துக் கவிராயர், எம்.ஏ.நுஃமான், சி.சிவசேகரம்,
கெகிறாவா ஸுலைஹா ஆகியோரால் மொழிபெயர்க்கப்
பட்டுள்ளன. இவரது ஒரே கவிதையே வேறு வேறு
மொழிபெயர்ப்புக்களுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டுள்ளதையும்
காண முடிகின்றது.

இவர் 1970களின் நடுப்பகுதியில் இருந்துதான்
தமிழுக்கு அறிமுகமானார். 70களில் எம்.ஏ.நுஃமானால்
மொழிபெயர்க்கப்பட்ட தர்வீஷின் எட்டுக் கவிதைகள்
‘பலஸ்தீனக் கவிதைகள்’ முதற்பதிப்பில் இடம்பெற்
றுள்ளன. இக் காலப்பகுதியில் பண்ணாமத்துக் கவிராயரின்
மொழிபெயர்ப்பில் தர்வீஷின் ஏழு கவிதைகள் சஞ்சிகை
களில் பிரசுரமாகிப் பின்னர் ‘காற்றின் மௌனம்’ என்ற
அவரது மொழிபெயர்ப்புத் தொகுதியில் இடம்பெற்றன.

நுஃமானின் ‘பலஸ்தீனக் கவிதைகள்’ இரண்டாம்
பதிப்பில் தர்வீஷின் 19 கவிதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன.
பின்னர் 2008 இல் எம்.ஏ.நுஃமான் அவர்கள் ‘மஹ்மூத்
தர்வீஷ் கவிதைகள்’ என்ற ஒரு தனி மொழிபெயர்ப்புத்
தொகுப்பினையே வெளியிட்டுள்ளார். ஈழத்தில் தர்வீஷ்
கவிதையை மொழிபெயர்த்துத் தமிழுக்கு அறிமுகப்படுத்தி
யதில் சி.சிவசேகரத்துக்கும் முக்கிய இடம் உண்டு. இவர்
மொழிபெயர்த்த பணிதல் மறந்தவர், மறப்பதற்கு அழைப்பு
ஆகிய தொகுதிகளிலும் தாயகம், யாத்ரா ஆகிய சஞ்சிகை

களிலும் இக் கவிதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. தமிழ் நாட்டில் தர்வீஷை அறிமுகப்படுத்தியவர்களில் எஸ்.வி. ராஜதுரை, வ.கீதா, யமுனா இராஜேந்திரன், பீர்முகம்மது, முஜீபு ரகுமான் போன்றோர் முக்கியமானவர்கள். யமுனா ராஜேந்திரன் தொகுத்து வெளியிட்ட '25 கவிதைகளும் 500 கமாண்டோக்களும்' என்பதே தமிழில் வெளிவந்த முதலாவது தர்வீஷின் கவிதைத் தொகுப்பாகும். தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட தர்வீஷின் மொழி பெயர்ப்புகள் அரபு மூலத்திலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டவை அல்ல. ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பின் வழியாகவே தமிழிற்கு வந்தவை. இவ்வகையில் இவை மொழிபெயர்ப்பின் மொழி பெயர்ப்புக்களையாகும்.

“ஒரு கவிதையை இரண்டாவது மொழியிலிருந்து மொழி பெயர்ப்பதிலுள்ள முக்கியமான பிரச்சினை மூல மொழிக் கவிதைக்கு நமது மொழி பெயர்ப்புக்கள் எந்த அளவு நெருக்கமாக இருக்கின்றன என்பதைத் தீர்மானிக்க முடியாமல் இருப்பதுதான்” என்று குறிப்பிடும் பேராசிரியர் எம்.ஏ.நூஸ்மான் அவர்கள், “ஒரு படைப்பைப் பலர் மொழி பெயர்க்கும்போது வேறுபாடுகள் தவிர்க்கமுடியாதவை. தர்வீஷின் ஒரே கவிதைக்கான இரண்டு அல்லது பல ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புக்களை பரிசீலிக்கும்போது அதிர்ச்சியுட்பட்டும் வேறுபாடுகளையும் அவதானிக்க முடிகிறது என்றும் இதில் முக்கியமானது விடுபாடுகள் ஆகும்” என்றும் கூறியுள்ளார்.

மஹ்மூத் தர்வீஷ் 1941ஆம் ஆண்டு பலஸ்தீனத்துக்கு அருகே உள்ள அக்றே எனும் நகருக்கு அருகில் உள்ள பிரிவா எனும் கிராமத்தில் பிறந்தார். இஸ்ரேலியர்களால் இக் கிராமம் அழிக்கப்பட்டபோது தனது ஏழு வயதில் அகதியாக தன் பெற்றோருடன் லெபனானுக்கு குடி பெயர்ந்தார். ஓராண்டுக்குப் பின் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட பலஸ்தீனத்திற்கு மீண்டும் வந்து 1971ஆம் ஆண்டு வரை அங்கேயே வாழ்ந்தார். இவர் மிக இளம் வயதிலேயே கவிதை எழுத ஆரம்பித்தார். ‘சிறுகிழந்த பறவைகள்’ என்ற இவரது முதலாவது கவிதைத் தொகுதி 1960ஆம் ஆண்டு அவரது 19ஆவது வயதில் வெளிவந்தது. அதனைத் தொடர்ந்து முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட தொகுதிகள் அரபு மொழியில் வெளிவந்துள்ளன. ஒலிவ் இலைகள், ஒரு பலஸ்தீனக் காதலன், இரவின் முடிவு, நான் உன்னை நேசிக்கிறேன் - நான் உன்னை நேசிக்கவில்லை, மனித மாமிசத்தின் இசை, மண்ணும் ஏனைய கவிதைகளும் போன்றன அவற்றுள் சிலவாகும். இவரது கவிதைகள் இருபதுக்கும் அதிகமான மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. தர்வீஷின் எல்லாக் கவிதைகளிலும் இழையோடும் உணர்வு ஒன்று தான் அடக்குமுறை - அபகரிப்பு - அநீதி ஆகியவற்றுக்கு எதிரான குரல், மீண்டும் மீண்டும் உயிர்த்தெழுவோம் எனும் நம்பிக்கை, “விரக்தி, அராஜகம் ஆகியவற்றின் குழந்தை நான்” என்று கூறும் இவர் பலஸ்தீன அவலத்தில் விளைந்த ஒரு கவிஞர். ஆறு வயதிலேயே கூடாரம், செஞ்சிலுவைச் சங்கம், ஐக்கிய நாடுகள் அகதிகள் பேரவை போன்ற சொற்களைத் தான் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது எனவும் இச் சொற்களே தன்னைக் கவிதை எழுத வைத்தன என்றும் தனது தேசிய

உணர்வை எழுச்சி பெறவைத்ததாகவும் இவர் கூறியுள்ளார்.

பலஸ்தீனத்தின் மீதான காதலும் அதனை இழந்த துயரும் இவரது பெரும்பாலான கவிதைகளின் பாடு பொருளாக உள்ளன. ‘முதல் சந்திப்பு’ என்ற கவிதையில் தேசத்தைக் காதலியாக உருவகித்து

“எனது கைகளை பலமாய் அழுத்தி
மூன்றே சொற்களை மெல்லென மொழிந்தாள்
அன்று நான் பெற்ற அரும்பொருள் அவையே
‘நாளை மீண்டும் சந்திப்போம்’
பின்னர் பாதை அவளை மறைத்துவிட்டது...”

என்றாவாறு அமைத்திருப்பது சிறப்புக்குரியதாகும்.

அவரது மற்றொரு கவிதை தாய்நாட்டுப் பற்றைப் பின்வருமாறு பதிவு செய்கிறது.

“என் தாய்நாடு நாடு கடத்தப்பட்டவனின் கோபம்
முத்தமும் அரவணைப்பும் வேண்டும் ஒரு குழந்தை
ஒரு சிறைக்கூடத்தில் அடைக்கப்பட்ட காற்று
தன் மகன்களுக்கும் தன் வயலுக்குமாகத்
துக்கம் அனுஷ்டிக்கும் ஒரு கிழவன்...”

காயம் அல்லது புண் என்பதும் இவரது கவிதைகளில் அடிக்கடி இடம்பெறும் ஒரு படிமமாகும். பலஸ்தீன மக்களது ஆறாத்துயரத்தை இது குறித்து நிற்கிறது.

“நாட்டில் எனது புண்ணுக்கு ஆறுதலாக
எனது களைத்த வார்த்தையைத் தருகிறேன்

சுகப்படுத்த முடியாத ஒரு காயமாக
அவனை எங்கள் இதயத்தில் இருத்துவோம்

கண்ணீரை, சோகத்தை,
கஷ்டங்களை விடப்பெரியது காயம்...”

என்றவாறு அக் கவிதை அமைகிறது. மற்றொரு கவிதை:

“என் தாயே, தாயே,
இதை நான் யாருக்கு எழுதியிருக்கிறேன்
எந்தத் தபால் இதை அவர்களிடம் கொண்டு சேர்க்கும்
தரை, கடல், வான் எல்லா வழிகளும் அடைக்கப்பட்டுள்ளன.
என் தாயே, நீ...”

.....
ஒரு தாய் நாடு இல்லாத
ஒரு கொடி இல்லாத
ஒரு விலாசம் இல்லாத
ஒரு மனிதனுக்கு என்ன மதிப்பு?
அவனுக்கு என்னதான் மதிப்பு?”

என நாடற்ற அவலத்தையும் வெளியுலகத் தொடர்பு அறுந்த போர் வாழ்வையும் பேசுகிறது.

‘எதிர்ப்பு’ என்ற கவிதையில்:

“நீ என்னைச் சுற்றிக் கடலும்
வாசிப்பதற்கும் புகைப்பதற்கும்

நீ தடை விதிக்கலாம்

எனது வாயில் நீ மண் இட்டு நிரப்பலாம்
ஆயினும் என்ன?

கவிதை

என் துடிக்கும் இதயத்தின் குருதி

என் ரொட்டியின் உப்பு

கண்ணின் திரவம்

நகங்களால்

கண் இமைகளால்

கத்தி முனையால்

நான் அதை எழுதுவேன்

சிறைச்சாலையில்

குளியலறையில்

குதிரை லாயத்தில்

நான் அதைப் பாடுவேன்..."

என எதனாலும் தடுக்க முடியாத் தேசப்பற்றை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். 'வாக்கு மூலம்' என்ற பெயரில் எம்.ஏ.நுஃமானால் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட தர்வீஷின் கவிதை ஆங்கிலத்தில் இப்படி அமைகிறது.

Record

"I am an Arab

and my identity card is number fifty thousand

I have eight Children

and the ninth is coming a summer

will you be angry?"

தமிழில் இது எம்.ஏ.நுஃமானால்,

"எழுதிக்கொள் இதனை

நான் ஓர் அராபியன்

எனது அட்டையின் இலக்கம் 50,000

எட்டுக் குழந்தைகள் உள்ளனர் எனக்கு

ஒன்பதாவது அடுத்த கோடையில்

கோபமா உனக்கு?"

என அமைகிறது.

இதே போல எம்.ஏ.நுஃமானால் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட தர்வீஷின் ஏனைய சில கவிதைகளான முதற்சந்திப்பு, பலியாள் இல 48, சங்கீதம், நான் பிரகடனம் செய்கிறேன், இரவில் கேட்கும் காலடி ஓசைகள் போன்ற கவிதைகளும் குறிப்பிடத்தக்கன. சாற்று நிலைத்தன்மை சிதையாமலும், உணர்வும் சிதையாமலும் சொல்லுக்குச் சொல் என்ற உத்தியோடும் சில இடங்களில் அரபுச் சொற்களை கையாண்டும் தர்வீஷின் கவிதைகளை எம்.ஏ.நுஃமான் சிறப்பாக மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

காற்றின் மொளனம் (பண்ணாமத்துக் கவிராயர்)

ஈழத்தில் தமிழில் பலஸ்தீனக் கவிதை மொழி பெயர்ப்பில் 1996இல் வெளிவந்த 'காற்றின் மொளனம்' என்ற கவிதைத் தொகுப்பு மூலம் மாத்தளையைச் சேர்ந்த ஸய்யத் முஹமத் ஃ பாஸூக் என்ற இயற்பெயர் கொண்ட பண்ணாமத்துக் கவிராயரும் தடம்பதித்துள்ளார். இவரது

பலஸ்தீன மொழி பெயர்ப்புக் கவிதைகள் 1980களின் தொடக்க கால கட்டத்திலேயே மல்லிகை, தாரகை, தேசாபிமானி போன்ற சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்துள்ளன. இவரது 'காற்றின் மொளனம்' என்ற தொகுதியில் பகுதி 1 ஆக பலஸ்தீனக் கவிதைகளின் மொழியாக்கங்கள் தரப்பட்டுள்ளன. பகுதி 2இல் பிறமொழியாக்கங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. இத் தொகுப்பின் மஹ்மூத் தர்வீஷின் 'சவால்', 'எதிர்வினை', 'பிரகடனம்', 'பாடலும் சுல்த்தானும்', 'கைக்குட்டைகள்' போன்ற கவிதைகளும் ஃபவ்சி அல் அஸ்மாரின் 'யூத நண்பனுக்கு', ரஷீத் ஹீசையின் 'நரகத்தின் நறும் பூக்கள்', தவ்பீக்ஸயாத்தின் 'ஸெய்யத் தூன்மரம்' ஹுசைன் மர்வானின் 'பலஸ்தீனம்' போன்ற பல்வேறுபட்ட பலஸ்தீன மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. இவரது மொழிபெயர்ப்பில் சந்த ஓசைச் சிறப்புடன் சொற்கள் அடுக்கப்பட்ட முறை சிறப்பாக உள்ளது.

பயிற்றப்பட்ட ஆங்கில ஆசிரியரான இவரது ஆக்கங்கள் அநேகமாகத் தாரகை, தேசாபிமானி, மல்லிகை, இன்ஸான் செய்தி, அஷ்ஷுரா முதலியவற்றிலும் மலர், பாவை, அக்னி, அலை, திசை ஆகிய சஞ்சிகைகளிலும் தினகரன், வீரகேசரி உட்பட பல பத்திரிகைகளிலும் வெளிவந்துள்ளன. ஏ.ஏ.லத்தீப்பே இவரது வழிகாட்டி. இவரது கூடுதலான பக்களிப்புக்கள் மொழிபெயர்ப்புத் துறையிலேயே அமைந்துள்ளன. இப்பால், நஸ்றூல் இஸ்லாம், ஃபைஸ், அஹமத்ஃபைல் போன்ற மூத்த கவிஞர்களின் படைப்புக்கள் சிலவற்றையும் தரமான மொழி பெயர்ப்புக்களாய் தமிழிற்கு வழங்கியுள்ளார். 'அக்னி'யில் வெளிவந்த தாஜ்மஹால் கவிதை 'அலை'யில் வெளியான 'மெயில்பஸ்தம்பதி' சிறுகதை முதலியன இவரது சிறந்த படைப்பாற்றலுக்கு எடுத்துக்காட்டுக் களாகும். அங்கதக் கவிதைகள் மூலம் அறுபதுகளில் இலக்கியப் பிரவேசம் செய்த புதுக் கவிதைச் சந்தக்காரரான இவரது கவிதைகள் உணர்ச்சியாழமும் உள்ளார்ந்த வீறும் கொண்டவை. இவரது பலஸ்தீன மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகளிலும் இப்பண்பைத் தரிசிக்க முடிகிறது.

எடுத்துக்காட்டாக பின்வரும் கவிதைகளைச் சுட்டலாம்.

"அன்னைத் திருநாடே

என்னருமைத் தாயகமே

கட்டுண்ட சங்கிலி

கமுகின் கடுமைதனை

நன்மையாய் முடியுமென்பான்

மென்மை யுணர்ச்சிதனை

என்னுள்ளே வளர்த்திடுது!

என்னுள்ளே வளர்த்திடுது!"

(எதிர்வினை - மஹ்மூத் தர்வீஷ்,

தேசாபிமானி 25.12.1976)

"மீண்டும் மீண்டும்

சம்பவிக்கும்

சாவுக்காக

அழாதே.

உன் விழிகளைத் தவிர

ஏதுமில்லை

என்னிடம்.

எம் பிரிவுக் கைக்குட்டைகளைக்

காதலின் சின்னமாய்

அணியாதே

அதற்குப் பதில்

நம் தாயகத்தின் ரணப்புண் மீது

அவற்றால்

கட்டுப்போடு”

(கைக்குட்டைகள் - மஹ்மூத் தர்வீஷ்
வீரகேசரி 15.08.1993)

“... நகரவெளிகளில்

நாட்டுப் புறங்களில்

நனிது வீசிடும்

விடுதலைக் காற்று

எனது மேனியில்

விளையாடி யுள்ளது.

... நண்பனே எனது

நாடு விட டென்னைப்

போ என்று விரட்டல்

முடியுமோ உன்னால்”

(யூத நண்பனுக்கு... ஃபவ்சி அல்அஸ்மார்,
தேசாபிமானி 12.04.1976)

“நாளை... நாளை... நாளை யென் றிங்கு

நடந்து முடியுமோர் ஆயிரம் நாட்கள்

மாலை யாய் மல்கி உகுத்திடும் கண்ணீர்

மன்றத் துரைகள், கவிதை, இலக்கியம்

சுகந்த வாசனைத் திரவியம் கலந்து

பாண்டங்கள் நிரப்பிப் பொங்கித் ததும்பும்

மிகுந்த பல்லுரை யாடல்க ளானதால்

உறுதி யுருகிக் கரைந்திடல் கூடும்”

(பாலஸ்தீனம்... ஹுசைன் மர்வான்,
மல்லிகை 1986 ஏப்ரல்)

இவரது மொழிபெயர்ப்பில் அமைந்துள்ள தர்வீஷின் கவிதைகள் பல நூஃமான் உட்பட ஏனையோராலும் வேறுபட்ட தன்மை கொண்டதாய் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளதை காண முடிகிறது. சில ஒற்றுமைகளையும் தரிசிக்க முடிகிறது.

பணிதல் மறந்தவர், மறப்பதற்கு அழைப்பு, பாலை (சி. சிவசேகரம்)

ஈழத்துக் கவிதை மொழிபெயர்ப்பு ஆளுமைகளில் மிக முக்கியமான ஒருவராக விளங்குபவர் பேராசிரியர் சி. சிவசேகரம் ஆவார். பல்வேறுபட்ட தேசம் சார்ந்த, பண்பாடுகள் சார்ந்த மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகளையும் வெளியிட்டுள்ளதுடன் ஈழத்தில் கே.கணேஷிற்கு அடுத்த நிலையில் அதிகளவான கவிதை மொழிபெயர்ப்புத்

தொகுதிகளை வெளியிட்டவராகவும் இவரே விளங்குகிறார். திருமலையைச் சேர்ந்த இவரது மொழிபெயர்ப்புப் பணி 1975இல் கண்டியிலிருந்து வெளிவந்த ‘நதி’ என்ற சிற்றேடு மூலமே தொடங்குகின்றது. இவரது முதலாவது தமிழாக்கம் *Fellow vojpa shves dream* ‘அடிமையின் கனவு’ என்ற தலைப்பில் பாடசாலைக் கையெழுத்துச் சஞ்சிகையில் 1955 - 56 இல் வெளிவந்ததாகக் கூறுகின்றார். இவரது பலஸ்தீன மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைத் தொகுதிகளாக பணிதல் மறந்தவர், மறப்பதற்கு அழைப்பு, பாலை (அடோனிஸ் கவிதைகள்) போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இதில் பணிதல் மறந்தவர், மறப்பதற்கு அழைப்பு என்பவற்றில் ஒரு பகுதியாகவும், பாலையில் முழுமையாகவும் பலஸ்தீன மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகளைத் தந்துள்ளார். இந்த வகையில் ‘மறப்பதற்கு அழைப்பு’ என்ற தொகுதியின் பெயரே ஒரு பலஸ்தீனப் பிரச்சினைசார் கவிதைத் தலைப்பாகவே அமைகிறது.

இத் தொகுதியில் மஹ்மூத் தர்வீஷின் பலஸ்தீனப் புண்ணொன்றன் நாட்குறிப்பு, இலையுதிர் காலத்தை நேசிக்க நமக்கு உரிமையுண்டு, அவர்கள் என்னைப் பிணமாகக் காண விரும்புகின்றனர். அதென்ஸ் விமான நிலையம், ஒரு கனவுக்காக அஞ்சுகிறோம், நான் மீண்டும் முதலினின்று தொடங்கலாமெனின் போன்ற கவிதைகளும் எரிஷ் பிறீட்டின் ‘மறப்பதற்கு அழைப்பு’, சமீஹ் அல் காசிமின் ‘அலுப்புத் தட்டும் பாதை’, ‘தெரியாத மனிதனின் கதை’ உட்பட பல கவிதைகளும் இடம் பெற்றுள்ளன. இதே போல பணிதல் மறந்தவரில் தர்வீஷின் ‘அலையும் கிற்றார் இசைஞன்’, ‘தூரத்து இலையுதிர் காலத்தில் ஒரு மழைத் தூறல்’, சமீஹ் அல் காசிமின் ‘கைவிடல்’, ‘சுவர்க்கடிகாரம்’ போன்ற கவிதைகளும் இடம்பெற்றுள்ளன. உலகின் பல்வேறுபட்ட அனுபவங்களில் ஒன்றாக வைத்து இவை பார்க்கப்பட்டுள்ளதால் எம்.ஏ.நூஃமான்மான் பலஸ்தீனக் கவிதைகள் குறித்து இருக்கும் குவிமையப் பாதையை சிவசேகரத்திடம் தரிசிக்க முடியவில்லை. அத்துடன் சில கவிதைகள் இருவராலும் வேறுபட்ட வகைகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளதையும் அவதானிக்க முடிகின்றது. இவரது பலஸ்தீனக் கவிதை மொழிபெயர்ப்புக்கான வகைமாதிரியான எடுத்துக் காட்டுக்களாக பின்வரும் கவிதைகளைச் சுட்டலாம்.

‘அலையும் கிற்றார் இசைஞன்’

“அவன் ஒரு படைவீரன்

குண்டுச் சிதறல்கள்

அவனது இடது முழங்காலை

நொறுக்கின

அவனுக்கு

மேலுமொரு பதவி உயர்வும்

மரத்தாலான காலுங் கொடுத்தார்”

“நீ என் நாட்டை அறிய விரும்புகிறாய்?

நம்மிடையே என்ன உள்ளது?

என் தேசம்

விலங்கு பூட்டிய நிலையின் ஆனந்தம்

தபாலில் அனுப்பிய முத்தம்
என்னைச் சாகடித்த என் தேசத்தினின்று
நான் வேண்டுவதெல்லாம்
என் அன்ணையின் கைக்குடையும்
புதியதொரு மரணத்திற்கான காரணங்களுமே”

“நான் அவளைச் சதுக்கத்திற் குருதிசொட்டக் கண்டேன்
நான் அவளைச் சதுக்கத்திற் கொலையுண்ணக் கண்டேன்
.....
நான் அவளைச் சதுக்கத்திற் சாகவிட்டுச் சென்றேன்
நான் அவளை விட்டு...”

என அமைந்து நெஞ்சைப் பிழிகிறது.

‘சுவர்க்கடிகாரம்’ என்ற மற்றொரு கவிதை

“எனது நகர் இடிந்தது
கடிகாரம் சுவரில்
எனது அயல் இடிந்தது
கடிகாரம் சுவரில்
....

எனது வீடு இடிந்தது
கடிகாரம் சுவரில்
சுவர் இடிந்தது
கடிகாரம்
ஓடியவாறு.”

என அமைந்து குறியீட்டுடன் யுத்தக் கொடு
மையை, மனவுறுதியை நுண்மையாக வெளிப்படுத்துகிறது.

இதே போல ‘மறப்பதற்கு அழைப்பு’ என்ற
சிவசேகரத்தின் மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைத் தொகுதியிலும்
பல பலஸ்தீனக் கவிதைகள் உள்ளன. இந்த வகையில்
மக்முத் தர்வீஷின் ‘பலஸ்தீனப் புண்ணொன்றன் நாட்
குறிப்பு’ என்ற கவிதையில்

“இம் மண் தியாகிகளின் சருமங்களை
உறுஞ்சிக் கொள்கிறது
இம் மண் கோதுமையையும் தாரகைகளையும்
இதை வணங்கு வாக்களிக்கிறது
நாம் இதன் உப்பும இதன் நீரும்
நாமே இதன் புண், ஆயினும் போர் செய்யும் புண்....”

‘அதென்ஸ் விமான நிலையம்’ என்ற கவிதையில்

“...அதென்ஸ் விமான நிலையம் தினமும் தனது சனங்களை
மாற்றுகிறது. நாமோ கதிரைகள் மீது கதிரைகளாகக்,
கடலுக்காகக் காத்தடி போட்டடியே கிடக்கிறோம். இன்னும்
எத்தனை காலம் அதென்ஸ் விமான நிலையமே?”

என முடிவில்லா விடுதலை பேசப்படுகிறது.

‘ஒரு கனவுக்காக அஞ்சுகிறோம்’ என்ற
கவிதையில்:

“நாம் ஒரு கனவுக்காக அஞ்சுகிறோம்; நமது வண்ணத்துப்
பூச்சிகளை நம்பாதீர்”

நீர் விரும்பினால் நமது தியாகங்களை நம்புக,
ஒரு குதிரையின்

திசைகாட்டி, வடக்கிற்கான நம் தேவையை நம்புக...

என்றவாறு அமைகிறது.

இதே போல சமீஹ் அல் காசிமின் கவிதையொன்று
‘அறை’ என்ற தலைப்பில்

“நூல்களும்
ஒரு கட்டிலும்
ஒரு சுவரொட்டியுமே உள்ளன
ஒரு போர் விமானம் வந்து
கட்டிலையும்
கடைசிப் புத்தகத்தையும் தூக்கிச்
சுவரொட்டியிற் தன் சுவடு பதித்தது...”

என அமைந்து யுத்த கொடுமையை குறியீடாகப்
பேசுகிறது.

‘சிறைக்காவலனுடன் ஒரு உரையாடலின் முடிவு’
என்ற கவிதை

“என் சிறிய சிறைக்கூண்டின் யன்னலினின்று
மரங்கள் என்னேநோக்கி முறுவலிப்பதையும்
எனது சனங்களால் நிறைந்த
கூரைகளையும்
எனக்காக அமுது பிரார்த்திக்கும்
யன்னல்களையுங்
காண்கிறேன்.
என் சிறிய சிறைக்கூண்டின்
யன்னலின்று
உனது பெரிய சிறைக்கூண்டை
காண்கிறேன்...”

என அமைந்து யுத்தம் முழு நாட்டையுமே சிறைச்
சாலையாக மாற்றியுள்ள கொடுமையைக் கூறுகிறது.

இதே போல இவரால் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட
அடோனிஸின் ‘பாலை’ என்ற தொகுப்பும் முக்கிய
மானதாகும். அடோனிஸின் கவிதைகளில் உள்ள முக்கிய
அம்சம் அவரது சமூக நோக்கும், அக்கறையும், ஒடுக்கு
முறைக்கு எதிரான மனப்பாங்குமேயாகும். அதே வேளை
அவர் ஜனநாயகத்தையும் அறத்தையும் வலியுறுத்து
கின்றமையும் முக்கியமானதாகும். இவ் வகையில் ஒரு
காவியத் தோற்றத்தை கவிதைகள் வழியாக முழுச்
சித்திரத்தை அளிக்கும் வடிவத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கும்
‘பாலை’ ஏமாற்றத்தின் குரலாகவும், நம்பிக்கையின்
வேராகவும், எதிர்ப்புணர்வினதும், கோபத்தினதும்
குறியீடாகவும் இருக்கிறது. இதே நிலைதான் இன்று
எமக்கும் ஏற்பட்டுள்ளது. ஆனால் அடோனிஸிடம்
இருக்கின்ற தெரிவும், அனுபவ நிலையைக் கண்டடையும்
நுட்பமும், பக்குவமும் நமக்கு உண்டா என்பது கேள்வியே.
இத் தொகுப்பில் ‘முற்றுகையிடப்பட்ட பெய்றூட்டின்
நாட் குறிப்பு’, ‘நியூயோர்க்கிற்கு ஒரு சவக்குழி’ என்ற
கவிதைகள் முக்கியமானவையாகும். எடுத்துக் காட்டுக்
களாக பின்வரும் கவிதைகளைக் குறிப்பிடலாம்.

“தெருக்கள் அனைத்தும் மயானங்கள்

தூரத்தே அதிர்வுண்ட நிலவொன்று
அவனது வீட்டுக்கு மேலாகத்
தூசி இழைகளிற் தொங்குகிறது...”

“சாக்குகளில் மனிதரைக் கண்டனர்
தலையில்லாமல் ஒருவர்
நாவும் கைகளுமில்லாமல் ஒருவர்
நசுக்கப்பட்டு ஒருவர்
பேர்களின்றி மற்றையோர்
உனக்கென்ன பைத்தியமா? தயவு செய்து
இதைப்பற்றி எழுதாதே”

“ஒரு அயலவன் வந்தான்
கோபுரம் அமுதது
அவன் அதை வாங்கி உச்சியிலே
ஒரு புகைப் போக்கியை வைத்தான்”

“ஒரு சிறுவனின் முகத்தைத் தாங்கிய சவப்பெட்டி
ஒரு காக்கையின் வயிற்றின் மேல் எழுதிய புத்தகம்
ஒரு மலருள் மறைந்திருக்கும் காட்டு விலங்கு
ஒரு பித்தனின் சுவாசப் பையால்
மூச்சு விடும் பாறை
இவ்வளவே
இதுதான் இருபதாம் நூற்றாண்டு”

ஆகிய கவிதைகளைக் குறிப்பிடலாம்.

பட்டுப்புச்சியின் பின்னுகை போலும்....

(கெகிறாவ ஸுலைஹா)

மிக அண்மைக் காலமாக ஈழத்தில் பலஸ்தீன மொழிபெயர்ப்பு கவிதை முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு வருபவராக ஆங்கில ஆசிரியையான கெகிறாவ ஸுலைஹா விளங்குகின்றார். இவர் கெகிறாவ ஸுலைஹாவின் சகோதரியாவார். இவரால் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட கவிதைகளைக் கொண்ட இவரது முதல் நூலாகிய ‘பட்டுப் பூச்சியின் பின்னுகை போலும்...’ என்பதில் 3 அத்தியாயங்கள் உள்ளன. அதன் ஒரு பகுதி பலஸ்தீன மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகளாக அமைந்துள்ளது. இதில் 15 கவிதைகள் உள்ளடங்கியுள்ளன. இதன் தொகுப்பு வரலாறு பற்றிக் கூறும் இவர், ‘Palestinian Poetry’ என்ற தலைப்பில் அமைந்த 23 கவிதைகளை உள்ளடக்கிய சிறு நூல் ஒன்று Sri Lanka Committee for Solidarity with Palestine என்ற அமைப்பின் Director ஆக இருக்கும் T. Jayasinghe என்பவரால் தனக்கு அனுப்பப்பட்டதாகவும் அதில் உள்ள சில கவிதைகளது சொற்பின்னணி, அரசியற் பின்னணி, பெயர் சுட்டிச் சாடும் போக்கு போன்றவற்றைத் தவிர்த்து பத்துக் கவிதைகளையே தான் மொழிபெயர்த்ததாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இந்த வகையில் இவரது தொகுதியில் Mahmoud Darwish, Samih Al Qasim, Muin Basisso, Abu Salma, Kanzul Wahab, Ahamed Yassin, Yousef Al khathib போன்ற பலஸ்தீனக் கவிஞர்களது கவிதைகளைத் தேர்ந்தெடுத்து தமிழிற்கு அறிமுகப்படுத்தியிருப்பதன் மூலம் ஏற்கெனவே இத் துறையில் முயன்றுள்ளோருடன் இவரும் இணை

கிறார். அத்துடன் இவரது பலஸ்தீன மொழிபெயர்ப்பு சிறப்பு ஒன்றை ‘ஒரு வாசகனின் பிரதிகள்’ என நூலில் இவரது மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைத் தொகுதி குறித்து மேமன்கவி எழுதிய கட்டுரை வழியாக அறிய முடிகின்றது. அது யாதெனில், முதன் முதலாக பலஸ்தீனப் பாடல் ஒன்றையும் இவர் மொழி பெயர்த்துத் தந்துள்ளமையே அதுவாகும் என்று கூறியுள்ளதுடன் லெபனானிய பிரபல பாடகி Fayrouz பாடிய பாடல் ‘நகரங்களின் பூவே’ என்ற தலைப்பில் இவரால் கவிதையாக மொழிபெயர்க்கப் பட்டுள்ளதுமாகவும் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பைப் போன்று இவரும் இத் தொகுப்பில் லெபனானிய பாடகி என அவரை அறிமுகப்படுத்தி இக் கவிதை அவரது பாடல் எனக் குறிப்பிடாததால் Fayrouz பலஸ்தீனக் கவிஞர் என்ற பிழையான தகவல் முன்வைக்கப்படுவதாகவும் கூறியுள்ளார். இவ் வேளையில் ஒரு தமிழ்ப் பேராசிரியர் எனக்குச் சொன்ன தகவலையும் இவ்விடத்தில் பதிவு செய்வது முக்கியமானது. விடுதலைப் புலிகள் காலத்தில் பாடப்பட்ட ‘ஓ மரணித்த வீரனே உன் ஆயுதங்களை எனக்குத்தர்’ என்ற பாடலும் பலஸ்தீனக் கவிதை ஒன்றே என்பதே அச் செய்தி யாகும். இவ் வகையில் ஸுலைஹாவின் மொழி பெயர்ப்பில் ‘நகரங்களின் பூவே’ என்ற கவிதைப் பாடல் இப்படிப் பேசி முடிக்கிறது.

“ப்ரார்த்தனையின் நகரமே!

உனக்காக நான் ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

புகழ்மிக்க இல்லங்களின் இருப்பிடமே!

நகரங்களின் பூவே!

ஜெரூஸலம்! ஜெரூஸலம்!... எனத் தொடங்கி

சமாதானத்தின் பொருட்டு

சமாதானத்தின் நிலம்

காவு கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

நீதி வாயில் கதவுகளின் அருகில்

வீழ்ந்து கிடக்கிறது

ஜெரூஸலத்தின் புனித பூமி வீழ்ந்தோமாயின்

அன்பு பின்வாங்க நேரும்

போரின் தீச்சுவாலை...”

என முடிகிறது.

இதன் ஆங்கில வடிவம்

The flower of cities

“for you city of prayer, I pray

for you glorious of dwellings,

The flower of cities Jerusalem, Jerusalem

என்றவாறு அமைகிறது.

இவரது தொகுப்பின் மேலும் சில கவிதைகள் இவ்வாறு அமைகின்றன. ‘பலஸ்தீனத்துக்குத் திரும்பியபடி’ என்ற May Seyegh இன் கவிதை.

“அபாயத்தின் பள்ளத்தாக்குகளைக் கடந்து

இரவின் கரு நிழலில் நடந்து.

அறியவரப்படாத அபாயங்களை எதிர்த்து,

உன் வண்ண ரோஜாக்களின் வாசனை

எனை வழிநடத்த
உன்னிடம் நான் வந்தேன்....
ஏக்கம் மிகுந்த வருஷங்கள்
உன் அழைப்பிற்கு பதிலளிக்க
தாக்குதலுக்காளாகிய உணைப்பார்க்க
நான் வந்தேன்...”

என பலஸ்தீனத்துக்கு மீண்டுவந்த உணர்வுகளை
பேசுகிறது.

இதன் ஆங்கில வடிவம்
“I crossed the vales of danger towards thee
I walked in the shadows of the night
And defied the hoards of the unknown
The perfume of thy roses guided me...”

என்றவாறு அமைந்துள்ளது.

‘பலஸ்தீனத்திலிருந்து ஒரு கவிதை’ என்ற *Mu in
Baisso* வின் கவிதை மொழிபெயர்ப்பு.

“சுதந்திரத்துக்கான சண்டையில்
பங்குபற்றும் என் பரிய நண்பர்களே!
ஒரு தியாகியாய் மண்ணின் மடியில்
நான் சரிந்து விழ நேர்கிற போது,
என் இடத்தை நீங்கள் நிரப்புகள்.
என் குருதி தோய்ந்த கரங்களை
அச்சமின்றி ஏந்திக் கொள்ளுங்கள்.
நான் ஒன்றும் இறந்து போகவில்லை.
உங்களை அழைத்துக் கொண்டேயிருப்பேன்”

என சாவை துச்சமென மதித்துப் போராடும் ஒரு
பலஸ்தீன விடுதலை வீரனின் உள்ளத்துணர்வை விடுதலைக்
கான எதிர்கால நம்பிக்கை பேசுகிறது.

இதன் ஆங்கில வடிவம்
“O my comrade in the fight for freedom
Take my place when I fallmarty
Carry me bloodé stainedy arms fear less
I have not died I am still calling thee...”

மற்றொரு கவிதையான *Kanzui Wahab* என்ற
கவிஞரின் ‘ஒரு குடிமகன் திரும்பி வருகிறான்’ சொந்தமண்
பற்றை இப்படி பதிவு செய்கிறது.

“எனக்குச் சொல்,
பிறந்த மண்ணை விட்டுச் செல்லுமாறு
நீ ஒருவனைக் கேட்க முடியுமா சொல்
அங்கேயே இறக்கவும்,
அந்த மண்ணின் மடியில் புதைக்கப்படலையும்
விரும்புமொருவனை
அவன்தன் பிறந்த மண்ணைவிட்டுச்
செல்லென்று நீ கேட்க முடியுமா?
அகதியென்று அழைக்கப்படுவதை நீ விரும்புவாயா?
ஓ! எனக்குச் சொல்,
ஏன் உன்னால் உணர் முடியவில்லை?”

இக் கவிதை சொந்த நிலமிழந்து அகதியென
வாழும் எம் வாழ்வுக்கும் எவ்வளவு பொருந்திவிடுகிறது.
இது தான் மொழிபெயர்ப்புக் கவிதையின் சிறப்பு. இதுவரை
தொகுதிகளிற்கூடாக தனித்தனியாக பலஸ்தீன மொழி
பெயர்ப்புக் கவிதையை தரிசித்த நாம் இனி ஒப்பீட்டு
அடிப்படையில் இம் மொழிபெயர்ப்புகளுக்கிடையே
காணக்கூடிய சில ஒற்றுமை வேற்றுமைகளை நோக்குவதும்
பொருத்தமுடையதாகும். அந்த வகையில் மஹ்மூத்
தர்வீஷின் ஒரு கவிதை பலரது வேறுபட்ட சொல்சார் மொழி
பெயர்ப்புகளுக்கு உள்ளாகி இருப்பதை எம்மால்
இனங்காண முடிகின்றது. இந்த வகையில் தர்வீஷின் ‘கைக்
குட்டைகள்’ என்ற கவிதையை பண்ணாமத்துக் கவிராயர்

”தியாகிகளின்
கல்லறை போன்றது
உன் மௌனம்
உன் கரங்கள் என் மார்பில்
பறவையாய்ச்
சிறகடித்துக் கொண்டதை
இப்போது நினைக்கிறேன்...”

என மொழிபெயர்க்க எம்.ஏ.நுஃமான் அவர்கள்
இதனை:

“உயிர்த்தியாகிகளின் கல்லறை போன்றது உன் மௌனம்
அது பெருகிச் செல்கிறது,
பரவிச் செல்கிறது.
ஒரு பறவை போல் உனது கைகள் என் மார்பின் மேல்
எவ்வாறு தங்கியிருந்தன என்பதை
இப்போது
நினைத்துப் பார்க்கிறேன்”

என அமைகிறது.

இங்கு இருவரும் ஒரே விடயத்தைக் கூறினாலும்
இருவரது சொல் அடுக்கு முறைகளுக்கும் இடையில்
அவரவர் கவிதைக் கொள்கைகள் வேறுபாட்டை இனங்
காண முடிகின்றது. முன்னையது செய்யுட்தன்மைப்பட்ட
சந்த ஓசை. பின்னையது உரைத்தன்மை கொண்ட
புதுக்கவிதை.

இதே போல சமீஹ் அல் காசிமின் போரின்
புதல்வர்கள், சவர்க்கடிக்காரம் ஆகிய கவிதைகளும் எம்.ஏ.
நுஃமானாலும், சி.சிவசேகரத்தாலும் மொழி பெயர்க்கப்
பட்டுள்ளன. நுஃமான் ‘போரின் புதல்வர்கள்’ எனவும்
சிவசேகரம் ‘போரின் மைந்தர்’ எனவும் கூறியுள்ளனர்.

நுஃமானின் மொழிபெயர்ப்பு இவ்வாறு
அமைகிறது:

“அவனது திருமண இரவில்
அவர்கள் அவனைப்
போருக்கு இட்டுச் சென்றனர்
கடினமான ஐந்து வருடங்கள்

சிகப்புத் தள்ளுவண்டி ஒன்றில் படுத்தவாறு
ஒரு நாள் அவன் நாடு திரும்பினான்

அவனது மூன்று புதல்வர்கள்
அவனைத் துறைமுகத்தில் சந்தித்தனர்”

சி.சிவசேகரத்தின் மொழி பெயர்ப்பு:

“அவனை
அவனது திருமண இரவிற
போர்முனைக்குக் கொண்டு போயினர்

ஐந்து வருட இன்னல்கள்-

சிவப்பு ஸ்ற்றெச்சத்தில் அவன்
திரும்பி வந்த தினத்தில்
அவனது பிள்ளைகள் மூவர்
துறைமுகத்தில் அவனைச் சந்தித்தனர்...”

என அமைகிறது. இவ் இரு மொழிபெயர்ப்புக் களிலும் சொற் தேர்வுகளுக்கிடையில் நுணுக்கமான வேறுபாடுகளை இனங்காண முடிகின்றது. இதே போல சுவர்க்கடிகாரம் என்ற கவிதையும் இருவராலும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. அவை சொல்லப்பட்ட முறையிலும், அதன் எடுத்துரைப்பு முறை வடிவத்திலும் வேறுபட்டுச் செல்வதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

“எனது நகரம் எதிரியிடம் வீழ்ந்தது
எனினும் கடிகாரம் இன்னும்
சுவரில் ஓடிக் கொண்டிருந்தது...”

என நூஃமானும்

“எனது நகர் இடிந்தது
கடிகாரம் சுவரில்
எனது அியல் இடிந்தது
கடிகாரம் சுவரில்...”

என சிவசேகரமும் மொழிபெயர்த்து இறுதியில்
சுவர் இடிந்தது.

கடிகாரம்
ஓடியவாறு... என சிவசேகரமும்
பின்னர் சுவரும் வீழ்ந்தது
ஆயினும் கடிகாரம் தொடர்ந்தும்
டிக்டிக் என்று ஓடிக்கொண்டே இருந்தது!...

என எம்.ஏ.நூஃமானும் மொழிபெயர்த்துள்ள மையைக் குறிப்பிடலாம். இவ்வாறு பலஸ்தீன கவிதை மொழிபெயர்ப்புக்களுக்கிடையே பல்வேறுபட்ட உத்தி முறை, சொல்சார், வடிவம்சார், கவிதையியல் சார் வேறு பாடுகளை இனங்காண முடிகின்றது.

இறுதியாக, இவை அனைத்தையும் சீர்தூக்கிப் பார்க்கும் போது ஈழத்தில் காலத்துக்கு காலம் மேற் கொள்ளப்பட்ட கவிதை மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகளுள் ஆபிரிக்கக் கவிதைகள் தவிர எமது பிரச்சினை, விடுதலைசார் சூழலுக்கு பெரிதும் பொருத்தமாய் அமைகின்ற கவிதை மொழிபெயர்ப்புக்களாய் பலஸ்தீனக் கவிதை மொழி பெயர்ப்புக்களே அமைவதுடன் இவற்றில் கையாளப் பட்டுள்ள உருவம், உள்ளடக்கம் சார் மொழிபெயர்ப்பு நுட்பங்கள் மொழி கடந்தும் பலஸ்தீனர் பட்ட துயரை

அதன் உணர்வின் வலியை எம்மிடம் தொற்ற வைப்பதில் வெற்றி கண்டுள்ளன என்று கூறலாம். காலந்தோறும் மாறிவரும் ஈழத்தமிழரின் அரசியல் விடுதலை முகங்களுக்கேற்ப பலஸ்தீனக் கவிதைகளும் நிலம் இழந்தவர்களின் பாடலாய் புதுப்புது அர்த்தங்கள் கொள்வதும் சிறப்புக்குரியதாகும்.

உலகத்தின் எந்தவொரு கோடியிலும் அடக்கப் படுகின்ற எந்த இன மக்களது அகக்குரலும் ஒரே தன்மையானவை என்பதை இக் கவிதைகள் மெய்ப்பிக்கின்றன. விடுதலைக் குரலாகக் கவிதை உள்ளதால் தான் விடுதலைப் போராட்ட உணர்வுமிக்க கவிஞர்களின் கவிதைகளும் உணர்வுத் தளத்தில் ஒன்றுபடுகின்றன. ஒவ்வொரு இனத்துக்கும் நாட்டுக்கும் வேறுபாடுகள் இருந்தாலும் அவை எதிர்கொள்ளும் அடக்குமுறைகளும், அதனை எதிர்கொள்ள அவர்கள் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகளும் பொதுவானவை என்பதையே இம் மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகள் உணர்த்தி நிற்கின்றன. இப்படியான கொடுமைகள், நாடிழந்த, நிலமிழந்த அவலங்கள், அடக்குமுறைகள், மத, இன, சாதிப் பிரிவினைகள் மனித வரலாற்றில் நிகழக்கூடாது. இவை மனித அவலமாக மனிதாபிமானமாக அணுகப்பட வேண்டியது. விடுதலைக்கான பாதை கரடுமுரடானது, தேசப்பற்று அழிக்க முடியாதது. போரின் பெயரில் நிகழ்ந்த கொடுமைகள் மன்னிக்க முடியாதவை. மனித நேசிப்பைத் தகர்க்கின்ற இத்தகைய ஆக்கிரமிப்புக் கொடுமைகள் நிகழக்கூடாது போன்ற செய்திகளையே இப் பலஸ்தீன கவிதை மொழிபெயர்ப்புக்கள் சமூகத்துக்குச் சொல்கின்றன.

பொதுவாகக் கவிதையானது புரட்சிகளுக்கு மூன்றுங்களுக்கும் வித்திட்ட விடுதலைக் குரலாக வலிமை பெற்றுள்ளது. குறிப்பிட்ட காலத்துக்கு முன் அவ்வவ் மொழிகள் கொண்டிருந்த மரபுசார்ந்த, அடிப்படைகளை இக் கவிதைகள் கேள்விக்குட்படுத்திக் கட்டுடைத்துள்ளன. அந்த உடைப்பின் பயனாகவே இன்று சகல நாடுகளின் எல்லைகளையும் தாண்டி கவிதை உலகின் ஒரு பொது மொழியாக இருக்கிறது. மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகள் இதனைச் சாத்தியமாக்கியுள்ளன. இதனாலேயே எல்லா நாட்டு விடுதலைக் கவிஞர்களதும் விடுதலைக் குரல்களும் ஒரே சுருதியில் ஒலிக்கின்றன.

“முன்னூறு ஆண்டுகள் கழிந்தனவாயினும்

நிறந்தான் மாறியது,
மொழிதான் மாறியது,
நாங்கள் இன்னும்
அடக்கு முறையின் கீழ்...”

எனக் கவிஞர் அ.யேசுராசா சொன்னது தனியே ஈழத்தமிழனுக்கு மட்டும் பொருந்துவது அல்ல. ஆங்கிலேய, பிரெஞ்சிய, போர்த்துக்கேய, டச்சுக் காலனித்து வங்களின் கீழ் விழி பிதுங்கிய சகல நாட்டு மக்களுக்குந் தான் என்று ‘களத்திலேயே வீழ்வோம்’ தொகுப்புக்கான முன்னுரையில் இணுவையூர் சிதம்பர திருச்செந்திநாதன் குறிப்பிட்டிருப்பது முக்கியமானது. இந்த அடிப்படையில்

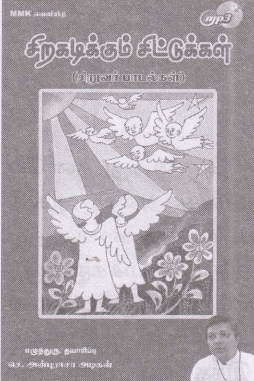
தான் பலஸ்தீன விடுதலைக் கவிதை விடுதலைக்காகப் போராடும் எம்க்கும் பொருந்துகிறது. இதனை பலஸ்தீன மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகள் சாத்தியமாக்கியிருக்கின்றன.

பலஸ்தீன வரலாறு என்பது இரு மக்கள் கூட்டத் தினருக்கு இடையே நடந்த ஒரு போர் என்று கூறி முடித்து விட முடியாது. மக்களின் அருந்தல்கள், தீட்சண்யமானவர்களின் அபிலாசைகள், அந்த அபிலாசைகளுக்கான எதிர்ப்புக்கள், அந்த எதிர்ப்புக்களின் மோதல்கள் என்பவற்றின் கூட்டுத் தொகை தான் அந்த வரலாறு. இது வெறுந்திகதிகள் அல்ல வரலாறு. இவற்றின் காரணகாரியத் தொடர்புகளைத் தெளிவுபடுத்த இலக்கியம் குறிப்பாக கவிதை இவற்றின் பின்னே கிடக்கும் உணர்வு நேர்மைகளையும் ஆழத்தையும் வெளிக்கொணரும். இதனால் தான் கவிஞர்கள் அவ்வவ் நாட்டின் மொழிப் பண்பாட்டின் பிரதிநிதிகள் ஆகின்றனர் என்கிறார் பேராசிரியர் க.சிவத்தம்பியவர்கள். அவர் மேலும் குறிப்பிடுகையில்: “உலகின் உண்மையான விஸ்தரிப்புக்கும் ஜனநாயக மயப்பாட்டுக்குமான எடுத்துக்காட்டு இந்த அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொள்வது தான். உலகம் ஒரு கிராமம் ஆகிறது என்பது தொழில்நுட்பத்தால் மாத்திரம் பெறப்படுவதல்ல. இந்த உணர்வுப் பகிர்வு தரும் ஒருமையினாலும் ஏற்படுவதாகும். இந்த உணர்வுப் பகிர்வை சாத்தியமாக்குவது மொழிபெயர்ப்பே ஆகும். குறிப்பாக கவிதை மொழிபெயர்ப்பு காலகாலமாக இந்தப் பணியையே செய்து வந்துள்ளது. அதாவது தமிழ் மரபுக்குள் நின்று கொண்டு தமிழ் மரபுக்குள் வராத பலஸ்தீனத்தை எடுத்துக்காட்ட வேண்டும். அப்போது தான் மொழி பெயர்ப்பு வெற்றியடையும் கவிஞனை மையப்படுத்தாமல் பிரதியை மையப்படுத்தும் கட்டவிழ்ப்பு வாதத்தையும் இம் மொழிபெயர்ப்பில் பயன்படுத்த முடியும்” என்றும் கூறியுள்ளார்.

எனவே தொகுத்து நோக்கும் போது ஈழத்தில் அரசியல்சார் பின்புலத்தில் நிகழ்ந்த கவிதை மொழி பெயர்ப்பு முயற்சிகளில் ஒன்றாக பலஸ்தீனக் கவிதை மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள் திகழ்கின்றன. இவை உதிரிகளாகவும், தொகுதிகளாகவும் ஈழத்தில் பல கவிஞர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. பல சஞ்சிகைகள் இதற்கு களம் அமைத்துள்ளன. அத்துடன் பலஸ்தீன மும், அரபு தேசமும் தமக்கெனத் தொன்மையானதொரு

கவிதைப் பாரம்பரியத்தை கொண்டிருந்ததையும் அறிய முடிகிறது. அத்துடன் பலஸ்தீனத்தின் விடுதலைக்கான வாழ்வே அவர்களது கவிதைப் போக்கே தீர்மானித்தது. ஈழத் தமிழருக்கும் இதுவே பொருந்துகிறது. இப் பலஸ்தீன மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகளினூடாக அவர்களது தாயகத்தை இழந்த ஏக்கம், பட்டதுயர், மீண்டெழும் நம்பிக்கை; தேசப்பற்று போன்ற தாயக விடுதலை சார் உணர்வுகளை இனங்காண முடிகிறது. இக் கவிதைகளை அந்நாட்டைத் தாயகமாகக் கொண்டோர், அயல் தேசத்தைச் சேர்ந்தோர், புலம்பெயர்ந்தோர் எனப் பலரும் இயற்றியுள்ளதையும் காணமுடிகிறது. இம் மொழி பெயர்ப்புக்கள் மூலம் மொழியாக்கப்பண்புகள், மொழி பெயர்ப்பு உத்தி, யாப்பு வடிவப்பண்புகள், உரைப் பெயர்ப்புப் பண்புகள் என்பவற்றை இனங்காண முடிவதுடன் ஒரே கவிதை பலரால் மொழிபெயர்க்கப் பட்டுள்ளதையும் காணமுடிகின்றது.

இம் மொழிபெயர்ப்புக்களுள் எல்லா மொழி பெயர்ப்பாளர்களும் தர்வீஷிற்கு முதன்மை கொடுத்து அவரது பல கவிதைகளை மொழிபெயர்த்துள்ளதைக் காண முடிகிறது. அத்துடன் எல்லா மொழிபெயர்ப்புக்களும் அரபு மூலத்திலிருந்து அன்றி ஆங்கில வழியாகவே தமிழிற்கு வந்துள்ளன. அகத்திணைசார் விடயங்களும் வீரத்தையும் நாட்டுப் புற்றையும் பாடப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதுடன் சில பலஸ்தீன விடுதலைப் பாடல்களும் மொழி பெயர்க்கப் பட்டுள்ளன. இவை ஈழத்துக் கவிதைக்குரிய புதிய களத்தையும் வளத்தையும் தந்துள்ளதுடன் இவற்றின் அருட்டுணர்வினால் பல ஈழ விடுதலைக் கவிதைகளும், பாடல்களும் தோன்றியுள்ளமையையும் மறுப்பதற்கில்லை. ஈழத்துக் கவிதை மொழிபெயர்ப்பு ஆளுமைகளையும் இதன் மூலம் இனங்காண முடிகின்றது. அவ் வகையில் சிவசேகரம் தவிர ஏனைய மொழிபெயர்ப்புக் கவிஞர்கள் அனைவரும் ஈழத்தின் இஸ்லாமியக் கவிஞர்களாகவே விளங்குகின்றனர். இவ்விடத்தில் இதனோடு இணைத்து ஆபிரிக்கக் கவிதை மொழிபெயர்ப்பில் ஈடுபட்ட பேராசிரியர் என்.சண்முகலிங்கன் (நாகரிகத்தின் நிறம்) கவிஞர் சோ.பத்மநாதன் (ஆபிரிக்கக் கவிதை) ஆகியோரது மொழிபெயர்ப்புப் பணிகளும் கூட நன்றியோடு நினைவுகூரத்தக்கனவாகும். இவை மொழிபெயர்ப்புகள் மட்டுமல்ல இன்னுமொரு மொழியாக்கப்படைப்புக்களே என்பதையும் இத் தொகுதிகள் மெய்ப்பித்து நிற்கின்றன. ■

வரவு

சிறுகடிக்கும் சிட்டுக்கள் (சிறுவர் பாடல்கள்)

நூல் / இறுவட்டு

சிறுவர்களின் உலகிற்கு புதிய வரவாக செ. அன்புராசா அடிகளாரின் ஆக்கத்தில் உருவாகி, மன்னார் முத்தமிழ் கலாமன்ற வெளியீடாக 35 சிறுவர் பாடல்களைக்கொண்ட நூலும், இந் நூலிலுள்ள தெரிவுசெய்யப்பட்ட 8 பாடல்களுக்கு இசை வடிவம் கொடுத்து இறுவட்டும் அண்மையில் வெளிவந்துள்ளன.

தொடர்புகளுக்கு:
செ. அன்புராசா அடிகள், 'அமதிக் கரங்கள்', பனிக்கன்குளம், மாங்குளம்
அலைபேசி 077 864 8548

எதிர்வினை

நேர்காணல் எழுப்பிய நினைவலைகள்

2017 ஜனவரி - மார்ச் 'கலைமுகம்' இதழில், அம்ரிதா ஏயெம் அவர்களோடான கருணாகரனின் நேர்காணல் இரசனைக்குரியதாக இருந்தது. துருவித்துருவி பல பரிமாணங்களை வெளிக்கொணரும் வகையில் அவரது கேள்விகள் அமைந்திருந்தன. "தமிழ் - முஸ்லிம் என்ற அரசியற் சொல்லடல்கள் இன்று இலக்கியத்திலும் வலுவடைந்திருக்கின்றன. இது தொடர்பாக உங்களுடைய வரலாற்றுப் பார்வை என்ன?" என்ற கேள்வியும் அதற்கு அம்ரிதா ஏயெம் அளித்த பதிலும் மேலும் சுவையான சொல்லடல்களுக்கு வழியமைத்துள்ளன என்றே சொல்லவேண்டும்.

அம்ரிதா ஏயெம் மேற்காணும் கேள்விக்கு பின்வருமாறு பதிலளிக்கிறார்:

1951 ஆம் ஆண்டு, இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தினால் (அப்போதைய பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்) பேராசிரியர் வி. செல்வநாயகம் என்பவரால் எழுதி வெளியிடப்பட்ட நூலில் முஸ்லிம்கள் தமிழுக்கு செய்த தொண்டுகள் பற்றியும் தமிழ் வளர்த்த முஸ்லிம்கள் பற்றிய வரலாறும் எழுதப்பட்டிருக்கவில்லை. அதேவேளை இந்நூல் பல்கலைக்கழகங்களிலும் - ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலைகளிலும் பாடநூலாக இருந்தது. அப்போது அது முஸ்லிம்களைக் கொஞ்சம் கிளர்ந்தெழச் செய்தது... இதன் காரணமாக பதியுத்தின் மஹ்முத் கல்வி அமைச்சராக இருந்த காலத்தில் தமிழ்மொழி பாடத்திட்டத்திலும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டது. தமிழ் இலக்கியம் (அ) பாடத்திட்டம் (ஆ) பாடத்திட்டம் எனவும் மாணவர்கள் தமிழ் முஸ்லிம் மாணவர்கள் எனவும் இஸ்லாமிய இலக்கியத்தினையும் தமிழ் இலக்கியத்தினையும் வேறு வேறாகப் பயின்று பரீட்சைக்குத் தோற்றினர் என்று கூறும் அம்ரிதா, 1966 இல் முதலாவது உலக இஸ்லாமிய மாநாடு நடந்ததற்குப் பிறகு இது இன்னும் தீவிரமாகிறது என்கிறார். அதாவது "தேர்ந்த வாசிப்பும் இலக்கியப் போக்குகளோடும் பரிச்சயமான ஒரு இளைஞர் குழு (அதில் அம்ரிதா அவர்களும் ஒருவராக இருக்கலாம் என்பது எனது எண்ணம்) இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியம் என்பதில் வருகின்ற 'தமிழ்' என்பதே அதிகாரத்துவத்தின் இன்னொரு வடிவம். எனவே அதனை நீக்கம் செய்து அதனை முஸ்லிம் தேசிய இலக்கியமாக மாற்றும் செய்யவேண்டும் என்று களத்தில் நின்றது. நவாஸ் செளபி எழுதிய 'முஸ்லிம் தேசிய இலக்கியம்' என்ற நூலில் இதைத் தர்க்க ரீதியாக விளக்குவதாகவும் 'தமிழ்' என்பது இன்னொரு அடையாளமாகவும் அதிகாரமாகவும் இருப்பதை உணர்த்தி 'இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியம்' என்பதை 'இஸ்லாம் இலக்கியம்' என்றே அழைக்கலாமே என்று தோன்றியதாகவும் அதன் தொடர்ச்சியாக 'முஸ்லிம் தேசிய இலக்கியம்' என்ற அடையாளத்தை முன்வைப்பதாகவும் சொல்கிறார்.

மேலே அம்ரிதா ஏயெம் அவர்களால் கூறப்பட்டவை இயல்பாகவே என்னை மொழி பற்றிய தத்துவ நோக்கின்பால் இட்டுச் செல்கிறது. "அதிகாரம் என்பது துப்பாக்கிக் குழலின்

ஊடாகவே பிறக்கிறது" என்றார் மாவோ. ஆனால் ஐரோப்பிய தத்துவவாதியான :பூகோ, "அதிகாரம் என்பது வார்த்தைகளின் ஊடாகவே பிறக்கிறது" என்கிறார். அதாவது ஒருவனது வாயிலிருந்து வெளிவரும் சொற்கள் மற்றவர்மேல் பிரயோகிக்கப்படும் அதிகாரம் என்பதே அவரது கருத்தாகும். இவ்வாறான :பூகோவின் சிந்தனைக்கெல்லாம் கிழக்கில் எழுந்த சிந்தனைகளே காரணமாய் இருந்துள்ளன. இந்தியத் தத்துவத்தில் வரும் 'சவிகல்ப்ப', நிர்விகல்ப்ப' என்னும் கோட்பாடுகள் மற்றும் பௌத்த தத்துவத்தின் ஒரு பிரிவான 'வைபாஷிக' தத்துவம் முன்வைக்கும் இரண்டு கோட்பாடுகள் முக்கியமானவை. ஒன்று சபாவலக்ஸணம் அடுத்தது சாமான்யலக்ஸணம். ஒரு பூவைப் பார்த்து "அழகாய் இருக்கிறது" என்று சொன்னால் நாம் நமது வார்த்தைகள் மூலம் அதன் இருப்புள் புகுந்து அதைக் கீழ்மைப்படுத்துகிறோம். இதுவே சாமான்யலக்ஸணமாகும். ஆனால் அதே பூவைப் பார்த்து நமது வார்த்தைகளால் அதில் குறுக்கிடாது அதன் பேரியல்பில் கரைந்துபோவதே சபாவலக்ஸணமாகும். இக்கோட்பாடுகள் ஆத்மீக அனுபவங்களை விளக்கவே பாவிக்கப்பட்டன. அதனால்தான் லென் பௌத்தம் மூன்று வரிகளுக்குமேல் ஹாய்க்கு கவிதைகளை நீட்ட விடுவதில்லை. நீட்டினால் ஆத்மீக உண்மைகள் பிடிபடாது நழுவிவிடும். இதனால்தான் இன்னொரு மேல்நாட்டுத் தத்துவவாதியான விக்ஜின்ஸ்டீன் என்பவர் அறிவியல் சம்பந்தப்பட்ட மற்றும் எமது புலன்களின் அனுபவ அறிவுக் குட்படக்கூடியவற்றை மட்டுமே பேசலாம் என்றும் ஏனைய 'கடவுள்', 'நகரம்', 'சொர்க்கம்', 'ஆத்மீகம்' என்பவற்றைப்பற்றிப் பேசுவது வெட்டிப்பேச்சு (Gassing) என்றே ஒதுக்கிவிடுகிறார். இவை நிருபணத்திற்கு அப்பாற்பட்டவை என்பதால், இங்கே நாம் கவனிக்கவேண்டிய முக்கியமான விஷயம் என்னவெனில் கீழைத்தேயத்தில் ஆத்மீக விஷயங்களைப் பாவிப்பதற்கு போடப்பட்ட தத்துவநோக்குகள் மேல்நாட்டுத் தத்துவவாதிகளால் அரசியல், சமூக, பொருளாதார விஷயங்களை விளக்குவதற்கும் பாவிக்கப்படும்போது பல விபரீத விளைவுகளை ஏற்படுத்துவனவாய் உள்ளன. வைபாஷிக தத்துவத்தின் சபாவலக்ஸணக் கோட்பாடு, எந்தப் பொருளின் இருப்பிலும் நாம் எம்மொழி மூலமோ அல்லது செயல் மூலமோ தலையிடாது இருப்பதையே வலியுறுத்துகிறது. இது ஆத்மீகத்துக்குரிய அகப்பண்பாட்டு வழியில் பார்க்கப்படும்போது மிக அவசியமானது. ஆனால் இன்று உலகு தழுவிய கொள்கைகள் மரணித்துவிட்டதாகக் கூறும் பின்நவீனத்துவ வாதிகள் தொட்டம் தொட்டமாகச் செயல்படும் (Fragmantion) ஒவ்வொரு அமைப்புக்கும், மக்களைச் சுரண்டும் பல்தேசிய கொம்பனிகளுக்கும் Fascism, Zionism போன்ற அராஜகப் போக்குகளுக்கும் ஆதரவளிப்பவர்களாகவே மாறியுள்ளனர். மொழியின் 'அதிகாரம்' என்ற பூச்சாண்டி காட்டிய பின்நவீனத்துவவாதிகள் இன்று எத்தனையோ அனர்த்தங்களுக்கு காலாய் இருக்கும் அமைப்புகளில் தலையிடாது அவற்றை போசிக்கும் நிலைக்குப் போயிருப்பதே வேடிக்கை.

இந்தப் பின்னணியில்தான் அம்ரிதா ஏயெம் நவாஸ் செளபி என்பவரின் நூலில் 'தமிழ்' என்பது இன்னொரு அடையாளமாகவும் அதிகாரமாகவும் இருப்பது 'தர்க்க ரீதியாக' விளக்கப்பட்டிருப்பதால் 'இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியம்' என்பதை 'இஸ்லாம் இலக்கியம்' என்றே அழைக்கலாமே என்று தோன்றியதாகவும் அதன் தொடர்ச்சியாக 'முஸ்லிம் தேசிய இலக்கியம்' என்ற அடையாளத்தை முன்வைப்பதாகவும் என்று

சுறி முடிக்கிறார்.

இதில் வரும் 'தமிழ்' என்ற சொல் அதிகாரமாகவும் அடையாளமாகவும் இருக்கிறதென்பது உண்மை என்றால் இப்படித் 'தர்க்கரீதியில்' சிந்திப்பவர்கள் காணத்தவறியது என்னவெனில், தமிழ் என்ற சொல்லை அகற்றுவதோடு மட்டும் இது முடிந்துவிடப் போவதில்லை, காரணம் 'தேசிய இலக்கியம்' என்பதும் தமிழ்தான். ஆகவே எஞ்சுவது இஸ்லாம்தான்! ஆனால் அதுவும் தமிழ் வரிவெழுத்துக்களால்தான் எழுதப் படுகிறது என்பதால் அங்கேயும் தமிழ் அதிகாரம்தான் நிற்கிறது! ஆகவே இதிலிருந்து விடுபடவேண்டுமானால் நாம் வெறுமனே 'இஸ்லாம் இஸ்லாம்' என்று சொல்லிக்கொள்ள வேண்டும்

என்று எதிர்பார்க்கிறார்களா?

மேலும் 'தமிழ்' மொழி இருக்கிற இடத்தில் உருது மொழி இருந்தால் (அரபு அல்ல) அது எவ்வாறு தங்களால் பார்க்கப்படும்? அத்தோடு சிங்கள மொழியை தாய்மொழியாகக் கொண்டு படித்துவரும் முஸ்லிம் மாணவர்களுக்கு இலக்கியம் (அ) பாடத்திட்டம், (ஆ) பாடத்திட்டம் என இருவகையுண்டா? அம்மாணவர்களுக்கு சிங்களம் அதிகாரமாக, அடையாளமாக இருப்பதில்லையா?

மு.பொ.

கடிதம்

'கலைமுகம்' சிற்றிதழை தொடர்நிலையாக நின்று வாசித்து வருகிறேன். கலைமுகத்தைப் பொறுத்த மட்டில், இன்று இலங்கையில் இருந்து வெளிவருகின்ற சிற்றிலக்கிய இதழ்களின் நடுவே தனித்துவமான பண்புகளுடன் வெளி வருவதனை மனங் கூருகிறேன்.

உருவ, உள்ளடக்க விடயங்களில் பன்மைத்துவமும் பரீட்சார்த்தங்களையும் கொண்ட சிற்றிதழ்களின் நடுவே சிறப்பான நிலையை அது அடைந்துள்ளது.

கவிதைகளிலும், புனைவுகளிலும் தரமான தேர்வுகள்

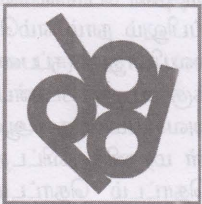
நடந்தே வெளிவருகின்றது. சினிமா, விமர்சனம் என்று அதன் பார்வை விரிந்துள்ளது. அதற்கு மேலதிகமாக தமிழ்ச் சூழலில் அண்மைய சில காலங்களில் அரிதாக இருக்கின்ற மொழி பெயர்ப்புகளுக்கு 'கலைமுகம்' முன்னுரிமை அளிக்கின்றமை மிக மிக வரவேற்கத்தக்கது.

'கலைமுகம்' இலக்கிய உலகிற்கு ஒரு நெம்புகோல் என்பது எனது ஆத்மார்த்தக் கருத்தாகும்.

எல். வளீம் அக்ரம்,
படிகள் பதிப்பகம்,
அனுராதபுரம்.

கல்வீ உலகீன் கலங்கரை வீளக்கு

கலை, இலக்கிய, அறிவியல் தேடல்களுக்கான அிற்புதமான நுழைவாயில்

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை

POOBALASINGHAM BOOK DEPOT

Importers, Exporters, Sellers & Publishers of Books, Stationers and News Agents

No. 202, SEA STREET, COLOMBO 11.

Tel: 011-2422321, 011-2435713 Fax: 94-11- 2337313

E-mail: pbdho @ sltnet.lk

No. 4, HOSPITAL ROAD,
BUSSTAND, JAFFNA.
TEL: 021 - 222 6693

NO. 212, FIRST CROSS STREET,
VEMBADY JUNCTIO, JAFFNA.
TEL: 021 222 1637

NALLUR,
POINT PEDRO ROAD, JAFFNA.
TEL: 021 221 3567

No. 309, A 2/3, GALLE ROAD,
WELLAWATTE, COLOMBO-6.
TEL: 011-4515775, 011-2504266

No. 340, SEA STREET,
COLOMBO - 11
TEL: 011-2395665

Golden Rest

AC, Non AC & Food Available
Best Place in Mannar

Golden Rest
Eluthoor, Mannar
023 2223496
0711407779

தரம், சுவை, சுத்தம் ஒன்றிணைந்த சிற்றுண்டி வகைகள்
மற்றும் உணவு வகைகள் அனைத்திற்கும்

விஜிதா கபே அன் கூல்பார்

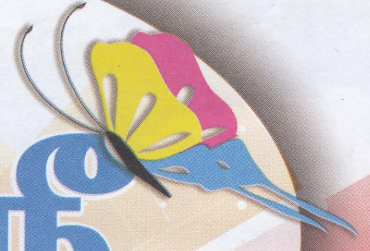

247, பிரதான வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

தொ.பே: 021 222 9531

அனைத்துவிதமான ஓவ்வொன்றும்
புஜிற்றல் விறிண்டிக் வேலைகளுக்கு

ஜெயஸ்ரி பிறிண்டேர்ஸ்

- புத்தகாங்கள்
- சஞ்சிகைகள்
- பத்திரிகைகள்
- கலண்டர்கள்
- லேபிள்கள்
- விசிட்டிங் காட்டுகள்
- பில் புத்தகாங்கள்
- துண்டுப்பிரசுராங்கள்
- கணக்கறிக்கைகள்
- டயரிகள் மற்றும்
- எண்ணற்றபல...

அழைப்பிதழ்கள்

அனைத்து விதமான உங்கள் வீட்டு
மங்களகரமான நிகழ்வுகளுக்கும்
நாம் உங்களுடன்...

34, BROWN ROAD, JAFFNA. 021 221 9129

இல. 34. பிறவுண் வீதி. யாழ்ப்பாணம்.

தொ.பே. இல: 021 221 9129, 077 150 9001, 077 6541501

UGC அங்கீகாரம் கொண்ட
UK Degree
பட்டப்படிப்புகளை
இலங்கையிலேயே
புர்த்தி செய்து கொள்ளும் வாய்ப்பு...

பிரித்தானிய
உயர் தேசிய டிப்ளோமா
மற்றும் பட்டப்படிப்புகள்

- ▶ அனுபவம் வாய்ந்த சீரேஷ்ட விரிவுரையாளர் குழாம்.
- ▶ இலகு தவணைக் கட்டணம்.
- ▶ வசதியான நவீன கற்றல் முறை மற்றும் சூழல்.
- ▶ பிரசித்தி மற்றும் பெறுமதி வாய்ந்தது.

BMBusiness
Management**CSD**Computing &
Systems Development**CE**Civil
Engineering**QS**Quantity
Surveying**BMS**Biomedical
Science**LLB**

Law

FOUNDATION PROGRAMMES

- Diploma in IT (DIT)
- Certificate in English
- Diploma in CAD & BS
- Diploma in English

BCAS
CAMPUS

BRITISH COLLEGE OF
APPLIED STUDIES

JAFFNA

077 710 2131

077 960 3753

COLOMBO

077 283 4595

Jaffna Campus16, Point Pedro Road,
Jaffna.**Corporate Office**32, Dharmarama Road,
Colombo 6.

T : 0112597217

Platinum Partner No.1
BTEC Centre in Sri Lanka
by Pearson UK @
BTEC Higher Education Forum
2016

Educational Institute
with Best Academic &
Industry Interface
by South Asian Partnership
Summit & Business Awards
2016

Academic
Impact Winner
by QSi - UK
2016

Ranked as
No.1 Higher Education
Provider (Private Sector)
Survey by LMD
2014

BTEC Gold Partner
by Pearson - UK
2013

Performance
Excellence Award
by Pearson - UK
2011

HOTLINE : 021 221 9910

Visit us on Facebook | info@bcas.lk | www.bcas.lk

கிருபா லேர்னர்ஸ்

(அரசு அங்கீகாரம் பெற்ற A தர சாரதி பயிற்சிப் பாடசாலை)

மும்மொழிகளிலும் வாகன பயிற்சி அளிக்கப்படும்

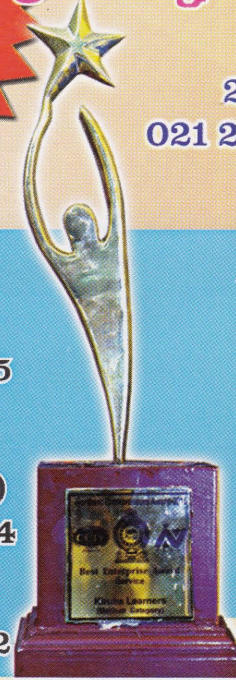
தலைமைக் காரியாலயம்

226, கஸ்தூரியார் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

021 222 4353, 021 492 3200, 0777 22 52 92

kirubalearners@gmail.com

வட மாகாணத்தில்
முதல் தர
சாரதி
பயிற்சிப் பாடசாலை

A9 வீதி, கிளிநொச்சி.

(கச்சேரி முன்பாக)

021 228 5505 / 071 454 6955

216, A9 வீதி, வவுனியா.

(வசந்தி திரையரங்கு முன்பாக)

024 222 7777 / 0777 100 444

94, பிரதான வீதி, மன்னார்.

023 225 1656 / 077 847 2732

227/6 கே.கே.எஸ். வீதி,
சுன்னாகம்.

(முதலடி அண்மையில்)

021 224 2022

071 454 6956

கண்டி வீதி, சாவகச்சேரி.
(நீதிமன்றம் அண்மையில்)

021 227 0700

021 492 3202

முதலாம் கட்டைச்சந்தி,
பருத்தித்துறை.

021 492 3201

071 454 6958

பிரதான வீதி, நெல்லியடி.
(பொலிஸ் நிலையம் முன்பாக)

021 300 6550

077 474 7417

36, கச்சேரி நல்லூர் வீதி,
(கச்சேரி அருகாமை)

யாழ்ப்பாணம்.

076 722 5292

071 777 5454

ஓம்பிளாசா, பருத்தித்துறை வீதி,
ஆவரங்கால்.

021 222 6688

071 777 6969

கே. கே. எஸ். வீதி,
தெல்லிப்பளை சந்தி,
தெல்லிப்பளை.

021-224 3737

071 454 6959

புளியடிச்சந்தி,
முல்லை வீதி, விசுவமடு.

021 320 1515

071 454 6955

நாச்சிக்குடா சந்தி,
மன்னார் வீதி, முழங்காவில்.

021 300 6544

071 454 6955

வாடியடி சந்தி, பூநகரி.

021 320 1818

071 454 6955

- ❑ வாகன பயிற்சிகள் சகல கிளைகளிலிலும் வழங்கப்படும்.
- ❑ குறிப்பிட்ட காலப்பகுதியில் விரைவாக சாரதி அனுமதிப்பத்திரம் வழங்கப்படும்.
- ❑ எழுத்தும்பரீட்சையில் சித்தியடைய விசேட வீதி ஒழுங்கு வகுப்புக்கள் நடைபெறும்.
- ❑ அனுபவம் வாய்ந்த வாகன பயிற்றுனர்களால். வாகன பயிற்சிகள் வழங்கப்படும்.
- ❑ தாங்கள் விரும்பிய நேரங்களில் வாகனப் பயிற்சி வழங்கப்படும்.
- ❑ தவணை முறைக் கட்டணங்கள்.
- ❑ வான், கார், முச்சக்கரவண்டி, மோட்டார் சைக்கிள், லான்ட்மாஸ்டர், ரக்டர், பஸ் என்பவற்றுக்கு பயிற்சியுடன் சாரதி அனுமதிப்பத்திரம் வழங்கப்படும்.
- ❑ வரையில் சித்தியடையத்தவறின் தொடர்பயிற்சி இலவசமாக வழங்கப்படும்.
- ❑ எழுத வாசிக்க கஸ்ரமானவர்களுக்கும் மற்றும் சிறந்த சாரதிகளை உருவாக்குவதற்கும் நவீன முறை வீதிச் சட்டம் பற்றிய வீடியோ வகுப்புக்கள் நடைபெறும்.

KIRUBA LEARNERS

(Govt. Approved A Grade Driving Training School)

